

பெரியதுணை.

கூர்மபுராணம்.

காப்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வெண்ணிலாக்கற்றைகான் லுவிளங்குமோர் பிறைக்கோடின்றி
யெண்ணிலோர்பாகங்கூந்தற்பிடியெனவிருந்தவாற்றூர்
பெண்ணொருபாகீமவைத்தபிஞ்சுகனுருவுகாட்டு
மண்ணலங்கனிரல்யானையடிமலர்சென்னிவைப்பாம்.

பூருவகாண்டம்.

இருபத்துமூன்றாவது

இராவணன்வதையத்தியாயம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அள்ளிச் சென்றிடைப்பெடையோடலவனாடுஞ்சிறுகுழியைக்
கள்படாங்குநதும்புனைத்தாதுதூர்க்குங்கடற்காவாய்
வள்ளலாடலந்தானையொடுமிறுத்தல்கேட்டுவல்லரக்கன்
றெள்ளுமறைநூற்றுனறபோயதேர்ச்சித்துணைவரொடுந்தேர்தான். (க)

அன்னகாலவீடணன்போரரக்கர்கோமான்குமகநோக்கிக்
கன்னிக்கற்பினுருவமைந்தகமலத்தடங்கட்சானகியை
யின்னேவிதிதல்நெறியெனலுமிலங்கைவேந்தன்முனிநனூரைப்ப
மின்னுகுவேல்வீடணன்போந்திராமனுழையின்மேயினன். (உ)

கல்லுங்கருங்கட்பெண்ணாகநடந்தகமலக்கழற்காலோன்
மல்லார்தடந்தோள்வீடணனைமதிநூற்றுறைபோமாருதிதன்
சொல்லாற்றேறியிலங்கைநகர்க்கிறைநீயென்னச்சுடர்பரப்பி
எல்லோன்போலவிருருவுமெரிமாமவுலிகுட்டினான்.

உரவுத்திரைநீர்க்கடலடைப்பான்வருணற்பழிச்சியுயர்கரையின்
லியுந்தருப்பசயனத்தின்மேவியோரோழ்நானோற்ப
வருணன்போதந்திலனாகவெகுண்டுவிரவெஞ்சிலையினோடும்
புருவச்சிக்ஷைக்குனித்திடலும்புகைந்தகோரோழ்புணரியுமே.

ககாகொன்றிரங்குகடல்புகையவருணன்வெருவிக்காருத்தன்
வினாமென்கமலத்தாள்பணிந்துவெலையடைப்பானுரைத்தேகச்
செவ்வேக்கறவுற்றுயர்திணிதோட்செம்மனளனுலனைகட்டிப்
பரிதிமான்றோதிர்தடுக்குஞ்சுவேதவரையின்பாலிதுத்தான். (ங)

இறுத்ததானையிடைப்புருந்தசுகசாரணையெதிர்பற்றிச்
செறித்தகழற்கால்லீடணன்போய்ச்செங்கட்கரியோன்முன்னுய்ப்ப
வொறுத்தநீதுவிடுத்தியெனவிடுப்பவொற்றர்பணிந்தேகிக்
கறுத்தொஞ்சினிலங்கையர்கோனறியவனைத்துங்கட்டுரைத்தார். (௬)

கரியதிரைவாரிதிசெவப்பக்கடைக்கண்சிவந்தோன்றனைக்காண்பான்
திருகுசின்த்தவாளரக்கன்செம்பெரன்மணிக்கோபுரமிவர
வனாகொன்றுயர்ந்தமணித்தடந்தோளரக்கற்காண்பான்மணிவண்ண
னிரவிதடந்தேர்ச்செலவகற்றுஞ்சுவேதவனாயின்மீதிவந்தான். (௭)

வெள்ளிப்பொருப்பையெடுத்தபுயனிவனுமென்னவீடணன்போர்
வள்ளற்குரைத்தல்கேட்டிடலுமணிக்கோபுரத்தின்மிசைதாவித்
கள்ளக்கொடியவரக்கனெடுஞ்செருவேற்றவன்மன்கதிர்முடிகள்
தள்ளிச்சயங்கொண்டிராமனடிதாழ்ந்தானிரவிகாதலனை. (௮)

விலங்கற்றிணிதோளங்கதனையிராமன்றாதுவிடுப்பவ
னிலங்கைகுகரினிடையெய்தியிகல்வேலரக்கன்முன்னுறலு
மலங்கல்வடிவாளிராவணனுமானாகொலெனயன்றன்
புலன்கடேயவானுதியிற்றிணித்தோன்புதல்வனைப்புகன்றான். (௯)

என்றலோடுமிலங்கைகுகொரித்தகவியாண்டுளதென்ன
வுன்றன்சிறுவன்வீக்கவகப்பட்டவிழிவினுளங்கொதித்துக்
கன்றியுயர்வாரந்தலைவர்கடியக்காணத்திடையொளித்துப்
பொனறியதுவோவுயர்த்தோவறியேனந்தப்புன்றாங்கே. (௧௦)

பொற்பிற்கரசைவிடுத்தியெனப்புசலமறுத்திப்புன்றாரங்கை
மற்போரர்க்கர்கோறியெனவந்தோராவியறமாய்த்து
வெற்பார்சடந்தோளங்கதனுமிராமனுழையின்விரைவினிற்போய்ச்
சுறபாடழித்தபுயத்தரக்கன்செய்தியனைத்துங்கட்டுரைத்தான். (௧௧)

கலிநிலைத்துறை.

செங்கட்புலிப்போத்தனவங்கதன்செப்புமெல்லைக்
கங்கைகுகிறைவன்றுனைவிற்கடற்றுனைகுழ
வெங்கடகொடியோர்மிடைகின்றவிலங்கைமூதார்
மங்குற்புறம்போகுயரிஞ்சிவனைத்துகொண்டான். (௧௨)

கனாகொன்றிரங்குகடலிற்கவிவெள்ளமெய்திப்
புரிசைப்புறத்தினிறுத்தாரக்கும்பூசல்கேட்டு
வனாகொன்றிண்டோளரக்கன்றிறன்மள்ளர்யாரும்
பொருவெஞ்சிலைகைப்பெரியோனெடும்போரினேறார். (௧௩)

கமபார்களிறுப்பிரசங்கன்கனன்றுசெல்லச்
சம்பாதிவெற்பொன்றெறிந்தன்னவன்றனைமாய்த்தான்
வமபார்மலர்த்தாருவின்மாருதிபோதலோடும்
வெம்பாவுயிர்போகிவிழந்தனன்சம்புமாலி. (௧௪)

வென்வேற்பிரதபுந்நன்னுயிரவியவெம்போ
ரொன்னாள்வணங்குநளனோர்கதைகொண்டுமாய்த்தான்
கன்னாடுதினோடோட்டபன்னறனைக்காய்த்துகேசன்
பொன்னாட்டுமாதர்நலங்கூட்டுணப்போக்கினானே (கரு)

வின்னுங்கவீங்குதிணிதோளுடையிந்திராக்கன்
றன்னுங்கவீழவிதல்வீடணன்றனடினமாய்த்தான்
மன்னற்கிளையோன்விருப்பாக்கணவாளியொன்றாற்
றென்னம்புலத்தோர்விருந்தேற்பச்செலுத்தினானே. (கக)

வெயில்கான்றிருந்தேழுமெங்கதிர்ச்செல்வன்மைந்த
னயில்வேற்பிரகத்தனைவெங்களத்தாவியுண்டான்
னயிலாதவென்றிமபிந்தன்பொருதோமரத்தால்
வயவெஞ்சிலைவச்சிரமுட்டியைவாகைகொண்டான். (கஎ)

அழல்வெம்பகுவாய்த்திறலக்கினிகேதுவோங்கு
மெழுவென்றதினடோள்வலிர்ச்சமிகேதுவொன்றாற்
தொழுமெச்சகோபனவிராழிச்சுத்தந்தனென்னுங்
கழிவெஞ்சினத்தாருயிருண்டனன்கங்கைநாடன். (கஅ)

கடுவெஞ்சினத்தவயமீளினுமிந்தனென்போ
னடல்கூரசனிப்பிரபன்றனதாவிகொண்டான்
கடலுஞ்சுவற்றுங்கனல்வெங்கட்டுசேனன்வெய்ய
மிடல்வித்துன்மாவியுயிர்விண்ணகத்தேற்றினானே. (கச)

இவ்வாறிராமனெரிதும்மியிலங்குவைவேல்
வெவ்வாயரக்கர்தமைவித்கொடுநூழிலாட்டு
மவ்வேலைதன்னிற்றினாவேலையினாழிவெய்யோன்
செய்வான்களம்போற்குடபாலுற்சென்றுசேர்ந்தான். (க௦)

கங்குற்பொழுதினிநுதர்க்கிறைகாதன்மைந்தன்
வெங்கைச்சிலையின்கணமாரிலிலக்கியன்னோன்
றுங்கக்கொடிஞ்சுத்தடந்தேர்றுகளாகவீசிச்
சிங்கக்கொடும்போத்தெனவங்கதன்சீறியார்த்தான். (க௧)

மான்றேரழிந்ததிறலிந்திரசிந்துவானின்
மீன்றோய்ப்படலத்தின்மறைந்துவெருண்டினோக்கிச்
சான்றோர்புழுந்தனிவிற்கைத்தலைவர்தம்மே
லுன்னோய்ப்பகுவாயரவக்கணையுந்தியார்த்தான். (க௨)

செங்கட்பனைக்கைக்கொலைவேழஞ்சிலம்பினூலிற
றங்குச்சிமிழ்ப்புண்டுகிடந்தெனததம்பியோடும்
பொங்குந்தழல்வாய்ப்புயங்கக்கணைதோள்பிணிப்ப
வெங்கட்களத்திற்கிடந்தானிகல்வென்றிவீரன். (க௩)

கலிவிருத்தம்.

செய்யதாமரைக்கணுன்செய்துநோக்கியே
வெய்யவன்காதலன்வெகுளிமீக்கொள
வையிருதலைவர்போயரக்கன்மைந்தனைக்
கையினிற்கவர்கெனக்கடித்திறுநாண்டினுன்.

(௨௪)

தூண்டியமாருதிமுதலதூயவர்
தேண்டினர்வாணிடைச்செல்லவெய்யவன்
காண்டலுங்கணைகளால்வீழ்த்தித்தாதைபால்
மீண்டனன்புகுந்தமைவிளம்பினுனரோ.

(௨௫)

தாடையுமைந்தனைத்தமுவியொற்றராற்
தீதையைக்கொணர்ந்தவர்செய்திகாட்டென
வோதலும்புட்பகத்தேற்றியொல்லைபோய்ப்
போதரிநெடுங்கணுள்புலம்பக்காட்டினார்.

(௨௬)

அறிபவனுந்நதளமுங்கனியெனத்
திரிசடைமனங்கொளத்தெருட்டத்தேறிய
புரிசுழலணங்கிணைக்காக்கும்புன்மையோர்
மருமலர்ச்சொலையிற்சிறைவைத்தாரரோ.

(௨௭)

ஒளியிழநகிலர்முடிமுயிருண்டாமெனத்
தெளிவொடும்வீடணன்செப்புமேல்வையிற்
களியொடுந்தடஞ்சிறைக்கலுழனெய்தினுன்
றுளையெயிற்றரவுதன்றொடர்ச்சிவிட்டதே.

(௨௮)

தாள்வனாமுடிமுதற்றமும்புதீர்ந்துயர்
கோள்விடுமதியெனக்குமராய்ந்தெழு
நீனிருஞ்சிறையினுள்வியேகினுன்
ரோன் ஸ்யாலயிழ்தெடுத்ததோன்றலே.

(௨௯)

முருகுமழ்செவ்வியோர்குனித்தமொய்ப்புடை
வரிசிலைநாணொலிமடித்தவாயுடைப்
பரிதிசேய்முதலியபடைஞரார்ப்பொலி
யுருமெனவிராவணன்செவினுற்றதே.

(௩௦)

கேட்டலுமிராவணன்களர்ந்ததானேமற்
பூட்டுவிற்புகைநிற்கண்ணன்போகென
வாட்டிற்றலொடுஞ்செருமலையமாருதி
தாட்டுணைபிடித்தனன்றையினெற்றினுன்.

(௩௧)

கச்சையம்புகர்முகக்களிநல்யானேபோல்
வச்சிரத்தெயிற்றவன்மலையவாலிசேய்
கச்சவாளவன்கையிற்பறிததுநான்மலர்ச்
செச்சைதாழ்முடித்தலைசிதறவீசினுன்.

(௩௨)

மாருதிக்ககம்பனனுடைந்துவான் ஹைத்
கார்நிறத்திராவணற்குரைக்குங்காலையிற்
பார்புதைத்தொழியிருள் பருகிப்பாய்க்கிரை
யார்கலியகடுகிண்டருக்கன்றோன்றினான்.

(௩௩)

எரிகவிழ்த்திணைவிழிபுகையவேற்றெதிர்
வாழ்பிரகத்தனைக்கழைவாய்லிற்
குருதிவாப்பவழியுக்குத்திவிழ்த்தினு
ணிநுதர்வெங்கடற்றெனத்திரியுநீலனே.

(௩௪)

அகம்பனன்றிரிசிராபனசனாடல்வேல்
நிகும்பனொள்வாளதிகாயன்எழும்ப
னகுங்கதிர்வேலிராவணிநராந்தகன்
நிகழ்ந்தவேல்கோதரன்றேவராந்தகன்.

(௩௫)

ஈங்கிவரமுதலியதலைவொண்ணிலர்
வாங்கியவில்லினர்மடித்தவாயினர்
வீங்கியதோளினர்செருண்டெருங்கினர்
பாங்கினிலளப்பரும்படையொடுக்கவே.

(௩௬)

மாற்றலர்வயிற்றெரிதவழந்தமாழ்குறக்
கூற்றமுங்கண்டுகைத்தஞ்சக்கொல்சினத்
தேற்றுகிரிமுரசினமியினுர்ப்பெழ
வாற்றல்சாவிராவணனமரினெய்திலான்.

(௩௭)

கொய்யுனைச்சுவற்பரிகோடிபூட்டிய
வையமூர்ந்தகிகணைமழைபொழிந்திழிம்
வெய்யனைக்காண்டலும்வெருண்டொருநி
யெய்யெனுமளவையினெதிர்ந்துகூறுவான்.

(௩௮)

எழுசரடியாசிரியவீருத்தம்.

கருந்தடங்கண்விபங்கன்வாழ்கயிலையெடுத்தின்புயவலிகாண்பான்
பொருந்தினனெனதுமார்பிடையொருகாற்றத்தெனின்னுபோரிரப்ப
வினாந்தனைமுன்னர்க்குத்துகென்றரக்கன்வெற்புறழ்மார்பெதிர்கொடுப்ப
விருந்தடங்கிரியினசனிவீழ்ந்தெனக்குத்தினனெறுழவலியனுமன்.

(௩௯)

எழுவலித்தடந்தோண்மாருதிபுடைப்பவிழிபெருங்குருதிகான்றொழுக
வநிவழிந்தொல்லையுணர்வுவந்தெய்தியாற்றலங்கலியினைவியப்பக்
கறைகெழுவேலோய்கின்முறையென்மேற் குத்தெனக்கல்செய்தோணியிர்த்
துக், குறுகின்றண்டகோளகைவெடிப்பவனுமன்மேற்குத்திகின்றார்த்தான்.

வாய்வழிகுருதிபொழிதரவனுமன்மண்ணிடைமயங்கிவீழ்ந்தயரப்
பாய்புலிப்போத்தினமர்க்கெதிர்புருந்தநீலன்மேற்பரிகொடோர்கடலிக்
காய்கனற்பகழியொன்றினுல்வீழ்த்திக்கவிக்குலத்தலைவனர்த்துர்து [ன்
சேயுறழ்கொற்றத்திலக்குவன்மடந்தோட்சிலைத்தொழில்வியந்தெதிர்புருந்தா

அல்லியங்கமலக்கடவுளையாகவஞ்சனவண்ணேயு கக்
கொல்லினவடலேற்றண்ணலேயாகக்குறுகலர்க்கடந்தயானாக
வில்லினலிவளை வெலற்கரிதென்ன வெண்ணிணச்சேற்றோடுங்குருதி
பில்குடுகட்டிலேனென்றதுவாரசுழந்தகாலிலக்குவன்மாற்பகம்பிளந்தான். (.)

குருதிவேல்பாயக்களத்திடவீழ்ந்தவரசிளங்கோளரிதன்னை
யிருபதுகையும்வருந்துறவெடுத்துமெடுப்பரிதாகிநின்றசையுந்
திருவில்முடிக்கன்பத்தினுங்குருதிகிந்திடக்குத்திவீழ்த்தனுமன்
வரிசிலையிளவறையெடுத்தேகிமணிநிறவண்ணன்முன்னுய்த்தான். (சா)

எய்துமவ்வேலேவெல்படுமயர்ச்சியிளவநீர்த்தெழுந்தநின்றையன்
செய்யப்பங்கயத்தாடொழுதனனிப்பச்சிலைத்தொழிற்கொருவனென்றுரைக்கு
மையசெங்கமலக்காடுபுத்தனையவஞ்சனக்கொண்டல்கண்ணிவந்து
வையமேத்தெடுக்குமனுமன்மேலிவராவிராவணனோடும்மலைந்தான். (சச)

காற்றுழங்குப்பிற்கலினமான்றடந்தேர்கழைசுளிகவுண்மதக்களிறு
பாற்றினாக்கவரிக்கடந்தன்மாதறுகட்பாய்புலிப்போத்தனவயவர்
வீற்றுவிற்றுகமநிறவிராமன்வரிசிலைகுனித்தலும்வெகுண்டு [ன்.
கூற்றுமெய்ப்பனிப்பவனுமன்மேலரக்கன்கொடுக்கணைபொழிந்துநின்றார்த்தா

மாருதிமருமப்பிளந்திடவரக்கன்வடிக்கணைதொடுத்தமைநோக்கிக்
கார்முகவினோதநிறுதர்கோன்கவசங்கனலுமிழ்படைக்கலந்தடந்தே
ருந்தருபாகன்வரிசிலையனைத்துமோரொருபகழியாற்றுணித்துத்
தார்புனைமவுலியொருபதுங்கணையாற்றள்ளிமற்றிங்கிவையுல்வான். (சச)

கூந்தல்மான்றடந்தேரணிந்தபொற்கவசங்கொடுக்கிலையடுக்கணைப்புட்டில்
காந்தெரிகவிழ்க்கும்படைக்கலமின்றிநின்றனைசீதையைக்கடிதி
னீந்துகின்றவியுய்தியேலுய்தியன்றெனிலின்றுபோய்நனைப்
பொந்துவெங்களத்தினின்கணையோடுவிளியெயற்போகெனவிடுத்தான். (சள)

வெள்ளியம்பொருப்புமெடுத்தவனாஞ்சுமக்கலனாகுவெய்துயிர்த்துப்
பள்ளரீர்வேலிலலங்கையினெய்திப்பரிவுடனமைச்சரோடெண்ணி
யெள்ளருமதுகைக்கணையிலாக்கும்பகன்னனைப்படுவதுவெழுப்பி
யுள்ளிலைக்குலந்திரித்துமானுடர்தமாவியுண்டிடுகெனவிடுத்தான். (சஅ)

விடுத்தலுமிமைப்பிற்செருக்களத்தெய்திவானரவீரனையள்ளி
மடுத்துவாய்ப்படுத்திக்கவுட்புடைகுதட்டிமலர்கதிர்ப்பரிதிசேய்தன்னைப்
பிடித்துயரிலங்கைபுகுதுலந்தடங்கரைக்கியர்பெய்தமென்சாந்தி
னடுத்தமெய்த்துயர்தீர்த்திரவிசேயுரக்கன்முக்கொடுசெவிபரித்தகன்றான். (.)

திருகுவெஞ்சிற்றமடங்கலேறனையான்செவியொடுமுக்கினைக்கவரந்த
விரவிகாதலனைத்தொடர்ந்துவெங்களத்தினேற்றவருயிர்பிழிந்துண்டு
வருதுலபிராமன்கொடுமரங்குழைத்துவடிக்கணைப்பலதுண்டி.
பருவதைத்தடந்தோள்மருமரீள்சென்னிவீற்றுவிற்றாய்விழவறுத்தான். (ரு0)

களத்திடைக்கும்பகன்னினை யிராமன் கடிந்தமைகேட்டவல்லரக்க
னுளத்திடைவெகுளிமீக்கொளக்கண்ணி னொழுருவெங்கனற்சிகைகதுவித
துளிப்புயல்வறப்பக்கன்னன் திகாயன்றன் முகநோக்கிரீதுனைவி
னளப்பருஞ்சேனைசூழ்வரச்செல்கென்றறைதலுமிகளாதெதிரந்தான். (ரு+)

பொருப்புறழ்தடந்தோள்வாநரமெழுநூறுருவவோர்பொழிகதிரவேலாற்
செருக்களத்தெறியுநராந்தகன்றன் னையக்கதன்பரிவொடுஞ்செகுத்தா
சூருத்துவந்துடறறுந்தேவராந்தகனையனுமனோர்குத்தினொலாறுத்தான்
பருப்பதமதனூலம்கோதரனாவிமறிந்திடவெறிந்தனனீலன். (ருஉ)

மாருதிசினவித்திரிசிராவங்கைவாள்பறித்தவன் றலேதுமித்தான்
போர்முகத்திடபன்மத்தனைக்கையாற்புகையெழப்புகைத் துயிர்குடித்தான்
கூர்முகங்குழைத்தமலரயன்கனையாலிலக்குவனமரர்கண்களிப்ப
நேரலர்க்கடந்ததிறலதிகாயனெடுந்தலேதுமித்தனின் றூர்த்தான். (ருங)

கறங்குதெண்டிரைநிலகெலாம்வென்றகதழ்சினத்தடலதிகாய
னிற்றந்தமைகேட்டுநீருதர்கோன்சினவியந்திரசித்தினைவிடுப்பச்
செறிந்தகூரிருள்வாய்வெஞ்சமருடற்றித்திசைமுகனபகழியாலிராமன்
மறங்கள்போரிளவல்வானரத்தலைவரயாராயுமண்ணிடைவீழ்த்தான். (ருச)

வரிசிலைக்கல்வியுருவெடுத்தனையவாளெயிற்றர்க்கன்வெஞ்சமரிற்
புரிதொழிலினைத்துமிராவணற்குரைத்துப்பொங்குபேருவகையினிருப்ப
நீருதர்புங்கவனும்வீடணன்சாமபன்றுனைவினிநிகரிப்போரனும
னருகுசென்றெய்திரீர்பிழைத்தமையாலிறந்திலரயாருமென்றறைந்தான். (ரு)

மெய்புகருகருவிமாற்றுமதகந்துணிபடுமெய்பொருத்ததக
மெய்தியதழும்புதீர்ச்சிடுமதகமின்னுயிரளித்திடுமதக
மையகேள்வெள்ளிவரைக்குல்லிடபகிருகாப்பண்ணினிதமரு
மையறுமருத்துவரையினிலுளர்கொணர்கெனமாருதிபாய்த்தான். (ருக)

பாய்தலுமதனில்மருந்துகாண்கிலனுப்பருவரைபறித்துவந்துப்ப்பச்
சேயதாமரைக்கட்செல்வனைமுதலோர்துயிலுணர்ந்தாரொனவெழுந்தா
ரோயவம்மலையையமாருதிமுன்னிருந்துழிவைத்துமின்டெய்தக்
காய்சினங்கதுவியிரவிசேய்முதலோர்கடிமதிலிலங்கைதிமித்தார். (ருஎ)

அன்னதுகேட்டுநீருதர்கோன்கும்பகன்னன்நன்மைந்தரையழையா
மின்னகுசுடர்வேற்றலைவரோடேகிவெஞ்சமர்புரிகெனவிடுபபக்
கன்னவிநிரடோட்குரக்குவெஞ்சேனைக்கனைகடலுடைதரக்கலக்கிக்
கொன்னுனையயில்வேற்கப்பணஞ்சித்திக்கூற்றிமஞ்சுறவெதிர்மலேந்தார். (ருஅ)

அங்கதன்சினவியகம்பனென்னுமரக்கனுக்கமருலகளித்து
வெங்கனனென்பிரசங்கனைமறலிலிருந்தெதிர்கொள்கெனவிடுத்தான்
செங்கைவள்ளுகிராலகினத்துவிநீன்கரோணிதக்கண்ணைச்செகுத்தான்
பங்கமிலம்பூபாக்கனைத்திறல்மயிந்தன்பறவைகட்டுனவயிர்ப்படுத்தான்(ருஆ)

நள்ளிருள்விழுங்கிக்கிடொடுகுமபரிதிசேய்நாதி எனபிறைதாழ
வெள்ளையிறகல்வாயசகுமபன்வானமகளிர் நனகவிருந்தமினரிடவிடுத்தா
ன், கொள்ளைவண்டறைதாராநிகுமபனேததிறலகூரனுமேனர்குத்தினிற்கொன்
றான், வள்ளலோர்கணையாலடலபுரிமகரக்கண்ணையாருய்மாய்த்தான். ()

ஈங்கிவையரக்கனசெவிமுதலுறலுமிந்திரசுதிதினைவிடுபப
வாங்கவன்மாயாசீதைபவிறல்கூரனுமனமுன்றடிநதிகல்வேள்வித்
திக்கறப்பரிவானிகுமபலேக்குறலுமாருதிதிருமறுமார்பன்
பாங்குவநதரககன்புரிநதமையுனாப்பபருவரற்கடலில்லீழ்ந்தயர்ந்தான். ()

ஆயபோழ்தனுமனாத்தல்கெட்டையவழுங்கிடேவிராவணிவஞ்ச
மாயையிர்சீதைவகுத்தனன்றழநதுமகஞ்செய்வானிகுமபலேக்ககன்றான்
மேயவவவேள்விமுறறுநினம்மாலவெலலுதலரிதமருடறறித்
தியினைசசெகுப்பானிஷ்வலைவிடுதற்பெனமுவீடணைநெறிநதுரைத்தான். ()

உரைத்தலுங்கமலத்தடங்கனாணிளவலொல்லேபோகெனத்தொழுந்தி
வரைத்தடந்தினிதோளானுமன்மேலீவநதுவானரவீராயினறொடர
வரககாகோணிளவலகனனறுமுனனடப்பவரன்விழித்தெரித்தமுப்புரத்திற்
செருக்களஞ்செவப்பசுகிறுகண்கிவக்குஞ்செவகனிகுமபலேசர்ந்தான் கூட

அருமறைத்தக்கன்புரிமகங்கனங்களழித்தெனவடல்புனததரக்கன்
புரிதருமவேளவிவாரநததலைவரழித்தமபுண்டிறநதன்
வெரியுமிழதுகனரககாகோன்நவனிமைகரிநதழலுகவிழித்துப்
பரிதிமானறடநதேரனையபொற்றேரிப்பாய்புலிப்போத்தெனவிவாந்தான். ()

அந்தரததமாரிமைப்புருக்கன்கனிமைத்துவான்முற்றதனரகல
மநதரமவெம்பமாதிரததலைவாவயிறெரிதயமுதானிறெங்கக
கந்தடுபுழைக்கைததிககயம்வெருவிக்கனிமதநதுறதுகார்படர
வந்திரன்பகைஞனண்டகோளகையுமிழதரவரிவினொணறிந்தான். (சுரு)

களத்தெதிதோற்றவோரொருகவிகட்காபிரமாயிரங்கணைக
டுளைத்துவில்விசையினேமியங்கிரியநதுனைவினிளருவிவன்படர
வனைத்தலைப்புருதமரவெனச்சிலபோயனுமனதரகமுநருவத்
தனிப்புயலேழுங்கடையுக்கத்திறைக்குந்தாராபோறகணைமழைபொழிதான். ()

கூற்றுமெய்ப்பனிப்பவரக்கரகோன்விடுத்தகொடுங்கனையரவையுங்கணையால்
மாற்றிவாளரககனமருமநீள்தடக்கையணிமுடிநுனகெள்படுத்தித்
காற்றுறழ்புரவிடலினமானறடந்தோகனிற்றினநதுணித்துவெங்குருதி
யூற்றிருந்தொழுகக்கவநதமாட்டயரவிலக்குவனுறுகணைபொழிந்தான். (சுஎ)

இந்திரன்மருமம்போழ்த்தாமறவியிருளின்நீஞ்சுவையறிந்த
தந்தரத்தியங்குமுடிப்பகலூந்தியரத்தவெம்புனலினாடிபது
செந்தழற்கடவுள்பழுவெலும்பொடித்ததீயவெந்திறன்முகப்பகழி
மந்தரத்தடந்தோண்மாருதிமருமம்போழ்த்திடவலிதினின்விடுத்தான். (சுஅ)

மூவகையுலகுந் தனமு ப்படுத்தமுறு யு முத்தடம்புய சரங்கன்
வாவுமான்தேறிந் மதிக்குடைநிழற்றவயங்குவெண்சாமனாயிரட்டைத்
கோவெடுத்தருந்துங்குருதிவாளாவுணர்ஞ்ஞுடைவாள்குமந்தேசுத் துராஸ்
தேவார்மெய்நடுங்கித் திசைசொதுமவணங்கச் செருக்களத்தொல்லையினகை

ஆவிரஸ் செருவிந் மறலியைப்புறங்குண்டமர்பெருநருங்கமய்வேட்டு
மாயிருளுலமுமுவதுந் திநிர்சுவாசைவேற்றிநல்லிருபாக்கன்
காய்கதிர்ப்பரிதிதிருவெனையெதிர்ந்தோர்க்கையினுற்புடைத்தலும்வெருண்டு
நீயுமிந்தநுகண்டுதுங்கவாளம்குண்டமுநிதரச்சென்னியைநெரித்தான் (அக)

உலகெலாம்விழுங்குமறலிநாவென்னபுமிழ்கொடுந் தழந்திகைபாப்பி
யிலகுவாள்விதிந் துக்கேடகந்திரித் தாமகோதரன்களத்தெதிநோற்பக்
சொலைபழுத்தேரமுருங்குருதிவாளேந்திக்கன்புறப்பலகைகைக்கொண்டு
மலையும்வெஞ்சமத்தின்வாலிதன்மூலவன்முழுவன்மூலையுமித்தெநிந்தான் (அ)

கங்கமுங்கமுதமார்க்குமவெங்காத்திற்கவிக் குலத்தலைவரைத்தாரன்
பெகவேறென்னக்கொடுச்சமயினைக்குமாபெரும்பக்கன்முன்சென்ன
துங்கமால்வனாயிற்றிபொத்தோள்வனியாற்சேரர்வுறகிலந்நிடைவீழ்ததி
யங்கதன்வினவியாபரிபபோத்திறங்கவனுடல்பிளந்தனைத்தான். (அக)

தானையந்தலைவர்விளிந்தமைநோக்கித் தழலெழுமிழித் துலல்லாக்கன்
வாணிடைப்புத்தையுக்கண்சிததமற்றையவன்மூமவெழுப்பத்
தேனவிழ்கமலப்பொகுட்டினிநுறையுந்தேவனுஞ்சேவித்தலம்புதைப்பப்
பாளிநத்சுபாமொருபதுநதனதுபாழியாய்தொடம்படுத்தொலித்தான். (அ)

பையராரெற்றிச்சுகுகையிந்துடர்தபார்முசுங்குழியவேவாரெட்டு
மைதவழ்ஞடுமிவரைபரிததெரியும்வாநாத்தலைவர்களைவருங்
கையினைமுழந்தான்மருமீள்சென்னியெங்கணங்காய்சனைசெருகி
யெய்யெனக்கிடப்பவுலகெலாமவென்றயிராவணனிருஞ்சிலைகுழைத்தான் (அ)

மற்றவைநோக்கியிலையுலவன்வினவிவடவரையுநயவிற்குழைத்துப்
பொற்றடத்திணின்தேர்வலவரீள்சென்னிபொங்குழற்கணையினுல்வீழ்த்திப்
பற்றலர்முதுகுக்கண்டலானெங்குங்கிவப்பறப்பணைப்புயத்தரக்கன்
கொற்றவெஞ்சிலைகொருபதுந்நுமியக்குருதிதோய்ச்சேனையிலைந்துத்தான் (அ)

பார்கத்தொடர்ச்சிப்படிவினைச்சிமித்ப்புப்பற்றற்பசுப்புயலனையா
ஞுடகப்பசும்பொற்செய்யதாமரைத்தாளசுரணமென்றடைந்தபேரரிவின்
வீடணன்வெருண்டோர்கதையினுலடித்துவெஞ்சினத்தரக்கர்கோனடவுஞ்
கோடியர்பசும்பொற்கொடிஞ்சிறந்தடந்தேர்க்குரகதமனைதலையுங்கொன்று

கொடிஞ்சியந்தடந்தேர்க்கொய்யுணைப்பரிகண்மரிதலுமிரணியந்செருத்த
மடங்கலெறனையவிராவணன்சினவிவாய்மடித்தெயிறுநின்றுரப்பி
விடங்கவிழ்த்தெரிகாஸ்கடரிலைநெடுவேவ்வீடணன்மேலெறித்திடலுங்
கடல்கவிழ்கரடக்கரிநிகரினையோன்சுனையினுலாங்குதுணித்தான். (அக)

புயனிற்றமவீரபரபகருங்கயமெனிப்புலவுகாபுச்சாசோன்சினவி [49]
வெல்லினைவிசமுத்துக்கொலைசொழில்பயிற்றிவெவவிடத்தொடர்மீட்ட
மயனுமவருத்தவளபயினுட்கமைத்துவாத்திறுமற்றையொடுமனித்த
வயின்செயெநியவுரம்பிளந்தினையோன்மனமிசைவிழ்ந்தயிராயாத்தான், அந்

கலினமான் தடந்தேர்கொன்றவல்லரக்கன்சுழிமதிவிலங்கையுபுகழு
மலையுறந்தடந்தோணமாருதிமுன்போல்மாத்துமா மலேகொணர்நதுபப
வல்கில்சார்க்கசெனன்மருநிளையரிபபவைபனமுனபோலவுப்தெழுந்தான்
கிலைவிழுங்குபாதோயிராமன்மாருதியை, தருவிமற்றிங்குவதெரிபான். ()

உந்துழிபாவியுதவினாங்குமினாக்கின்பொருளுடைனிலன்றோ
மற்றொருகைம்மாறவிடபொன்றுவபபமருநுமாமாமயினைநீட்டுங்
கற்றடங்கிணினோனமன்முன்போலவைததுகணகடிதுவாத்தறலும் |ன்
வெற்றிவேலரக்கனவேற்றமுணித்தேரிவந்துவெங்களத்திடைப்புருத்தா

மலரயனடவுமெகினமென்புள்ஓர்வலியதித்திரியமோதியு
நிலவுமவெங்குதிரோன்பரிசொடோதரந்ஏகேமிபங்குகிரவலம்வந்த
தலகதுபுவனமுருவதுத்திரித்தபாபவினைவிடைப்பாந்நிலவு
கலினமான் தடந்தோடவிலவல்லரக்கன்கவிசுருலயிரியவந்தேற்றான். (50)

தேரினின்றரக்கன்கொடுஞ்சுமம்வினைபபசலேத்தழும்தொவிராமன்
பாரினின்றுடற்றலநிதெனவயிரபபடையுடைக்குரிசிலமாநிலைய
பூர்பொலந்தடந்தேரிராமனுகஞ்சபுகென, மலமொலயினிழிது |ன்
கார்வயிடைசுருங்குமபுடைசுதக்கோகாரமுகக்குரிசிலமுன கொணர்ந்தா

அந்தரத்தமரர்வலிகெடவுடந்துமிராவனவேழுமர்மலேது
கிந்திரினித்தகொடிஞ்சுமான் தடந்தேரிவாகெனமாநிலவணங்கக்
கந்திபுனழக்கையெருவ்வலிபருத்தரட்கழைகளிகடாக்கனினைபா
மந்தாத்திவருகிரையுனைத்ததுகலவானரிப்போத்தெனவிவந்தான். (51)

விண்ணவரித்தேரிவரிசுழும்வெருசினத்தரக்காதங்கொடி
மண்ணிளவெற்பின்மாதிரமெட்டின்வானவந்தானவருறையு
கண்ணகலவிரமபிநாநிந்ததாப்கற்றகார்முகவிஞ்சககாகாட்டி
யெண்ணிலெவ்வுலகுமவெருவொருதளரவேருகாரிரப்பகவமலைந்தான். ()

மைத்தகார்சுமலக்காடுபுத்தனைமணிநிபவண்ணன்விருணிபதுப
பத்துடைத்தலையுத்தோளசுருநாமிப்பப்பனடுபான்முனைத்தமருடற்
கைத்தலம்விதித்ததுககைகருந்தலையுமாயிரங்காலகடித்தகற்றி
புத்தவெற்பென்னவிரவிதேரமருவாடமங்களத்திடைக்குவித்தான். (52)

கனைகடமருவமையுரைத்திழல்த்தக்கனைகடலலதுவேதில்லை
பணியிருவிசுமபிந்தெனயெடுக்துணாப்பிபணியிருவிசுமபலாநில்லை
வனைசுழுவிராமனிராவனனுடந்துபுபோரிங்கிலைவகுத்துணாப்பி
னனைப்பாரிராமனிராவனனுடந்துமருஞ்சுமரன்சிவ்விசுமால், (53)

என்றுவானவர்கடெதியெடுத்திசைப்பவிராகவனிநுஞ்சிலேகுழைத்து
மன்றலங்கமலத்தயன்படைவிடுப்பமழவிடையுரியகடவுட்
குன்றெடுத்தோங்குந்தட்டமபுயத்தாக்கனூரம்பிளந்தாநுயிர்குடிப்பப்
பொன்றிநீணிலத்திலவீழ்ந்தனனமரர்பூமழைபொழிந்துகின்றார்த்தான். (கூசு)

ஆர்த்தனரமார்விஞ்சையரியக்கரருமறைபாடிநின்றாடித்
ஆர்த்தனர்மலரான்மெய்மையுமறனுந்தோமறத்தலையெடுத்துயர்ந்த [லகும்
வேர்த்துடல்புழுங்கிப்பொயமைபோயொளித்தவிழுமறையொழுக்கமெவ்வு
போர்த்ததுதன்கடோறுமும்மாரிபொழிந்துடச்சிறந்ததெவ்வுலகும். (கூள்)

தாமரைக்கண்ணனருளின்வீடணனைத்தசைபெறுவிராடிணங்கினிதி
நீமநற்கருமியற்றுதியெனலுமியாவையும்வினாவினிலியற்றித்
தேமலர்த்துளவோன்சேவடிவணங்கிநிறனுத்தருமறுமாற்பன்
காமர்வண்டறைதாரிலகருவவிவற்குக்கதிர்முடிபுனைகெனவுரைத்தான். (கூஅ)

ஒழுக்கொளிப்பரிதிவெண்மதிக்கடவுண்மரிவமுள்ளநாள்காரும்
பழமறையணையவிராகவன்சரிசையுலகினிறப்பிலுநாளளவுங்
செழுமணித்திகிரிதசைதிசையுருட்டிக்கீளர்மதிலிலங்கைகாக்கென்ன
மழவிடையன்னவீடணற்கிளவல்வாரொளிருமுடிக்கவித்தான். (கூக)

இருள்வயிரூர்த்தவெங்கதிர்க்கடவுள்கிழுவனைமுதலியவெவர்க்குங்
குருமணிக்கலன்களளபபறுந்தியமறுப்பவுங்கொள்கெனவழங்கி
வரையறமுதந்ந்தோள்வீடணன்போந்துவள்ளுள்வணங்கலும்கிழந்து
செருமலிதிணிதோளனாமனோடேகிச்சிதையைக்கொணர்கெனவிடுத்தான். (கூ)

அன்னதுகேளாவரக்கன்மாருதியோடசோகநீள்வனத்திடைப்புக்குந்
கன்னியங்கற்பினணங்கினைவணங்கிக்கனிபெருஞ்சோபனம்விளம்பிப்
பொன்னவிர்மணிப்பூஞ்சிவிகையினேற்றிப்புணர்முலையரக்கியர்சூழ்தான்.
வெண்ணோடாளுடையவண்ணையிராமனிருந்தழிக்கொணர்ந்துமுன்விடுத்

அருந்தவக்கற்பிற்கரசினைநோக்கியெனதுகீர்கெடாதருஞ்சமத்திற்
நிருந்தலர்ச்செகுத்துமீட்டனனின்மேனசையிலுல்லமீட்டிலனினக்குப்
பொருந்துதியெகென்றுரைத்தலுமணங்குப்போங்கழவினையவன்றருகென்
நிரந்திடவள்ளலருளினாலினையோனியற்றியவெரியிடைப்புக்குந்தான். (கூஉ)

அங்கியங்கடவுளிராமன்முன்னெய்தியரக்கன்முன்கவரவந்துறலும்
பொங்குளீளவேள்வித்தழற்புகவளியன்புணர்த்தியமாயையையரக்கன் [கிற
மங்கையென்றெண்ணிக்கொணர்த்தனனந்தமாயையீண்டழிந்ததென்னிடத்
றங்கியசிசையிவளவன்றின்றுச்சூம்பராங்கற்பின்வெந்தழலால். (கூஊ)

ஐயுறேலிந்தவணங்கினைக்கொள்கென்றங்கியங்கடவுளுமலர்ந்த
செய்யதாமனாமேற்புனிதனுமுக்கட்டேவனுந்தயரதனென்னும்
பொய்யெறிபுலமையரசனுமுரைப்பபூங்கழல்சென்னியின்வணங்கி
வெய்யவாட்டடங்கட்டிசையைிராமன்மேதகத்தெளிந்துகைக்கொண்டான்.

பரதனைத் தாயோடி கழந்திடுமணிவுதிர்ந்துநர்பரிசியங்குலத்தி
னுரிமைபூண்பதற்கோர்வரமளித்திடுகென்றிராகவன் தொழுதுரைத்திடலும்
வகையுறழ்தடந்தோள்மார்பகத்தொடுங்குமைந்தனைத்தமுவிவாள்வேந்த
னரசிளங்குமரவளப்பரிதாசுமவ்வரமளித்தனனென்றான். (க௦நு)

ஆள்வழக்கறநீண்டம்பலைத்தொரமுமுயிர்வழிப்பிலோமசகணவன்
றாநாாமனாக்கட்குரிசிலோர்வரநீகேட்கெனத்தசமுகனைவிடுத்த
வாளிபால்மறிந்தகவிக் குலமனைத்துமுப்நதிமீர்வரமளிக்கென்ன
நீளிருந்தடக்கையிராகவனகேட்பவிறதிரனெந்தல்தளித்தான். (க௦ஊ)

விட்புலத்தமரர்மறைதலுங்கணையால்வீய்த்திடுங்கவிக் குலமனைத்துங்
கட்புலங்களிப்பவிராமனைநோக்கியுய்ந்துளங்கனித்தவாளரக்கன்
புட்பகமளிப்பவினையவனோடும்புணர்முலையணங்கொடுமிராமன்
நீட்புடைக்கவிகடம்மொடுமிவரந்துநளிகடற்சேதுவையடைந்தான். (க௦எ)

இராவணன்வதையததியாயமுற்றிற்று.

இருபத்துநான்காவது.

இராமன் சிவலிங்கப்பிரதிட்டைபண்ணின வத்தியாயம்.

எழுசேடியசிரியவிருத்தம்.

சேதுவினெய்திவரிசிலையிராமன்சினகரமணிபெறக்கோலி
யாதிபுமுடிவுமறிவுருவிலிங்கத்தன்பெயராலினிதமைததுத்
தூதுளங்கனிவாயணங்கொடுமிளவறன்ருளிஞ்சூழ்துநின்றிறைஞ்சுத்
தாதவிழ்மலர்நூய்நெஞ்சகங்குழைநூட்டங்கணீரோமுகிடத்துதிப்பான். (க)

அருவமாயுருவாயநாதியாயொன்றையம்பெரும்பூதமாய்வேறாய்த்
தெரிவரும்பொருளாய்த் தெரிபவையாகிச்செங்கண்மாலயனெனவுரைக்கு
மிருவருங்காணுமைபொருளாகிச்சதனையியக்கியுமியங்காக்
கரியதுவாகித்தரியமாய்த்துரியாதீதமாங்கடவுளேபோற்றி. (உ)

நீற்றொளிபழுத்தவள்ளியக்கிரிபோனிலவழிற்மேனியாய்போற்றி
கூற்றினையுதைத்துச்சிறுவனையளித்தகுரைகழற்றாநினாய்போற்றி
பாற்றினஞ்சுழலுமூவிலைச்சுலப்படையுடைக்கடவுளேபோற்றி
மாற்றலருநையுமுப்புரமெரித்தவாணகக்குரிசிலேபோற்றி. (ஈ)

பையரவணையிலிறுயிலமர்ந்தபண்ணவன்முகிழ்முலையுநங்கி
யையயனையளித்தகடவுளேபோற்றியாதியநம்பாமனேபோற்றி
மையுறழ்கூந்தல்வருமூலைத்துவர்வாய்மலைமகன்கொழுநனேபோற்றி
பொய்யிகழந்துணரும்புண்ணியருளத்திற்புகுந்திடும்புனிதனேபோற்றி. (ச)

என்றுநாத்தமும்பவிதயநெக்குருகவிராகவனைத்தலுமிரங்கிப்
பொனறிகழ்ச்சடையுமிலகுமுக்கண்ணம்புலியதருடையுமென்டோளு

மன்தலங்கூந்தற்கவுரியோர்பங்குமாயுயர்மழவிடையுயர்த்த
குன்றவிற்குழகருங்கவனமைத்தகோதறுமிலிங்கமுடெழுந்தான். (௫)

கூரவரைப்பிழத்தோர்கள் ஞாந்நவங்குடித்தவர்கொலைத்தொழில்புரிவோர்
மருவிமற்றிவரோடிணங்குநர்முதலாம்பாதகோனுமவந்தெய்தித்
திரையெந்நன்னீர்ச்சேதுவினாடித்தெளிந்துநீபமைத்தவிவவிவங்கம்
பாவிடிற்பாவமுழுவதூந்தீர்ந்தெம்பதமலர்நீழலீற்றிருப்பார். (௬)

அங்கண்மாஞாலமழியினுமழியாச்சேதுவினீமகிழ்ந்தமைத்த
பொங்கொளியிலிங்கத்தகன்றிடாதுறைவலென்னவோர்வரம்புகன்றருளி
மங்கையோர்பாகன்மகையலீடணனுமவாநரத்தலைவருஞ்சூழ்ச்
சிங்கவேறையான்புட்பகமிவர்துநித்திரைதமருங்குசென்றடைந்தான். (௭)

அடைதலுமிரவிசிறுவனிற்சிறுமைபுண்டிமெயில்புரைநெடுங்கண்
மடநடைத்துவரவாய்த்தரையுந்திஞ்சொன்மாசுதமதிசூகருமையுந்
தொடர்புறுமற்றக்கவிக்குலத்தலைவர்துணைவியர்யாவருஞ்சூழப்
படர்தருவிமானமிவர்த்தசானகிதன்பதமலரிறைஞ்சியேததெடுத்தார். (௮)

தமிழ்முனிமனையாள்வினவில்யான்செய்ததகுதிகளனைத்துமோதுநிணு
மிமிழ்கடலடைத்ததுரைத்திடேல்முனிவனங்கையினெற்றருந்தியதா
லமிழ்தினுமினியாயெனறருமுனிவாசாலைகளனைத்தையுங்காட்டிக்
கமழலந்துறைகுழையோத்திடர்வேந்தனபரத்துவன்சாலைகளுணுற்றான். (௯)

பழுதறுமறைதேர்பரத்துவாசன்சேர்சாலைகண்ணுறுதலும்பரம
னெழுகொளியிமானமிழ்ந்துசென்றெய்தவுயர்தவமுனியெதிர்போந்து
தழுவின்கியம்பியாசனமளித்துத்தாமரைக்கண்ணனேமுதலா
யுழையுறுமெவர்க்குநெஞ்சகங்கனிப்பவன்பொருநல்லிருந்தளித்தான். (௧௦)

தெள்ளுநான்மறைதேர்முனியொடுநெறியிற்கவிக்குலந்தின்னுளங்கனிப்பக்
களன்றொழுதுக்கணிகளுங்கிழங்குங்காய்களுமுதுவராற்பெற்று
வள்ளல்மாருதிபோய்ப்பரதனுக்கெனதுவரவுகாக்குகியெனவிடுப்ப
வுள்ளமுமுளாயும்பிற்படவனுமன்விராந்துபோய்ப்பரதனுக்குரைத்தான்.

இராமன் சிவலிங்கப்பிரதிட்டைபண்ணினவததியாயமுற்றிற்று.

ஆகசெய்யுள் - ௧௧௮.

இருபத்தைந்தாவது.

இராமன் முடிசூடியவத்தியாயம்.

எழுசராடியாசிரியவிருத்தம்.

உரைத்தமாருதியைத்தழுவியுள்ளவந்தமான்மதச்சேற்றெடுங்குலவி
யரைத்தசாந்தகலத்தப்பியதென்னவகங்குளிர்ந்தன்னையரோடும்
வரைத்தடந்திணிதோளினையவனோடும்வாட்டிற்றம்பரதன்விற்றுணை
நிறைத்தெதிர்கொள்ளுபுட்பகமிவர்துநீர்நிவண்ணருங்கசடந்தான். (௧)

உடைந்தகார்வண்ணன்வணங்கியபாதனகங்குளிர்ந்திடவெடுத்தனைத்து
மடங்கலேறவேயவிலக்குவனோடுமன்னையர்மலரடிவணங்கி
தடங்கொடாமனாயோன்மனத்தினிலளித்தவசிட்டனைத்தாழ்ந்தினிதிருப்பக்
குடங்கையினெடியகண்ணமாமிபர்தாளவணங்கலுந்தழுவியுன்குழைந்தார்.

செயிரறுந்திக்கிராமமாங்கெய்திசுகிலைத்தழும்பிருந்ததேசுட்குமார்
மயிர்வினோமுடித்தவாசுந்ராடிவெண்டிலம்மாலைசாந்தணியா
யுயிர்நிகர்நன்பினிரவியேசுகுகன்வேலரககர்கோனோடுமினிதுறைந்து
விவில்கெடவிமைக்கும்புட்பகமதனையளகையாகோனுழைவிடுத்தான். (ங)

அய்யனுமபரதன்றேர்விடவிளவலவிர்திக்கலிகைமேற்கவிப்பப்
பொய்யறுமார்க்கனிலகருவனோடுபொலன்கொள்வெண்சாமனாயிரட்ட
வெய்யவன்னமந்தன்சத்துருஞ்சயத்தின்மேறசெலவாநரரொவரு
மீமயல்வாரணத்தின்மனுடிற்போதமணிமதியோத்தவந்தடைந்தான். (ச)

ஏர்குடியிருந்துசுணங்குபூத்தலாந்தவிளமுலைத்தொண்டையந்துவர்வாய்த்
தாரையைமுதலாம்வாநரமகளிர்மாயியர்குழாத்தொடுத்தழுவக்
கார்புறங்கொடுககுங்கருங்குழற்சதைகதிராமணிசகிவிகையினேறிப்
பார்புகழ்ந்தேத்துமையோத்தியினிராமன்பயிறருமுறையுறிபுகுந்தான். (ரு)

கங்கையையமுதலாந்திப்புனலோரோழ்கலைகடற்கடவுணீரனைத்துஞ்
சிங்கவேறன்னவனுமனைமுதலோர்கொணர்தலுஞ்செழுமறைவசிட்டன்
மங்கலமுழுவந்தறங்கீராட்டிமடங்கலந்தவிகினிலிருத்தி
யங்கலுழ்மேனியணங்குடனிராமற்கவிவிரோளிமணிமுடிபுனைந்தான். (சு)

இராமன் முடி சூடிய வந்தியாயமுற்றிற்று.

ஆகசெய்யுள் - கஉச.

இருபததாராவது.

அகத்தியன் இராவணன்மரபுரைத்தவத்தியாயம்.

இதுவுமது.

மரகதக்கொண்டல்மணிமுடிசூடிமங்கிவ்வுடனிருக்குநாடன்னிற்
பரவருந்தவத்தினகத்தியனமுதலாப்பகர்ந்திடுமனிவரர்யாரும்
விராவினிலெய்திவாழ்த்தலுமையன்வியப்புடனபூசனைபுரிய
வுரவுநீர்க்கடலோரோழையும்பருகுந்தமிழ்முனியிவகிவையுரைப்பான். (க)

இந்திரசித்தையிருபதுபனைத்தோளிராவணன்றனையிகல்வினைக்குங்
கந்தபிழைககைக்களிறனகும்பகன்னனைச்சமார்க்களப்படுத்தி
யுத்துலகேழும்வாழ்ந்திடவளித்தாயென்றலுமுரவுவேவிராம
னந்தயில்சீர்த்திக்குறுமுனியோடுமடங்குழைந்திங்கைவையுரைப்பான். (உ)

வெள்ளியங்கிரியைவேரோடுமப்பிடுங்குமார்க்கனைமுதலவிளம்பாம
லெள்ளருந்திறல்சூரிந்திரசித்தையியம்பியதெவனவன்றிறலுந

தள்ளருஞ்சீர்த்தியரக்கர்தந்தோற்றமுழுவுதுஞ்சாற்றுதியென்ன
கொள்ளைவண்டறைதாரிராகவனுரைப்பக்குமுனியாங்கவைபுகல்வான் (ங)

குமரிவண்டரற்றுந்தாமரைக்கிழவன்குமரனற்புலத்தியனென்போன்
நிமிரநீண்மாயைகடந்தூற்றவஞ்செய்திரணவிரதுவினுயர்சாலே
யமைவுடனெய்தித்தவஞ்செய்காலததிலம்பகட்டினமுலைத்துவாவா
யிமையவர்மாதரளப்பிலொய்தியீர்ப்புனலாட்டயர்ந்தனரால். (ஈ)

ஆங்கவீர்தம்மைப்புலத்தியனோக்கியாயிழைமாளியாரோனு
மீங்கினியெய்திற்கருப்பமுற்றிகேவென்றலுமவர்வெரீதியகல
வோங்குசீர்த்திரணவிரதுவின்மகள்அனாநகிடாதாங்கெனய்திடலுங்
கோங்கொழுமையாங்கருப்பமுற்றிடத்தன்றநகைபாறகுறுகியிதுரைத்தான் (இ)

உரைத்தலுந்திரணவிரதுவென்றுரைப்போன்புலக்கிபற்குவப்பொடிகந்த
வினாக்கருங்குழலையளிப்பமற்றவனும்விச்சிரவாங்கையினுள்
பரத்துவன்மகளையாகவன்வேட்டுவைச்சிறவனன்றனைப்பயந்தான
வரைப்பருமறைதேர்வைச்சிரவனன்முவாயிரபவருடனோற்றனனால். (ஊ)

குறுந்துளிதூற்றுக்கங்கைதாழ்சடையோன்கோதறுமுனிதவநோக்கிச
செறிந்திடுமியக்கர்வேந்தனுகென்னச்செப்பின்னபுகழும்வேந்தற்குப
பறந்திசெல்விமானமளித்ததனைகப்பரிவொடுத்தந்தையவணங்கி
யுறைந்திடுகெரொன்றளிக்கெனவிலங்கைமாநகருறைதியென்றுரைத்தான். எ

தொன்றுதொட்டாக்கர்வாழ்வுறுமில்நகைத்தொன்னகாநனிநடக்குபோர
னென்றருஞ்செல்வத்தமர்த்தன்னெனைவவப்பொடுவரிசிலையிராம
னன்றறிமுனிபுலத்தியனளிக்கமுன்னமுநாணமதியெயிற்று
வென்றிசேரரக்கருளர்கொலோவவர்தங்காநதையவிளம்புகவென்றான். (அ)

அதுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

மூன்ன்கமலப்பொகுட்டின்முதல்வன்சிலரைப்படைத்தாங்
கன்னோர்தமயிற்சிலரையியக்கொனப்பேராக்கிப
பின்னுஞ்சிலரையரக்கெனப்பேரளித்தானவருள
மன்னுங்கேதியோடும்பிரசேதிவலியனானான். (ஐ)

ஆலக்கருஞ்சேறுமீழாமலங்குசுடர்வேற்கேதி
காலனோடும்பிறந்தகதிர்மென்கொங்கைப்பபையைச்
சாலவதுவையாற்றியின்னுக்கேசனதன்னை
வேலையிடத்திற்பிறந்தவிடமாமென்னவியாத்தான். (க)

கருவார்க்கிடியேறென்னவயவாண்மின்னுக்கேசன்
தாரையாள்சந்திமகளாஞ்சாலகடங்கர்க்கடையை
முருகார்மாலையுட்டியுயிர்போன்முயங்குநாளிற்
கருவுட்கொண்டவ்வர்க்கிவினம்ந்தரத்திற்கலத்தான். (கக)

மைதோய்பைம்பொற்றூடுமியவனாயின்வயிறுவாய்ப்த் து
வெய்யகாமங்களன்றயின்னுக்கேசந்றொடர்ந்து
தையலேகலோடுநதனையேகிடந்தச்சிறுவன்
பையுருந்துக்கலுழ்தல்பரமன்கண்ணிற்கண்டான். (கஉ)

ஏயசிறுவன்நன்னையெம்மானருளினோக்கித்
தாயினளவினின்றேவளர்கவென்னச்சாற்றி
யாயவரக்கன்றனக்கோரம்பொன்னகரமளிப்ப
வேய்மென்றடந்தோட்கவுரிவிழைவினிடினைப்பரிவாள். (கங)

அரக்கர்மகளிர்கருப்பழடைந்தனான்தேபெறவும்
விருப்பினின்றவன்றேமகள்விரைவினவளர்ந்து
பரித்ததாய்பொன்றிடவும்பவளச்செவ்வாய்க்கவுரி
யுறாத்தற்கரியவரமாங்குதலியிறையோடகன்றான். (கச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கச்சமாச் யானையின்றோல்போர்த்தாடுங்கடவுளருளினிதிற்பெற்ற
பச்சிரத்தங்கொப்புளிக்கும்பரிதிவேற்சுக்கேசனெனுமரக்கனெந்தை
யிச்சையுடனினிதனித்தமாரகரில்வாழ்நாளியக்கர்கோன
நச்சிலேவேற்கிராமணிதனனமகளைச்சுக்கேசனுக்குநல்கினானே. (கரு)

நாற்றுனைந்தசிறுதும்பிமேன்மேற்போய்ப்பறங்கிடுமிர்ஞ்சிறையினுற்ற
காற்றினமருமருங்குற்றேவவதிசுக்கேசனெடுங்கலந்துவெய்ய
மாற்றெறியுமாலியவான்சுமாலியொடுமாலிதனவயிறுவாய்த்தான்
கூற்றும்வெருவருந்திறலோர்கொடுத்தழலினின்றதுவங்கோலினால். (கஈ)

மற்றவர்தந்தவநோக்கிமறைக்கிழவன்மகிழ்ந்தனனீர்வரங்கேட்கென்னப்
பற்றலரைவென்றுலகமெமதுகுடைக்கீழ்வைகப்பாலியென்னப்
பொற்றசெழுங்கமலத்தோனவையளித்துக்கீங்குதலும்புவனமயரவுங்
கொற்றமுறவடிப்படுத்திவிச்சுவகன்மாவொடிவைகூறலுற்றார். (கஎ)

விண்ணகர்போலெழிற்கழும்விழுத்தருன்னகரமொன்றிங்கியற்றுக்கென்னக்
கண்வழுக்குகதிரொளிகால்நிரிகூடமால்வனையிலுடலக்கண்ண
னண்ணவொருநகரமுனமமைத்தனனாங்கமார்தொனவிறலோடும்
பண்ணியவாமபரித்தடந்தேரரக்கொருமுவருமப்பதிபுக்காரால். (கஆ)

கந்திருவர்குலத்துதித்தயனெடுங்கணருமதையாங்கண்ணிவேற்கட
சந்தரியின்னமுதமொழிக்கேதுமதிவசனையெனுஞ்சுடர்வேலுண்கட்
பைந்தொடியுமாதரையின்றாளங்கவரோர்முவளையுமபரிதிவேற்கை
மைந்துடைமாலியவானுஞ்சுமாலியுமாழியுழையின்வதுணவ்செய்தார். (கக)

மாலியவான்தோள்புணர்ந்துசந்தரிவச்சிரமுட்டியெச்சகோபன்
காலனிகருன்மததன்விருபாக்கன்றுயில்வோரைக்கடியோன்மத்த
னாலிகர்துன்முகேதுடனலையெனுமணங்கிணயும்வயிறுவாய்த்தான்
சேலமுறுகேதுமதிசுமாலியைத்தோய்ந்திறவனாத்தெரிக்கதுற்றும். (உ௦)

விகடனுயர்பிரகத்தன்விறற்காலகார்முகன்வெம்பாசகண்ண
னிகல்செயகம்பனனண்டன்சங்கிருதிபுகைக்கண்ணனெழிற்பிரசங்க
னிகரில்சுபாரிசனெடுகைகசிகும்பிரசியயில்வேனெடுக்கட்செவ்வாய்ப்
பகர்முதமுதமுமொழிப்பாவைப்புட்பொற்கலையென்னப்பகர்வரன்றே. (உக)

மாலியெனவுலகேத்துமவல்லரக்கன்வசுதைவனமுலையிறேயந்து
சீலபிகுமனிலனெடுமனலனரனசம்பாதிபென்னுநதீதில்
கோலமணிமுடியரக்கர்நால்வராயினிதுயிர்த்தானகுறுகார்ச்சென்று
ஞாலமுழுவதும்வெருவமாலியவான்கொடுங்கோன்மைநடத்துநாளில். (உஉ)

விண்ணவர்வெவ்வரக்கர்புரிகொடுநொழிநுக்காற்றாதுகயிலேமவித்
தண்ணிலவுகதிர்க்கற்றையமுதிதைக்குந்தாழ்சடைபோன்சரணம்போற்றிக்
கண்ணநையராமரக்கர்முழவராயுங்கடிகுந்தெமக்குக்களைகணகி
யண்ணலெமக்களித்திபெனவிரந்திடலுங்கதைமிடற்றெம்மடிகள் கூறும். (உ)

தூயநுமலர்நூவிவழிபாடுபுரிந்தருளுஞ்சுசேசன்மைந்த
ராயிரம்வெம்பிழைசெயினுமாங்கவரைக்கோறலெமக்கடுப்பதன்றூற்
றியரைக்கொல்கெனமலைப்பணிததனனீர்விரந்தாங்குச்செல்வொன்னப்
போயமரர்குறையுரைப்பெருடியோனுமதற்கியைநதுபோமினென்றான (உச)

அவ்வரைகேட்டயினெடுக்கட்புலோமசைவெம்முலையானையனைக்கும்பாகன்
கௌவைபொழிந்தமரர்தொழுவின்னாடுபுகவிழந்தகருமம்யாவும்
வெவவினைத்தூதுவருரைப்பமாலிமுதலரகருளமவெகுணடுகேட்டுப்
பௌவநெடுங்கடற்றுண்புடைகுழப்பண்ணவஞாவனைதுகொண்டார. (உடு)

அதுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

திருந்தலர்புருந்தமாற்றஞ்செவித்தலைவெதும்பக்கேட்டுக்
கருங்கடற்செவப்பவந்தகவுத்தவமணிநதமார்பன
முருங்கெரிகவிழ்க்குஞ்செங்கண்முரிவெங்கலுமுனுந்நது
வருந்தலீரமரொன்னவாளமரமுவததுறான. (உசு)

தோற்றமுமுடிவுமில்லான்நாண்டுபுட்சிறகர்வீசங்
காற்றினுலரக்கர்சேனைகவிழதலுமாலிவெம்போ
ரோற்றுவெங்கலுமுனஞ்சியிரியவெங்கதையாலெற்றக
கூற்றுறந்திகிரியேவியவன்றலைகுறைததிட்டானே. (உ௭)

மாலிவெககளத்தின்வீழாமலியவரன்வந்தெய்தி
வேலினுலெறியவையன்விலககிமற்றதனைப்பற்றி
யூலமேயனையான்மெய்யினெறிதலுமயாந்தவீழ்ந்து
குலமொனறெடுத்தப்பின்னுந்தோன்றன்மேல்விடுத்தாகக்கான். (உ௮)

நக்கவாளரக்கன்பின்னுங்கலுமுன்மேனடந்துசெல்லச்
செக்கர்வானையவெய்யசிறைவிசைக்காற்றின்மொத்துண்
டொக்கலோடுடைந்துமிக்கவுலவைசேர்சருகிற்சிற்தி
ஷுழக்கடலிலங்கைநீங்கிப்பாதலமருங்குபுக்கான். (உ௯)

பாதலத்துறையு 5 ளிற்பாதிழைப்பருமவல்குந்
காதளந்தொளிரும்வேற்கட்கைககிவதுவையாற்றத்
தீதுவாணத்தேடித்திரிவுழியியக்கர்வேந்தைப்
போதரக்கண்டுநோனுன்பாதலம்புகுந்துசொல்வான். (௩௦)

நச்சயில்பொருவுமொண்கணங்கைக்ககிநீகேட்டி
விச்சிரவாவமேவிவிறன்மகப்பெறுதியென்னப்
பச்சிளங்குரும்பைமானும்பணைமுலைக்கமைகொல்மென்றோட்
செச்சைதாழ்கூந்தல்போந்துதெய்வமாமுனியைக்கண்டாள். (௩௧)

நாடுண்டுமீண்டுபுக்கடங்கைநீயாராயென்ன
வேணவாவோடுகினுனருளினால்விறவின்மிகக
மாணுடைமைந்தாதம்மைவயிறுவாய்த்திவொன்போந்தேன்
பூணருந்தவத்தோயென்னப்பணர்ந்திவையுரைக்கலுற்றான். (௩௨)

பொன்புரைதிலைபூத்தபொம்மல்வெம்முலையாய்கேட்டி
நண்பகலணைந்தவாற்றானுனிமைவெருவச்செய்யும
வன்புடைமனதுவெய்யமைந்தரைப்பெறுதியென்ன
வன்பொடுவணங்கிநின்போலருமகவேண்டுமென்றான். (௩௩)

கன்னலுமமுதுங்கைப்பாகனித்தமென்ருதலேகேட்டி
பின்னாநீயுயிர்க்குமைந்தன்பெட்பொடுமென்போலிண்டு
மன்னுமற்றுன்பாற்றோன்றிவரம்பனுமாயுளைய்தி
யுன்னருங்குணத்தனாகியுலப்பினுள்வாழ்வனென்றான். (௩௪)

இருபதுகரமுஞ்சென்னியீரைந்துந்தாங்குகின்ற
திருவிளிதன்னமுன்னஞ்சிறப்பொடுவயிறுவாய்த்துக்
கருவரையினையகும்பகன்னனையீன்றுபின்னு
முருவவோடரிக்கட்குர்ப்பரகையையுமுயிர்த்தாளன்றே. (௩௫)

வீடணன்றன்னைப்பின்னும்வியப்பொடுமினிதினீன்றான்
கோடரிக்கண்ணாந்தமைந்தராயுவந்துநோக்கிச்
சேடமிறிருவின்மிக்கவியக்கர்கோன்செல்வமெய்த
நீடிருந்தவங்கொற்றிநின்மின்களென்னப்போனார் (௩௬)

ஐந்தழனடுவினின்றோராயிரம்பருவஞ்சென்றான்
மைந்துடைச்சென்னிபத்திலொன்றதுத்தழலின்மாட்டி
வெந்திறலரக்கன்பத்தாஞ்சென்னியுமவெட்டுமேல்வை
வந்துசெங்கமலப்புத்தேள்வரங்கொள்ளைதுரைத்தலோடும். (௩௭)

விஞ்சையரவுணர்சித்தருகர்விண்ணவர்கடம்மாற்
றுஞ்சுதலின்றியெல்லாவுலகமுந்துணைவில்வெல்ல
வெஞ்சுமத்தற்றசென்னிதோளாவையீளவெய்தக்
கஞ்சநாண்மலரோய்ல்கென்றிரத்திலுங்கடவுளீந்தான். (௩௮)

வீடணன்முன்னொய்திவேண்டுவகேட்டியென்ன
நாடொஅந்தருமசிற்தையெய்திராளுலவாதாவி
பீடுநல்கென்றேதப்பிதாமகனளிப்பவிண்ணோர்
மாடுறுகும்பகன்னற்குயர்வரம்வழங்கலென்றார்.

(௩௬)

என்னலுமரக்களுவில்வாணியையேவியெந்தை
மின்னுவேற்கும்பகன்னவாமொன்றுவேண்டுகென்ன
மன்னுநித்திராதாவென்றுமருண்டவன்கேட்பநல்கிப்
பொண்ணிர்கமலப்புத்தேஸ்தனனுலகதனிதபுக்கார்.

(௪௦)

ஊழ்வினைப்பயத்தான்மார்தாக்கொழியுந்நவரங்கன்பெற்றுப்
பாழியம்புயத்தார்மந்றோடடர்வனத்தெய்துமேல்வைச்
சூழ்சுடர்ப்பரிதியொள்வாட்சுமாஸிதன்மைநதரோடும்
வாழியென்றேத்தியன்றோத்தழீஇயிவைவழங்கலுற்றான்.

(௪௧)

கொடியமதிலிலங்கைமுதூர்கொள்கெனமுத்தல்கேட்டாங்
குடல்சினவுருமேறன்னபிரகததனுருத்துநோகி
யடல்கெழுமவுணர்நம்மைததுணைவொன்றெண்ணதன்னோர்
மிடைதருதுறக்கம்விண்ணோவிரகினிதகொண்டிலாரே.

(௪௨)

ஆதலாற்கோடியென்னுமருட்பிரகத்தன்றன்னை
மேதகுருபேரன்பாற்போயினிதினில்வேண்டுகென்ன
வீதுசென்றியமபலோடுமியக்கர்கோன்றந்தைபாற்போய்த்
தூதினூற்றசக்கிரீபன்சொன்னவையாவுஞ்சொன்னான்.

(௪௩)

அளகைமாநகரினீபோயமர்தியவ்விலங்கைதன்னைத்
தனையவழலங்கற்றிண்டோட்டசக்கிரீபற்குநல்கென்
றுளமகிழ்தந்தைகூறவுவப்பொடுமளித்துப்போனான்
வளமிகுமில்ங்கைதன்னின்முடிகவிததரக்கன்வாழந்தான்.

(௪௪)

மின்னுமாக்காலகேயன்விழைவொடும்வதுவையாற்றத்
தன்னுடைத்தங்கையாஞ்சூர்ப்பநகையைத்தயாவினல்கி
மன்னியகானின்வேட்டமாடலுமயனோடெய்துந்
தன்னலங்குதலைச்செவ்வாய்க்கன்னியக்கண்டுசொல்வான்.

(௪௫)

நங்குநீயாராயென்னமயனென்போனமையென்னும்
பூங்குமுலணங்கைப்புல்லிப்பொருவில்லுந்துபிமாயாவி
யாங்குலமைந்தரோடுமம்பலைத்தகன்றவாட்குட்
கோங்குளமுலைசேரிந்தக்கோதைடியினிதினீனேன்.

(௪௬)

மேயநீயாராயென்னவிச்சிரவாமுன்னீன்ற
நேயநன்மைந்தனென்றுநிகழ்த்தலுமயனன்போடு
கூயெரிசான்றாய்மந்தோதரிதனைக்களிப்பினல்கிப்
பாய்துதிர்ப்பரிதிவேலும்பரிவுடனளித்துப்போனான்.

(௪௭)

முருக்கிதழ்முத்தமுரன் முகிழ்முலைககன்னியோடு
மரக்கர்கோனிலன்கையெய்தியன்புடனிருக்குநாளின்
விசைச்செழுந்தெரியின்மார்பன்விரோசனனிதினின்ற
திருக்கொள்வச்சிரசுவாலைதனைக்கும்பகன்னன்சேர்ந்தான்.

(சஅ)

ஆடல்வேற்சயூடனன்பினளித்தருள்சாமைதன்னை
வீடணன்விறியின்வேட்டுமேதகவொழுதநாளி
லேடவிழ்கூந்தன்மந்தோதரியிகலிலங்கைவேந்தன்
பீடுமுகிழ்ச்சியெய்தவிராவணிதனைப்பெற்றான்.

(சக)

கனைகுரல்முதிலினூர்த்துக்கலுழ்தலான்மேகநாத
னெனுமுயர்நாமம்பெற்றுகெரியெனவளருநாளில்
வனைகழலரக்கர்கோனைமன்பதைவருத்தலெனாந்
துனைவினிலன்கைவேந்தன் தாதனூரைத்தல்செய்தான்.

(ரு0)

தூதுவரைக்கன்முன்போயுன்னுடைத்துனைவன்வெய்ய
மாதவம்புரிந்துதிங்கட்கண்ணிசேர்வரதனோடு
மேதயில்தண்புபுண்டானின்னையுமுலகுக்கெல்லாந்
திதிழைத்தருளலென்னாச்செப்பினனென்னலோடும்.

(ருக)

வெஞ்சமமென்னில்வெய்யவிரிதழற்பிழம்புகக்கி
நஞ்சுநீர்ப்புளிக்கும்வாய்வாட்டடறுரீஇநாமவேலான்
அஞ்சலில்விடையாறோடுந்தோழமைகொண்டானென்னி
லஞ்சவன்கொல்லோவென்னாவவன்றலைதுணித்துவீழ்த்தான்.

(ருஉ)

வீழ்த்தவனுடலெவையவரக்கர்க்குவிருந்தால்கி
காழ்த்தவெம்மனத்துப்பேழ்வாய்க்கதழ்சினத்தரக்கர்கோமான்
குழ்த்ததன்சேனையோடுமமைச்சொடுந்துனைவின்விண்ணோர்
வாழ்த்திடுமளகைமூதூர்மருங்குறவனைந்துகொண்டான்.

(ருங)

கொடிமதில்வாயிலோரைக்கொன்னுவாளரக்கர்கோமான்
முடிதகர்த்தோதுங்கவெய்யமாணிபத்திரனைமோதி
யுடல்சினக்குபேரனாவிபுலந்திடவடித்துவீழ்த்திச்
சுடர்செய்ப்புட்பகவிமானந்துனைவினிற்கவர்ந்துபோனான்.

(ருச)

இருநிலியியக்கர்வேந்தன்றுயரொழிந்திமைப்பினெய்தி
விரிகதரிமைக்கும்பைப்பொனளகையின்மேவவெய்யோன்
பொருவருங்கிரியின்கிச்சரவணம்புகுதுமேல்வைத்
தெருளொடும்விமானநிற்பவரக்கர்கோன்இந்தைசெய்தான்.

(ருரு)

இத்தலையெய்தலெந்தையிறையியோடமர்த்தானென்ன
மைத்தகுமிடற்றுநந்திலிலக்கவாண்முகத்தைநோக்கிக்
கைத்தலம்புடைத்துவெய்யோனகுதுலங்கன்னுநந்தி
துய்த்தலைகுரங்காலுன்சுந்தோலைகவேன்றுருந்துவைதான்.

(ருசு)

வைதலுத்தச்சச்சிரீபன்வான் றொடர்கயிலைவெற்பை
வெய்தினிலெடுப்பவெந்தை விரற்றலை நுனியா லூன்றப்
பையுநற்றழுது மாழ்கிப்பரமனைப்பழிச் சிவெய்யோ
னைதுணர்சாமகானமறியொடுபாடலுற்றால்.

(௩௮)

ஆயிரம்பருவமில்வாறமுதலாலரக்கர்கோளுக்
கேய்வுறவியம்புநாமமிராவணனென்று கூறி
மாய்வறுவரமுநல்கிவிடுப்பவாளரக்கன்போர் து
மீயுயரிமையவெற்பின்மேவியோரணங்கைக்கண்டான்.

(௩௯)

கண்டுநீயானாயென்னவர்தனைன்களிப்பினோடு
மண்டரேத்தெடுப்பவீன்றவருட்குசத்துவசனென்போ
னெண்டகுவேதமோதும்வாக்கிடைப்பிறந்தேனென்னைத்
தண்டலின்மறையோன்வேதவதியெனச்சாற்றினானால்.

(௪௦)

சொல்லருந்தந்தைதன்னைத்தோன்றியோரரக்கன் கொன்றான்
மூலகோசல்கற்பினனைமுனியொடுமுடிந்தாளயாலுங்
கல்லெனீர்வேலோரப்பட்கண்டியினெடியோனறனைப
புல்லுவான்றவஞ்செய்கின்றேன்புலவுவேலரக்கவென்றார்.

(௪௦)

என்றலுமவலிதின்வெய்யோன்பற்றுமீர்ங்குழலைங்கை
தனுனைக்கையாநீக்கிக்கிளையொடுஞ்சாம்பராடுப்
பொன்றிடவுன்னையெய்தம்பிறப்பினின்புரிவேனென்னக்
கன்றியவுளததினோடுங்கனலின்வீழ்த்தாவிமாய்ந்தார்.

(௪௧)

கோற்றொடியிறந்தபின்னர்சொல்புலியனையவீரன்
போற்றருமருத்தாவப்பேர்ப்புரவலனசுலைநெண்
வீற்றுவிற்றாகவிண்ணோர்பறவையின்வெருவிப்போக
வேற்றமர்க்கொழுதியென்னமருத்துவனெழுந்துவந்தான்.

(௪௨)

வெஞ்சினமொழிதியென்னமுனிவரர்விலக்கமன்ன
னெஞ்சலில்சாலையெய்தவிராவணனிகழ்ந்துபோனா
னுஞ்சவானவர்கண்மீட்டுமுயர்மகமுடித்துக்காக்கை
யஞ்சிறையன்னமஞ்ஞாக்கருள்வரமளித்துப்போனார்.

(௪௩)

காதியைமயனைவெம்போகருதுதுற்சந்தன்றன்னைத்
திதுறவாக்கன்வென்றுதிகைகடற்றானேகுழத்
தூதுணம்புறவுகைருந்துநீர்கொடிமாடத்துச்சி
யாதவன்றடந்தேர்தேய்க்குமயோதகிமாநகரஞ்சேர்ந்தான்.

(௪௪)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

அனரண்ணியன்போர்வேண்டியவரக்கன்முனமெய்திச்
சினவெங்கனைபொழியத்தனிதேர்நினறுமிழிந்தே
பனையொத்திடுகையால்நனியடிப்பப்பதைபதையா
நினைவற்றயர்தலும்வெய்யவனிருபன்றனைக்கான்.

(௪௫)

மன்னர்க்கியல்புபுரிடைமடிதல்வயங்கோட—
லென்னத்தனிமெண்ணுதெனையெள்ளிச்சிரித்தமையாற்
துன்னுற்றவென்மரபின்னொருதோன்றல்நனிசோன்றி
யுன்னைச்செகுத்திவொனெனவைதாருயிரொழிந்தான்.

(௬௬)

ஆற்றலொடுங்கொடியோன்பிலமடையப்புருமேல்வைத்
தோற்றுமிசைபயில்மாமுனியரக்கனமுனந்தோன்றிச்
சாற்றும்பிலவழியன்றிதுதழல்கால்வடிவேலோய்
கூற்றின்னகர்க்கேதும்வழிபிதென்றுகுறித்தான்.

(௬௭)

என்னுமுனிகூற்றேருநிவ்வுணாகுறினனேகப்
பைந்நாகரோடமர்செய்குதல்பணிவெங்கடல்நடைதல்
பின்னாகுமென்றடல்கூர்தருபிறைவாளெயிறறர்க்கன்
தென்னத்திசைசென்றார்நமுனமனோடமர்செய்தான்.

(௬௮)

காற்றின்கணையெய்யோன்கணைகனலின்கணைகொல்லுங்
கூற்றின்கணைமுதலாகியகணையைச்சிலைகொலி
மாற்றிச்சமர்புரிவேலையிலஞ்சித்திறன்மறவி
யேற்றம்பிரிதில்லாதுபார்யமதண்டமெடுத்தான்.

(௬௯)

அக்காலையின்மலரோனவனெய்தாவடலரக்கன்
மிக்கானவரத்தாந்துவிடலென்றுவிலகக
மைக்காரநிறக்கூற்றுமவெருவோடுமறைந்தோடப்
புக்கானிலங்கையின்மிட்டுமப்புலிப்போதனவரக்கன்.

(௭௦)

எழுசுரடியாகிரியவிருதசுப.

துணிகதிர்நெடுவேலிராவணன்பிலத்திற்றுன்னிவாருநகவாழ்த்துர்த்து
மணியுனகரில்வைகிடுகிவாதகவசனாவானமார்ப
வணிகளர்கமலத்தயனவனெய்தியாங்கவற்கிராவணனோடு
மிணையநுட்பச்செய்தலுமவனாக்கொன்றொழிதின்கூறுநிருந்தான்.

(௭௧)

வினாவின்னகரநீங்குழிக்காலகேயரில்லித்திபுச்சிசுவன்
செருவினிலைவரக்குவெய்யுர்தொலைத்துத்தேனுவைககண்டிப்போற்றி
வருணநார்புதூற்றுமைந்தனாவென்றுவனப்புடைமாதகாகவர்கது
பொருவருமிலங்கைபுதுதுகுர்ப்பநகைதனைக்கரநார்புததுதினனால்.

(௭௨)

அருவரைத்தடந்தோளிராவணியெண்டோளந்தன்னருளினுடைர்க்குந்
செருவினிலைவர்க்குதெரியுருதொளித்துச்செருச்செயுமாயையுமொன்னார்
வெருவரவெங்குந்திரிசுருதேருநிகும்பலேவெள்வியிற்பெற்று
மருவினவனவனோடிலங்கையிப்புகுதவீடணன்வணங்கிடாங்குரைப்பான்.

(௭௩)

மெருவரலின்நிமலுவெனவுகாக்கும்வெந்திறலவுணனீண்டெய்திப்
பொருவருங்கும்பிசுகிணைக்கவரந்தானென்றலுமிராவணன்புழுங்கி
புகாபெறுதான்கடலெனச்சுழைக்குரோணிராலாயிரத்தோடு
மருவலுங்கும்பிசுகிபிரந்துரைப்பமதுவொடுமரக்கர்கோண்டான்.

(௭௪)

பாழியந்தடந்தோண்மதுவொடுஞ்சூழ்ந்த பலகினைப்பரப்பொடுமரக்கன்
மாழைமென்னைக்கிப்புலோமசைகணவன்மாநகர்தனதடிப்படுத்து
வீழியங்கனிவாயியக்கியரமரர்கின்னரர்மிதுனம்வீற்றிநுக்குஞ்
சூழ்நடர்ப்பரிதிபோக்கறசிவந்தகயிலைவிறுவினவந்தடைநதான். (௭௫)

கள்ளூற்றிருக்குந்நாமலர்ப்பைங்காவினரக்கனிமுத்திடலும்
பின்னைத்தென்றனறவுயிர்த்துப்பிரிந்தாருயிர்மேற்றநிறடப்ப
வெள்ளிவீழின்கதிர்பாபபிவிழைவொர்ப்பிரிந்தோராருயிரை
யள்ளிபுண்ணுந்திங்கொடுமடைந்தத்தியிருணமாலை. (௭௬)

குணக்குமவிசுப்புமுகம்விளர்ப்பக்குளிர்துநிற்குட்கொழுத்தன்பர்த
தணக்கும்மகளிர்மார்பனைத்துங்கவர்துதாநாவடந்தாங்கி
யணக்குமுலைமேற்றியிறைக்குமாலைப்பொழுதிலடலரக்கன்
வணக்குமருங்குலம்டவார்தங்காமமெண்ணிவருந்தற்றான். (௭௭)

குடபாற்பிறந்தமுந்தைமதிக்கொழுந்திப்பொழிபுநிலாக்கற்றை
வடவாமுகம்போலுடலவெதுப்பமமமோடுமடலரக்கன்
கடல்வாய்ததோன்றியமுதுயிர்த்துங்கதிர்வெண்முதசுவடம்பொரியா
வுடலுஞ்சிலைவேன்வன்மையினைவியந்துவருந்தியுறைபோழ்தின. (௭௮)

எழுதேரடியாசிரியவிருத்தம்.

விளிம்புறத்தாக்குசெஞ்சுடர்ச்சுற்றைமேகலைமனுவடனிமைப்ப
விளம்பிறைவடந்தாழ்ந்தோர்குடியிருந்தவிளமுலைவெற்றினைத்தாங்கித்
தளர்த்தியெடுகுதுசுப்பெனவிரங்கித்தவளவாய்க்கின்னிண்புலம்ப
வளர்த்திவரியகருங்குழன்மீதிலஞ்சிறைத்தும்பிபாட்டயர். (௭௯)

கண்கவர்வனப்பிற்கதிர்சுரந்தொழுக்கடல்வயிற்றரித்தவாணமுத்த
வெண்கதிர்முதுவலினைஞராரூயினாவேரோடுமுகழந்தொளிபரப்ப
விண்முதுவாங்கமேக்குயர்ந்தோங்குவெம்முலையுலசெலாங்கவரப்
பண்கனிந்தொழுகுமென்மொழிக்குதலைபாக்கொடுத்தொழுகைகொள்ள. (௮௦)

காவியுங்குமிழங்கடந்தெறிதடங்கண்கடியகூற்றினைமுதலமர
ராவியுண்டிமிழ்த்துசெவ்வரியொழுதியயிலொடுநதோழமைகொள்ளா
வேவினைமுனிந்துகொலைத்தொழில்பழுத்துத்தவக்குறும்பொன்றறவெறிந்நு
மாவகிர்முட்குமதர்வைகொப்புளித்துவள்ளைவாரஞ்சுழியிசைநடப்ப. (௮௧)

கறையெறிகடல்வாய்க்குளிர்த்தமுத்திமைக்குங்காஞ்சிழுங்கலைவளரல்து
துருவமேகலையினிவப்புறக்கைப்பாயுயர்திசைமுழுதுங்கவரந
திருவநீர்ப்புருவக்கொடிமதன்பிடித்தசிலையெனவழகுகணபடுப
விரியிருள்பருகுசேட்டிளமதியின்விழுத்தகுவாநுதலிலங்க. (௮௨)

கலிவிருத்தம்.

வன்னமுலைமாதரடியீடுதனிவாழ்த்தப்
பொன்னசலமொத்துவளர்ப்புண்முலைசுமந்தே
மின்னிடைவருந்தாமெனமேகலையிரங்கி
வன்னமெனுமென்னடையரம்பையவ்வந்தாள். (௮௩)

வந்திடுமரம்பையையிராவணன்மகிழ்ந்து
பைந்தளிர்மருட்டியபதத்தூண்பிடித்துச்
செந்துவரிதழக்கனிவிருத்தகவனித்தே
புந்திடவெனைத்தனிபுரக்கெனவுரைத்தான். (அக 4)

என்னலுரினமுன்னவனிதிக்கிழவனீன்ற
மன்னனளகூபரனெனைத்தனிவரித்தா
னுன்னுடன்மணப்பதகாதெனபுரைத்துச்
தன்னல்புளித்தென்னநனிகட்டுரைபுகன்றான். (அக 5)

சில்லென்கிளிக்கிவளிகேட்டருளில்லீயோ
ன்குல்புகர்வோர்க்குமுறையோவெனவரைப்பே
வல்லையினடர்ந்துவலிதிறறனிபிடித்துப்
புல்லியமுதன்னமயிலபோசனியுய்த்தான். (அக 6)

ஆங்கவன்விடுத்திடலுமாரமுதமன்ன
கோங்கமுலைமாராள்கூபரனைநண்ணி
யீங்கிதுவிளம்பவவனின்னுமிதபோலும்
நிங்குசெயின்வன்முலைதெறிக்கவெனவைப்பான். (அக 7)

ஐயகமலப்பொதியவிழ்ப்பவரிமாஸிறா
வெய்பவனுதித்திடலும்வெருதிறலரங்கன்
மொய்யமருடற்றுபலதானையுடன்மொய்ய
மையிலமரபதியிலவந்தன்னவனைந்தான். (அக 8)

இந்திரன்முகுந்தனுழையெய்தியினைவரு
வொறுதலரக்கனாயிரவிடடிவீகோலம்
வந்திடுவனீனகிறல்தகாதெனமறுப்ப
வந்திலுயர்வானவருஞ்சமரினற்றான். (அக 9)

அதுசேரடியாலிரியவிருத்தப.

விண்ணவர் கடலந்தானைவெருக்கொடுமுதியலுத்தரி
யண்ணலநாமாலிவெமபொபுரிதலுமுழன்றுநி
நண்ணியவசுக்கடம்பினவையில்சாவித்திரபபெர்ப
பண்ணவனவன்றனாகையினாற்படுத்திட்டானே. (க 0)

அள்ளிலைவயிரப்பைம்பூணிராவணமுன்றுத்தரி
கொள்ளைவெம்பகழிவாங்குமலையினைசுருதிமொப்பதென்ன
வெள்ளைமால்யானைமேலும்விண்ணவர்க்கிறைவன்மேலு
மெள்ளிடவிடயின்மென்னச்சிலைமுழைத்தெய்திட்டானே. (க 1)

இந்திரன்வருணன்காற்றுகிறைவன்வெங்குற்றமங்கி
நந்தலிலளகைவேந்தனாமவேனிருதிநண்ணன்
சந்திரமவுலியன்னோர்மருத்துவந்தலைவர்தாக்கி
வெந்திறலரக்கர்கோனைவனைந்துவீம்புச்செய்தான். (க 2)

தாப்புலியனையசீற்றச்சயந்தனைமேகநாதன்.

யாப்புறுத்திடுதற்கெய்தவிகற்பவுலோமன்போந்து

காப்பனென்றெடுத்துப்போகிக்கடலிடையொளிப்பவெப்போன்

பாப்பனைப்பள்ளியான்றன்முன்னவன்பால்வந்துற்றான்.

(கூக)

வச்சிரப்படையால்வெய்யவரக்காமதியமாட்டிக்

கச்சையங்களிற்றிற்றேன்அக்கதிர்முடியமரர்கோனை

நச்சரவணியும்புத்தேள்நல்கியமாயைதன்னு

லிச்சையின்மேகநாதன்யாப்புறுத்தினைச்செய்வான்.

(கூச)

இந்திரன்றன்னைவவ்வியிராவணியகலினேற்ற

வந்தமிலமரர்யாருமமர்தொலைந்தோடமோதித்

தந்தைமுன்னுய்ப்பவெப்போன்றானையங்கடலினேடு

மெந்திரப்பொறிசேரிஞ்சியிலங்கையில்வந்துசாரந்தான்.

(கூடு)

இன்னவையமரர்கூறவீரங்கமலத்தின்மேய

முன்னவனிலங்கையெய்திமுகமன்கியம்பிவிண்ணோர்

மன்னனைவிடுதியென்னநிகும்பலேமகத்திற்றேன்அம

பொன்னெடுத்தேரினெய்திற்பொன்றிடாவரநல்கென்றான்.

(கூள)

அவ்வரமலரோனல்கியருளினிந்திரனைமீட்டுச்

செவவிசேரர்க்கனாமமிந்திரசித்தென்றேதி

பெவ்வெலாத்திசையும்போற்றுமிந்திரனயர்ச்சிசிர

மௌவலங்கரியகூந்தல்வாணிதனகைள்வன்சொல்வான்.

(கூள)

ஆள்வழக்கற்குமவேற்கணகலிகைமுலையிற்றேயந்த

சீரிரும்பாவந்தன்னுனெடுத்துபருழநதாயீது

வேளவியொன்றியற்றிற்றிருமென்றலும்வேள்வியாற்றி

வாளொளித்தறக்கம்புககான்மலரயன்மறைந்துபோனான்.

(கூஅ)

என்றருமுனிவன்சூறவிராமனாங்கியம்பலுற்றான்

குன்றினையெடுத்திண்டோளிராவணன்குறாகும்பேரரில்

வென்றதையன்றித்தோற்றதுண்டெனில்விளம்புகென்னத்

தென்றமிழ்கோத்தசெஞ்சொலமுனிவரன்செப்பலுற்றான்.

(கூஅ)

பொன்வணாவியுதுவிட்டாலன்னதோர்பொற்புவாய்ந்த

மன்னுமபிரங்கையோடும்வாளமர்க்களத்தினெய்தூர்

துன்னுபோருருச்சுன்னன்றன்குழலினிராவணப்பேர்

மன்னவனெய்தியின்னோற்காண்கூலான்வல்லைண்டான்.

(கூஓ)

நருமதையாற்றினாடிவெண்மணற்குன்றினன்கி

னரனுடைப்புசையாற்றியிராவணனமருமேல்வை

மருவுமாயிரம்பொற்கையால்வரநதிததுவேந்தன்

பொருவருமகளிரோடும்பூம்புனலாடலுற்றான்.

(கூக)

குடபுலத்தெதிர்ந்துதென்னிர்வருதலுமரக்கர்கோமா
னதிதிறச்சகனைக்கண்ணுலதிகெனத்தூண்டவன்னோன்
மிடலுடையருச்சுணப்பேர்வீரியன்கரத்தாலாற்றை
யடலொழிந்ததிதுநீராட்டயரநொதிர்ந்ததென்றான். (க0உ)

சீற்றமுந்தானும்வேறுதெரிகலாவரக்ககன்சீறி
யேற்றலுமருச்சுணப்பேரோந்தவீர்குடைந்தழிழ்குந்
கோற்றொடியவரையஞ்சலென்றுவெங்குருதிவெள்ள
முற்றிருந்தொழுகும்வெய்யகதையொடுமுருந்துவந்தான். (க0௩)

வருதலுமரக்கர்கோமான்வாழ்மடித்தெயிறுதின்றான்
கிருபதுபரத்தினுலுமெடுத்தொருகதையாலெற்ற
கருதலர்ச்செகுத்தருங்காததவீரியன்கதையாற்றள்ள
வீருவரைவீழ்ந்ததென்னவஞ்சுவிற்கிடையாய்வீழ்ந்தான். (க0௪)

வீழ்ந்தவாளரக்கன்றன்னைவிராவின்யாபபுறுத்திமன்னன்
றாழ்ந்துதன்சேனைவாழ்த்தத்தன்னகர்புருதுமேல்வை
யாழ்ந்ததூற்கேள்விமிகபுலத்தியனரசற்போற்றி
வாழ்ந்திடுகென்றுவெய்யோன்வன்சிறைநீக்கினானே. (க0௫)

தளர்வொடுமில்ங்கையெய்தித்தன்கிளைப்பரப்பினோடு
மளிமுரல்தாமமார்பன்சிலபகலமர்நழிபின்னர்
களியொடும்வெம்போர்வேட்டுக்கதழ்சினககளிறுபோலக
கிளரொளிமாடஞ்சூழ்த்தகிட்கிந்தைநகரிலுற்றான். (க0௬)

வானமர்வேட்டுவந்தேன்வாலியெங்குள்ளோவென்ன
வாளரியேறுபோலுமிராவணனறையத்தாரை
நீங்கடனான்குமெய்திநீறணிகடவுள்செய்ய
தாளினைவணங்கப்போனுவல்லையேற்சார்தியென்றான். (க0௭)

என்றலுமரக்கன்றென்னங்கடலினிலிமைப்பினெய்தி
வன்றிறல்வாலிப்பின்போய்ப்பற்றலுமறங்கொள்வாலி
குன்றனானன்னைவாருமூலத்திறகுமழயச்சேர்த்தித்
தூன்றுநாற்கடலுந்தாயிச்சிடங்கதைச்சூழல்சேர்த்தான். (க0௮)

அவ்யுழியரக்கர்கோணுவிடுத்தநீயாரையென்னச்
செவ்விதின்முகங்கள்பத்துங்கோட்டாராணோடுநீயோ
னெவ்வெலாத்திசையுட்வென்றுவிராவணனென்பேனுன்றன்
கவ்வையில்தோழனென்னவெரிகரியாகச்சொன்னான். (க0௯)

ஆங்குணர்நிங்கள்வையுடல்புணையரக்கர்கோமான்
வீங்குநீர்வேலைசூழ்த்துவெண்மதிநெற்றிதோயு
மோங்குசிரிஞ்சிமுற்றியொள்ளொளிமாடம்போர்த்த
திக்கெறியிலங்கைமூதூரசேர்த்தினிதிருந்தானென்றான். (க10)

பாரினில்விசும்பினை ணடபாதலத்திணையில்லாத
மாருகியிருப்பவா லிசுர விசேயஞ்சிமாழ்ச்சு
கார்வனாயிடங்கடோறுமொளித்தென கழறுசென்று
சீர்கெழுமிராமன்கேட்பதென்றமிழ்முனிவன் சொல்வான். (கசக)
எழுதீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கேசரியென்னுங்கவிக்குலக்கிறைவன்மனைவியாங்கிடையுரைசெய்வா
யாசறுவனப்பினஞ்சனைவயிறதின்வளிககவதரித்தவருளான்நே
மாசறுகனியென்றிரவியைராரூவவ்வுழிப்பாய்தலுமிராகு
தேசுமகவாற்குரைப்பநாற்கோட்டுத்திக்குடமூர்ந்தவனடைந்தான். (கசஉ)

இந்திரனடவும்பகட்டின்மேற்றுவவெரியுமிழ்வச்சிரப்படையால்
நந்தலின்றெய்துநாடினங்கவியின்சொடிற்றின்மேற்றுக்சுறுபிறப்ப
மைத்தன்வீந்தமையாலுலவைவந்தெய்திவளியியங்காமலெவ்வுயிரு
மெந்திரப்பொறிபோனின்நிடவியற்றாமலரயனூஞ்சண்வந்திதுத்தான். (கசங)

கையிற்றஞ்சமலப்பொருட்டுகைகடவுணீவலுங்காற்றிளருகிறுவ
னுய்தகுபாடிவச்சிரப்படையோனனும்னென்றொருபெயர்பகர
வைதுணீர்சன்முதலியதேவரனைவருந்தந்தமபடையால்
மெய்யினிலாறுபடாவதத்தோடும்வீர்திடாவாயுருமளித்தார். (கசச)

கஞ்சனைமுதலேதவர்கண்மறையக்காற்றிகைகையிற்றாங்கி
யஞ்சனைகையிற்கொடுத்தனைகலவனுமனவ்வாத்தினுன்முனிவ
ரொஞ்சுமாரியற்றவன்வளிராமனினையடிசேர்ந்திடுமளவுஞ்
செஞ்சேவேதனதுவலியினையறியாதிருக்கெனச்சீறினாசபித்தார். (கசரு)

திறப்புனையிருக்கரசசெனவுரைஞ்ஞந்திதுகவிக்குலவேந்த
னறனுடைவடபான்மகனிராந்தடத்தினண்ணலுமணங்குருவெய்த
மறனுடைமகவான்முன்னரும்பினனிரவியுமணத்தலாலன்றோன்
விறல்கெழுவாலிதன்னொடும்வினங்குகக்கிரீபன்றனைப்பயர்தான். (கசஎ)

தாமரைக்கிழவனருளிற்றப்பின்னுத்தன்னருவெய்தியக்கவிவேந்
தேமுநராளுஞ்சிறந்தகிடங்குந்தையெய்தியாருயிருலத்திடலும்
நாமவேல்வாலினைக்கவிக்கிறையாய்நன்முடிக்கிப்பமற்றவனுங்
காமருதடந்தோளிரவிசேய்தன்னைக்கதழ்சினத்தொடுதூர்த்தனனான். (கசஏ)

ஆங்கவனமைச்சாமாருதிதனதுவலியினைமுனிவராரைந்த
திங்குதுசாபத்தாலுணராதுதிரிந்தனனெனவிவைசுறி
வாங்குவிற்றடக்கையிராமனுக்காசுவழங்கிமாமுனிவரோடு
நீங்கருந்தவத்துக்குறுமுனிநிகரிப்பொறியவெற்படைந்தனனென்றான். (கசஆ)

அசுத்தியர் இராவணன்மரபுரைந்தவத்தியாய முற்றிற்று.

மகாபாரதம்.

காப்பு.

நீடாழியுலகத் துமறைநாலொடைதென் துநிலேநிற்கவே
வாடாததவவாயமைமுனி ராசன்மாபாரசஞ்சொன்ன
ளேடாகம்மேருவெற்பாகவங்குடொழுத்தாணிதன்
கோடாகவெழுதுப்பிராணப்பணிநதன்புகூர்வாமரோ.

விடமெபருவம்.

மூன்றும்பேர்ச்சருக்கம்.

அமசுரடியாசிரியவிருத்தம்,

தந்தமுறியிலவர்வைத்ததயிர் பால்வெண்ணெயெட்டாமற்
சுந்தியுரவின மிசையேறி பிளங்கோவியர் மூன்குததாடி
நந்தன்மனையிலசோதையிருநயனங்கனிப்பவினையாடு
மைர்தனிருதரொருநாளுமறவாதாரோபிறவாதார்.

(க)

ஏலாவமிரின் மூன்றாநாளிரண்டுபடையுதிர் ண்டேறக்
காலார்திண்டேர்விடமனும்வகுத்தான்கடுங்காருடபூக
மேலாம்வென்றிப்பாண்டவர்நயவெஞ்சேனையககொண்டெஞ்சாமற்
சூலாவர்த்தசந்திரப்பேர்வியுடம்வகுத்தான்குளவொனே.

(உ)

பொரோதொடங்கியிருபடையும்குந்தபொருதினுகந்தொலைத்த
காரோதொடங்கிக்காரகோள்வெங்கடுங்கால்கலிகொண்டார்ப்பனபோல்
வாரோதொடங்கும்பிணைக்குலமுமணிக்காகளமுமுடன்முழங்கப்
பாரோதொடங்கியெவ்வலகுமடைவெசையிடுபட்டனவே.

(ங)

சொல்லார்கேள்விக்கங்கைமகன் றுரோணன்முதலாமதிரதரு
மெல்லாரிரதகய துரங்கமேலாளுடனே காலாரும்
வில்லாண்முன்னாட்டமைத்தூரந்தவீரன் றையுஞ்சிறுபதந்தே
மல்லால்வஞ்சமல்லடர்த்தமாயன்றனையும்வளைத்தாரோ.

(ச)

சூரர்க்கெல்லாமுதலெண்ணுந்துரியோதனனுந்தம்பியரு
மாரக்கவிகைக்காரந்தாரர்முதலாவுள்ளவவனிபருஞ்
சேரத்திரண்டிகரிகொளருசங்கம்வளைத்ததெனச்சிங்க
வீரத்துவசனின் முழிப்போய்வளைத்தார்சமரம்விளைத்தாரே.

(ரு)

வரத்தான்மறையாற்றும்பெற்றவரிசாபங்களபிடித்ததனிக்
சுரத்தான்மறைந்ததவரவர்த்தங்கடைக்கண்படைக்கணவிலாந்துவிடுஞ்
சுரத்தான்மறைந்ததகல்வானந்தரணிதலமச்சுரந்துணித்த
சிரத்தான்மறைந்ததுஅருருதிச்சேற்றான்மறைந்ததிசைநான்கும்.

(சு)

அவசம்பிளந்துதேருருந்தரகம்பிளந்துடாமணிப்பொற்கவசம்பிளந்துமார்பகமுமிளந்துருவக்கடோற்கசன்றனவசந்திரமாமுனைவாளிதொடுத்தான் ரொடுததநாழிமையினவசம்பிறந்துதம்பியர்முன்விழுந்தானெருவர்க்கழியாதோன். (௭)

நாகந்துவசமெனவுயர்த்தோனடுங்காமுன்னாண்னலரைமாகந்தனிற்சென்றமர்கடந்துவருமைந்துடையோன்றிருமைந்தன்வேகம்படவின்ரொருசமரவேலானமீனடுமவ்வேந்தன்பாகன்றனதுமருமத்திற்பாயந்தானவனுமாயாதானே. (௮)

விழுந்தான்வேலாற்றேர்ப்பாகன்வெருசாயகத்தால்லிறல்வேந்தர்தொழுந்தாளரசன்றானுமுயிர்சொந்தானென்னுந்தொனிகேட்டுச்செழுந்தார்வாகைவிசயனையுந்திருமாலையுமவிட்டொருமுனையாயெழுந்தான்மந்தாகினிமைந்தனினையுத்தோர்தமக்கோரொயில்போல்வான். (௯)

வண்டாரலங்கல்வலம்புரியோன்மார்பந்துளைத்தவாளிவழிகண்டானெடுத்துத்தாழ்ந்ததிருக்கையாலனைத்துக்காற்றேறிந்தொண்டாளுவிதருமருந்தகொடுத்தானவனுங்கொடுத்தமருந்துண்டானுண்டகணத்தினின்மீனடுமார்தானுலகேழுடையானே. (௧௦)

மன்னன்றனையச்சந்தனுவின்றைம்பெரும்பேரணிநிறுவிப்பொன்னங்குன்றையிவன்சிலையுமிவனேகாணும்புராரியெனமின்னுங்கழற்கால்மீனாடனவெமபோர்வினைத்துவிடலையாராய்முன்னின்றவரும்பின்னிடைத்தன்முனைவாளியினுல்வனைசெய்தான். (௧௧)

மருமங்களினுமபுயங்குளினும்வதனங்களினுங்கண்களினுஞ்செருமுமபடிவெங்கணைமாரிசிறதிச்சிந்திச்சிரந்துணித்துததருமன்சேனைப்பரவையெலாந்தானையாகித்தலைநாளிற்பொருமந்தரமால்வரைபோலத்திரிந்தானவெமபோர்புரிந்தானே. (௧௨)

மலையொத்ததிருங்கடகளிறும்வயமாவணியுமான்தேருந்தொலையத்தொலையயாவரையுஞ்செவெங்கணையாற்றாரந்துதார்தலையத்தரங்கமெறிகடல்வாய்வடவாரலமபோலவனின்றநிலையைக்கண்டுங்காணுன்போனினுன்விசயனிகரில்லான். (௧௩)

இதுவுமது.

கானெரிதுற்றெனவீடுமணிப்படிகாதிமலைத்திடவுமானரினைத்திலைசாபமெடுத்திலைவாளிதொடுத்திலையேனிதுனக்கெனமாயனுனாதவனேறித்தத்தியியாவானதெனக்கணியாகவெனத்தனியாழியெடுத்தனனே. (௧௪)

ஆழியெடுத்தனன்வீடுமனைப்பொருதாவியழித்திடுவாநூழிமுக்கணல்போலெழுமப்பொழுதோடியருச்சுன்னுந்நூழிதனக்குமுன்வீடுகொடுத்தருடானினையப்படியாவாழியுனக்கிவனுவெதிர்வித்தகமாயவெனத்தொழுதான். (௧௫)

வாசவன்முற்பெறுகாணைதொழதொழமாறுபடச்சினவுங்
கேசவணிப்படிமேல்வருஇறபஞ்சுக்கெவலமுற்றுணரா
நாசமக்குறுகாலநணித்தெனாநாடிநடுக்கமுடன்
நேசணிபொற்றடமேருவெனத்தரிதேரினைவிட்டிழியா. (௧௬)

ஆரணகற்பிதமாதவவச்சுதவாழியிடைத்துயிலும்
காரணசிற்குணரூபமலர்க்கொழுகாதன்மனத்துறையு
நாரணவற்புதவானவருக்கொருநாயகநிற்பணியும்
வாரணமுத்திவிசால்தலத்திடைவாழுவதைவதவனே. (௧௭)

ஆவியழித்தனைநூணிவூதித்தடலாடகனைத்தலைநான்
மாவலியைச்சிசுறுமாணுருவத்துடன்வார்கிறைவைத்தனையா
லெவிலரக்கனைவீழுவடர்த்தனையானொளிக்கெனவோ
நீவலியிற்கினமூளுமனத்தொடுநேமியெடுத்ததுவே. (௧௮)

யானாஈற்புகுதாமலெனக்குயர்வாறுலகைத்தருவா
நீகினைவுற்றதுபோனபிறப்பிலென்னிடுதவப்பயனே
யானுயினிப்பிறவாமலனித்தருளிசெவெனப்பரவா
ஞானமனத்தொடுநாகுழற்ப்பலநாடியுரைத்தனனே. (௧௯)

ஆரியனப்பொழுதாநினனிமகவுமாடலருச்சுனனும்
தாவைவடிக்கணையாயிரமுய்ப்பதொர்சாபம்வளைத்தெதிரா
யாரெதிர்திற்பினும்யாவர்தடுப்பினும்யானினியிப்பகலே
சேரமுருக்குவனேறுகெனத்தனதேர்மிசைபுக்கனனே. (௨௦)

நீறுபடுத்தினன்மாமருடத்திரணீணிலவைப்படையச்
சேறுபடுத்தினன்மூளைகனிற்பிறைசேர்குருதிப்புனலா
லாறுபடுத்தினனோரொருவர்க்கெதிராயிரம்வைக்கணையா
லீறுபடுத்தினன்வீடுமன்விட்டவர்யாவர்பிழைத்தவனோ. (௨௧)

வாயுவடிக்கணைவாசவன்வைக்கணைவாருண்டுய்க்கணைசெந்
தியின்வடிக்கணைதேவர்நடர்க்கணைசேரவிடுத்தமையா
லாயமுனைப்படுதேரணிபட்டனவாளணிபட்டனவெங்
காய்கரிபட்டனபாய்பரிபட்டனகாவலர்பட்டனனோ. (௨௨)

நாடியொளித்தனர்குழ்புனன்மத்திரநாடன்முதற்பலருங்
கூடியொளித்தனர்மாரதரிற்றிறல்குரும்வயப்படையோ
ரோடியொளித்தனராடமரிற்றுரியோதனனுக்கினையோர்
வாடியொளித்தனர்மாகதரொட்டியர்மாள்வர்குச்சரனோ. (௨௩)

என்றேடியாசிரியவிருத்தம்.

பார்த்தனம்பினுன்மேவலார்படைப்பரவைசாயவேவிரவுகோவியர்
நூர்த்தனன்புடன்கண்டுவந்துதன்றொக்கசேனையின்பக்கமெய்தினுன்
சேர்த்தவெம்பனைக்கொழுகிபனும்விலிநோதனுஞ்செவ்வமைந்தனுங்
காத்துநின்றுதங்காவலன்றனைக்கொண்டொசுதைகடிதினெய்தினுர். (௨௪)

வெஞ்சரத்தினுல்விசயன் வென்றபோர்யிருசுளர்தின் வாய்விசைபொடற்றன
குஞ்சரத்தின்வீழ்கைகனுகமேருதிவட்டமும்பரிதிவட்டமே
பஞ்சரத்தொடுந்திரியுமானையின்பக்கமெங்கணும்பட்டுழிழ்கிய
செஞ்சரத்தின்மேற்சிறகர்பன்னெவச்சுரமரிந்திடுச்சிறகர்மானுமே. (௨௫)

கொற்றமன்னர்சென்னியினணிந்தபொற்கோளையாவையுந்தாளமாகவே
யற்றைவெஞ்சமத்தடலருச்சுனணன்மைபாடிநின்றலையாடுமான்
முற்றவெம்பிணக்குவையும்வேழமுமுடுகுவாயிந்தேருமொயம்புறத்
துற்றதூற்றெனவொன்றுபட்டெழுச்சொரியுமுனையாறறுவியொக்குமே. (௨௬)

பமரமும்மதக்கரிவிலாவின்வேல்பட்டவாய்விணம்பறிபுறிப்பன
குமரன்வேலின்வாயன்னமூர்தருங்கோடுடைத்தடங்குன்றமொக்குமா
லமரர்கோன்மகன்செங்கையம்பினுலற்றவீரர்தந்தலைகள்சுவ்வியச்
சமரபூமிசேர்ஞாளிமாறுடத்தலைவிலங்கினிற்றன்மைசாறுமே. (௨௭)

அன்றுவெஞ்சரத்தொடுதிற்தவாளரசர்சோரிமெம்பட்டதாழலிற [கிண]
சென்றுசெங்கதிரச்செல்வன் வாருணத்திசையடைந்து வெண்டினையின்முழ
னின்றருச்சுனன்பொரமற்றதுடுடியசெங்கண்மானெமிதொட்டதும்
பின்றைவில்லெடுத்தமர்மலைத்தும்பேசினுன்மீடபுதிதாமகன். (௨௮)

தருமன்மாபெருஞ்சேனைதன்னுளார்தங்களாசரத்தொடுதனஞ்சயன்
பொருவிலான்மையும்வீமன்மாமகன்பொருதவீரமும்புகழ்ந்துபாடினா
ரரவகேதன்னசேனைதன்னுளாரழிந்தமன்னருக்கமுதாரற்றினா
ரிருவாரசேனையுங்கன்படாமலன்றிரவுபட்டதென்னென்றியப்புவாம். (௨௯)

கென்னலங்கையிற்கொண்டதென்னையேநேமியாகவாலைமேனியா
னின்னமும்பொரத்தேடுமொகவத்தின்னுமென்னு கொண்டெண்ணியொ
தன்னெடுந்தரிச்சயிலமும்மொலந்தமனியத்தடலச்சயிலமாகவே [லோ
யின்னெடுஞ்செழுங்கதிர்பரப்பினுவெய்யவேழபரித்தேர்விபாகரன். (௩௦)

மூன்றாமப்போச்சருக்கமுற்றிற்று.

நான்காம்போர்ச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

தேடியவகலியைசாபந்தீர்த்ததா
னீடியவுலகெலாமளந்தநீண்டதா
ளோடியசகழறவுதைத்துப்பாம்பின்மே
லாடியுஞ்செவந்ததாளென்னையாண்டதாள். (௧)

நற்பகலிடைவருளினநாயகன்
பொற்பகலுறவொளிபுரியுகேமியான்
பிற்பகலணியையும்பிறங்குசேனையான்
முற்பகல்விழுகமேயாகமூட்டினான். (௨)

கார்முகில்வண்ணைக்கண்டிகாணலார்
தாமுவ்வியுகமேசமைத்துமுந்தினு
ரோமமோடெதிர்முனைந்திருவரசேனையும்
போர்முரசெழுவெழப்பொங்கியார்த்தவே. (௩)

ஏழிருபுவனமுமேந்துமேருவைச்
சூழ்வனகிரிக்குழாஞ்சுற்றுமாறுபோற்
பாழியம்புகிரிப்பவனன்மைந்தனை
வேழவெம்படையுடையேந்தர்குழவே. (௪)
வஞ்சிவிருத்தம்.

ஆலாலமெனக்கீதுவாவதிரா
மேலாள்விழவீமன்வெறுங்கைகளா
லேலாவுடலென்புகமோதவெறுந்
தோலாயினசிற்சிலதோலினமே. (௫)

மேல்வாய்தமகையொடுமேலெழவுந்
தோல்வாயவைகீழ்விழவுந்துணியா
மால்வாரணம்வாய்கள்கழன்றனமுன்
னூல்வாயெனாநாமலம்பெறவே. (௬)

மதிவெண்குடைமாருதிவன்புடனே
குதிகொண்டொருகைகொடுகுத்துதலா
லதிர்சிந்துரவல்லுரமத்தனையு
மெதிர்சிந்துரமாகியினைத்தனவே. (௭)

உடலிற்றசையாவுமுடைந்துநெடுங்
குடலற்றுவிழும்படிசூத்துதலான்
மிடல்பற்றியவீமன்வெறுங்கைகளா
லடலத்திகளத்திகளாயினவே. (௮)

கந்தாவகன்மொய்ப்புறுகாணையுக்
கந்தாலமர்செய்துகலக்குதலிற்
றந்தாவளசேனைதரிப்பறவே
தந்தாவளமுற்றனசாயுறவே. (௯)

வெவ்வாயுவிண்மைந்தன்வெகுண்டொருதோன்
மொய்வாருவில்லைத்தெதிர்மோதுதலாந்
கைவாலதிமெய்தலைகால்கள்கரந்
தவ்வாரணம்வாரணமாகியதே. (௧௦)

கம்பித்தனகாருடல்பெருயிருந்
கும்பித்தனவாயுகுமாரனிவ
னம்பொற்கரபங்கயமன்ளுதலிற்
றும்பிக்குலமாயினதும்பிகளே. (௧௧)

பொன்னாகமணிப்புயன்வெங்கதையான்
முன்னாகமலைத் துமுருக்குதலா
லெந்நாகமுநாகமெனும்படியே
மனனாகவமெங்குமடிந்தனவே. (கஉ)

கோடுங்கரமும்பறியக்குதிக்கொண்
டோடுங்குருதிப்புனலூடுடல
மூடும்படியாவருமுகுதலா
லாடுங்கயமாயினவக்கயமே. (கங)

வீசுந்தமகைம்முதன்மெய்ம்முழுதுங்
கூசும்படிசிறிசில்குழம்புகளாய்
மூசுங்களபக்குலமொய்ம்பனுடற்
பூசுங்களபக்களிபோன்றனவே. (கச)

கிரியேயெனவந்தெதிர்கிட்டினைபுன்
பொரியேயெனவானிடைபுக்கனபோ
ரரியேறையான்வலிமைக்கவர்தங்
கரியேகரியல்லதுகண்டவரயார். (கரு)

இவ்வாறுவெகுண்டுவனெற்றுதலுங்
கைவாரணவேலைகலக்கமுறத்
தெவ்வாகியமன்னவந்தேர்களோடும்
வெவ்வாசிகடம்மொடும்வெண்ணிடவே. (கௌ)

உடைகின்றமைகண்டிரகத்துவசன்
குடையுங்கொடியுங்குளிர்மாமுரசும்
படையுஞ்சிலதம்பியரும்பலரும்
புடைக்கொண்டுவரப்போனவன்மேல். (கஏ)

வீமற்கெதிர்நின்றவன்வில்லறவுஞ்
சேமக்கவசஞ்சிதைவுற்றிடவு
நாமக்கணையேவினனாகனா
மாமுத்தமதிக்குடைமன்னவனே. (கஅ)

ஆறம்பினிலற்றாவத்துவச
னூறம்பகன்மார்பினுழைந்ததுபின்
வேறும்புதொடுத்திலன்வீமனவன்
மாறம்புதொடுத்தனஸ்மற்றிவனீமேல். (கக்)

சுங்கக்கொடியற்றணிதோர்சிதைவுற்
றங்கத்தினுழைந்தனவம்புகளுந்
துங்கக்கடகத்திரடோள்புடையா
வெங்கட்குணஸ்வீமன்வெகுண்டனனே. (உ௦)

கொந்தானிவனென்றுறுதிக்கதிர்வே
லந்தார்முடிமன்னுரேகருடன்
லந்தார்பலதம்பியர்மைத்துணருங்
கொந்தார்தொடைவீரகுமாரருமே.

(உக)

மலருங்குடைமன்னவர்வந்தமைகண்
டலருங்கொடிவாளாவோனருகே
பலருங்கரிதேர்பரியாளுடனே
சிலரும்புவிபீலர்திரண்டனரோ.

(உஉ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எதிர்ந்தார்மன்னரிருதிழுத்துமொருவர்க்கொருவரிடையிடையின்
றதிர்ந்தார்சிறுநாண்பேரொலியாலுடையாவல்லவகிலாண்ட
முதிர்ந்தார்போரிற்றொடுகணையான்முரட்டேர்அணிந்துமுடிதுணிந்து
முதிர்ந்தார்த்தமுடனிலத்திலுயர்ந்தாராவியுயர்வானில்.

(உங)

தாமத்தெரியல்வலம்புரியேன்றடந்தாமகாக்கைத்தனுத்தறியச்
சேமக்கவனப்பவனகதிப்பரிமாநான்குஞ்சிரந்துணிய
மாமொட்டொடிந்துகொடிஞ்சியுடன்மான்றேர்சிதையமார்புருவ
நாமக்கணைகள்பலபடவில்லுசைத்தானின்முறைகத்தானே.

(உச)

முன் னுளமரிற்கடோற்கசன்றான்முனைவெஞ்சுரத்தான்மூழ்குவித்தான்
பின்னான்மீளப்பிறைக்கணையாற்பிளந்தானவனைப்பெற்றெடுத்தோ
னென்னுவிர்வகாமெய்நடுங்காவெடுத்தாரனைத்தார்சகுனியும்ப்
பொன்னுர்தடந்தேர்ச்சல்லியனுமுதலாவுள்ளபுபலர்.

(உரு)

தம்முன்றளர்ந்திலைகண்டுசரியாரஈதுத்தம்பியர்க்
ளெம்முன்பொருதற்கிசைவார்களிசைவீரென்றென்றிகல்குறித்
தெம்முன்செவிகள்செவிடுபட்சிறுநாணெறித்துதேர்கடவி
முன்முன்கடிதிற்கணைபொழிந்தார்முகுந்தன்றெடுத்தமுகில்போல்வார்.

(உசு)

வின்மேல்விசையிற்கமீம்பாணமேன்மேனிஅத்திவேந்தரைப்பார்த்
தென்மேனினைவென்றவரவர்பேரிதந்துணித்துச்சிலைதுணித்துத்
தன்மேல்வந்ததம்பியரிற்றரியாதடன்றவைவர்க்கு
மன்மேலெய்தவாளியெனத்தொடுத்தானைத்துவயவாளி.

(உஎ)

சேனாவிந்துசுதக்கணன்பொற்றேர்ப்பிங்கசன்சலாசந்த
னாவீமவாகுவெனுமடல்வாணிநுபராவரையும்
வானுடாளுப்படிவித்தான்வன்பாற்றம்மையவரையுங்
கானுன்கன்றகாவலனைப்போல்வான்வீரக்குழல்வீமன்.

(உஅ)

ஒருபால்வீமன்சிலைவிசயனொருபாலொருபாலபிமன்னு
வொருபான்குலன்சாதேவனொருபாலொருபாலுரகேச
னொருபாலரக்கன்பாஞ்சாலனொருபாலடலுத்தமபாணு
வொருபாலுடனுபொரப்பொரவேயுடைந்ததரசன்பெருஞ்சேனை.

(உஆ)

விண்ணாடருக்காவெஞ்சமத்திலசுராதிபனாவென்கண்டோன்
மண்ணுளரசர்மகுடசிகாமணியேபோல்வான்மாமரபாற்
பண்ணாப்ஞ்சகதிமான்றேர்ப்பகலோனென்னப்பகதத்த
னெண்ணாத்தரக்கவரும்படையெஞ்சலென்றென்றெதிர்சென்றார். (௩௦)

அலைகால்வெள்ளக்கருங்கடல்போலதிராநின்றவாகவத்தின்
மலைகால்பெற்றுவருவதுபோல்வருதிண்பனைக்கைமாமிசையான்
சிலைகால்வளைத்துத்திவாய்வெஞ்சரங்கொண்டடையார்சிரங்கொண்டான்.
கொலைகால்செங்கட்கரியநிறக்கூற்றன்றனக்குங்கூற்றன்றன்.
(௩௧)

தாராரோடைத்திலகறுதற்சயிலம்பதினாயிரஞ்சூழ
வாராநின்றமதகயத்தின்வன்போர்வலியுமனவலியும்
சேரார்வணங்கும்பகதத்தன்நின்றோள்வலியுஞ்சிலைவலியும்
பாராநின்றகடோற்கசன்றன்படையின்றளர்வும்பார்த்தானே. (௩௨)
கலிநிலைத்துறை.

ஆயபோதிலாயிரதூறுமதமாவு
மேயதியகாலனையொக்குமேலாளுஞ்
சாயகம்முஞ்சாபமும்யாவுந்தானேயா
மாயவேடங்கொண்டவனோடுமலைவுற்றான். (௩௩)

சங்கமூதத்தார்முரசார்ப்பமுழவார்ப்பப்
பொங்கும்பூழியாழிவறக்கும்படிபோதச்
சிங்கங்குன்றிறசெல்வதுபோலச்சிலையோடு
மெங்குந்தானும்வேழமுமாகியெதிர்சென்றான். (௩௪)

மைபோலார்த்துமும்முறைதானமழைசிந்திக்
கைபோன்முட்டிக்கையொடுதத்தங்கால்வீசி
மெய்போல்வெம்போர்செய்தனவீரன்விறல்வேழம்
பொய்போனின்றவருபகதத்தனடிகர்வேழம் (௩௫)

நின்றூர்நின்றபடிகழதாகநெடிதோடிச்
சென்றூர்கண்டசுந்தரம்யாவுந்தியம்பிற்
கொன்றூர்மற்றக்கொற்றவ்யாருங்கொலையுண்டார்
வென்றூரன்றோவீமன்மகன்சேனையிலவீரர். (௩௬)

ஆனவானவாகவமெங்குமானைப்போர்
போனபோனமைந்தர்பிழைப்பீர்போமென்றன்
ஆனமெய்தாவவ்விறைபோனானுயிரோடும்
போனகண்டகாய்கதிரோனும்புறமிட்டான். (௩௭)

பூந்தண்மலைப்பஞ்சவராணைப்போர்வென்று
சேர்ந்தசேர்ந்தமன்னவரோடுந்திறலோடுந்
தாந்தம்பர்டிவீடுபுகுந்தார்தனாயாளும்
வேந்தன்னோடும்பாசறைபுக்கான்வீடுமன். (௩௮)

பூண்பாய்மார்பிற் புத்திரர்தம்மைப்பொலிவோடுங்
காண்பாணைவர்க்கு ண்டிலள் பெற்றகாந்தாரி
சேண்பாலெய்தச்சென்றனரோவென்றிருகண்ணீர்
னூண்பாலாகிச்சோர்தரவுள்ளஞ்சோர்வுற்றாள். (நக)

கொன்னேகுந்திமைந்தரிருக்கக்கொலையுண்டீர்
முன்னேமுன்னுமுன்னமுடிந்ததின்னென்றோ
மின்னேயென்னமெய்குலையாமண்மிசைவீழ்ந்தா
ளென்னேபென்னேயென்றினையாநின்றென்செய்தாள். (நக)

வீரூர்கற்பின்மின்னையாணைவிறன்மைந்த
ரோரமுன்றிலேற்றவுமாமன்றென்றோதா
னொருவன்பிற்கண்ணறைமன்னனொருதேவீ
யாராவெள்ளத்துன்புறவன்றேயடிபிட்டாள். (சக)

ஆளாய்மாய்ந்தவேந்தரிடந்தோறமுமோசை
கேளாவெப்போதேருவமென்றக்கிளர்க்குஞ்
மீளாவோடிற்றத்திசைவாரோர்மிளிர்சென்னிச்
சூளாமணிபோல்வந்ததுகாலச்சுடரம்மா. (சட)

நான்காம்போர்ச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் - எஉ.

ஐந்தாம்போர்ச்சருக்கம்

கஉ

கருமா முகிற்கோலநெஞ்சத்திருத்துங்கருத்தெய்துமே
லருமாதவன்னுமவன்முத்திருகைக்குமவனெருந்
தருமாலேமனநாறுதாளானைவண்டேறுதண்ணந்துழாய்
மருமாலேபுனைகின்றதிருமாலையல்லாதுவல்லார்களயார். (க)

வரசுங்கமுந்தாராயுஞ்சின்னமும்பொன்மணிக்காளமு
முரசங்களுந்தந்துபியுமெங்குமெழவிம்மமுழவிம்மவே
கனாசிந்துதினாசிந்துறுநாசிந்துவினாசிந்துகணமென்னவே
அரசன்பெருஞ்சேனைவெள்ளம்புறப்பட்டதணியாகவே. (உ)

விருதாயிரங்கோடிமுரசாயிரங்கோடிமேன்மேலெழப்
பொருதானையுடன்வந்தனைந்தார்புறந்தப்பூபாலருங்
கருதாவரக்கன்கொடுத்தானையிறைவன்கடுத்தானையென்
றிருதானையும்போலவெதிரும்பவருமன்னழிநுதானையும். (ங)

அரக்கர்க்குமுதல்வானளித்தோருமெமரின்றுமவர்போலுமைத்
துரக்கைக்குறின்றேனெனத்தெவ்வர்தம்மோடுசொல்லிற்றெனத்
குரக்குக்கொடித்தேரின்மிசையோடிவிசையோடுகடத்தாடவே
புரக்கைக்குறின்றோனுடன்செங்கணைவிசையன்புறப்பட்டன. (ச)

அரனின்றனன்போலவவனின்றதேரோத்தவணிதேர்மிசைப்
பொரநின்றமதிமைந்தனெடுசென் அமுனைநின் அபொரவெண்ணியே
சரநின்றருனிசரபலிசயன்றனைக்கொண்டசங்கங்குறித்
துரநின்றவவனெஞ்சடைப்பாகன்மான்றேருகைத்தாரவே. (௫)

ஊர்கின்றதேரோடியுயர்கங்கைமகனின்றவொருதேருடன்
சேர்கின்றவெல்லைக்கலிங்கேசர்முதலானதெம்மன்னர்போய்
நேர்கின்றவிசயன்றனுடன்மோதியவனேவுநெடுவாளிபட்
டீர்கின்றபுணவாய்ல்வார்கின்றசெந்நீரினிடையுழ்கினார் (௬)

செல்லுங்கலிங்கேசரலையுண்டநிலைகண்டுசெவனென்றுபார்
சொல்லும்பெருஞ்செம்மல்பல்லுக்களவன்மேறெடுத்தேவினான்
கொல்லுங்கொழிம்பாணமவையந்தூவிசயன்கொதித்தேவினான்
வில்லுந்தன்வின்னானும்விறலம்புமுடனந்துவிடைகொள்ளவே. (௭)

இவர்கொண்டசெற்றத்தொடிவ்வாறுபொர்செய்யவிகல்வீமனைப்
பவர்கொண்டநெடுவலைபோல்வந்துமொய்த்தார்கள்பலமன்னருங்
கவர்கொண்டமுனைவாளியவார்மாற்புதோறுங்கழன்றோடவே
தவர்கொண்டுசெற்றுன்முன்னளகேசனமர்வென்றதனியாண்மையான். (௮)

துச்சாதனன்றம்பிமார்மைந்தர்மந்துஞ்சகுனிசல்லிய
னெச்சாபமுடிமன்னரும்பின்னருந்துன்னியெதிர்த்தீரோ
ரச்சாபமொன்றாலுமன்றவ்வவர்க்கம்பநேகந்தோடுத்
துச்சாசனஞ்சொல்லநின்றானவ்வடன்மன்னருடனோடவே. (௯)

செருத்துப்புடைத்தோடிவருதம்பியர்க்கண்டுசெற்றத்துடன்
கருத்துப்புகைந்துட்கலங்கிக்கடைக்கன்கள்கள்கொலவே
மருத்துத்தருங்காளைநின்றானையின்ருவிமலைவெனனா
வுருத்துத்தடந்தேரின்யிசைவந்தடுததானுரக்கேதனன். (௧௦)

பேராதநிலைநின்றவன்போடுசாபம்பிடித்தெங்கனஞ்ஞ
சோராதவயவாளியீனாந்துசேரத்தொருத்தேவினா
னாராவமுடனிட்டகவசம்பிளந்தோடியாணமைக்கெலாம்
வீராபிடுகஞ்செய்வவலீமனகன்மார்பின்மிகமுழக்கவே. (௧௧)

ஈமந்தொறுஞ்சென்அநடமாடுகமுலையனெதிராய்வருங்
காமன்றனுடன்மேல்விழித்திட்டருதலிற்கனற்கண்ணெனத்
தாமம்புனைந்தாரமணநாஅமார்பத்தடந்தோயவே
வீமன்றெடுத்தானொருதிரம்புபார்முன்னன்மிடல்சாயவே. (௧௨)

கலிவிருத்தம்.

ஓரம்பினுனைந்தேழுலகுடையானமரவே
வீரம்புனைவீமன்குனிவில்லோடெதிர்திருக்கப்
பேரம்பரவுலகாள்பவர்புகழ்பூரிசவாவர
திரம்புதொடுத்தானொருதேர்மேலினனிவன்மேல். (௧௩)

இவனான்மையைமதியாதெதிரொய்தானெனவெய்திற்
பவகைதிபெறுதேரினனனிபுதியிளவ
லவனருயிர்சீவரவேனெனவப்பொன்றுதொடுத்தான்
றவனான்மறைதெரிபுரிசவாவுஞ்சரம்விட்டான். (கச)

எனற்றுயர்வமைமார்பினிருவோர்களுமொருவோர்
காணற்றொழிலரிதாமுறைகடிதிற்கணைதொடவே
நாணற்றனவெஞ்சாபமுநடுவற்றனவெனினுங்
கோணற்றனைபுகல்வானொருகுறையற்றதவர்க்கே. (கரு)

ஒருகேடகவுணாதேறினருளமேயெனவமரிற்
பொருகேடகநடவுங்கனபொற்றேர்மிசையிழியா
முருகேடவித்தார்மார்பினர்முனைவாளமிரண்டோ
டிருகேடகமிருகையினுமிருவோருமெடுத்தார். (கசு)

படிவாயுடுபதியுத்தின்பதியும்பொருதெனவே
தொடிவார்கரதலமொன்றியதுதோலிடைமறையா
வடிவாண்முனையசையாவிசைவருசாரிகள்பயிலா
விடிவாய்முகிலதிராவெதிரொதிர்ச்சினரிப்பால். (கௌ)

தோலாதடலொடுச்சினதூகத்தொடுதூக
மேலாளொடுமேலாள்வரிவில்லாளொடுவில்லா
ளேலாமுடியரசோடரசிரதத்துடனிரதங்
காலாளொடுகாலாண்மதகரிமாவொடுகரிமா. (கஅ)

நீடுங்கடகரியின்கரநிரையற்றனநதியா
யோடுங்கருதியின்வாளைகளெனவோடினவொருசார்
கோடுஞ்சிலையம்பிற்றலையியுண்டனகுறைநின்
ருடுந்தொறுமுடனாடுவவலகைக்குலமொருசார். (கக)

கோல்கொண்டவைதிலைகொண்டவைவாள்கொண்டவைகூர்வாய்
வேல்கொண்டவையவைதம்முடன்விழுகைத்தலமொருசார்
கால்கொண்டுகுசெந்நீர்விரிகளமோககனமதா
மால்கொண்டகரிக்கோடிளமதியாவனவொருசார். (உ௦)

முந்நீர்தருபவளங்கொடுமுன்னஞ்சமைவனபோற்
செந்நீரின்மிதந்தோடுவதேராழிகளொருபா
னன்னீர்மழைபொழிசெம்புனனதிவாய்வருதுணைபோ
லந்தீரிடைபுகுமுனைகளலைபாய்வனவொருசார். (உ௧)

வையாரில்கணைதோமரம்வாள்கப்பணமுதலாங்
கையாயுதமுமுசுந்துளைவழிசெம்புனல்கால
மெய்யாயிரவிதமாய்விழுவெம்போரிஷ்டயிருபத்
தையாயிரமுடிமன்னவரகல்வானமடைந்தார். (உ௨)

இவ்வாறு முனைந்தாருயிரிஞ்சேனையுமடிய
மைவானுலகிடமற்றதுவயவீரர்நெருக்கா
லவவானவர்தமதாலயம்வலம்வந்தவருக்கன்
செவ்வானுதுகுடபால்வரையிடமென்றதுசேர்ந்தான். (௨௩)

எப்போதும்போரினில்தயங்கனிகூர்வார்
கைப்போதுபடைசெம்புனல்கடலுண்டதுகால்வா
ரொப்போதுதலரிதாயிருதிமன்னருமொருவா
வப்போதனிகத்தோடுமகன்பாசறைபுக்கார். (௨௪)

இரவென்றிருள்கெழுநஞ்சினிளந்திங்களெயிற்றோ
ரரவுண்டதுதான்மீளவுமிழ்ந்தோனெனவருக்க
னூரவுங்குடதிசைநீன்றவுததிக்குளொளித்தோன்
விரவுங்குணதிசைவேலையின்மிசைவந்துகிளர்ந்தான். (௨௫)

ஐந்தாம்போர்ச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் - ௬௭.

ஆறும்போர்ச்சருக்கம்.

இதுவுமது.

கோயிலாளுடையபைக்கொண்டலார்கண்டியில்
பாயலாய்வாழநீபாக்கியஞ்செய்ததென்
றீயலாதுவமைவேறில்லெனத்தீயநின்
வாயெலாநஞ்சுகால்வாளெயிற்றுரகமே. (௧)

பயிலும்வெம்பாசறைப்பாண்டவனாவருந்
துயிலுணர்ந்தணிபசந்துளபமாலடிபணிந்
தயிலுநஞ்சனையபோரடுகளங்குறுகினூர்
சயிலவெங்கடகரித்தானையுந்தாமுமே. (௨)

பகுத்தபல்லணிகளின்பான்மையக்குரோணியான்
மிகுத்தவெஞ்சேனையாம்வெள்ளநீர்வேலையை
தொகுத்துவண்டிமீர்தொடைத்துருபதன்றிருமகன்
வகுத்தனன்புறமிடாமகரமாவியுக்கமே. (௩)

போகமுந்தருமேயானமெய்ப்புனிதனு
நாகவெங்கொடியுடைநாயகக்குரிசிலும்
வேகவெம்படையுடைவேந்தருஞ்சேனையு
மாகவங்குறுகினூர்ரவம்பெருகவே. (௪)

பொருஞ்சமங்கருதியாள்புரவிதேர்போதகந்
தெறிந்துகொண்டிருதிசையினுஞ்செல்லவே
பெருஞ்சனந்தன்னையப்பீடுடைவீடுமன்
கரிஞ்சமென்றுள்ளபேர்வியுக்கமுங்கட்டினான். (௫)

இத்திரன்முதலியவிமையவர்தங்களா
லந்தரமிடனறவரவுளைந்தலமர
வந்துவந்திருபெரும்படைஞருமாறுபட்
டுந்தினார்முந்தினாரொட்டினார்முட்டினார். (௬)

பரவிநால்விதவயப்படைஞருஞ்சூழவா
இரவிநான்வெம்பகையிருளினுக்கென்றுதன்
புரவிநான்மறையெனப்பூண்டதேர்தூண்டினான்
விரவினான்மீன்மேல்விற்கையாசிரியனே. (௭)

சிலைவரம்பெறுதலிற்றேசுகன்சிறவு
நிலைபெறம்புகழினுனஞ்சினஞ்சலிசெயா
மலையினும்பெரியதேர்வலவனும்புரவியும்
தலையறும்படிசுரந்தனுவனைத்துதையினான். (௮)

சூழிவெங்கசுரததூரகதநிருபனா
வீழ்வெங்கனைகளான்மெய்துளைத்தளவிலே
தாழநின்றிலனெழிற்சல்லியன்றன்றெடே
தோழுவின்றமர்செய்கென்றொருநிசைத்தோன்றினான். (௯)

வல்லைவெஞ்சமர்செயவல்லைவருகென
வில்லையுந்துணிசெய்துவெல்லவந்தவனையுந்
தோல்லைவெங்கரியெனத்தேரோடுந்தோண்மடுத்
தெல்லையம்புவியின்மேலெற்றினான்மீமனே. (௧௦)

சல்லியன்றன்பெருஞ்சலிவுகண்டங்கையி
னெல்லியங்கனியெனநேரலாருயிரொனப்
பல்லி. ஈகளுமெழப்பார்தளம்பொற்கொடி
யல்லியந்தெரியலானங்குவந்தனுதினான். (௧௧)

வெம்புயவீமன்மேல்வில்வளைத்தாயிர
மம்புகண்மாரிபோலார்த்தெழவீசினார்
தும்பையந்தார்முடிச்சூழ்படைமன்னருந்
தம்பியர்யாவருமாமனுந்தானுமே. (௧௨)

தோன்றரித்துவசனுஞ்சோகயில்பாகனார்
வான்றடந்தேரோடும்வருகெனச்சென்றெதி
ருன்றினான்மைந்தருமினைஞருமுயினாயே
போன்றமைத்துனரும்வாணிருபரும்புடைவார. (௧௩)

நின்றிருசேனையுநேர்படவேலினும்
வன்றிறல்வில்லினும்வாளினுமலைவுறக்
குன்றனதோளினாரிருவருங்கொக்கரித்
தொன்றினார்வில்வளைத்தொருவருக்கொருவரே. (௧௪)

அவனுமப்பிவனுரத்தழகுறவெழுதின
 னிவனுமப்பவன்மணித்தோளின்மேலெழுதினான்
 புவனமெங்கணுமிகப்பொறியெழப்போர்செய்தார்
 பவனனுங்கனலியுளிகொணும்பரிசினார்.

(௪௫)

வரத்தின்முன்பெறுகதைவன்மையும்வின்மையுஞ்
 சிரத்தினின்றெண்ணவோர்பேர்பெறுஞ்சேவகன்
 சரத்தினுங்கடுதேர்ச்சரப்பகைதனையன்
 ஁ரத்திள்வெங்கணைகள்பட்டுருவவில்லுதையினான்.

(௪௬)

தான்விடுங்கணைகளிற்றம்பியர்தம்மையும்
 தேன்விடுந்தெரியலானெய்துபுண்செய்துபின்
 னான்விடுப்படிதுளைத்துருவுபல்பகழியால்
 வான்விடும்பேரையும்வானிலுய்த்தனனரோ.

(௪௭)

வாவருங்கவனமாக்கடுதேர்வலவர்போ
 யேவருஞ்சிலைகள்போயிருபுவலிமைபோ
 யாவரும்பண்டுதாமிடுபுறமிட்டனர்
 தேவருங்கண்டிவந்தலர்மழைசிந்தினார்.

(௪௮)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.
 ஏயவரிசிலைவீமனெடுபொருபோரினெனைவரும்வென்னிட
 மேயவிழியிலையாயபதிதருவீர்ப்பலரும்விகன்னு
 மாயமுதிர்சினமுளவினாவுடன்மீளவரவபிமன்னுவர்
 ஁யவரிசிலைவாரிகொடுத்தனதேர்கொடவனெதிர்துன்னினான்.

(௪௯)

மானவபிமனுஞானவிகனைவாளிபலபலவேவமே
 லானவிரதமுமவும்வலவனுமாழிகளுமுடனற்றபின்
 ருனவிரதமுரூமல்விசையொடுத்தியருகுறுசித்திர
 சேனனனுமினையோனதணிபெறுதேரின்மிசைகடிதேறினான்.

(௫௦)

மற்றையினாருருமைத்துனனுமதமத்தகயபகதத்தனுஞ்
 செற்றவிகனனுமுற்றுமிவனெடுசெற்றியமர்பொருகிறினார்
 வெற்றியபிமனும்விற்கையுடனவர்விட்டகணைகள்விலக்கிமார்
 பெற்றுக்கணையனைவர்க்குமவரவொய்த்துவிழவிழமொத்தினான்.

(௫௧)

நெடியவரிசிலைநீமிரமுறைமுறைநெடியவிசையுடன்விசியுநா
 ணிடியுமுகிலெனவகிலவெளிமுகடியியவதிர்பெருநகையுடன்
 கொடியவிகனைமடியவவனுடல்கொடியகுடருகுருகிரீர்
 வடியவருபுயமெடியவுதையினன்வடியகணையொருநொடியிலே.

(௫௨)

மன்னர்மணிமுடிமன்னுகணைகழன்மன்னனிளவல்விகன்னனை
 முன்னருகணைபின்னர்விழவிழமுன்னரம்பொரமுன்னினான்
 பொன்னசலநிகரன்னபுவபிமன்னுவொருவனுயின்னுநா
 மென்னவமர்பொரவின்னரனுசுவதென்னவெருவினர்துன்னலார்.

(௫௩)

அன்றையமரினிலொன்றுபடவவாங்கமயர்வுறுபங்கமே
தென்றுமொழிவதுதந்தமணையுறவெந்தநிருபருந்தினர்
வென்றுபொருமுனைநின்றவபிமனைவிஞ்சுமுவகைகொணஞ்சுடன்
சென்றுதழுவினரிந்துவரவெழுசிந்துவெனமகிழ்தந்தைமார். (உச)

கோடுமுதலொடுவாளிகளினிறவீழ்வபலகடகுஞ்சரங்
காடுபடுதுளவோன்முன்வரவிகஞ்சன்மழகளிறொக்குமா
லேரெடுகுருதியினுடுவொருபாதிபுதைத்தருமோடைமா
நீடுமுதலையின்வாயின்வலிபடுநீலகிரியைநிகர்க்குமால். 1' (உரு)

மாலுமதகடசாலதுதலுமருப்புமொருகையும்வதனமுங்
தோலுமொழியவுளானதசைபலபேய்கணுகர்தருதும்பிமா
நாலுமறைகளுமோலமெனவகல்வானமெனமுமுநூனமே
போலுமெனவொளிர்மேனியுடையுவர்போர்வையுரியதன்போலுமே. (உச)

சேனையிபமுகமற்றுவீழ்வனசென்றுதிசைவழிகவ்விவின்
போனவயவர்கள்படைகொடெதிரொதிப்புசல்புரியிருபுதமுஞ்
சோனமழைமுகில்வாகன்முதலசுசோசர்தொழுதுதுதிக்கவே
யானைமுகவசுசோனாடனமராடுமுதல்வனையொர்க்குமே. (உ௪)

இனாயமணுகினன்விசயன்மதலையையின்றையமரினியுங்களுக்
கமையுமெனமுதலனிகமடையவுமணியுமவனிபர்நால்வருந்
தமையனெடுதமபதியினனுகினர்தங்கவிராவொடுகங்குல்பேய்ச்
சிமையமணுகினன்மீளநனியிருள்சிதையவுதயதிவாகான். (உ௫)

ஆறும்போர்ச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆசெய்யுள் - ௧௨௫.

கூர்மபுராணம்.

திருமால்கொண்டருளிய கூர்மமூர்த்தத்தினதுதூல். புராணம் பழமை. இது பண்டுள்ளவரலாற்றின்மேல் பண்பாகுபெயரும், இவ்வரலாறு தான மாகிய தூல்மேல்நின்றலின் தானியாகுபெயருமாய்நின்றலால் இரும்பியாகு பெயர்;—ஆகவே இத்தொடர் செய்யுட்கிழமையென்னும் பொருட்பிரிதிந் கிழமைப்பொருளில்வந்த ஆறும்வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடராய் நூற் குக்காரணக்குறியாய்வந்தது. கூர்மபுராணம் நிலைமொழி வருமொழி வட சொற்களாதலால் இயல்புபுணர்ச்சி. “கடலகமுழுதும் பொதிந்த பேழ்வயி ற்றுக்கடவுண்மோட்டாமை யெம்பெருமான் - வடமொழிதொகுத்த தெய்வ மாக்கதையை” என இந்நூலில்வருதல்காண்க. பண்டுள்ளவரலாறுகள் உல கத்தின் தோற்றமும், உலகத்தினொடுக்கமும் மன்வந்தரமும் முனிவர்களர சர்கன்மரபும் சரித்திரமுமாம். இவ்வைந்துமே பதினெண்புராணங்களுக் கும் இலக்கணங்களாதலால் அவற்றுள் ஒன்றாகிய இக்கூர்மபுராணத்திற்கும் இவையே இலக்கணங்களாகக்கொள்க. “தோற்றமுலகமீண்டொடுக்கறுக டர்மன்வந்தரமுனிவர், ஆற்றலரசர்மர்பவர்தஞ்சரிதமென்னுமோனாந்தம், சாற்றும்புராணவிலக்கணமென்றறிஞருரைப்பர்” எனவும் “பிரமநற்பதும் வைணவஞ்சைவம் பேருலகேத்துபாகவதம், அருமறைதெளித்த பௌடிகம் நாரதீய மார்க்கண்ட மாக்கிரேயம், கருதருமபொருள்சேர் பிரமகைவர்த்த மிலிங்கநல்லவராகமெய்க்கார்த்தம், மருவுவாமனஞ்சொற் கூர்மநீண்மச்சங் கா ருடஞ்சிறந்தவாயவியம்” எனவும் ஐந்திலக்கணங்களுக்கும் பதினெண்புரா ணங்களுக்கும் இந்நூலுள்வருதல்காண்க. இது கவியாற்செய்யப்படுதலிற் காவியமன்றோவெனின்; காவியமெனல் பொதுவகையாயினும் வேதத்தின் சாரமே பதினெண்புராணமாதலால் புராணமெனல் சிறப்புவகையாலென க்கொள்க.

காப்பு. *

(இ-ள்.) வெள் நிலா கற்றை கான்று-வெள்ளியநிலவின்பெருக்கைவீசி, விளங்கும் ஓர் பிறை கோடு இன்றி-விளங்குகின்ற ஒரு இளம்பிறையையொ த்தகொம்பில்லாமல், எண்ணில்-நினைக்கில், ஓர்பாகம்-ஒருபாகமானது, கூந்த ல் பிடி. என-மத்தகத்தினீண்ட மயிரையுடைய பெண்யானையைப்போல், இ ருந்த ஆற்றால் - இருந்ததன்மையால், பெண் ஒரு பாகம் வைத்த - உமாதே வியாரா யொருபாகத்தில்தைத்தருளிய, பிஞ்ஞகன் உருவுகாட்டிம் - (தமது) பிதாவாகிய சிவபெருமான் திருவுருத்தோற்றத்தை அடியார்க்குக்காட்டியரு ளும், அண்ணல் அம் களிரல்யானை - பெருமையையுடைய அழகிய மதச்செ ருக்கிளையுடைய தல்லழகுத்தபிள்ளையாரது, அடிமலர் சென்னி வைப்பாம். திருவடித்தாமரையை எமது சிரத்தின்மேற்குவிடாம்.

ஓர்பால் பெண்யானை யிலக்கணமுடைமையால் பிறைக்கோடின்றிக் கூந்தற்பிடியென விருந்தவூற்றால் எனவும், சிவபெருமான் இலக்கணமுற்றும் தாம் வாய்த்திருத்தலால் பிஞ்ஞகன் உருவுகாட்டுமெனவும்கூறினார்.

பூருவகாண்டம்.

முன்னுள்ள பெரும்பாகமென விரிதலால் இடவேறுபாட்டின்மேனிற்ற இடைச்சொற்றொடரொனக்கொள்க. இரண்டும் வடசொற்களாதலால் “இடையுரிவடசொலி னியம்பியகொளாதவும்” என்றவிதியால்வந்த இயல்பு புணர்ச்சி.

இருபத்துமூன்றாவது.

இராவணன்வதையத்தியாயம்.

அத்தியாயம் சிறுபாகம். இராவணனைவதைத்தலையுணர்த்திய சிறுபாகமெனவிரிதலால் மூன்றுசொல் இரண்டுசந்தியாக்கி, முன்னது அழிக்கப்படு பொருளில்வந்த இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைகிலைத்தொடரும், பின்னது இயற்றப்படுபொருளில்வந்த உருபும் பயனுத்தொக்க இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைகிலைத்தொடருமாகக்கொள்க. இராவணன் யாராயுமழச்செய்பவன் எனக்கூறுவர். இப்புராணத்தில் கயிலையின்கீழகப்பட்டு ஆயிரவருடம் அழுதலால் இராவணன் எனச் சிவபெருமான் பெயர்த்தந்தருளினார் எனக்கூறுதலால் இக்காரணம்பற்றிவந்ததெனக்கொள்க. அதனைப் பின்னர்க்காண்க.

1. (இ-ள்.) அள்ளல் கரும் சேறு இடை - அள்ளலாகிய கரியசேற்றினிடத்தில், பெடை ஓடு அலவன் ஆடும் சிறு குழியை - பெண்ணுண்டோடு ஆண்டுண்டுகலந்து விளையாடும் சிறியகுழியினை, கள் வாய் உயிர்க்கும், - மதுவினைத்தமதுவாயாற் கொப்புளித்துமிடும், நறும் புன்னை தாது - நறுமணக் கமழும் புன்னைமலரின் மகரந்தங்கள், தூர்க்கும் கடல் கரை வாய் - தூர்க்காறின்ற கடலின்கரையினிடத்து, வள்ளல் - இராமமூர்த்தியானவர், கடல் அம் தானை ஓடும் - கடல்போல அளவின்றிப் பரந்த அழகிய எழுபதுவெள்ளவாநரசேனையோடும், இறுத்தல் கேட்டு - இடையறாது வசித்தலைக் கேள்வியுற்று, வல் அரக்கன் - வலிமையிக்க இராவணனுனவன், தெள்ளும் மறைதூல் துறை போய - வடித்தெடுத்த வேதநூலின் வழியே சென்ற, தேர்ச்சி துணைவர் ஓடும் - ஆராய்ச்சியையுடைய பெரியோர் முதலிய மந்திரிகளோடும், தேர்த்தான் - (இனிகமுஞ்செய்தியை) ஆராய்ந்தான்.

பெரியோர் - மாலியவான் முதலாயினோர். மந்திரிகள் - மகோதரன்முதலியோர். அள்ளல் - அள்ளுதலாகிய பொருள்மேல்நிற்றலால் தொழிற்பெயர் இது குழம்பாகிய பொருள்மேல் தொழிலாகுபெயரும், அது உவமையாகுபெயராய்ச் சேற்றின்மேலும் நிற்றலால் இருமடியாகுபெயர். கருஞ்சேறு என்றது பழையசேறுதலால் அள்ளற்கருஞ்சேறு என்ற தொடர்பினமொழியை விசேடித்துவந்த இருபெயரொட்டிப் பண்புத் தொகை கிலைத்தொடர்.

புண்ணை மலராகிய சினைப்பொருள்மேல் நின்றலால் முதலாகுபெயர். உயிர்க்கும் எதிர்காலப்பெயொச்சம், இது புண்ணை யென்னும் வினைமுதற் பொருள் கொண்டது உயிர்பகுதி, ரு சாரியை, ககரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும்சந்தி, உம் எச்சவிகுதி. நெய்தல் நிலமாதலால் புண்ணைமரங்களின் மிகுதியைக்கூறுதலின்மிகுதி நவீற்சியணி.

(க)

2. (இ-ள்.) அன்னகாலை - அக்காலையில், வீடணன் - விபீஷணர், போர் அரக்கர் கோமான் முகம் நோக்கி - போர்த்தொழிலை யுடைய இராசுத்தர்களுக்கு அரசனாகிய இராவணனுடைய முகத்தைப்பார்த்து, கன்னி கற்பின் உரு அமைந்த - அழியாத கற்பே ஒருருக்கொண்டெவந்தா லொத்த, கமலம் தடம் கண் சானகியை - தாமமாமலர்போன்ற பரந்ததண்களையுடைய சீதா பிரபட்டியை, இன்னே விடுதல் - இப்பொழுதே சிறையினின்றும் விடுதல், நெறி எனலும் - (நாம் உயிருய்யும்) வகையென்றுகூற, இலங்கை வேந்தன் - இலங்கைக்கரசனாகிய அவ்விராவணன், முனிந்து உரைப்ப - கோபித்துப் பழித்துக்கூறுதலால், மின்னு நகு வேல் வீடணன் - மின்னலைப்போலும்விளங்கும் வேலையேந்திய அவ்விபீஷணர், போந்து - அவ்வாலோசனைச்சபையினின்றும் சென்று, இராமன் உழையில் - இராமமூர்த்தியினிடத்து, மேயினான் - (தமது மந்திரிகளோடு) அடைக்கலமடைந்தார்.

மந்திரிகளாவார் அரலன், அநிலன், அரன், சம்பாதி. வீடணன்-விபீஷணன் என்னும் வடமொழியின்திரிபு. பார்ப்போர்க்குப் பயங்கரஞ் செய்யுந்தோற்றமுடையவன். சானகி - சனகன்புத்திரி சானகி, இது தத்திதாந்தபதம். அன்ன அகரங்கட்டின்மீது. அந்த என்றும்போல மருஉ எனினும் அமையும். இனி காலப்பொருள்மேல் நின்ற இடைச்சொல் ஈறுதொக்கு இன்னென நின்றது. எனலும் இடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம் என் இடைச்சொற்பகுதி, அல் சாரியை, உம் எச்சவிகுதி. இது நிகழ்காலத்தின்மேல்நின்று, முனிந்து என்னும் பிறவினைமுதல் இறந்தகால வினையெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது. முனி பகுதி, ந் சந்தி, த் இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி. உரைப்ப காரணப்பொருள்மேல் நின்றலால் இறந்தகாலவினையெச்சம் உரைபகுதி, பகரமெய்விரித்தல் விகாரம், பகரமெய்ச்சந்தி, அ எச்சவிகுதி. போந்து இறந்தகாலவினையெச்சம் போ பகுதி. மேயினான் மே பகுதி, ய் சந்தி, இன் இறந்தகால விடைநிலை, ஆன் முற்றுவிருதி, பகுதியல்லாதன இடைச்சொற்களாதலால் யகரத்தோன்றியது. விபீஷணன் இராமனிடத்தில் அடைக்கலம் அடைந்தான் என்பது “கரங்கண்மீச்சுமந்துசெல்லுங் கதிர்மணிமுடியன்கல்லும், மாங்களுமுருகநோக்குங்காதலான்கருணைவள்ளல், இரங்கினனோக்குந்தோறு மிருநிலத்திறைஞ்சுகின்றான், வரங்களின்வாரியன் னதாளிணைவந்துவீழ்ந்தான்” எனக்கம்பராமாயணத்தில் வருதல்காண்க. (உ)

3. (இ-ள்.) கல்லும் கரும் கண் பெண் ஆக - கருங்கற்பாறையும் கரியகண்களையுடைய ஓர்பெண்ணாக, நடந்த கழல் கமலம் காலோன் - சென்ற வீரகண்டைகட்டிய தாமமாமலர்போன்ற பாதங்களையுடைய இராமமூர்த்தி, மல் ஆர் தடம் தோள் வீடணனை - மற்போர் நிறைந்த உயர்ந்ததோளையுடைய விபீஷணனை, மதி தூல் துறை போம் மாருதி தன் - அறிவுதூலின்வழியேசென்ற அனுமனுடைய, சொல்லால் தேறி - உறுதிச் சொல்லால் (அவர்செய்தி

யைத்) தெளிந்து, இலங்கை நகர்க்கு இறை நீ என்ன - இனி இலங்கைநகரத் திற்கு அரசன் நீயேயென்று, சுடர் பரப்பி - கிரணத்தைவீசி, எல்லோன் போல - சூரியனைப்போல, இருள் துருவும் - இருளையோட்டும், எரி மா மவு லி சூட்டினான் - விளக்கம் அமைந்த பெரியகிரீடத்தைச் சூட்டினார்.

கருங்கற்பாறையாகக் கிடந்த அகலிகைசாபத்தைப் போக்கினமையால் கருங்கட் பெண்ணை நட்டதென்றார். இறைநடுநிறநல் அதுதொழிலாகுபெய ராயரசன்மேல்நின்றது. இது பகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, ஐ தொழிற்பெயர் வி குதி. துருவல் தேடிதல். ஒட்டிதல் உரியபொருளாதல் துருவல் என, ஒப்பு டைப்பொருள்மேல்தந்து கூறியது குணவணி. துருவும் என்னும் எதிர்காலப் பெயரொச்சம் மவுலி யென்னும் வினைமுதற்பொருள்கொண்டது துருவுபகுதி மருத்தின்புத்திரன் மாருதி, இது தத்திராந்தபதம். (ங)

4. (இ-ள்.) உரவு திரை நீர் கடல் அடைப்பான் - பெரிய அலையையுடைய நீர்மயமாகிய கடலில் சேதுபந்தஞ்செய்ய, வருணன் பழிச்சி - வருணனைத் துதித்து, உயர் கரையின் - உயர்ந்த கடற்கரையின்கண், விரியும் தருப்பை ச யனத்தில் மேவி - பரப்பிய தர்ப்பாசனத்திலிருந்து, ஓர் ஏழ் நான் நோற்ப- ஏழுநான் தவஞ்செய்யவும், வருணன் போதந் திலன் ஆக - அவ்வருணன் வ ராதிருக்க, வெருண்டு - இராமமூர்த்தி கோபித்து, வரி வெம் சிலையின் ஒடும்- கட்டமைந்த கொடியவில்லோடும், புருவம் சிலை கால் குனித்திடலும்-தமது புருவமாகிய வில்லின்காலையும் வளைக்க, ஓர் ஏழ் புணரியும் புகைந்த - எழுக டலும் கோபத்திப்பற்றிப் புகைந்தன.

திரை வினைமுதற்பொருளில்வந்த, இகரவிகுதியொடு புணர்ந்து குன்றி யதொழிற்பெயர். அடைப்பான் எதிர்காலவினையெச்சம் அடை பகுதி, பகர மெய் சந்தி, பான் எச்சவிகுதி. பழிச்சி, மேவி, வெருண்டு இறந்தகாலவினை யெச்சங்கள் பழிச்சு, மேவு, வெகுள் பகுதிகள். நோற்ப நிகழ்கால வினையெ ச்சம் நோன்மைபகுதி, ஈறுகெடுத்தலும் லகரம் நகரமாகத்திரிதலும் சந்தி, பகாமெய்விரித்தல் விகாரம், அ எச்சவிகுதி. புருவத்தை வில்லாக உருவகஞ் செய்து வெஞ்சிலையோடு கூட்டிக் குனித்திடலும் என்றமையால் இதுசமு ச்சயவணி. போதந்திலன்போ என்னு முதனிலைத்தனி வினைப்பெயர் தன்னை வினைப்படுத்தவந்த தா என்னும் வினைப்பகுதியொடு கூடி ஒருசொற்றன்மை ப்பட்டிநின்ற போதா வினைப்பகுதி, முதல் குறுகல் விகாரம், நகரமெய் சந் தி, தகரமெய் இடைநிலை, இல் எதிர்மறையுருபு, அனைத்தும் ஒருபகுதி, அன் விகுதி. நிகழ்காலத்தில் போதருகின்றிலன் எனவரும். ஆக என்பது எச்சப் பொருளைத்தரும் இடைச்சொல்லாதலால் போதந்திலன் என்னும் வினைமுற் றை எச்சப்பொருளாக்கியதெனவறிக. ஒறுத்தல் தொழிற்பெயர் ஒறுபகுதி “ஊழிசென்றதுமொப்பதாமொருபகலவையோர், ஏழுசென்றனவந்திலனெ றிகடற்கிறைவன்” எனக் கம்பராமாயணத்தில் வருதல்காண்க. (ச)

5. (இ-ள்.) கரை கொன்று இரங்கு கடல் புகைய - கரையொடு மேதி யொலிக்குங் கடல் புகைந்தெழ, வருணன் வெருவி - வருணன் அஞ்சிவந்து, காகுத்தன் வினா மென் கமலம் தாள் பணிந்து - இராமமூர்த்தியினது வாச மிக்க மெல்லிய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிபயவணங்கி, வேலை அடைப்

பான் உரைத்து ஏக - சமுத்திரத்திற் சேதுபந்தன் செய்யச்சொல்லிப்போக, செரு ஏக்கறவு அற்று உயர் திணி தோள் - பேர்த்தொழிலிற் றுழாதயர்ந்த திண்ணியதோளையுடைய, செம்மல் நளனல் - பெருமையமெந்த வாகரத்தச் சனல், அணை கட்டி - சேதுபந்தஞ்செய்து, பரிதி மான் தேர் எதிர் தடுக்கும் - சூரியனுடைய குதிரைபூண்ட தேரை எதிரோடுத்துயர்ந்த, சுவேத வரையின் பால் இறுத்தான் - (சிகரத்தையுடைய) சுவேதமலையின் பக்கத்தில் வசித்திருந்தார்.

சகூமரபில்வந்தவன் காகுத்தன், இது தத்திதார்த்தம். வெருவி இறந்தகாலவினையெச்சம் வெருவுபகுதி. ஏக்கறவு தொழிற்பெயர் ஏக்கறுபகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, உ. தொழிற்பெயர் விசுதி, வகரமெய்சந்தி “உடையார் முன்னிலார்போலேக்கற்றும்” என்னுமிருக்குறட்குப் பரிமேலழகருநாயிற் காண்க. இறுத்தான் உயர்திணை யாண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று இறுபகுதி, த் சந்தி, த் இறந்தகாலவிடைநிலை, ஆன் ஆண்பால்விசுதி. பரிதிமண்டலத்திற்கும் சுவேதமலைக்குந் தொடர்புகூறினமையால் தொடர்புயர்வு நவீற்சியணி “நவையறுமுலகிற்கெல்லாநாயகரீயேசீறிற், கவையரின்சரணமல்லாற்பிறிதொன்றுகண்டதுண்டோ” எனக்கம்பராமாயணத்தில் வருதல்காண்க.

6. (இ-ள்.) இறுத்த தானை இடை புகுந்த-அங்குவசித்த எழுபதுவாநரசேனை வெள்ளத்தினடுவில் தமது உருவொளித்துவந்த, சுகசாரணரை எதிர் பற்றி - சுகன் சாரணனென்னும் தனாவரை எதிர்ந்து பிடித்து, கழல் செறித்த கால் வீடணன் போய் - வீரகண்டைகட்டிய காலையுடைய வீபீஷணர் சென்று, செம் கண் கரியோன் முன் உய்ப்ப - தாமரைபோலச் செவந்த கண்களையுடைய கரியநிறத்தையுடைய இராமமூர்த்தியின் முன்னேவிட, ஒறுத்தல் தீது - (தூதாகவந்தவரை) தண்டித்தல் கொடியசெய்கை, விடுத்தி என - (அவர்களை வருத்தாது) விடுவிப்பா யென்றுகூறி, விடுப்ப - (பணித்த அவ்வாறே) விடுக்க, ஒற்றர் பணிந்து ஏகி - தூதாகவந்த அச்சுகசாரணர்கள் வணங்கிச்சென்று, கறுத்த நெஞ்சன் - கோபித்த மனத்தையுடைய, இலங்கையர் கோன் அறிய - இராவணன் தெரிந் துணர, அனைத்தும் கட்டு உரைத்தார் - (நடந்தசெய்தி) முழுமையும் விடாது தொகுத்துச்சொன்னார்கள்.

சுகசாரணர் “சிலவிகாரமாம்” என்றவிதியால் நிலமொழி யீறுகெட்டும் “உயர்திணையும்மைத் தொகைபலரீறே” என்றதனால் பலர்பால் விசுதி பெற்றும் வந்தன. இறுத்த, செறித்த, கறுத்த இவை இறந்தகாலப் பெயரொச்சங்கள். இறு, செறி, கறு பகுதிகள். முதலிலும் இறுதியிலுமுள்ளபெயரொச்சங்கள் வினைமுதற்பொருளையும் இடையிலுள்ள பெயரொச்சம் செயப்படுபொருளையுங்கொண்டன. விடுத்தி முன்னிலையொருமை யெதிர்காலப் பிறவினைமுற்று விடுபகுதி, தகரத் தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, து பிறவினை விசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, இ‘முன்னிலையொருமை விசுதி. தன்வினையில் விடுதிபெனவரும். (சு)

7. (இ-ள்.) கரிய தினை வாரிதி செவப்ப - கரியகடல் சென்றிறுமடைய, கடை கண் சிவந்தோன் தனை காண்பான் - கடைக்கண்சிவந்த இராமமூர்த்தியைக்காண, திருகு சினத்த வரள் அரக்கன் - (பகைவரிடத்து) மாறுபட்ட

கோபத்தையுடைய வானையேந்திய இராவணன், செம் பொன் மணி கோபுரம் இவர - செவந்த பொற்றகட்டில் இரத்தினமழுத்திய கோபுரத்தின்மேல் ஏற, வரை கொண்டு உயர்ந்த - அட்டகுலபருவதங்களைவென்று செருக்கியுயர்ந்த, மணி தடம் தோள் அரக்கன் - இரத்தினமழுத்திய பரந்ததோளையுடைய இராவணனை, காண்பான் - காண, மணிவண்ணன் - நீலமணிபோலநிறம் வாய்ந்த இராமமூர்த்தி, இரவி தடம் தேர் செலவு அகற்றும் - சூரியனது பரந்ததேர் விடைந்துசெல்லும் செலவினையொழிக்கும், சுவேத வகையின் மீது இவரந்தான் - (சுகரதையுடைய) சுவேதமலையின்மேலேறினார்.

அட்டகசங்களோடு போர்செய்து அவற்றின் கொம்பு முறித்தஇடத்தில் இரத்தினமிழைத்திருத்தலால் மணித்தடந்தோள் என்றார். வாரிசுநீர்பிறப்பது என்னும் பொருள்மேல் நின்றலால் காரணப்பெயர். கரிய, சினத்த பண்டியாகப்பிறந்த சூரிப்பு விளைபெயரெச்சங்கள். காண்பான் எதிர்காலவனையெச்சம் காண்பகுதி, பான் எச்சவிகுதி. இவரநிகழ்காலவினையெச்சம் இவர்பகுதி, உடையவன் தொழிலையுடைமைமே லெற்றிச் சினத்தவான் என்றார். கரியதிகா வாரிதிசெவப்ப என்றது சொன் முரணணி. வாரிதிசெவப்பக்கடைக்கண்சிவந்தோன் என்ற சூரிப்பால் நிலைதலங்குதல் என்னும் பொருள்தோன்றுதலால் சூரிப்பணி. செவ பண்டியாகப்பிறந்த பெரிதில விளைப்பகுதி, சிவ உரிச்சொல்லடியாகப் பிறத்த விளைப்பகுதி. (எ)

8. (இ-ள்.) வெள்ளிப் பொருப்பை தெத்த புயன் - வெள்ளிமலையை வேரோடு பறித்தெடுத்த புயத்தையுடைய இராவணன், இவன் அம் என்ன-(இங்குத்தோன்றும்) இவனருனென்று, வீடணன் - வீரீஷணர், போர் வளளற்கு உரைத்தல் கேட்டிடலும் - போர்த்தொழிலில் மீட்க இராமமூர்த்திக்குச் சொல்லுதலைக்கேட்ட அப்பொழுதே, மணி கோபுரத்தின் மிசை தாவி-இரத்தினமழுத்திய இலங்கைநகர் கோபுரத்தின்மேற்றாண்டி, களவம் கொடிய அரக்கன் ஓடும் - வஞ்சதையுடைய கொடிய இராவணனோடும், செரு ஏற்று - போர்செய்து, அவன் தன் கதிர் முடிகள் தள்ளி - அவனுடைய விளக்கமமைந்த பத்துக் கிரீடங்களையும் பறித்து, ரயம்கொண்டு - வெற்றிகொண்டு, இரவி காதலன் - சூரியன் புத்திரனாகிய சுக்கிரீபன், இராமன் அடி தாடந்தான் - இராமமூர்த்தியின் திருவடியை வணங்கினான்.

தாவி இறந்தகால வினையெச்சம். தா பகுதி, வகரமெய்ச்ந்தி, இ எச்சவிகுதி. வெள்ளிப்பொருப்பை எடுத்த எனப் புயத்தின் மிகுதியைக் கூறினமையால் வீடகோளணி. கயிலையெடுத்தமைபின்னர் வருதல்காண்க. “கொழுமணிமுடிக்கடோறுங்கொண்டனருழுவின்சுட்டம், சுழதருகுறுவென்றனடித்தலமதனிற்சுட்டித், தொழுதயனாணிநின்றன” எனக்கம்பராமாயணத்திலு வருதல்காண்க.

(அ)

9. (இ-ள்.) விலங்கல் - மலையையொத்த திணிதோள் அங்கதனை - திண்ணியதோள்களையுடைய அங்கதனை, இராமன் தூதுவிடுப்ப - இராமமூர்த்தி தூது அனுப்ப, அவன்-அந்த அங்கதன், இலங்கை நகரின் இடை எய்தி-இலங்கைநகரத்திற்குச்சென்று, இடல் வேல் (பகைவருடன்) போர்செய்யும் வேலையெய்திப், அரக்கன் முன் - மறமும் - இராவணன்முன்பாய்நிற்க, அலங்கல்

வடிவாள் - வெற்றிமாலையையணிந்த வடித்தவாளையேந்திய, இராவணனும்- அந்த இராவணனும், நீயாகா கொல் என - நீயானென்றுவினவ, உன்புலன் கள் தேய - உனது இந்திரியங்கள் தத்தநிலையினின்றாகுட, வால் றுதியில்- (தனது) வாலினுதியால், பிணித்தோன் புதல்வன் என - கட்டியவாலியினு டைய புத்திரனென்று, புகன்றான்-சொன்னான்.

வாலதியில் எனப்பாடங்கூறி வாலினாலெனப்பொருள்கூறுவாருமுண்டு. அங்சதன் பகைவருடலையழிப்பவன். அலங்கல் அசைதல் இது தொழிலா ருபெயராய் மாலையின்மேல் நின்றது. உறலும் நிகழ்காலவியையெச்சம் உறு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அல் சாரியை, உம் எச்சவிசுதி, யாரா ஐ சாரி யை யிடைச்சொல், புகன்றான் இறந்தகாலவினமுற்று புதல் பகுதி. வாலி சிவபூசையிலிருக்குஞ் சமையத்தில் இராவணன் பின்வந்திருக்கிக் கட்டிச் சேர்க்க வால் தன்வாலில் இறுகக்கட்டிச் சிவபூசைமுடித்தான் என “வெய் யவாளரக்கன் கையிருபதினால் வீக்கவும்விறன் மிகுவாலி, கையிலைவையெந் ருக்கெனவிதுக்கி வாலிஹற்கடிதுறக்கட்டி, மையணிகண்டன்புசனைமுடித் து” என உத்தராமாயணத்தில் வருதலகாண்க. (கூ)

10. (இ-ள்.) என்றல் ஓடும் - என்று அங்கதன்கூற, இலங்கைநகர் எரித்த கவி - இலங்கைநகரத்தையெரித்த ஞாங்கு, யாண்டு உளது என்ன - எவ்வி டத்திலுள்ளதென்று வினவ, உன் தன் சிறுவன் - உனதுபுதல்வனாகிய இந் திரசித்து, வீக்க அகப்பட்ட-கட்ட அஞ்ஞாங்கு அகப்பட்ட, இழிவின் - இழி செயலால், உயர்வாரதத்தலைவர் - உயர்ந்தவாராசேனாபதிகள், உளம் கொதி த்து-மனங்கொதித்து, கன்றி கடிய - கோபித்துத்தூர்த்த, காணத்து இடை ஓளித்த-காட்டிலோடியொளித்து, அந்த புன் ஞாங்கு-அந்த அற்பக்ஞாங்கு, பொன்றியதுவோ-மடிந்ததோ, உய்ந்ததோ-அன்றிச்சீவித்துள்ளதோ, அறி யேன் - (யான் ஒன்றும்) அறியேன்.

வாராம் நரணாயொப்பது. உன் எனத்திரிந்துநின்ற நீயென்னு முன்னி லையொருமைப்பெயரோடு தன் எனத்திரிந்துநின்ற படர்க்கைக்குரியதான் என்னுஞ்சாரியை நின்றது இடவழுவமைதி. கன்றி இறந்தகாலவியையெச்ச ம் கன்று பகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, இ எச்சவிசுதி, பொன்றியது, உய்ந்தது இறந்தகாலவினமுற்றுக்கள் பொன்று பகுதி, னகரவீறுதொக்குநின்ற இன் இறந்தகால இடைநிலை, யகரமெய்சந்தி, அ சாரியை, துஒன்றன்பால்விசுதி, வருமொழிமுதலுயிர் வரக்குற்றியலுகரம் கெடாதுநின்றது “உயிர்வரினுக் குறண் மெய்விட்டோடும்” ஓடும் என்ற இலேசால். உய் பகுதி, ஓகாரங்கள் ஐயப்பொருளான. (க0)

11. (இ-ள்.) பொற்புக்கு அரசை - அழகினுக்கு அரசியாகிய சீதாபிராட் டியை, விடுத்தினன புகல - விடுவிப்பாய் என்று அங்கதன்சொல்ல, மறுத் து-இகழ்ந்தமறுத்து, இப்புன்குரங்கை - இந்த அற்பக்ஞாங்கினை, மல்பொர் அரக்கர் - தன் அருகினின்ற மல்புத்தத்திற்சிறந்த அரக்கரை (நோக்கி) கோ றிர் என - கொல்லுங்களென்று ஏவ, வந்தோர்-போரிற்றுவந்த அந்த அரக்க ர்களுடைய, அலி அறமாய்த்து - உயிரைப்பற்றற்கெடுத்து, வெற்பு ஆர் - ம லையையொந்த, தடம் தோள் அங்கதனும் - உயர்ந்ததோளையுடைய அங்கத

ஐம், இராமன் உழை இன் - இராமமூர்த்தியினிடத்து, வினாவியபேய்-
வினாநதுசென்று, கல்பாடு அழித்த - அட்டரூலபாவதங்களின் பெருமையெய்க்கெடுத்த, புயத்து அரக்கன் - புயத்தையுடைய இராவணனது, செய்தி அனைத்தும் - செய்திமுழுமையும், சுட்டுநோத்தான்-விடாதுதொடுத்துக்கூறி ஐன்.

கோதிர் முன்னிலைப்பன்மை யேவல்வினைமுற்று கொல் பகுதி, முதல் நீளுநல் விகாரம், து சாரியை, லகரக்கேடுந் தகரத்திரிபும சந்தி, இரீ பன் மையேவல் விசுதி. ஆர் உவமை யுருபிடைச்சொல். (கக)

12. (இ-ள்.) செம் கண புலிபோத்து அன்ன - சிவந்தசுண்ணையுடைய புலி ப்போத்தையொத்த, அங்கதன் செப்பும் எல்லை - அங்கதன்கூறுங்காலத்தில்த், கங்கைக்கு இறைவன் - கங்கைத்துறைக்குத் தலைவராகிய இராமமூர்த்தி, துணைவில்-வினாந்து, கடல் தானே சூழ - கடல்போலப்பரந்த எழுபது வார ரசேனாவெள்ளம்புடைசூழ, வெங்கண்கொடியோர் - அஞ்சாமையையுடைய இராவணன்முதலியோர், யிடைவன்ற - நொங்கிய, இலக்கைமுதுநர்-இலங் கையாகிய தொன்றுதொட்டுள்ள நகரை (சூழ்நத) மங்குல் - மெகங்கன், புறம்போரு - புறத்திற்செல்ல, உயர் இஞ்சி - (மேகமண்டலத்துக்கும்) அப்பாற்சென்றமதிலை, வளைந்தகொண்டான் - முற்றுக்கையெய்தார்.

அன்ன உவமவுருபிடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெய ரொச்சம் அன் இடைச்சொற்பகுதி, எனமெய்ச்சந்தி, அ எசசவிகுதி, போரு என்னும் வினைப்பகுதி வினையெச்சப்பொருள்மேல்நின்றது. வளைந்துகொண் டான். தற்பொருட்டில்வந்த வினைமுற்று-வளை பகுதி, து சாரியை, நகரத் தோற்றமும் னகரம் னகரமாகத்திரிதலும் சந்தி, டகரமெய் இடைநிலை, ஆன் உயர்திணையாண்பால்விசுதி. (கஉ)

13. (இ-ள்.) கரை கொன்று இரங்கு - கரையொடுமோதியொலிக்கும், கட லின் - கடல்போல, கவி வெள்ளம் எய்தி - எழுபதுவாரரசேனாவெள்ளம், புரிசைப்புறத்தின் இறுத்து - மதிலின்புறத்தில் முற்றுணகசெய்து, ஆர்க்கும் பூசல் கேட்டு - கோவிக்கும் வீரகோஷத்தைக்கேட்டு, வரைகொன்ற - மலையையவென்ற, திண்டோள் அரக்கன் - திண்ணியதோள்களையுடைய இராவண னுடைய, திறல் மள்ளர்பாரும் - வெற்றியையுடைய வீரர்கள் எல்லாரும், பொரு வெம் சிலை கை - போர்செய்யும் கொடியவில்லையேந்திய கையையு டைய, பெரியோன் ஓயும் - இராமமூர்த்தியோடும், போரின் ஏற்றார்-போர் த்தொழில்செய்ய எதிர்த்தார்கள்.

யார் என்பதில் யா என்னும் வினாவிகடைச்சொல் எல்லாம் என்னும் பொருள்மேல் நின்றது. இரங்குகடல் பொருசிலைவினைத்தொகை நிலைத்தொ டர்கள். (கங)

14. (இ-ள்.) கம்பம் ஆர் களிறு-கம்பத்திற்குட்டிய யானைச்சேனையையுடைய, பிரசங்கன் கன்னு செல்ல - பிரசங்கனென்னும் அரக்கன் கோபிததுப் போர்முகத்துவா, சம்பாதி-சம்பாதியென்னும் வாரரசேனைத்தலைவன், வெற்பு ஒன்று எறிநது - மலையொன்றைவேரொடுபறித்துவீசி, அவன் தணை மாய்த்தான் - அந்நப்பிரசங்கனைக்கொன்றான், வம்பு ஆர் மலர் தாருவின்

வாசகிறைந்த மலையுடைய விருகூத்தால், மாருதிமாதல் ஓடும்-அனுமன் அடிக்க, சம்புமாலி - சம்புமாலியென்னும் அரக்கன், வெம்பா உயிர்போடி-மனநொந்து உயிர்கழிந்து, விழுந்தனன்-நிலத்தின்மேல்விழுந்தான்.

கம்பம் ஈறுதொக்குகின்ற மகாமெய்யின்மேல் வருமொழிமுதல் உயி ரோறித் கம்பார் எனகின்றது. கனன்று வெம்பா இறந்தகாலவினையெச்சுக்க ள் கனல் பகுதி, லகரம் நகரமாகத்திரிதல் சந்தி, நகரமெய் இறந்தகால இ டைநிலை, உ எச்சவிகுதி. வெம்பு பகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, ஆ இறந்தகாலவி னையெச்சவிகுதி. (கச)

15. (இ-ள்.) வெண் வேல் - வெற்றியையுடைய வேலையேந்திய, பிரதபன் தன் உயிர் விய-பிரதபன் என்னும் அரக்கனுடைய உயிர் அழிய, வெம்போர்-கொடியபோர்த்தொழிலையுடைய, ஒன்றார் வணங்கும் - பணகவர்வணங்கும், நளன் - நாளென்னும் வானரத்தலைவன், ஓர் கதை கொண்டு மாய்த்தான்-ஒருதண்டாயுதத்தால் அவனைக்கொன்றான், கல் நாடு - மலைவிரும்பும், தின்ன தோள் தபனன் தினை-திண்ணிய தோளையுடைய தபனென்னும் அரக்கனை, கேசன் நாய்ந்து-கேசனென்னும் வானரசேனைத்தலைவன் கோபித்து, பொன் நாடு மாபுர்-வீர வரங்குத்தினுள்ள நெய்வப்பெண்களினது, நலம் கூட்டுண்டு இன்பத்தைக் கொள்ளுகொண்டு அதுபவிக்க, போக்கினன் - செலுத்தினான்.

வெண் வெற்றி. இவ்வயுகத்தின் இன்பத்தினும் தேவருலசத்தி னின்ப மிக்கதாதலால் கூட்டுணு என்றார். கூட்டுணு காரியப்பொருள்மேல் நின்றலா ல் எதிர்காலவினையெச்சம் கூட்டுண் பகுதி, அ எச்சவிகுதி. போதல் வினைக் குத்தபனனும் போக்குதல் வினைக்குக் கேசனும் வினைமுதல்களாதலால் போ க்கினான் என்பது இருவரின் முடியும் ஒருபிறவினைமுற்று. (கடு)

16. (இ-ள்.) வில் நுங்க வீங்கு-வில்லினைக்கப்பருத்த, திணி தோள் உடை-திண்ணியதோளையுடைய, மித்திராக்கன் தன் - மித்திராக்கனென்னு மரக் குலுடைய, அங்கம்வீழ - சரீரம் நிலத்தில்தேய்வீழ, விநல் வீடணன்-வெற் தியையுடைய விபிஷணர், தண்டின் மாய்த்தான் - தமது தண்டாயுதத்தினால் உயிர்வாங்கினார், மன்னற்கு இனையோன் - இராமமூர்த்திக்கு இனைய இல ட்சுமனா, விருபாக்கனை-விருபாக்கனென்னு மரக்கனை, வாளின் ஒன்றால்-ஒருவால்வெட்டால், தென் அம்புலத்தோர்-தென்புலத்தோர், விருந்து ஏற்ப செலுகினான் - வந்து விருந்தெதிர்கொள்ள அனுப்பினார்.

நுங்குதல் விழுங்குதல், விருபாக்கன் வேறுபட்ட பார்வையையுடைய வன். வில்விந்ரு விழுங்குதலில்லாமையால் விட்ட இலக்கணை. ஏற்ப எதிர் காலவினையெச்சம் ஏல் பகுதி, பகரமெய்விரித்தல் விகாரம், லகரம் நகரமாக த்திரிதல் சந்தி, அ எச்சவிகுதி. (கக)

17. (இ-ள்.) வெயில் கான்று - கிரணத்தைவிட, இருள் சீத்து எழு-இருளே யோட்டியெழுந்த, வெம் கதிர் செல்வன் மைந்தன் - சூரியன்புத்திரனாகிய சுங்கிர்பன், அயில் வேல் பிரகத்தனை - கூரியவேலையேந்திய பிரகத்தனென் னும் அரக்கனை, வெம் களத்து ஆவி உண்டான் - போர்க்களத்தில் அவன்பி ராணனைச்செகுத்தான், துயிலாதவென்றி-ஊக்கமிருந்த வெற்றியையுடைய, மலிந்தன்-மயிந்தனென்னும் வானரசேனாபதி, பொருதோமரத்தால் - போர்

செய்தறகுரிய எறியாயுதத்தால், வயம் வெம் சிலை - வெற்றியையுடைய கொடியவல்லையேந்திய, வச்சிரமுட்டி-வச்சிரமுட்டியென்னும் அரக்கனை, வாகைகொண்டான் வெற்றிகொண்டான்.

மைத்தன் பிதாவின் வன்மையாபுள்ளவன் எனநின்றலால் காரணப்பெயர். மைந்து (வன்மை) பகுதி. கான்று, சீத்து, இறந்தகாலவினைபெச்சங்கள்; கால் பகுதி, லகரம் னகரமாகத்திரிதல் சீத்தி, றகரமெய் இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி, சீ பகுதி, துயிலாத எதிர்மறைப்பெயரொச்சம் தயில் பகுதி, ஆ எதிர்மறைவிகுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, து சாரியை, உகரக்கேடுசுநதி, அ எச்சவிகுதி, வெயில்கான்ற இருள் சீத்து, துயிலாத வெனிதி பொருள்கட்கு உரியவினை கூறுது ஒப்புடைவினை கூறியது குணவணி. (கஎ)

18. (இ-ள்.) கங்கைநாடன்-இராமமூர்த்தி, அழல் வெம் பருவாய் - நெருப்பைக்கொப்புளிக்குங் கொடியபிளந்தவாயையும், திறல் - வெற்றியையுமுடைய, அக்கினிகேது - அக்கினிகேதுவும், ஒங்கும் எழுவென்ற - உயர்ந்த தூணினவென்ற, தின் தோள் வலி-திண்ணியதோளின்வன்மையையுடைய, ரச்சமிகேது-ரச்சமிகேதுவும், லன்னார் தொழும் - பகைவர்வணங்கும், எச்சகோபன்-எச்சகோபனும், அவிர் ஆழி-விளங்குஞ்சக்கரத்தையேந்திய, சுத்தன் என்னும் - சுத்தத்துமாகிய, சுழிவெம் சினத்தார்-மிஞ்சுகொடியகோபத்தை யுடையவரது, உயிர் உண்டன்ன-உயிரைக்கொள்ளுகொண்டான்.

உயிரைப்போக்குதலின்றி உண்ணுதலின்மையால் விடாத ஆகுபெயர். குணவணி யெனினும் ஒக்கும். (கஆ)

19. (இ-ள்.) சுடுவெம் சினத்த - சுட்டுவருத்துங் கொடியகோபத்தையுடைய, வயம் மீளி - வெற்றியிக்க மீளிப்பருவத்தையுடைய, துமித்தன் என்போன் - துமித்தனென்னும் வாநரசேனாபதி, அடல் கூர் அசனி - வலிமையிக்குந்த இடியேறையொத்த, பிரபன் தனது ஆவிகொண்டான் - பிரபனது உயிரைக் கொள்ளுகொண்டான், கடலும் சுவற்றும் - கடலையும் வற்றச்செய்யும், கணல் வெம் கண - வடவாக்கினிபோன்ற கொடியகண்களையுடைய, குசேனன்-குசேனனென்னும் அரக்கன், வெய்யமிடல்-கொடிய வன்மையையுடைய, வித்துன்மாலி உயிர் - வித்துன்மாலி யென்னும் அரக்கனுயினா, விண் அகத்து ஏற்றினான் - வீரசுவர்க்கத்தில் குடியேற்றினான்.

மீளி பாலபருவத்துக்கு மேற்பட்டபருவமாதலால் மீளிப்பருவம் என்றும், சுவற்றும் என்னும் பிறவினைப்பெயரொச்சம் கண் என்னும் வினைமுதற்பொருள்கொண்டது. சுவற்று பிறவினைப்பகுதி. தனவினையில் சுவறு எனவரும். வெய்ய பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரொச்சம். வெம்மை பகுதி, மீளித்துமித்தன் எனப்பாடல்கொள்க. (கக)

20. (இ-ள்.) இ ஆறு - இந்தவகையால், இராமன் - இராமமூர்த்தி, எரிநுழை இலங்கு-அக்கினியைச்சிந்திவிளங்கும், வை வேல் - கூரியவேலையேந்திய, வெம் வாய் அரக்கர்தம்மை - கொடிய அரக்கர்களை, வில்கொடு தூழிலாட்டும் - தாமேந்தியவிலால் தூழிலாட்டுச்செய்யும், அவ்வேலை தன்னில்-அக்காலையில், திராவேலையின்-அலையையுடைய மேலைக்கடலில், ஆழிவெய்யோன் - ஒருசக்கரத்தையுடைய குரியன், செவ்வான் - செவ்வானமானது, களம்

போல் சூடபால் உற-போர்க்களத்தைப் போல மேலைத்திசையில் பரவ, சென் றுசேர்த்தான - அத்தமிழ்தான்.

இராமன் யாவனாயுஞ் சந்தோஷிப்பிக்கிறவன். தூழிலாட்டு சேனையோ ட வேல் எறிதல். எரிவினைமுதற்பொருளில்வந்த இகரவிஞ்சியொடுபுணர்ந்து குணநியதொழிற்பெயர். தம்மி இறந்தகாலவினையெச்சம் தம்மு பகுதி, உக ரககேடு சந்தி, இ எச்சவிஞ்சி, எரிதுபயி குணவணி. செவ்வானகளம்போல் உவமையைப் பொருளாகவைத்துக்கூறியது விபரீதவுவமைபணி. (உ0)

21. (இ-ள்.) கங்குல் பொழுதில் - இராக்காலத்தில், நிருதர்க்கு இறை-கர க்கார்க்குத் தலைவனாகிய இராவணனுக்கு, காதல் மைந்தன் - விருப்பமிக்கபுத் திரனாகிய இந்திரசித்து, வெம் கை சிலையின் - தன்னு கொடியகரத்திலெந்தி ய வில்லிலேறிட்டெய்த, கணைமாரி விலக்கி - சரவருஷத்தைக்கட்டுத்து, அன் னோன்-அந்த இத்திரசித்தினுடைய, அங்கம் கொடிஞ்சி - உயர்த்தமொட்டை யுடைய, தடம் தேர் துகள் ஆக - பார்த்தேற்பொடியாக, வீசி-மேலெடுத்து வீசி, கொடும் சிவகப் போத்து என்ன - கொடிய-ஆண்சிக்கததைப்போல, அ ம்கதன் சீறி ஆர்த்தான் - அங்கதன்கோபித்து வீரகோஷஞ்செய்தான்.

இறைகாதல் மைந்தன் முறைக்கியை பொருளில்வந்த நான்காம்வேற் றுமைத் தொகைகிலைத்தொடா. காதல் இடைப்பிறவரல். (உச)

22. (இ-ள்.) மான தேர் அழிந்த - குதினாபுண்டதோ சிதைந்த, திறல் டு ா திரசித்து-வெற்றியையுடைய இந்திரசித்துவானவன், வானில்-ஆகாயத்தில் (பூசுத) மீள்தோய்ப்படலத்தில் - நட்சத்திரங்களோடு கலந்த மேகபடலத்தி ல், மறைந்து-தன்னுருக்காட்டாமல் ஒளிதது, வெகுண்டுநோக்கி-கோபித்து ப்பார்த்து, சான்றோர்புகழும்-பெரியோர்புகழும், தனிவில் கை-ஒப்பில்லாத வில்லையேந்திய கரங்களையுடைய, தலைவர் தமமேல் - இராம இலட்சுமணர் மேல், ஊன்தோய் - பகைவர்தகைகலந்த, பருவாய் அரவம கணை - பிளந்த வாயையுடைய சரப்பாணத்தை, உந்தி ஆர்த்தான் - செலுத்தி வீரகோஷஞ் செய்தான்.

இந்திரசித்து இந்திரனைச்செயித்தவன். தேரழிந்த இத்திரசித்து உயர் தினையொடுசார்ந்த அஃறிணை உயர்தினைமுடிபேற்றுவருதலால் தினையமுவு மைதி. ந-பொது “உயர்தினைதொடர்ந்த” என்னும் ரு ஆல். உந்தி இறந்த காலவினையெச்சம் உந்து பகுதி. (உஉ)

23. (இ-ள்.) செம கண் - செவந்தகண்களையும், பனைகை-பனைமரம்போன்ற கையையும், கொலை-கொலைத்தொழிலையுமுடைய, வேழம்-யானையானது, சி லமபிதூலன்-சிலமபிதூற்றதுலால், தங்கி சிமிழ்ப்புணடு கிடந்தாலென்ன- பொருந்திக் கட்டுப்பட்டுக்கிடந்தாற்போல, தமபி ஓடும் - இலட்சுமணரோடு ம், பொருடும் தழல்வாய் - கொதிக்கும்விஷாககணியைக்கொப்புளிகும வாயையுடைய, புயங்கமகணை - சரப்பாணமானது, தோளபிணிப்ப - தமது தோளைச் சிக்கெனக்கட்டலால், இகல் வென்றி வீரன் - போரில்வெற்றியை யுடைய இராமபுர்த்தி, வெம் கண்களத்தில் - கொடிய இடம்பாரந்த போர்க் களத்தில், கிடந்தான்-மூர்ச்சித்துக்கிடந்தார்.

கிடந்தாலெனவிரிதலால் கிடந்தென தொகுத்தல்விகாரம். சிமிழ்ப்புண் டு செய்ய்பாட்டுவினையெச்சம் சிமிழ் பகுதி, பகரமெய் விரித்தல்விகாரம், பகரமெய் சந்தி, உண்புதியன புகுதலால்வந்த செய்ய்பாட்டு வினைவிசுதி, டகரமெய் இறந்தகால இடைநிலை, உ எச்சவிசுதி. பிண்ப்ப காரணப்பொரு ளில்வருதலால் இறந்தகாலவினையெச்சம் பிண்ப் பகுதி, பகரமெய்விரித்தல் வி காரம், பகரமெய் சந்தி, அ எச்சவிசுதி. (உ௬)

24. (இ-ள்.) செய்ய - செவந்த, தாமரைகண்ணன் - தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடைய இராமமூர்த்தியின், செய்தினோக்கி - அவசமடைந்தசெய்தி யைப்பார்த்து, வெய்யவன் காநலன் - சூரியன்புத்திரனாகிய சுக்கிரீபன், வெகுளிமீகொள - கோபந்தலைக்கேற, ஐயிரு தலைவர்போந்து - பத்துவாரர சேனைத்தலைவர்களென்று, அரக்கன்மைந்தனை - இராவணன்புத்திரனாகிய இந் திரசித்துவை, கையினில் கவர்க என - உயிரொடு கையாற்பிடிக்கக்கடவீரெ ன்று, கடிதில் ஊண்டினான் - விவாந்துசெலுத்தினான்.

செய்ய பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம் செம்மை ப குதி, ஈறுகெடுத்தலும் மகரமெய் யகரமெய்யாகத்திரிதலும் யகரத்தோற்றமு ம் சந்தி, அ எச்சவிசுதி, போந்து இறந்தகாலவினையெச்சம் புகு பகுதி, ஈறு கெடுத்தலும் உகரம் ஓகரமாகத்திரிதலும் நகரத்தோற்றமும் சந்தி, தகரமெய் இறந்தகாலவிடைநிலை, உ எச்சவிசுதி, கவர்கென வியங்கோள் வினைமுற்றி ன் ஈறுதொக்கது. (உ௭)

25. (இ-ள்.) தூண்டிய - சுக்கிரீபனுலேவப்பட்ட, மாருதிமுதல தாயவர்- அனுமன்முதலிய புனிதகுணமுடையோர், தேண்டினர் - தேடிப்பார்த்தாரக் ள், வெய்யவன் - கொடியகுணமுடைய இந்திரசித்து, வான் இடைசெல்ல- கணமாரக்கமாகச்செல்ல, காண்டலும் - அவன் இவர்களைக்கண்ட அப்பொ முதே, கணைகளால் வீழ்த்தி - தமது பாணங்களால் அவர்களைத் தரைப்படி த்தி, தாழைபால் மீண்டனன் - தனதுபிதாவாகிய இராவணனிடத்து விரு ம்பிச்சென்று, புகுந்தமை விளம்பினான் - நடந்தசெய்தியை எடுத்துச்சொ ன்னான்.

முதல பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம் முதல் பகுதி, தேண்டினர் இவ்வினைமுற்றில் ணகரமெய் விரித்தல்விகாரம். புகுந்தமை இ றந்தகாலவிடைநிலை பெற்றுவந்த தொழிற்பெயர். (உ௮)

26. (இ-ள்.) தாழையும் - இராவணனும், மைந்தனைத் தழுவி - தனது புத் திரனாகிய இந்திரசித்துவைத்தழுவி, ஒற்றரால் - தூதுவரால், சீதையைகொ ணர்ந்து - சீதாபிராட்டியைக் கொண்டுவந்து, அவர் செய்தி காட்டு என - இ ராம இலக்ஷுமணருடைய செய்தியைக் காட்டாமென்று, ஓதலும் - சொல் ல, புட்பகத்து ஏற்றி (இந்திரசித்தின் ஏவுலால் காக்கும் அரக்கிகள்) புட்ப கவிமானத்திலேற்றி, ஒல்லை போய் - விவாந்து (போர்க்களத்திற்) சென்று, போது அரி - தாமரைமலர்போலச் செவ்விரபரந்த, நெடும் கண்ணன் - பரந் தகண்ணையுடைய சீதாபிராட்டி, புலம்ப காட்டினார் - மனம்வருந்திப் புல ம்பக்காட்டினார்கள்.

சீதாபிராட்டியை அரக்கமாதர்கள் புட்பகவிமானத்திலேற்றி மூர்ச்சித்துக்கிடந்த ராமலட்சுமணரைக் காட்டியது. பிரமாஸ்திரத்திற் கட்டுண்ட காலத்திலெனக் கம்பராமாயணத்திற் கூறியிருக்கின்றது, இங்கு நாகபாசத்திற் கட்டுண்டகாலத்தில் எனக்கூறுதல் கற்பபேதத்தால் என உணர்க. கொணர்ந்து இறந்தகாலவினையெச்சம் கொண்பகுதி, முதல் குறுகலும் ரகமெய் விரிதலும் விகாரம், நகரமெய் சந்தி, த் இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி. ஒல்லை வினாவுப்பொருள்மேல் நின்ற இடைச்சொல்.

(உசு)

27. (இ-ள்.) திரிசடை - விபீஷணன் புத்திரியாகிய திரிசடை என்பவன், அரில் தப உணர்ந்தனன் - குற்றமறத்தெரிந்து, நீ அழுங்கல் என - நீ வநுந் தாதே யென்று, மனம் கொள தெருட்ட - மனந்தெனிய தெளிவிக்க, தேறிய-மனந்தெளிந்து புலம்புதலொழிந்த, புரி குழல் அணங்கினை- மைம்புரியை யொத்த கூந்தலையுடைய சீதாபிராட்டியை, காக்கும் புன்மையோர் - இமைகொட்டாமற் காக்கும் நிய அரக்கியர், மரு மலர் சோலையில் - வாசமிக் கமலர்களையுடைய அசோகவனத்தில், சிறை வைத்தார் - சிறையில் வைத்தார்கள்.

தப உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த நிகழ்காலவினையெச்சம், தபு பகுதி. அழுங்கல் எதிர்மறை யொருமையேவல் வினைமுற்று அழுங்கு பகுதி, உகரக் கேடு சந்தி, அல் விகுதி. அழுங்கற்க எனப் பொருள்கொண்டு அல் எதிர்மறை வியங்கோள் வினைமுற்று விசுதியெனக் கூறிலும் அமையும். தெருட்ட நிகழ்காலத்தில்வந்த பிறவினை வினையெச்சம் தெருட்டு பிறவினைப்பகுதி. உணர்ந்தனன் முற்றெச்சம்.

(உஎ)

28. (இ-ள்.) முகம் ஒளி இழந்திலர்-தமதுமுகமோ ஒளியிழக்காதிருக்கின்றனர், உயிர் உண்டு ஆம் என-(அதனால்) உயிருண்டென்று, தெளிவு ஓடும்-மனம் தெளிந்து, வீடணன் - விபீஷணர், செப்பும் எல்வையில் - சொல்லுங்காலத்தில், களி ஓடும் - களிப்போடும், தடம் சிறை கலுழன் - பரந்தசிறையையுடைய கருடூர்தி, எய்தினான் - அங்குவர, துனை எயிறு அரவு தன் - துனைபொருந்திய பற்களையுடைய சர்ப்பராணத்தினது, தொடர்ச்சி விட்டது-கட்டுவிட்டது.

எய்தினான் முற்றெச்சம். முகம் ஒளியிழந்திலர் உயர்திணையொருசார்ந்த அஃறிணை உயர்திணை முடிபேற்றது, திணைவழுவமைதி, ந - பொது “உயர்திணைதொடர்ந்த பொருண்முதலாயும்” என்றரு-ஆல்.

(உஅ)

29. (இ-ள்.) தாள் - தூகையுடைய, வரைமுடி முதல் - மந்தரகிரியின் உச்சியில் (தம்பமாகநட்டு வாசகியாற்பணித்திருந்த) சமூர்பு தீர்த்து - வடுவிளின்னுரீங்கி, உடர்-உயர்ந்துவிளங்கித்தோன்றும், கோள் விடும் மதி என்ன-நவக்கோள்களிலொன்றாகிய சுந்திரனைப்போல, குமரர் உய்ந்து எழு - இராம இலட்சுமணர்கள் வடுரீங்கிச்சீவித்தெழு, தோள்வலியால்-தனதுதோளின்வலியால், அமிழ்து எடுத்ததோன்றல் - கடலிலுள்ள அமிர்திணையெடுத்த கருடூர்தி, நீள் இரும் சிறகினால் - தமது நீண்ட பெரிய சிறகுகளினால், நீவி எகிணை - தடவிச்சென்றான்.

தனதுதாயாகிய வினையையின்சிறை நீக்குதற்பொருட்டுத் திருமலைச்சுரணடைந்து அமுதங்கொண்டவந்தமையால் அமிழ்தெடுத்த தோன்றல் என்றார். உவமைக்கும் பொருளுக்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் உவமையின்றொழிபெயர் பொருட்கேற்றி வகுநீங்கி என்றும். நீவி இறந்தகாலவினையெச்சம் நீவு பகுதி, உகரக்கேமி சந்தி, இ எச்சவிகுதி. சந்திரன் தம்பமாக இருந்தது “மாயிருஞாலந்தாழியாமத்துமந்தரமதிதறியாக” என இந்நூலில் வருதல்காண்க.

30. (இ-ள்.) முருகு உறழ் செவ்வியோர் - முருகக்கடவுளை ஒத்த இராமலட்சுமணர்கள், குனித்த - வளைத்த, மொய்ப்பு உடைய-வலிமையையுடைய, வரிசிலை - கட்டமைந்த வில்லின், நான் ஒலி - குணத்தொனியும், மடித்த வாய் உடைய - மடித்தவாயையுடைய, பரிதி சேய் முதலிய - சூரியன்புதல்வனாகிய சுக்கிரீபன்முதலிய, படைஞர் - சேனாவீரருடைய, ஆர்ப்பு ஒலி-வீரகேரடிமும், உரும் என்ன - இடியேற்றைப்போல, இராவணன் - இராவணனுடைய, செவியின் உற்ற - காதில்வந்துதாக்கின.

உற்றதே உற்றவே எனப்பாடங்கொள்க. முருகன் முருகு ஈறுதொக்கு நின்றது. படைஞர்பொருட் பெயர்ச்சொல் படை பகுதி, ஞகரம் பெயரிடைநிலை, அர் பலர்பால்விகுதி. நானொலி, ஆர்ப்பொலி என வினைமுதல்கள் இரண்டாதலால் உற்ற எனப் பன்மைப்பயனிலைத்தார். உடைய குறிப்பு வினைப்பெயரெச்சம் இது ஈறுதொக்குநின்றது. (ஈ0)

31. (இ-ள்.) கேட்டலும்-கேட்ட அப்பொழுதே, இராவணன் - இராவணனுனவன், கிளர்ந்ததானைமேல்-போர்க்கெழுந்தசேனையின்மேல், பூட்டுவில-நாண்பூட்டிய வில்லையேந்திய, புகை நிறம் கண்ணன்-தூமாகூதனை (நோக்கி) போக என - போர்க்குச்செல்லக்கடவாயென்றுகூற, வாள் திறல் ஒடும்-வாளின்வண்மையோடும், செருமலைய - (அவ்வரக்கன்) போர்செய்ய, மாருதி-அனுமன், தான் துணைபிடித்தனன் - அவனது இரண்டிகால்களையும் ஒரு சேரப்பிடித்து, தரையின் எற்றினான்-நிலத்தின்மேல் அடித்துக்கொன்றான்.

கிளர்ந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் கிளர் பகுதி, போக என்னும் வியங்கோள் வினைமுற்றின் ஈறுதொக்கது. பிடித்தனன் முற்றெச்சம். (ஈக)

32. (இ-ள்.) சுச்சை - கழுத்திடுகியிற்பையும், அம்புகர்முகம்-அழகியபுள்ளிதங்கிய முகத்தையும், களி-மதச்செருக்கையுமுடைய, நல்யானைபோல்-அரசிலக்கணமமைந்த யானையைப்போல், வச்சிரத்து எயிற்றவன்-வச்சிரதந்தனுனவன், மலைய - போர்செய்ய, வாலி சேய் - வாலியின்புத்திரனாகிய அங்கதன், அவன் கையில் - அவன் கையிலுள்ள, நச்சுவான் பறித்து - நஞ்சுபூசிய வானைப்பறித்து, செச்சை நான்மலர் - வெட்சியினது அன்றலரந்த மலர்மலை, தாழ்முடி தலை - தங்கிய மகுடமணிந்த தலையானது, சிதற வீசினான்-சிதறும்படி வெட்டினான்.

நல்யானை என்றமையால் அரசிலக்கணம் அமைந்த யானை என்றும். அரசிலக்கணமாவன எழுறுப்புயர்ந்து எழுறுப்புத்தாழ்ந்திருத்தல். நஞ்சு நச்சுமென்றொடர் வேற்றுமைவழியில் வன்றொடராதல் ந-உயி-நசு-ஆம் கு-ஆல்.()

33. (இ-ள்.) மாருதிக்கு அகம்பனன் உடைந்து - அனுமனுக்கு அகம்பனன் தோற்று, வான் தவழ் - ஆகாயத்தில் தவழும், கார் நிறத்து இராவணற்கு-

மேகம்போலு நிறத்தையுடைய இராவணனுக்கு, உணாக்குங்காலையில் - சொல்லுங்காலத்தில், பார்புதைத்து எழும் - நிலவுலகைப் புதைத்துப்பரந்த, இருள் பருகி - இருளைக்குடித்து, பாய்திரை - பரந்த அலைகளையுடைய, ஆர்கலி அகமி கீண்டு - கடலின் வயிற்றைக்கிழித்து, அருக்கன் தோன்றினான்-சூரியனுதயஞ்செய்தான்.

பார் முதனிலைதிரிந்த தொழிலாகுபெயராய் உலகின்மேனின்றது, பர என்னும் வினைப்பகுதி முதல் நீண்டு ஈற்றகரங்கெட்டுப் பாரொளகின்றது. கார் ப்ஷபாகுபெயராய் மேகத்தின்மேல் ஈறுகெட்டு “இணையவுமென்ற தினால் ஈற்றகரமுங்கெட்டு முதல்நீண்டு நின்றது. இருளையோட்டுதலும் கடலினடுவிறோன்றுதலும் ஆகிய உரியபொருளின் வினையோன்றிருள் பருகியகடுகீண்டென ஒப்புடைப்பொருள் வினைத்துகூறியது குணவணி. (௩௩)

34. (இ-ள்.) இணை விழி - இரண்டுகண்களும், எரிகவிழ்த்து புகைய - அக்கினியைச் சிந்திப்புகைய, ஏற்று எதிர்புரு - எதிர்த்து முன்னிட்ட, பிரகத்தனை - பிரகத்தனைன்னு மரக்கனை, நிருதர் வெம் கூற்று என - அரக்கர்களுக்கும் கொடிய யமனைப்போல, திரியும் நீலன் - திரியாநின்ற நீலனென்னும் வாநரசேனாபதி, சீழைவாயிலில்-இலங்கைக்கீழைவாசலில், குருதிவாய் வழி உக-உதிரம் வாயின்வழியேசிந்த, குத்தி வீழ்த்தினான்-குத்திலித்தின்மேலே விழுத்தினான். (௩௪)

35. (இ-ள்.) அகம்பனன் திரிசிரா பனசன் - அகம்பனும் திரிசிராவும் பனசனும், ஆடல் வேல் - வெற்றிதங்கிய வேலையேந்திய, நிரும்பன்-நிரும்பனும், ஒள்வான் அதிகாயன்-ஒள்ளிய வாலையேந்திய அதிகாயனும், நீள் கும்பன்-உயர்ந்தோங்கிய கும்பனும், நகும் கதிரவேல் - விளங்காநின்ற ஒளியமைந்த வேலை ஏந்திய, இராவணி நராரத்தகன் - இந்திரசித்தும் நராரத்தகனும், திகழ்ந்த வேல் - விளங்காநின்ற வேலையேந்திய, மகோதரன் தேவாரத்தகன் - மகோதரனும் தேவாரத்தகனும்.

அகம்பனன் என்பதுமுதல் தேவாரத்தகன்காறும் எண்ணும்மைதொக்கு நின்றதொடர். (௩௫)

36. (இ-ள்.) ஈங்கு இவர் முதலிய - இவ்விடத்து இவ்வரக்கர் முதலாகிய, தலைவர் எண்ணிலர் - அளவில்லாத இராசுத்தசேனாபதிகள், வாங்கிய வில்லினர்-வளைத்த வில்லையேந்தினவரும், மடித்த வாயினர்-மடித்த வாயையுடையவரும், வீங்கிய தோளினர் - பருத்த தோள்களையுடையவரும், வெகுண்ட நெஞ்சினர் - கோபித்தெழுந்த மனமுடையவருமாய், பாங்கினில் - தனது பக்கங்களில், அளப்பு அரும்படை ஒழி ஏக - அளவு செய்தற்கரிய சேனையோடுவர.

அகம்பனன் எனனுஞ் செய்யுள் முதல் மாற்றலர் என்னுஞ் செய்யுள்காரும் சூளகம் ஆதலால் ஏக என்னும் வினையெச்சம் பின்வரும் செய்யுளில் எய்தினான் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலைகொண்டது. (௩௬)

37. (இ-ள்.) மாற்றலர் - பகைவர்கள், வயிறு எரி தவழ்ந்து - தமது வயிற்
றில் நெருப்புத்தவழ்தலால், மாழ்குற - மயங்கவும், கூற்றமும் - இயமனும்,
கண் புதைத்து அஞ்ச-தனது கண்களைமூடி அஞ்சி பொதுங்கவும், கொல் சி
னத்து-கொல்லுங் கோபமிக்க, ஏற்று உரி - இடபத்தின்மேலாற் போர்த்த,
முரசு இனம் - போர் முரசின் கூட்டங்கள், இடியின் ஆர்ப்பு ஏழ - இடியை
ப்போலக் கோஷிக்கவும், ஆற்றல் சால்-வலிமைமிக்க, இராவணன்-இராவண
னானவன், அமரில் எய்தினான் - போர்க்களத்தில் வந்தான்.

மாழ்குற நிகழ்காலவினையெச்சம். மாழ்குறு பகுதி. (நள)

38. (இ-ள்.) கொய் உளை - கொய்த புறமயிரினையுடைய, சுவல் டீரி கோடி-
பிடரினையுடைய கோடிக்குதிரைகளை, பூட்டிய - தொடுத்த, வையம் ஊர்ந்து-
தேரைநடத்தி, அடு கணை மழை - கொல்லுதற்குரிய சரவருஷத்தை, பொழி
ந்திடும் வெய்யனை - பெய்யும் இராவணனை, காண்டலும் - கண்ட அப்பொ
ழுதே, மாருதி வெகுண்டு - அனுமன் கோபித்து, எய் எனும் அளவையின்-
எய் யென்னுங்காலத்தில், எதிர்ந்து கூறுவான் - எதிர்ந்துசொல்லாரின்றான்.

பொழிந்திடும் நிகழ்காலப்பெயரெச்சம். பொழி பகுதி. து சாரியை. நக
ரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, இடு பகுதிப்பொருள்விசுதி. அனைத்தும்
ஒருபகுதி, உம் பெயரெச்சவிசுதி இது நிகழ்காலத்தின்மேல்நின்றது. (நள)

39. (இ-ள்.) கரும் தடம் கண்ணி - கரிய பரந்த கண்களையுடைய உமாதேவி
யாரை, பங்கன் வாழ் - இடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமான் வாழாரின்ற,
கயிலை எடுத்த - வெள்ளியங்கிரியை வேரோடுபறித்தெடுத்த, உன் புயம்வலி
காண்பான் - உனது இருபதுபுயங்களின் வனமையைக்காண, பொருந்தின
ன் - வந்தேன், எனது மார்பு இடை - எனதுமார்பினிடத்து, ஒருகால் குத்
து என நின்று - ஒருதரங் குத்தாயென்று தாழ்ந்து நின்று, போர் இரப்ப-
போரினை யிரந்துவேண்ட, என்னை முன்னர் வினாந்து-என்னை முன்பு வினா
வாய், குத்துக என்று - குத்தக்கடவாயென்று, அரக்கன்-இராவணன், வெ
ற்பு உறழ் - மலையையொத்த, மார்பு எதிர் கொடுப்ப - தனதுமார்பை யெதி
ர்ந்துகொடுக்க, இருந்தடம் கிரியின் அசனி வீழ்ந்தா லென்ன - பெரிய உயர்
ந்தமலையின்மேல் இடிவீழ்ந்தாற்போல, ஏறும் வலிஅனுமன்-மிக்க வலிமை
யையுடைய அனுமனானவன், குத்தினன்-குத்தினான்.

குத்துக வியங்கோ ளீறுதொக்குநின்றது. வீழ்ந்தென்ன தொகுத்தல்வி
காரம். முன்னர் காலவேறுபாட்டின்மேலின்ற இடைச்சொல். முன் இடை
ச்சொல் பகுதி, எனாமெய்ச்சந்தி, அர் பகுதிப்பொருள்விசுதி. (நள)

40. (இ-ள்.) எறழ் வலி தடம் தோள் - மிக்க வலிமையை யுடைய பரந்த
தோளையுடைய, மாருதி புடைப்ப - அனுமன் குத்த, இழி பெரும் குருதி-சிந்
தும் பெரிய உதிரவெள்ளம், கான்று ஒழுக - வெளிப்பட்டிப் பெருக்கெடுப்
ப, அறிவு அழிந்து - உணர்வு அழிந்து, ஒல்லை - வினாவில், உணர்வு வந்து
எய்தி - கெட்ட அறிவுவந்து கூடி, ஆற்றல் அம் கவியினை வியப்ப - வன்மை
யின் அழகுமிக்க அனுமனை இராவணன் மெச்ச, கறை செழு வேலோய்-உ

திரமிக்க வேலை ஏந்திய இராவணனே, நின் முறை - இப்போது துனதுமுறை, என் மேல் குத்து என்ன - என்மேற் குத்தாயென்றிரப்ப, கல் செய் தோள் நிமிர்த்துமிகையைப் பெயர்த்துவைத்தாலொத்த கைகளை மேலெடுத்தோச்சி, குறுகி நின்ற - சமீபித்து நின்ற, அண்ட கோளகை வெடிப்ப - வானவட்டம் வெடிபட, அனுமன்மேல் குத்திநின்ற - அனுமன்மேல் ஓர்குத்துக் குத்தி நின்ற, ஆர்த்தான் - வீரகோஷஞ்செய்தான்.

எறுழ்வலி சொல்லின்பந் தோன்றநின்றலால் ஒருபொருட் பன்மொழி கான்று பால் பகுதி, லகரனகரமாகத் திரிந்தது சந்தி. தகரமெய் இறந்தகால இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி. (சு0)

41. (இ-ள்.) வாய் வழி - வாயின்வழியே, குருதி பொழி தர - உதிரஞ் சிந்த, அனுமன் - அனுமனானவன், மண் இடை மயங்கி வீழ்ந்து - நிலவுலகின் மேல் மூர்ச்சித்து விழுந்து, அயர-சோர்ந்துகிடக்க, பாய் புலிப் போத்தின் - பாய்ந்துசெல்லும் புலிப்போத்தைப்போல, அமர்க்கு எதிர் புருந்த - போரி லெதிர்த்துவந்த, நீலன் மேல்-வாநரசேனாபதியாகிய நீலன்மேல், பரி கொள் தேர் கடவி - குதிரைபூண்ட தேரைச் செலுத்தி, காய் கனல் - சுட்டுவருத்தும் நெருப்பைக் கொப்புளிக்கும், பகழி ஒன்றினால் வீழ்த்தி - ஓர் அம்பினால் நிலவுலகின்மேல் விழுத்தி, கவி குலத்தலைவரை - வாநரசேனா வெள்ளத் தலைவர்களை, துரந்து - ஓட்டி, சேய் உறழ்-முருகக்கடவுளையொத்த, கொற்றத்து இலக்குவன் - வெற்றியையுடைய இலக்சுமணரது, தடம் தோள் - உயர்ந்ததோளிற்சாத்திய, சிலைத் தொழில் வியந்து - வில்லின்தொழிலெமெச்சி, எதிர் புருந்தான் - எதிராவந்தான்.

கடவி துரந்து வியந்து இறந்தகாலத்தன் வினை வினையெச்சங்கள். கடவு துர விய பகுதிகள். வீழ்த்தி இறந்தகாலப் பிறவினை வினையெச்சம். வீழ் பகுதி, தகரமெய் சந்தி, து பிறவினை விகுதி அனைத்துமொருபகுதி, உகரக் கேடுசந்தி, இ வினை யெச்சவிகுதி. (சுக)

42. (இ-ள்.) அல்வி அம் கமலம் - அகவிதழையுடைய அழகிய தாமரையில் வசிக்கும், கடவுளே ஆக - பிரமனாக விருந்தாஹு மிருக்க, அஞ்சன வண்ணனே ஆக - மைபோலும் கரியநிறத்தினையுடைய திருமாலாயிருக்கினுமிருக்க, கொல் சினம் - கொல்லும் கோபத்தையுடைய, அடல் ஏறு அண்ணலே ஆக - வலிமைமிக்க உருத்திரமூர்த்தியா யிருக்கினுமிருக்க, குறுகலர் கடந்த யான் ஆக - பகைவரைக்கடந்த நானாயிருக்கினுமிருக்க, வில்லினால் இவனை வெலற்கு - வில்லினால் இந்த இலக்சுமணனை வெல்ல, அரிது என்ன - முடியாதென்று, வெள் நினம் சேறு ஒடும் - வெள்ளிய நினக்குழம்போடும், குருதி பிள்கு - உதிரஞ் சிந்தும், நெடு இலை வேல் எறிந்து - நெடிய தகட்டு வடிவாகிய வேலையெறிந்து, வார் கழல் கால் - நீண்ட வீரகண்டையை அணிந்த காலையுடைய, இலக்குவன் மார்பு அகம் - அவ்விலட்சுமணருடைய மார்பினை, பிளந்தான் - பிளவுபடுத்தினான்.

பிரமன் முதலிகளோடு தன்னை யு மொருவனாகக் கருதினானுதலால் குறுகலர்க்கடந்த யானாக என்னுன். அண்ணலே யாகக் குறுகலர் என்றதை அண்

னலேயாக குறுகலர் எனப்பாடங்கொள்க. ஆக அகரவீற்று வியங்கோள்வி னைமுற்றதலால் 5-உயி-1-“செய்யியவென்னும்வினையெச்சம்” என்னும் கு-வி தியால்வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்து இயல்பாயிற்று. குறுகலர்க்கடந்த உயர்திணையில்வந்த இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகையாதலால் வருமொழி முதல் வல்லெழுத்து மிக்கது. வெலற்கு நிகழ்கால வினையெச்சம், வெல் பகுதி, அல் சாரியை, லகரம் தகரமாகத் திரிந்தது சந்தி, கு எச்சவிகுதி. இது அரிது என்னங்குழிப்பு வினையுற்றின் முதனிலைகொண்டது. (சஉ)

43. (இ-ள்.) குருதி வேல் பாய - உதிரந்தோய்ந்த வேல்பாய்தலால், நிலத்து இடைவீழ்ந்த-நிலத்தின்மேல் விழுந்த, அரச இளம் கோளரி தன்னை-அரசர்களாகிய யானைகளுக்கு இளஞ்சிங்கம்போன்ற இலட்சுமணனை, இரு பதுகையும்-தனது இருபதுகைகளினாலும், வருந்தாற எடுத்தும்-தனதுதேகம் வருந்த எடுத்தும், எடுப்பு அரிது ஆகி நின்ற-எடுத்தற்கரிதாகிச்சோர்ந்துகின்ற, அசையும் - வருந்தும், திருவிளி முகங்கள் பத்தினும் - அருட்செல்வயில்லாத இராவணனுடைய பத்துமுகங்களினும், குருதி சிந்திட - உதிரஞ்சிந்த, அனுமன் குத்தி வீழ்த்து - அனுமன்குத்தி நிலத்தின்மேல்விழுத்தி, வரிசிலை-கட்டமைந்த வில்லையேந்திய, இளவல் தனை எடுத்து எகி - இலட்சுமணனையெடுத்துச்சென்று, மணிநிறவண்ணன் முன் - நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய இராமமூர்த்தியின்முன், உய்த்தான்-செலுத்தினான்.

பொருட்செல்வத்திற்குறித்தது அருட்செல்வமாதலால் செல்வத்தின்மிக்கோனானும் அருட்செல்வயின்மையால் திருவிளி என்றதற்கு அவ்வாறு கூறினும். அனுமன் உயர்ந்த கபோலத்தையுடையவன். இளவல் பண்பாகு பெயராய்ப் பின்னோன்மேல்நின்றது. இளமை பகுதி ஈறுகெடுத்தும் வகரத்தோற்றமும் சந்தி, அல் பண்புப்பெயர் விசுதி. பாய காரணத்தின்மேல் நின்றலால் இறந்தகாலத்தில்வந்த வினையெச்சம். வருந்தாற சிந்திட இரண்டு காரியத்தின்மேல் நின்றலால் எதிர்காலத்தில் வந்தவினையெச்சங்கள். சிந்து பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இடு பகுதிப்பொருள்விசுதி, அனைத்து மொரு பகுதி, அ எச்சவிகுதி, உகரக்கேடு சந்தி. அரசிளங்கோளரி - வகதேசவுருவவணி. (சஉ)

44. (இ-ள்.) எய்தும் அவ்வேலை - சென்ற அச்சமையத்தில், இளவல்-இலட்சுமணர், வேல்படும் அயர்ச்சி - வேல்துழைதலினாலாகிய சோர்வினின்று, தீர்த்து எழுந்து நின்ற - நீங்கி எழுந்து நின்ற, ஐயன் - இராமமூர்த்தியினுடைய, செய்ய பங்கயம் தான் - செவந்ததாமரைமாலையொத்த திருவடிகளை, தொழுதனன் நிற்ப - வணங்கிநிற்ப, சிலைதொழிற்கு ஒருவன் என்று-விற்றொழிற்கு ஒருவனென்று, உரைக்கும்- (வீரர்) புகழ்ந்து பேசும், ஐய - அழகிணையுடைய, செம் கமலம் காடு - செந்தாமரைக்காடு, பூத்தால் அனை - பூத்ததையொத்த அவையவங்கள்வாய்ந்த, அஞ்சனம் கொண்டல்-கரியமேகம்போன்ற இராமமூர்த்தி, கண் செவந்து - கண்கள்செவந்து, வையம்-உலகினர், ஏத்தெடுக்கும்-புகழ்ந்துபேசும், அனுமன்மேல் இவரா-அனுமன்மேலேறி, இராவணன் ஓடு அமர் மலைந்தான்-இராவணனோடுபோர்செய்தார்?

போரிற்கொருவன் என்றும்போலச் சிலைத்தொழிற்கொருவனென்றது வீரயிகுதியையுணர்த்திநிறைவால் வீறுகோளணி. நூற்றலாலாகியநூலை நூற்ற நூலென்றும்போலப் படுமயர்ச்சியென்றது காரணப்பொருளில்வந்த பெய சொச்சமாதலால் துழைதலாலாகிய அயர்ச்சியெனக்கூறினும். அயர்ச்சி தீர்ந்து நீக்கப்பொருளில்வந்த ஐந்தாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். தொழுதனன் முற்றெச்சம். பூத்தனைய தொகுத்தல்விகாரம். ஐய பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம் ஐ பகுதி, யகரமெய்ச்சந்தி, அ பெயரெச்சவிகுதி. இவரா செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகாலவினையெச்சம் இவர் பகுதி, ஆ இறந்தகாலவினையெச்சவிகுதி. (சச)

45. (இ-ள்.) காற்று உறழ் - காற்றினையொத்த, கடுப்பின் - வேகத்தையும், கலினம் - கடிவாளத்தையுமுடைய, மான் தடம் தேர் - குதிரையுண்ட பரந்த தேரும், கழை சுளி-குத்தக்கோலைக்கண்டார் கோபிக்கும், கவுள் மதம் - கபோலஞ்சிந்து மதத்தினையுடைய, களிறு-யானையும், பால்திரை கவரி - பாற்கடலிற்றேன்றிய அலையையொத்த சாமனாயுண்ட, கூந்தல்மா - புறமயிரையுடைய குதிரைகளும், தறுகண்-அஞ்சாமையையுடைய, பாய்புலி போத்து அன்ன - பாயும்புலிப்போத்தையொத்த, வயவர் - காலாட்களும், வீற்றுவீற்று - துண்டு துண்டாக, மறிதர - மடங்கிவீழ், இராமன் - இராமமூர்த்தி, வரிசிலை - கட்டமைந்த வில்லை, குனித்தலும் - வளைக்க, அரக்கன்-இராவணன், வெருண்டு - கோபித்து, கூற்று மெய்ப்பணிப்ப - இயமன் உடல் நடுங்க, அனுமன்மேல் - அனுமன்மீது, கொடும் கணை பொழிந்து நின்று - கொடிய சரவருஷத்தைப்பொழிந்து நின்று, ஆர்த்தான்-கோஷித்தான்.

பிறர்க்கு வருத்தஞ்செய்யாது செல்லுதற்பொருட்டுப் புறத்திற்குமுந்து செல்லுவோர் எந்திய குத்துக்கோலோடு மோதுதலால் கழைசுளி கவுண்மதக்களிறென்றார். பணிப்ப எதிர்காலத்தில் வந்த வினையெச்சம், பணிபகுதி பகரமெய்ச்சந்தி, பகரமெய் வரித்தல் விகாரம். அ எச்சவிகுதி. வீற்று வீற்று இரட்டைக்கிளவி, இது பிரிந்து நின்றிசைப்பில் பொருள்படாதென்றறிக. () 46. (இ-ள்.) மாருதி மருமம் பிளந்திட-அனுமனுடையமார்பு பிளவுபட, அரக்கன்-இராவணன், வடிகணை தொகுத்தமை-வடித்தலையுடையபாணத்தைப்பிரயோகித்ததை, நோக்கி - பார்த்து, கார்முகம விரோதன்-வில்லின் வினையாட்டையுடையவனாகிய இராமமூர்த்தி, நிருதர்கோன் கவசம் - அரக்கர் தலைவனாகிய இராவணனுடைய கவசமும், கனல் உமிழ் - தீயைக்கக்கும், படைக்கலம்-ஆயுதமும், தடம் தேர் ஊர்தருபாகன்-பரந்த தேரைநடத்தும் பாகனேந்தியு, வரிசிலை அனைத்தும்-கட்டமைந்த வில்லும் ஆகிய இவையெல்லாம், ஓர் ஒரு பகழியால்-ஒவ்வொரு பாணங்களால், துணித்து - துண்டுபடுத்தி, தார்புனை - வெற்றிமாலையையணிந்த, மவுலி ஒருபதம் - பத்துக்கிரீடங்களையும், கணையால் தள்ளி - பாணங்களால் வீழ்த்தி, ஈங்கு - இராவணனை நோக்கி, இவை புகல்வான் - இவற்றைச் சொல்லுகின்றார்.

ஒருபதம் என்பதினியுதியிலுள்ள உம்மை இளைத்தென அறிபொருட்கண்வந்த முற்றும்மை. வடிக்கணை உருபும் பயனுமுடன்அருக்க இரண்டாம்

வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராதலால் வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்து மிக்கது. படர்க்கைக்குரிய ஆங்கென்னுது முன்னிலைக்குரிய ஈங்கென்றது இடவழுவமைதி. மற்று அசைநிலை. (சௌ)

47. (இ-ள்.) கூந்தல் மான்-புறமயிரையுடைய குதிபூண்ட, தடம் தேர்-பார்த்தேறும், அணிந்த பொன் கவசம் - அணிந்தபொன்னாலாகிய கவசமும், கொடும் கிளை - வளைந்தவில்லும், அடும் கணை புட்டில் - கொல்லாநின்ற அம்புறத்துணியும், காந்து - விளங்காநின்ற, எரிகலிழ்க்கும் - அக்கினியைச் சிந்தும், படைக்கலம்-ஆயுதங்களும், இன்றிசினறனை-ஆகிய இவைகளில்லாமல்கின்றாய், சீகதையை கழுகின் ஈந்து - சீகதையைவினாந்துதந்து, நின் ஆவி-உனது பிராணன், உயிதியெல்-பிழைப்பாயானால், உய்தி-பிழைப்பாய், அன்று எனில் - அல்லவாகில், இன்றுபோய்-இன்றைக்குப்போய், நாளைபோந்து-நாளைக்குவந்து, வெம் களத்தில் - கொடியபோர்க்களத்தில், நின் கிளை ஒடுவிளிதியெல் - உன்குற்றத்தாரோடு சாவாயாகில், போக என விடுத்தான்-போகக்கடவாயென்றேவினார்.

நின்னாவி அவனுமுயிரும் வேறன்மையால் ஒற்றுமைக்கிழமைப்பொருளில்வந்த ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். கிளை ஒன்றினின்றொன்று கிளைத்தல்போலத் தன்னினின்றுகிளைத்தோர் மேல்கிற்றலா லுவமையாகுடையர். உய்தலும் விளிதலும், நிச்சயமாதலால் எதிர்காலத்தினுற் கூறவேண்டுவதை இறந்தகாலத்தாற் கூறியது தெளிவுபற்றிவந்த காலவழுவமைதி. ந-பொது. “வினாவினா மிகவினாந் தெளிவினும்” என்னுஞ்சூத்திரத்தாலுணர்க. உய்விளி பகுதிகள், தகரமெய் இறந்தகால இடைநிலை, இ முன்னிலையொருமைவிருதி. “ஆனாயாவுனக்கமைந்தனவமைந்தமாருதம்போல், பூனாயானது கண்டனையின்றுபோய்ப்போர்க்கு, நாளைவாவெனநல்கினான்” எனக்கம்பராமாயணத்தில் வருதல்காண்க. இது தமிழஞ்சியென்னுந்தறை. (சௌ)

48. (இ-ள்.) வெள்ளி அம்பொருப்பும் எடுத்தவன் - கைலையங்கிரியையும் எடுத்த இராவணன், நாணம் சுமக்கலன் ஆகி - தோற்றநாணத்தைச்சுமக்க ஆற்றாதவனாகி, வெய்துயிர்த்து - பெருமூச்செறிந்து, பள்ளம் நீர்வேலி-கடலே அரணாகவுடைய, இலங்கையின் எய்தி - இலங்கைநகரையடைந்து, பரிவுடன் அமைச்சரோடு எண்ணி - வருத்தத்தாடன் மந்திரிகளோடு ஆலோசித்த, எள் அரும் மதுகைக்கு - நிந்தித்தல்லலாத தனதுவன்மைககு, இணையல்லாத கும்பகன்னனை-வேறுநிகரில்லாத கும்பகன்னனை, படுதியில் எழுப்பி-பெரியரித்திரையினின்றுமெழுப்பி, அள் இலை - கூரியதகட்டுவடிவாகிய, குலம் திரித்து - குலத்தைத்திரித்து, மானுடர்தம் ஆவி உண்டிடுக என-மன்னுடராகிய இராமலட்சுமணர்களுடைய உயிராக் கொள்ளுகொள்ளக்கடவாயென்று, விடுத்தான்-வினான்.

அமைச்சர் அமாத்தியர் என்னும் வடசொற்றிரிபு. அமா அருகில், தியர் இருப்பவர். கும்பகன்னன் குடம்போலுங் காதினையுடையவன். பொருப்பு என்பதன் இறுதியின் உம்மை உயர்வுசிறப்புப்பொருட்டு. (சஅ).

49. (இ-ள்.) விடுத்தலும் இராவணன் ஏவ, இமைப்பில்-இமைகொட்டித் திருமுன்னமே, செருக்களத்து எய்தி - போர்க்களத்தை அடைந்து, வாராவரணா அள்ளி - வாராவரணர்களைத் தனதுகைகளால் அள்ளி, வாய்ப்படுத்தி மடுத்தி - தனதுபெருவாயிற் பெய்து, கவுள்புடை குதட்டி-கவுளில் ஒதுக்கிக் குதட்டி, மலர்கடிர்பரந்தகிரணத்தையுடைய, பரிதி சேய் தன்னைபிடித்து-சூரியன்புத்திரனாகிய சுக்கிரீபனைப்பிடித்து, உயர் இலங்கை புகுதலும் - செல்வமிக்க இலங்கைநகரிற் செல்ல, தடம் கண் அரக்கியர் - பரந்தகண்களையுடைய, ஈரக்கமாதர்கள், பெய்த மென் சாந்தின் - (கும்பகன்னன்) மேல்வீசிய மிருதவாகிய சந்தனக்குழம்பாகிய சீதோபசாரத்தால், இரவிசேய்-சூரியன்புத்திரனாகிய அச்சுக்கிரீபன், அடுத்தமெய் துயர்தீர்ந்து-(அரக்கனால்) தனக்குண்டாகிய தேகச்சோர்வினின்று நீங்கி, அரக்கன்-அக்கும்பகன்னனுடைய, மூக்கு செவி பறித்து - மூக்கையும் செவியையும் கொய்து, அகன்றான்-அவனினின்று நீங்கினான்.

குதட்டி இறந்தகாலவினையெச்சம் குதட்டி பகுதி, ஒடி எண்ணுப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். இரவிசேய் எனப்பதன்முதலில் அகாச்சுட்டுத்தொகுத்தல். துயர்தீர்ந்து நீக்கப்பொருளில்வந்த ஐந்தாம்வெற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர்.

(சக)

50. (இ-ள்.) திருகுவெம் சீற்றம்-மாறுபட்ட கொடியகோபத்தையுடைய, மடங்கல் ஏறு அனையான்-ஆண்சிங்கத்தையொத்த கும்பகன்னன், செவி மூக்களைகவர்ந்த-தனது செவியையு மூக்கையும் கொய்துசென்ற, இரவி காதலனைத்தொடர்ந்து - சூரியன்புத்திரனாகிய சுக்கிரீபனைப் பின்றொடர்ந்து, வெம் களத்திரன் ஏறாவர் - வெய்யபோர்க்களத்தில் எதிர்த்த வாராவரணனையுடைய, உயிர் பிழிந்து உண்டு - உயிரை உடலினின்றுக் கொண்டு உண்டு, வருதலும் - வர, இராமன் கொடுமாம் குழைத்து - இராமமூர்த்தி வில்லினைவளைத்து, பற்பல-பலவாக, வடிக்கை தூண்டி - வடித்தலையுடைய அம்புகளையேவி, அருவரை-பெரியமலையையொத்த, தடம் தோள்-உயர்த்ததோளும், மருமம்-மார்பும், நீள்சென்னி-நீண்டசிரகம், வீற்று வீற்றாய்விழ-துண்டு துண்டாய் நிலத்தில்விழ, அறுத்தான்-துண்டுசெய்தார்.

கவர்ந்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சம், கவர் புகுதி, இது வினைமுதற்பொருள்கொண்டது. வருதலும் சிங்ககாலத்தில்வந்த எதிர்காலவினையெச்சம் வர பகுதி, குறுகலும் ரகரவுகரம் விரிதலும் விகாரம், து அல் இரண்டும்சாரியை, உம் எச்சவிகுதி. குழைத்து இறந்தகாலவினையெச்சம் குழை பகுதி. (ரு0) 51. (இ-ள்.) களத்து இடை கும்பகன்னனை - போர்க்களத்தில் கும்பகன்னனை, இராமன் கழிந்தமை கேட்ட - இராமமூர்த்திகொன்ற செய்தியைக்கேள்விப்பட்ட, வல் அரக்கன்-வலிய இராவணன், உளத்து இடை-தனதுமனத்தினிடத்து, வெகுளி மேற்கொள - கோபமேலெழுந்தோங்க, கண்ணின் ஒழுகு - தனது கண்களினின்றுஞ்சிந்தும், வெம் கணல் சிகை - கொடியகோபாக்கினியின்கொழுந்தை, கதுவி-பற்றுதலால், துளி புயல் வறப்ப-துளித்தலையுடைய மேகங்கள்வறப்ப, கனன்று - கோபித்து, அதிகாயன் தன் முகம்

நோக்கி - தனதுபுத்திரானாகிய அதிகாயனுடைய முகத்தைப்பார்த்து, நீ துணைவின் - நீவினாந்து, அளிப்பு அரும் சேனை - அளவுசெய்தற்கரியசேனை, சூழ்வா செல்க என்று - பக்கத்திற்குமுற்றுவரச் செல்லக்கடவாயென்று, அறைதலும் - கூற, அடிகளத்து எதிர்ந்தான்-கொல்லும்போர்க்களத்தில் போருக்கு எதிர்ந்தான்.

அதிகாயன் பருத்தசரீரத்தையுடையவன். கதுவி காரணப்பொருளில் வந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் கதுவு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ எச்சவிசூதி, வறப்ப காரியப்பொருளில் நின்றவால் எதிர்காலத்தில்வந்த பீண்படியாகப்பிறந்த வினையெச்சம் வற பகுதி, பகரமெய் சந்தி, பகரமெய் விரித்தல் விகாரம், அ எச்சவிசூதி, கனன்று இறந்தகாலவினையெச்சம், கனல் பகுதி, லகரம் னகரமாகத்திரிதல் சந்தி, றகரமெய் இடைநிலை, உ எச்சவிசூதி, வெகுளி தொழிற்பெயர் வெகுள் பகுதி, இ தொழிற்பெயர்விசூதி. (ருக)

52. (இ-ள்.) பொருப்பு உறழ் தடம் தோள் - மலையையொத்த பரந்ததோளையுடைய, வாரும் எழுதுறு - எழுதுறுவாரவாரவாரையும், உருவ-ஒருசேரவுருவ, கதிர்பொழி-கிரணத்தைச்சிந்தும், ஓர்வேலால்-ஒருவேலினை, செருக்களத்து எறியும் - போர்க்களத்தில் எறியும், நாரந்தகன் தன்னை - நாரந்தகனை, அங்கதன்-அங்கதனுனவன், பரிவொடும் செருத்தான்-வெறுப்பில்லாமற்கொன்றான், உருத்து வந்து உடற்றும் - கோபித்துவந்துபேர்செய்யும், தேவாரந்தகனை-தேவாரந்தகனை, அனுமன் ஓர் குத்தினால் - அனுமனுனவன் ஓர்குத்தினால், ஓறுத்தான்-கொன்றான், பருப்பதம் அதனால் - ஒருமலையினை, மகோதரன் ஆவிபறித்திட - மகோதரனென்னுமாக்கனுடைய உயிர்போக, நீலன் எறிந்தனன் - நீலனென்னும் வாராரசேனைத்தலைவன் வீசினான்.

மறிந்திட என்பதனைப் பறித்திட எனப்பாடங்கொள்க. பருப்பதம் கணுக்களையுடையது. நாரந்தகன் நரருக்கியமன். தேவாரந்தகன் தேவர்களுக்கு இயமன். செருத்தான் இறந்தகாலவினையெழுற்று செரு பகுதி, உருத்து உரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் உரு பகுதி, உடற்றும் எதிர்காலப்பெயரெச்சம் உடல் பகுதி, லகரமும், தகரமும் தகரமாகத்திரிதல் சந்தி, அ சாரியை, உகரக்கேடு சந்தி, உம் எச்சவிசூதி. இரண்டனுருபுபிற்குமிடத்து மூன்றனுருபுவந்தது உருபுமயக்கம். (ருஉ)

53. (இ-ள்.) மாருதி சினவி - அனுமன் கோபித்து, திரிசிரா - திரிசிராவினது, அம் கைவாள் பறித்து-அவனது கையிலெந்திய வாளைப்பிடுங்கி, அவன்தலை துமித்தான் - அவ்வரக்கனுடைய தலையைவெட்டினான், போர் முகத்து-யுத்தமுக்கத்தில், இடபன்-இடபனென்னும் வாராரசேனைத்தலைவன், மத்தனை-மத்தனென்னுமாக்கனை, கதையால் புனை எழ புடைத்து-தனது தண்டாயுதத்தால் புனைமேலெழ அடித்து, உயிர்குடித்தான்-அவன் உயிரையுண்டான், இலக்குவன்-இலட்சுமணர், கார்முகம் குழைத்து - வில்வினைவளைத்து, மலர் அயன் கணையால் - தாமரையில்வசிக்கும் பிரமாஸ்திரத்தால், அமரர்கண்களிப்ப-தேவர்கள்கண்டு களிகூர, நேரலர்கடந்த-பகைவரைக்கடந்த, திறல் அதி

காயன்-வெற்றியையுடைய அதிகாயனது, நெடும் தலை துமித்து நின்று-பெரியதலைபடுத்துண்டு நின்று, ஆர்த்தான்-வீரகோஷஞ்செய்தார்.

துமித்து இறந்தகாலவினையெச்சம் துமி பருதி, சினவி பெயரடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் சின பருதி, சினம் பெயர். அமரர் இறப்பில்லாதவர். (ரு௩)

54. (இ-ள்.) கறக்கு-ஒலிக்காநின்ற, தெள் திரை நீர் - தெள்ளிய அலையையுடைய கடல்குழந்த, உலகு எல்லாம் வென்ற - உலகினையெல்லாம் வெற்றிகொண்ட, கதழ் சினத்து-மிக்ககோபத்தையும், அடல்-வெற்றியையுமுடைய, அதிகாயன் இறந்தமை - தனதுபுத்திரனாகிய அதிகாயன் இறந்தசெய்தியை, நிருதர்கோன் கேட்டு-இராவணன்கேட்டு, சினவி-கோபித்து, இந்திரசித்தினைவிடுப்ப-இந்திரசித்தினையேவ, செறிந்த கூர் இருள்வான் - நெருங்கிய மிக்க இருளில், வெம் சமர் உடற்றி - கொடியபோர்செய்து, திசைமுகன் பகழியால்-பிரமாதிரித்தால், இராமன்-இராமமூர்த்தியும், போர் மறம் கள்-போரில் வெற்றியைக் கொள்ளுகொள்ளும், இளவல்-இலட்சுமணரும், வாமரத்தலைவர்-வாராசேனத்தலைவருமாகிய, யானாயும் - எல்லானாயும், மண் இடைவீழ்த்தான் - நிலத்தின்மேல்விழுத்தினான்.

சுதழ் சினம் வினைத்தொகைநிலைத்தொடர். இதனடியாகக்கதழ்ந்த கதழ்ந்து, கதழ்ந்தான் எனவினைவிசற்பங்கள்வரும். அடல் வெற்றிமேல்நிறைவால் தொழிலாகுபெயர் அடு பருதி, 'உகரக்கேடு சந்தி, அல் தொழிற்பெயர் விருதி. (ரு௪)

55. (இ-ள்.) வரி சிலை கல்வி - சுட்டமைந்த விறற்றொழிற் கல்வியே, உருவு எடுத்தது அரேய - உருவெடுத்ததை யொப்ப வருக்கொண்ட, வான் எயிறு அரக்கன் - விளங்கும் வக்கிரதந்தங்களையுடைய இந்திரசித்து, வெம் சமரில்-கொடியபோரில், புரி தொழில் அனைத்தும் - தான்செய்த தொழில் முற்றும், இராவணற்கு உரைத்து - தனது பிதாவாகிய இராவணனுக்குச் சொல்லி, பொங்கு பேர் உவகையின் இருப்பு - மேலெழுந்த பெரியமகிழ்ச்சியோடு அவனிருக்க, நிருதர் புங்கவன் ஆம் - அரக்கர்களில் உயர்ந்தவனாகிய, வீடணன் - விபீஷணன், சாம்பன் - சாம்பனும், நிகர் இல் போர் அனுமன் அருகு-தனக்கு ஒப்பில்லாத போர்த்தொழிலையுடைய அனுமனாகிய இவர்கள் பக்கத்து, துணைவினில் சென்று எய்தி - வினாவிறசென் றடைந்து, நீர் பிழைத்தமையால் - நீங்கள் உயிரோடிருத்தலால், யாரும் இறந்திலர் என்று-எவரும் உயிர்கழிந்திலவொன்று, அறைந்தான் - கூறினான்.

எடுத்தனைய தொகுத்தல்விகாரம். (ரு௫)

56. (இ-ள்.) ஐய கேள் - அனுமனே கேளாய், மெய் புரு கருவி - சரீரத்திறுனைத்து அமுரநீய ஆயுதங்களை, மாற்றறும் அதகம் - மேலெழுப்பும் சஞ்சீவியும், துணி படும் - பிளவுபட்ட, மெய் பொருத்து அதகம் - சரீரத்தைப் பொருத்துச் சஞ்சீவியும், எய்திய தழுப்பு - அம்புக ளேறிட்ட தழும்பினை, தீர்த்திடும் அதகம் - தீர்த்து முன்னிருந்தவடிவேயாக்கும் சஞ்சீவியும், இன்

உயர் அளித்திடும் அதகம - கழிந்த இனிய உயிரைமீட்டுக்கொடுக்குஞ் சஞ்சி வியும் ஆகிய இவைகள; வெள்ளி வரைக்கும் - கயிலையங்கிரிக்கும், நல் இட ப கிரிக்கும் - நல்ல ரிஷபமலைக்கும், நாப்பண் - நடுவில், இனிது அமரும்- தனக்கொரு இடையூறின் திருக்கும், மை அது - குற்றமற்ற, மருத்துவவா யினில் உள - மருத்துமலையிலுள்ளன, நீ கொணர்க என - நீ கொண்டுவர க்கடவாயென்று சாம்பன்சூற, மாருதி பாய்ந்தான் - அனுமன் (கொண்டு வரப்) பாய்ந்தான்.

ஐய அண்மைவிளி. மெய்ப்புகருவி மாற்றுமதகமுதலியன நான்கு எ ன்னும் எண் தொக்குகின்ற செயவெண். “மாண்டாரையுய்விக்குமருந்தொ ன்றுமெய்வேறுவகரீக்ளாகக, கீண்டாலும் பொருந்துவிப்பதொருமருந்துப டைக்கலங்களினர்ப்பதொன்று, மீண்டேயுந்தம்முருவேயருளுவதோர்மெய் மருந்துமுள” எனக்கம்பராமாயணத்தில் வருதல்காண்க. (௫௬)

57. (இ-ள்.) பாய்தலும்-அனுமன் பாய, அதனில் மருந்து காண்கிலனாய்-அ ம்மலையில் அந்தமருந்தைக் காணாதவனாய், பரு வரை பறித்து வந்து உய்ப்ப- பருத்த அம்மலையை வேரோடு பறித்துக்கொண்டுவந்த போர்க்களத்தில்வை க்க, சேய - செவந்த, தாமரை கண் செல்வனை முதலோர் - தாமரை போன் ற கண்களையுடைய இராமமூர்த்தி முதலியோர், துயில் உணர்ந்தார் என எழு ந்தார். - நித்திரையின்னு எழுந்தவர்போல எழுந்தார்கள், எய - பொருந்த, அம் மலையை - அந்த மலையை, மாருதி - அனுமன், முன்னர் இருந்த உழி வைத்து - முன்பு இருந்த இடத்தில் வைத்து, மீண்டு எய்த - திரும்பிவந்த டைய, காய் சினம் கதுவி - மிக்க கோபத்திறகன்றி, இரவி சேய் முதலோர்- சூரியன்புத்திரனாகிய சுக்கிரீபன்முதலியோர், கடி மதில் இலங்கை - சாவல் மிக்க மதில்குழந்த இலங்கையில், ஈ மடுத்தார் - தீக்கொளுவினார்கள்.

சேய பண்படியாகப்பிறந்த சூழிப்புவினைப்பெயசெச்சம செமமைபகுதி, முதல்கீளுளும், ஈறுகெட்டு மகரமெய் வகரமெய்யாகத் திரிதலும் சந்தி. அ எச்சவிகுதி. ஏப நிகழ்காலவினையெச்சம் ஏய்பகுதி, அ வினையெச்சவிகுதி.

58. (இ-ள்.) நிருதர் கோன் - அரக்கர்களுக்குத் தலைவனாகிய இராவணன். அன்னது கேட்டு - அதனைக் கேட்டு, கும்பகன்ன தன் மைந்தரை - கும்ப கன்னனுடைய புத்திரர்களை, அழையா - அழைத்து, மின் நகு-மின்னல்போ லவிளங்கும், சுடர் வேல் - விளக்கம் அமைந்த வேலையேந்திய, தலைவரோடு ஏகி-சேனைத்தலைவரோடுசென்று, வெம் சமர் புரிக னை விடுப்ப-கொடியபோ னைச் செய்வீரென்று ஏவ, கல் நவில் திரள் தோள் - மலையைப்பொத்த திர ண்டதோளையுடைய, குரங்கு வெம் சேனை - கொடிய வானரசேனையாகிய, களை கடல் - ஒலிக்குங் கடலானது, உடைதர கலங்கி - உடைந்து புடைபெ யர உழக்கி, கொல் துனை - கொல்லுதற்றொழியுடைய துதிவாய்ந்த, அயி டி - வெல் கப்பணம் சிதறி - கூரியவேலாகிய கப்பணங்களைச் சிந்தி, கூற்றம் டுசுதற-இயமனும் அஞ்ச, எதிர் மலைந்தார் - எதிர்நின்று போர்செய்தார்கள். 'அ' கப்பணம் கைவேல் கும்பகன்னம்மக்களாவார் கும்பன், நிகும்பன். அழையா செய்யா என்னும் வாய்பாட் டிறந்தகால வினையெச்சம். அழை

பகுதி, யகரமேய்ச்சுதி, ஆ எச்சலிகுதி, வேற்கப்பணம் இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை. குரக்குவெஞ்சேனை மென்றொடர் வன்றொடர் ஆதல் ந-உயிர்-ஈச-சூ-இல் “மன்னே” என்ற மிகையால். (ருஅ)

59. (இ-ள்.) அங்கதன் சினவி - அங்கதன் கோபித்து, அகம்பனன் என்னும் அரக்கனுக்கு - அகம்பனனாகிய அரக்கனுக்கு, அமரர் உலகு அளித்து-விண்ணுலகம்தந்து, வெம் கனல் நேர் - உடவாமுகாக்கினியை யொத்த, பிரசங்கனை - பிரசங்கனை ன்று மரக்கனை, மறலி விருந்து எதிர் கொள்க என விடுத்தான - இபமன் விருந்தெதிர ஏற்ககடவ னென்று யமபுரத்துக்கு அனுப்பினான், அடு சினம் துவிதன் - கொல்லுங் கோபமிக்க துவிதனென்னும் வாராசேனைத்தலைவன், செம் கை வள் உதிரால் - செவந்த கையினுள்ள கூரிய நகங்களால், சுரோணிதக் கண்ணனை செகுத்தான் - சுரோணிதாக்கனைக் கொன்றான், திறல் மயித்தன் - வெற்றியையுடைய மயித்தனென்னும் வாராசேனைத்தலைவன், பங்கம் இல் மயூபாக்கனை - குற்றமில்லாத மயூபாக்கனென்னும் அரக்கனை, பறவை கூட்டுனை - கழுகுமுதலிய பறவைகள் கொள்ளை கொண்டுதொகையுண்ண, உயிர் படுத்தான் - அவன் உயிரைப் போக்கினான்.

மறலி கொல்லுதலையுடையவன், மறல் (கொலை) பகுதி, இ பெயர்விகுதி. பறவை வினைமுதற்பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர் பற பகுதி, வகரத்தோற்றம் சந்தி, ஐ விசுதி. அமரர் ஈறுதொக்கு ஆமர் என நின்றது. (ருக)
60. (இ-ள்.) நன் இருள விழுங்கி - மிக்க இருளைவிழுங்கி, கதிர் எதிர் எடுக்கும் - நிரணங்களைச் சத்திசெய்யம், பரிதி சேட - சூரியன்புத்திரனாகிய சுக்கிரீபன், நாகு இளம் பிறை தாழ் - இளமைதங்கிய பிறையையெடுத்த, வெள் எயிறு அகல் வாய் - வெள்ளிய வக்கிரதந்தங்களபொருந்திய அகன்றவாயையுடைய, கும்பன் - கும்பனென்னுமரக்கன், வான் மகளிர் - அரம்பையருடைய, நகை விருந்து அயின்றிட - புன்னகையாகிய விருந்தினை யனுபவித்துத்திணைக்க, விடுத்தான் - ஏவினான், கொள்ளை வண்டு-வண்டின் கூட்டங்கள். அறை தார் - மதுவுண்டொலிசுரு மாலைபையணிந்த, நிகுமபனை-நிகுமபனென்னும் அரக்கனை, திறல் கூர் அஹமன் - வெற்றியிக்க அஹமன், ஓர் குத்தினில் கொன்றான் - ஒரு குத்தாற் சிதைத்தான, வள்ளல்-இராமமூர்த்தி, ஓர்கணையால் - ஒருபாணத்தால், அடல் புரி - கொலைத் தொழிலைச் செய்யும், மகரக்கண்ணனை - மகராசுடனென்னும் அரக்கனை, ஆர் உயிர் மாய்த்தான் - அரிய உயிர்வாங்கினான். 6

மகரக்கண்ணன் மகரமீன்போன்ற கண்களையுடையவன். பிறை தொழிற்பெயர் பிறப்பகுதி, ஈறுகெடுதல் சந்தி, ஐ தொழிற்பெயர் விகுதி, இது ஆகு பெயராய்ச் சந்திரன்மேல் நின்றலால் தொழிலாகுபெயர். அயின்றிட நிகழ்காலவையெச்சம் அயில் பகுதி, து சாரியை, லகரம் னகரமாதலும் உகரக்கேடும் சந்தி, இடு பகுதிப்பொருள்விகுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி. இல் எ-ல் பொருளில் வந்த ஐந்தனுருபு. வள்ளல் பண்பாகுபெயராய் நின்றலாலனைப்பெயர் வண்மைபகுதி, ஈறுகெடுதலும் னகரத்தோற்றமும் சந்தி, அணை என்புப்பெயர்விகுதி. நாகு ஒருபொருட் பன்மொழி. (கூ0)

61. (இ-ள்.) நங்கு இவை - இவ்விடத்தில் நிகழ்ந்த செய்திகள், அபக்கன் செவி முதல் உறலும் - இராவணனுடைய காதிற்பட, இந்திர சித்தினை ஏவ-அவன் இந்திரசித்தினை ஏவ, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அவன் - அவ்வித்திரசித்து, மாயா சீதையை - மாயையாலாக்கிய ஓர்சீதையை, விறல் கூர் அனுமன் முன் - வெற்றியிக்க அனுமன் முன்பு, தடிந்த - கொன்று, இகல் வேள்வி - போர்க்குரிய யாகமாகிய, நிகு பலைக்கு - நிகும்பலையை, தீங்கு அற புரிவான் - விதிப்படிசெய்ய, உறலும் - அடைய, மாருதி-அனுமன், திரு மறுமார்பன் - இலக்கூர்மிவசிக்கும் ஸ்ரீவற்சமென்று மறுப்பொருந்திய, மார்பையுடைய இராமமூர்த்தியின், பாங்கு வந்து - பக்கம்வந்து, அரக்கன் புரிந்தமை - அவ்வித்திரசித்திச்செய்த செய்தியை, உரைப்ப - கூற, பருவரல் கடலில் வீழ்ந்து - துன்பமாகிய கடலில் விழுந்து, அயர்ந்தான் - சோர்ந்தான்.

சீதை படைச்சாலிற்றேன்றினவன், இரண்டனுருபு சிற்குமிடத்து நான் கனுருபு நிற்பனருபுமயக்கம். தடிந்து இறந்தகாலவினையெச்சம். தடி பகுதி. புரிந்தமை இறந்தகால இடைநிலைபெறாவந்த தொழிற்பெயர், செவிப்புலனைச் செவிமுதலென்றார். (சுக)

62. (இ-ள்.) ஆய போத்து-இவ்வாறான காலையில், அனுமன் உரைத்தல் கேட்டு - அனுமன் கூறிய வார்த்தையைக்கேட்டு, ஐய - ஐயனே, அழுங்கிடேல்-வருந்தல்வேண்டாம், இராவணி-இராவணன் புத்திரனாகிய இந்திரசித்து, வஞ்ச மானயில் - வஞ்சத்தையுடைய மானயினால், சீதை வருத்தனன் - சீதையினுருவகுத்து, தடிந்து - கொன்று, மகம் செய்வான்-யாகத்தைச் செய்ய, நிகும்பலைக்கு அகன்றான் - நிகும்பலைக்குச் சென்றான், மேய அவ்வேள்வி - பொருந்திய அந்தயாகம், முற்றுநின் - முடிந்தால், நம்மால் வெல்லுதல் அரிது - நம்மால் வெல்லுதல் முடியாது, அமர் உடற்றி - போர் செய்து, தீயினை செகுப்பான் - அந்தயாகத்தைச் சிதைக்க, இளவலை விடுத்தி என்று-இலட்சுமணரை யனுப்புவாயென்று, வீடணன் தெளிந்து உரைத்தான்-விபீணன் மனந்தெளிந்து சொன்னான்.

வீடணன் வண்டின் வடிவாகச் சென்று தெளிந்து கூறினமையால் தெளிந்தென்றார். இராவணி இராவணன் புத்திரன் இது தத்திதாந்தபதம். வருத்தனன் முற்றெச்சம். அழுங்கிடேல் முன்னிலை யொருமை யெதிர்மறையேவல் விளைமுற்று. அழுங்கிப் பகுதி. உக க்கு கி சந்தி, ஏல் விசுதி. வண்டின்வடிவமாகச் சென்றானென்பது “வண்டினுருவங்கொண்டுமானவன் மனத்திற்போனான், தண்டலையிருக்கைதன்னிப்பொருக்கெனச் சாரந்துதானே, கண்டனென்ப” எனவரும் கம்பராமாயணச்செய்யுளானுணர்க.சுஉ

63. (இ-ள்.) உரைத்தலும் - இராவணன் கூற, கமலம் தடம் கண்ணன் - தாழ்மாமலரைப்போலப் பரந்தகண்களையுடைய இராமமூர்த்தி, இளவல் - இலட்சுமணரை (நோக்கி) ஒல்லி போக என - விரைந்து செல்லக்கடவா யென்று ஏவ, தொழுது ஏகி - வணங்கிச்சென்று, வரை தடம் திணி தோள் - மலைபோலுயர்ந்த திண்ணியதோளையுடைய, அனுமன் மேல் இவர்த்து - அனுமன்,

மேல் ஆரோகணித்து, வாநர வீரர் பின் தொடர் - வாநரசேனாவீரர் பின்னொடர்ந்தவரவும், அரக்கர் கோன் - அரக்கர்தலைவருகிய இராவணனுடைய, இளவல் - தம்பியாகிய விபீஷணன், கண்ணு முன் நடப்ப - கோபித்து முன்செல்லவும், அரன் விழித்து எரித்த முப்புரத்தின் - சிவபெருமான் நெற்றிக்கண் திறந்தெரித்த திரிபுரத்தைப்போல, செரு களம் செவப்ப - யுத்தகளம் உதிரத்தாற் செவப்பேற, சிறிது கண் சிவக்கும் - சற்றுக் கண்கள் சிவக்கும், சேவகன் - இலட்சுமணர், நிரும்பலை சேர்ந்தான் - நிரும்பலையாகத்ததைச் சேர்ந்தார்.

தொழுது என்னும் வினையெச்சம் ஏகி யென்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும், அவ்வெச்சமிவரந்து என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையும், அது சிவக்குமென்னும் பெயரொச்சத்தின் முதனிலையும், அவ்வெச்சம் சேவகனென்னும் வினைமுதற்பொருளையு முறையே கொண்டன. (ஈக)

64. (இ-ள்.) அரு மறை - அரிப வேதவிதிப்படி, தக்கன் புரி மகம் - தக்கன் செய்தயாகத்தை, கணங்கள் அழித்தது என - சிவகணங்கள் அழித்தாற்போல, அடல் சினத்து-கொல்லுங் கோபத்தையுடைய, அரக்கன் புரிதரும் வேள்வி-இந்திரசித்துச்செய்யும் நிரும்பலையாகத்தை, வாநரத்தலைவர் அழித்தலும் - வாநரசேனத்தலைவர் சிதைக்க, புண் திறந்தது அன்ன-புண்திறந்ததை யொத்த, எரி உமிழ்-கோபாக்கினியைச் சிற்றும், தறு கண்-கொல்லுங்கண்களையுடைய, அரக்கர் கோன் சிறுவன் - இராவணன்புத்திரனாகிய இந்திரசித்து, இமை கரிந்து - இமைகள்கருகி, அழல் உக விழித்து - கோபாக்கினி சிந்த கண்களைவிழித்து, பரிதி-சூரியனுடைய, மான் தடம் தேர் அனைய - குதிரைபுண்ட பரந்ததேதையொத்த, பொன் தேரில் - பொன்ஞற்சமைந்த தேரில், பாய் புலி போத்து என்ன - பாய்ந்து மலையிலேறும் புலிப்போத்தைப்போல, இவர்த்தான் - ஏறினான்.

முதல் சினைக்கொற்றுமை உண்மையால் சினைவினையை முதல்மேலேற்றி இமைகரிந்தழுவக விழித்தெனவும், உவமைக்கும் பொருட்கும் ஒற்றுமை உண்மையால் பொருளின் தொழில் உவமைக்கேற்றியுங் கொள்க. என உவமையுருபிடைச் சொல்லடியாகப் பிறந்த நிகழ்காலவினையெச்சம். எனஇடைச்சொல் பகுதி. எனரக்கேடு சந்தி. அ வினையெச்ச விசுதி. (ஈசு)

65. (இ-ள்.) அந்தரத்து அமரர் - வானத்தினிறைந்த தேவர்கள், இமைப்பு உறாத கண்கள் இமைத்து - இமைகொட்டாத கண்களை இமைகொட்டி, வான் திறந்தனர் அகல - அவ்வாகாயத்தைவிட்டு நீங்கவும், மந்தரம் வெடிப்ப-மந்தரகிரி வெடிப்படவும், மாதிரம் தலைவர் - திக்குப்பாலர்கள், வயிறு எரி தவழ்ந்து - தமதுவயிற்றில் அச்சமாகிய நெருப்புத்தவழ்தலால், கின்று ஏங்க-கம்பித்துகின்று மணம்வருந்தவும், கந்து அடு புழை கை - கட்டுத்தநிலைய முற்றிக்கும் துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையையுடைய, திக்கயம் வெருவி - அண்டக் ஜங்களும் அஞ்சி, களி மதம் துறந்து - செருக்கால்வரும் மதீர்ங்கி, கான்ப - அண்டசெல்லவும், அண்டகோளையும் வெடி தர - அண்டவட்டங்க

ளும் வெம்படவும், இந்திரன் பகைஞன் - இந்திரசித்து, வரி வில் நாண் எறிந்தான் - கட்டமைந்த வில்லில் குணத்தொளிசெய்தான்.

மாதிரத்தலைவர் திகையம் இவற்றினிறுதியில் இணைத்தென அறிபொருளில்வந்த முற்றும்மைதொகுதல், வெருவுதலால் மதநீருதலின் வெருவி காரணப்பொருளில்வந்த இறந்தகாலவினையெச்சம். வெருவு பகுதி. பகைஞன் பொருட்பெயர் பகை பகுதி, ருகரம் பெயரிடைநிலை, அன்விகுதி. (கரு)

66. (இ-ள்.) களத்து எதிர் ஏற்ற - போர்க்களத்திலெதிர்த்த, ஓர் ஒரு கவிகட்கு - ஒவ்வொரு குரங்குகட்கு, வில் விசயின் - வில்லின்விசையால் - லேவிய, ஆயிரம் ஆயிரம் கணைகள் - ஆயிரமாயிரம் பாணங்களும், துனைத்து - ஒவ்வொரு குரங்குகயுந்துனைத்து, நேயி அம் கிரியும் - சக்கரவாளகிரியும், துனைவினின் உருவி - வினாந்தபொயுருவி, விண படர - ஆகாயத்திற்செல்லவும், வளைதலை புகுதும் அரவு என - வளையிற் செல்லும்பாம்பைப்போல, சில போய் - சில அம்புகள்சென்று, அனுமனது ஆகம் ஊடு உருவ - அனுமனுடையசரீரத்தினடுவிற்பட்டுருவவும், தனி புயல் ஏழார் - குளிர்ந்த ஏழுமேகங்களும், கடையுசுத்து இறைக்கும் தானாபோல் - யுகமுடிவிற்குமேகங்களும், கணை மழை பொழிந்தான் - சரவருஷத்தைச் சொரிந்தான்.

ஓர் ஒரு கவிகட்கும் ஒவ்வொராயிரம் கணைகளை யேவினான் என்பார், ஓரொருகவிகட் காயிரமாயிரமென்றார். சிலபண்படியாகப் பிறந்த பலவன்பாற்படர்க்கைக் குறிப்புவினைமுதலுப்பெயர். சின்மை பகுதி. (சுசு)

67. (இ-ள்.) கூற்று - இயமனுடைய, மெய் பணிப்ப - உடல் கம்பிக்க, அரக்கர் கோன் விடுத்த - இந்திரசித்து ஏவிய, கொடும் கணை யாவையுள் - கொடிய அம்புகள் முழுமையும், கணையால் மாற்றி - தமதுகணைகளால் அறுத்து, வாள் அரக்கன் - வானையேந்திய அந்த இந்திரசித்துவினுடைய, மருமம் - மார்பிலும், நீள் தடம் கை - நீண்டகையிலு மணிந்த, அணி - ஆபரணங்களும், முடி - கிரீடமும், துண் துகள் படுத்தி - துண்ணிய பொடிகளாகச்செய்து, காற்று உறழ் புரவி - காற்றையொத்த வேகத்தையுடைய குதிரைகளையும், கலினம் மான் தடம் தேர் - கடிவாளத்தையுடைய குதிரை பூண்ட பார்த்தேர் களையும், கனிது இனம் - யானைக்கூட்டங்களையும், துணித்து - துண்டுபடுத்தி, வெம் குருதி ஊற்று இருந்த ஒழுக் - கொடிய உதிரமூற்றெடுத்தொழுகவும், கவந்தம் ஆட்டு அயர - கவந்தங்க ளாடவும், இலக்குவன் - இலட்சுமணன், உறு கணை பொழிந்தான் - மிக்க சரவருஷத்தைச்சீந்தினார்.

கவந்தம் உடற்குறை.

(சுஎ)

68. (இ-ள்.) இந்திரன் மருமம் - (அந்தப்பாணம்) இந்திரனுடைய மார்பை, போழ்த்தது - பிளந்தது, மறவி ஈருளின் - இயமனுடைய ஈரலின், தீம் கனவ அறிந்தது - இனியசுவையை யறிந்தது, அந்தரத்து இயங்கும் - ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும், புட்பக ஊர்சி - புட்பகவிமானமானது, அரத்த வெம் புனலின் ஆடியது - உதிரவெள்ளத்தில் முழுகியது, செம் தழல் கடவுள் - அக்கினிதேவனுடைய, பழு எழும்பு ஒடித்தது - பழுவெலும்பினை முறித்தது, தீய,

ன் - இந்திரசித்து, வெம் திறல் முகப்பசுழி - சொடிய வலிமைவாய்ந்த முகத்தையுடைய பாணத்தை, மந்தரம் தடம் தோள் - லந்தரகிரியை யொத்த உயர்ந்ததோள்களையுடைய, மாருதி - அனுமனது, மருமம் போழ்த்திட - மார்புபிளவுபட, வஸ்தினின் விடுத்தான - வலித்து ஏவினான்.

திய என்பதைத் தியன் எனப் பாடங்கோள்க. போழ்த்து ஒன்றன்பாற் படர்க்கை யிறந்தகாலவினைமுற்று போழ்ப்பகுதி, நகரமெய்சர்தி, தகரமெய் இறந்தகாலவிடைநிலை, அசாரியை, து வீகுதி. இயங்கும் ரிசழ்காலத்தின் மேல் நின்ற பெயரொச்சம் இயங்கு - குதி. இந்திரன் ஐசுவரியமுடையவன். ஊர்தி தொழிலாகுபெயராய் வாசனத்தின் மேல்கின்றது ஊர் பகுதி, தி தொழிற்பெயர் வீகுதி. ஒடித்தது ஈறுதொக்கு ஒடித்த என நின்றது. இலட்சுமணரம்பின்வலிமையின்பெருமையைக் கூறினமையால் மிகுதி நவீற்கியணி.

69. (இ-ள்.) உரு கெழு தோற்றத்து - அச்சமிகுந்த தோற்றத்தை யுடைய, அனுமன் மார்பு அகலத்து - அனுமனுடைய மார்பில், உடற்று வெம் பசுழி - வருத்தாரின்ற கொடியபாணம், போழ்ந்து உருவ - பிளந்து உருவுதலால், குருதுகான்றிடலும் - உதிரஞ்சோர, இலக்குவன் - (அதரோக்கிய) இலட்சுமணருடைய, புருவத்தொடும் - புருவத்தோடும், உயர் கொடும சிலை குழைய - உயர்ந்த வளைந்த வில்லும் வளைய, வரி சிலை அற்றது - இந்திரசித்துவின் கட்டமைந்த வில் துண்டிபட்டது, ஊர தரு பாகன் மறித்தனன் - அவனது தேரைநடத்தும் பாசனுநிலைகலங்கியிறந்தான், வாம் பரி மறிந்த - அவனது தேயிற் பூட்டியதாலிச்செல்லும் குதினாகருமடங்கிழிந்தன, விரா செலும் - விராந்துசெல்லும், மான் தேர் சிதர்ந்தது - குதினாபூண்ட தேரும் பொடிபட்டது, அவ்வரக்கன் - அந்த இந்திரசித்து, வியன் நகர் - பார்த்தநகரமாகிய, இலங்கையிற் புருந்தான் - இலங்கைக்குச் சென்றான்.

மார்பகலம் ஒருபொருட்பன்மொழி. போழ்ந்து இறந்தகால வினையெச்சம் போழ்ப்பகுதி, நகரமெய் சர்தி, தகரமெய் இடைநிலை, உ எச்சவீகுதி. வாவும் என்னும் பெயரொச்சத்தின் ஈற்றடலுயிர்மெய்கெட்டு வாம் எனநின்றது. ந. வி. “செய்யுமெனெச்சவீற்றுயிரமெய்சேறலும்” என்ற சூத்திரவிதியால். மறித்தனன் மறி பகுதி. (கூக)

70. (இ-ள்.) ஓர் இமை ஒடுங்கும் முன்னர் - ஒரு இமைப்பொழுது தொடுங்கு தற்குமுன், ஓர் தடம் தேர் பண்ணுறுத்து - ஓர் பரந்த தேனா அலங்கரித்து, ஓலையின் இவர்த்து - வினாந்து ஏறி, போர் முகத்து எய்தி - யுத்தமுகத்தில் வந்து, கவி குலம் அனைத்தும் - வானரக்கூட்டங்கள் முழுமையும், பொன்ற - இறக்க, வெம் கணை மழை பொழியும் - கொடிய சரவருஷத்தைச் சிந்தும், காள் நிறத்து அரக்கன் - கரிய நிறத்தையுடைய இந்திரகிரதுவினது, கொடிஞ்சி மான் தேரில் - மொட்டையுடைய குதினாபூண்ட தேரில் கட்டிய, கவனம் - வேகத்தையுடைய, வாம் புரவிகள் அனைத்தும் - தாவிச்செல்லும் குதினாசன் முழுமையும், பாரிடை மறிய - நிலவுலகின்மேல் வீழ்ந்திறக்க, வீடணன் எதிர் போய் - விபீஷணன் அவன் எதிர்சென்று, பாழி அம் கதையினால் - பருத்த அழகிய தண்டாயுதத்தினால், புடைத்தான் - அடித்தான்.

இமை என்று முகனிலைத்தொழிற்பெயர் காலத்தின்மேல் நிறைவால் தொழிலாகுபெயர். பொன்ற இறந்தகாலவினையெச்சம் பொன்று பகுதி, உகாக்கேடு சந்தி, அ எச்சவிருதி. மறிய காரியப்பொருள்மேல் நிறைவால் எதிர்காலவினையெச்சம் மறி பகுதி. (எ0)

71. (இ-ள்.) ந-பா விடை - வெள்ளிய இட - விராகைய, உறந்த கடவுளும் - நடத்தியருளும் உருத்திரமூர்த்தியும், மலர் மேல் நான் முகம் காட்டும்-தாமரைமலரின்மேல்வலிக்குமபிரமதேவனும், வியப்ப-அத்சயிக்கவும், அருவனாதம் தோள் - அரிபமலையையொத்த உயர்ந்த தரையுடைய, இடத்தில்-தேவேந்திரன், இகழ்ந்த அருக இயல் - சாவிட்ட அரவியலானது, சிவத்தது என்று உவப்ப - இப்போது இடைத்தொன்று மெழவும், திரை - அலை எறியும், குருதி புனல் - உதிர்வெள்ளமானது, பந்தவுஷ - பரவியோடிப் பாய்தலால், கரும் கடல் முழுவதும் - கரியகடல்முற்றும், செவப்ப - செவக்கவும், இரவும் நன் பசுவும்-இரப்போசுவம் பகற்போதினும், மூன்று நான் ஒழிபாது - மூன்றுநான்காறும் ஒழிபாது, இருவளர் - இலட்சுமணரும் இந்திரசித்தும், வெம் சமர் வினையார் - கொடிய போரெய்தார்க்கு

வியப்ப, உவப்ப, செவப்ப என்னும்மை சொக்குளின் எச்சங்கள் காரியப்பொருண்மே னின்றலால் எதிர்கால வினையெச்சங்கள். விய உவ செவ பகுதிகள். பாய்தலால் இசையெச்சம். இகழ்ந்த அரவியல் கிடைத்ததென்று உவப்ப இது பொருண் முரணணி. கரும் கடல் முழுவதும் செவப்ப இது சொன்முரணணி. (எ1)

72. (இ-ள்.) அந்தரத்து அமா - ஆகாயத்தினின்ற தேவாகம், மலாமழை பொழிய - புட்பவருவத்தெச்சிமத, ஆடகம் பொருப்பின - பொன்மலைய, குழைத்த-வளைத்த, சந்திரன் மெளல் கடவுளும் ஆம் என்ன - சந்திரனையன்றிந்த கிரீடத்தையுடைய சிவபிரானைப்போல, கடம் சிலை - பெரிய நஞ்சு, குழைவுற வாங்கி - வளையக் காதுகாறுஞ் செல்ல வளைத்து, கந்து அமி - கட்டுத்தறிய முறிக்கும், புழைகை - துவாரம்பொருத்திய துதிககையையும், கடாமதத்தையுமுடைய, களிது அகம்ப - யானை நுதல், இலக்குவன-இலட்சுமணர், விசம்பு கர்த்தருளும் - விண்ணுலகைக்காகும், இத்திரன்கணையால்-இத்திராஸ்திரத்தினால், இராவணி சென்னி-இத்திரன் துள்ளுடைய தலையை, இரு நிலத்து - பெரிய நிலவுலகின்மேல், அறுத்து வீழ்ந்தினன் - அறுத்து விழுத்தினன்.

வாங்கி இறந்தகாலவினையெச்சம் வரங்கு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ எச்சவிருதி. வாங்கி அறுத்து என்னும் வேட்பல் அங்கிய வினையெச்சங்கள் வீழ்த்தினனென்னும் வினையுறநின் முதனிலையைச் சரித்தனிகொண்டன. ந-பொது “உருபுபலவகிணும்” என்னும் குறித்தரத்தால். சிவபிரான் மேருவை வளைத்த அன்றே திரிபுரம் பாழ்பட்டதபோல வில் காது காறுஞ் செல்ல வளைத்த அன்றே இராவணி பட்டாணென்பதுதோன்றச் சந்திரமௌலி கடவுளாம் என்னத் தடஞ்சிலை குழைவுறவாங்கி என்றார். (எ2)

73. (இ-ள்.) விண்ணவர் இயக்கர் - தேவர்களும் யக்ஷர்களும், விஞ்சையர் முனிவர் - வித்தியாதாரும் முனிவர்களும், வாரூர் - வார சேனாவீரரும், விபந்தனர் எத்த - அதிசயித்துத் துதிக்கவும், கண் அகல் - இடம்பரந்த, ஞாலம் முழுதும் - நிலவுலகுமுற்றும், களிப்ப - களிகூரவும், கார் முகம் கல்வியின் - வில்வித்தையின், துறைபோய் - மார்த்தத்திற் கைதேர்ந்த, அண்ணல் சேவடியின் - இராமமூர்த்தியின் செவந்த திருவடிகளை, இளவல் போய்வணங்க - இலட்சுமணர் சென்று வணங்க, வாய் - தனதுவாயால், பிழி குறும்

துளி - மதுவாகிய சிவதுளியை, பிலிற்றும் - சூடிதுா, தண்குளிர்த்த, நறும
கமலம் - நறுமணங்கமழும் தாமரைபோன்ற, கண்ணன் - கண்களை யுடைய
இராமமூர்த்தி, உள் மகிழ்ந்து - மனமகிழ்ந்து, தழுவி பின்று ஆகி கூறினன் -
புல்லி ஆகிவசனங்கூறினார்.

வியந்தனர் முற்றெச்சம், பிலிற்றும், தாராலப் பெயரெச்சம், பிலிற்று
பகுதி, உச்சரிக்கெடு சத்தி உப எச்சவிஞ்சி, இது கமலமென்னும் வினையுத
பொருள் சொண் - த. தழுவிபின்று இடைவிடாமைப்பொருள்மேல் வந்த
இறந்தகாலவினையெச்சம். தழுவு பகுதி உகரத்தேடு சந்தி. இ சாரியை, நில
இடைவிடாமைப்பொருள்மேல் வந்தவிஞ்சி. அதுவகாக்கும் ஓர்பகுதி, தகா
மெய் இறந்தகால இடைநிலை. உ எச்சவிஞ்சி. வருமொழி முதல் மெல்லெழு
த்துவர நற்றுலகரம் சைரமாய் அகன்றாலம் எனவருதல் ந-மெய். உச-கு-
இல். “மெலிமேவினணவும்” என்றமையால். (எக)

74. (இ-ள்.) நங்கு இவை நிற்க - இவ்விடத்தில் இச்செய்திகணிகழ, இரா
வணி-இறந்திரசித்த, அமரின் - போரில், இறந்தமை - இறந்தசெய்தியை, ஒற்
தர் போய இசைப்ப - னுதுவர் சென்று கூற, னங்கு இசை மிழற்று - என்
துங்காத ஏழிசைகளுமொலிக்கும், துவவு - முதுக்காணியையுடைய, யாழ்
உயர்த்தோன்-வினையுதவெதையுயர்த்திய இராவணன், துன்ப வாரிதியில் வீ
ழுக - துன்பமடைவிலிழந்து, அமுநி - நிலகாணது அழிந்து, பாங்கு உ
டை - தனதுபக்கத்திலிருக்கும், பரிதோ - குதிரையும் தேரும், வெம்சினம்
சுளிது பதாதி - கொடிய கோபத்தைசுடைய யானையும் காலாரும், என்று உ
சரக்கும் நால் படையும் - என்று சொல்லப்படு நான்குசேனையும், வீக்கு நீர்
வலை - பெருந்த நீரமயமாகிய கடல்குழிந்த, புவி முதுகு உருச்ச-நிலமாது
முதுகுநெளிந்த, வெம் சமா புரிசு என விதேதான - கொடிய சண்டைசெய்
யககடவீரென்று விரிந்தன.

1. தானமாவ கொடியேனிறறலால் தானியாகுபெயர். நிற்க-நிற்க
லெனறுஞ்சொல்க்குப் சரியாலநிகழ்தலை லுமபொருண்கழ்ச்சிதோன்ற உப
சரித்தரம். உருக்க-பாரியப்பொருண்கமணிநிறலால் எதர்கால் வினையெச்சம்,
உருடகுத் து சாரியை சாரத்தோற்றமும் உருக்கேடுஞ்சார்தி, அ எச்சவி
ஞ்சி, இராவணமாக உருத்த னுது உருத்தோன் என வினையுதப்பங்கன்வ
ரும். முதுகுருக்க னுது து துணைபடைமுறம ஒருசேர்ச்செல்க என
வவினெனென லும பொருள். உதாரலால் உதாரவணி. “உதாரமென்பது ஓ
திசைஉயயி - குறிப்பிடுகொருபொருள் நெறிப்பட்டு தோன்றும்” என்றது
தனையுடையவகாரம். (எச)

75. (இ-ள்.) ஆயிரம் பர - ஆதிசேன தனது ஆயிரநாடுகளாகும், ஓர் அள
ப்பில் பாள வருதி - ஒரு அளவில்லாத பாளபோலும் வருதி, எண்ணினும்-
வரையறுக்கப்படுதலும், னெனறுதற்கு அரிதாம் - வரையறுத்தற்கரிய, போர்
மேய - போரத்தொழில் விரும்பிய, மூலபலத்தனை - மூலப்படையை, இ
ராமன் - இராமமூர்த்தி, வில் வினையாட்டு அயர்ந்து - சிறிது வில்வினையாட்
டுச்செய்து, எளிதில்-தனக்கு ஓர் அருமைதோன்றது, சாயும் வெம் களத்தி
ல் - வருத்துங் கொடிய போரங்களத்தில், கழகை ஓர் ஏழில் - ஓர் ஏழாழி
கைப்பொழுதில், கனல் விழி - தீப்பறக்குங் கண்களையும், புலவு நாறு அழல்
வாய் - புலால்நாற்றமவீசும் திக்கொப்புளிக்கும் வரையறுமுடைய, பேயும்-
பேய்க்கணமும், வெம் குறும் தாள் பூதமும் - கொடிய சிறிய கால்களையுடைய
பூதகணங்களும், உவப்ப - சந்தோஷிக்க, பெய் கணை மாரியின் - மாரியும்
தனது சாவருஷத்தால், அறுத்தான் - துண்டிப்படுத்தினார்.

* சேனையாறினுள் மூலப்படை ஒன்று, அப்படையிலுள்ளோர் தனது சூதாதைமுதலியோர் காலத்தோடும் சொன்றுதொடிகுவரும்சேனாவீரர்கள். உறுவகைப்படையாவன மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, கைப்படை. உள்பிராமாயணத்தில் ஏழைநாழிகை எனக்கூறியிருக்கின்றது. “ஆனையாயிரந்தேர்பினியிர மடல்பரியொருகோடி சேனகாவலராயிரம்பேர்படிச்செழுமணிபின்னாடுங், னாமாயிரமாயிரங்கேடிக்குக்கவின்மணிகணிசொன்னும், ஏனையமணியேழரைநாழினைதபாடியதின்தன்றே.” என வருதல்காண்க. (எரு.)

76. (இ-ள்.) உரவு நீர் - பெரிப நீர்மயமாகிய, தரந்தம் - அல்லலையுடைய, கடல் பெரும் தானை - கடலையொத்த பெரியமூலச்சேன, சினைத்தம-அழித்தசெய்தியை, ஒற்றப்போய் உரைப்ப - தூதுவர்கள் சென்றமூலம், புருவம்-புருவங்கள், வாள் துதலில் ஏறின - ஒள்ளிய ரொறியி னமேல் ஏறின, விழித்த விழிகள் ஓர் இருபதும் - விழித்த இருபதுகண்களும், புகைநீர் - புகைநீரன். இரு வரை - பெரியமலையையொத்த, தடம் தோள் இருபதும் - உயர்ந்த இருபதுதோள்களும், பணையா - பணைத்து, அண்ட கொள்கை முடிபு அளந்த-அண்டவட்டத்தின் சிகரத்தை அளந்தன, (அதனால்) அரக்கன் புகையி இராவணன்சேரபம், என் ஆம் என நினைந்து - யாதாய முடிமொன்று கருதி, வானவர்கள் - தேவர்கள், வெருவி முடினர் - அஞ்சப்போடினார்கள்.

பணையா செய்யா வென்னும் வாய்பாட்டி இறந்தால் விடப்பெய்யாம. தோளிருபது ஒருமையிற் பணைவந்த வடிவமைதி. புகைநீர் அளந்த அளச்சாரியை பெருதுவந்த பலவீன்பால் படாக்கைவினைமுடிந்தகாலம் வாயிற் புகைத்தன அளந்தன எனவரும். (எரு.)

77. (இ-ள்.) பொருப்பு உறழ் - மலையையொத்த, தடம் தோள் - உயர்ந்த தோள்களையுடைய, மாபெரும் பக்கன மகோதரன் - மாபெரும்புகழுற மகோதரனும், பொருநகாசுடந்த - பொர்செய்யு விரைவென்ற, உருப்பம் வெம் சினதக - உவ்வகையிடுகந்த கொடிபகோபத்தைமுடிப, திறல் விருபாச்சகன் - வெற்றிவாய்ந்த விருபாக்களும், ஒடை அம்புகா முகம் - பந்தையைணித்த அழையபுள்ளிதங்கியமுகமும், பருஉ தாள் - பருத்த சாளங்களையும், மருபு உடைப்ப தடம் கை - கொம்பினையுடைய நீண்டதுதிகையுமுடைய, வாரணம்-யானையும், தடம்தோ-பரந்தேரும், வாமபரி-தரவிச்செல்லும் குதிரையும், பரிதி வாள் உறவர்-சுரிபணைப்போல ஒளிவாய்ந்தவாளால்பகைப்புலத்தையுமும் விரும், இரைத்து எழுக-லிள்-சந்தது எழாரின்ற கடலைப்போல, ஆரத்து முன்செல்ல-கோவிசது முன்னே போக, இகல அமா வேட்டு- பகைவரோடு போர்செய்தலை விருப்பி, எதிர எழுகதான் - எதிரதெழுந்தனன்.

எழும்போதே பகைவரோடெதிர்தலைக்கருதி பெழுத்தனனுதலால் எதிரொழுந்தானென்றார். மகோதரன் பெருவயிதையுடையவன், பொருநர் பொருபகுதி, நகரமெய் பெயரிடைநிலை, அர் பலர்பால்வகுதி, இகல் பகைவர்மேல் நிறறலால் தொழிலாகுபெயர். வேட்டு இறந்தகாலவினையெச்சம், வேள் பகுதி, எகரம் டகரமாகுதிரிதல் சந்தி, டகரமெய் இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி.

78. (இ-ள்.) மூவகை உலகும் - மூன்று உலகங்களும், தனது அடிபடுத்த-தனது காலின்கீழ்ப்படுத்திய, முழவு உறழ்-மத்தளத்தையொத்த, தடம்புயந்து அரக்கல் - உயர்ந்தபுயல்தையுடைய இராவணன், வரவு மான் தேரில்-தாண்டிச்செல்லும் குதிரைமுண்டதேரில், மதிசுடைநீழ்றம்-சந்திரனையொத்த

தத் தவளவட்டக்குடை ஒருபால் நிழலைச்செய்யவும், வயங்குவெண் சாய் னா இரட்ட-விளங்கும் வெள்ளியகவரி ஒருபால்வீசவும், கோ எடுத்து அருந்து - விண்ணுலகையெடுத்தண்ணும், குருதிவாள் அவுணர் - உதிரந்தோய்ந்த வாளையேந்திய அரர்கள், குற்றமுடைவாள் சமந்து எக-குற்றமுடைவானைச் சமந்து ஒருபால்வரவும், தேவர் மெய் நமிங்கி-தேவர்கள் உடல் நடுங்கி, திசைதொறும் வளைங்க-திசைசுடோறுநின்று ஒருபால்வணங்கவும், செருக்க ளத்து - போர் ளத்தில், ஒல்லையின் அடைந்தான் - விரைந்தவனது சேர் தான்.

தேவருயிர் பரகுதலினால் கோவெடுதருத்துமென்றார். கோ இடவாகு பெயர். இரட்ட நீழ்க்காலவின்மேய்ச்சம, இரட்டு பகுதி, அருந்தும் நீழ்க்கால த்தில்வந்த பெயரொச்சம், அருந்து பகுதி, உகரக்கேடுவந்தி, உம் எச்சவிசுதி, இது வாள் என்னும் வினைமுதற்பெயரானகொண்டது. (எஅ)

79. (இ-ள்.) ஆயிரம்செருவில் - அகேகச்சரந்தசெய்யும்பேரில், மறவியை புறம் கண்டு - ஆயமனை முதுகுபாத்து, அமர்பெருது-அவனிடத்தில் போர் பெருமையால், அரும சமம் வேட்டு-பெறுதாகரிய போனாய்நம்பி, மாயிரு ஞாலம் முழுவதும் - பெரிய நிலவுலகமுறதும், திரிந்த - திரிந்துமுற்ற, வா கை-வெற்றிமாலையையணிந்த, வேல்தறல்-வேலிவலிமைவாய்ந்த, விருபா க்குள்-விருபாச்சனென்று மாக்கன், காய்கதிர்-சுடர்வருத்துள் கிரணத்தையு டைய, பரிதி கிழவனை எதிர்த்து - சூரியன்புத்திரனாகிய சுக்கிரீபனையெதிர்த் து, ஓகை தழிதழல் புடைததலும் - துர்தண்டாயுததாலடிக்க, வெருண்டு- அச்சத்தால் கொதித்து, தீ உமிழ - கோபாக்கினியைச்சிந்தும், தறுகண் பி துங்க - கொடியகண்களபிழுவன், வாய் அரக்கன் மறிதர - வானையேந்திய அய்விருபாச்சன் மட்டங்கிழந்து உயிர்சுழிய சென்னியை ரெரித்தான்-அவ ன்தலையைக் கைகளொன்றித்தான்.

ஞாலம் இடவாகுபெயர். மாயிரு ஒருபொருட் பன்மொழி. வருமொழி முதல் உயிர்வர வகரவுடமபடுமெட் தோனருது யகரமெய்தோன்றியது உ ரிச்சொற்றொடராதலால் ந-மெய் “இடையுரிவசொல்லன் இயம்பியகொளாத வும்” எனற சூத்திரத்தால், புறமகண்டு பெருதுவேட்டு என வேறுபல அடுக் கிய வினையெச்சங்கள் தனித்தனித்திரிந்த எனனும் முதனிலையையும் அப்பெ யரொச்சம் வேல் என்றும் வினையுடம்பொருளையுங் கொள்ளவைத்தது உடையவன் தொழிலை உடைமைமேலேறிக்க கூறும்வழக்கால். (எக)

80. (இ-ள்.) உலகு எல்லாம் விழுங்கும் - எல்லாவுலகக்களையும்விழுங்கும், மறவிகா எனன் - இயமனது நாவையப்பால், உமிழ - கக்காநின்ற, கொழி ம் தழல் சிகைபரப்பி - கொடிய நெருப்பின் கொழுதுவீசி, இவரு வாள் விதி ர்த்து-விளங்கும்வாளை யசைத்து, கேடகம் தரித்து - கேடகத்தைத்திரித்து, மகோதரன-மகோதரனென்னும் அரக்கன், களத்து எதிர் ஏற்ப - போர்க்க ளத்தில் எதிர்க்க, கொலை பழுத்து ஒழுகும்-கொலைத்தொழில்வகனிந்து ஒழுகு ம, குருதிவாள் எந்தி-உதிரந்தோய்ந்த வானையேந்திய, கூன்புறம் - வளைந்த முதுகையுடைய, பலகை கைகொண்டு - கேடகத்தைக்கையிலேந்தி, மலையும் வெம் சமத்தின் - போர்செய்யும் கொடியபோர்க்களத்தில், வாலி தன்னுணை வன்-வாலிசகோதரனாகிய சுக்கிரீபன், அவன தலை - அம்மகோதரனுடையத லையை, துமித்து எறிந்தான் - வெட்டிவீசினை.

விதிர்ந்து துமித்து இறந்தாலவின்மேய்ச்சங்கள். விதிர் துமி வினைப்ப குறிகள். (அ0)

83. (இ-ஊ.) ஸப அராம - பட சையுடைய சூழ்சேனது, நெற்றி சுழுகை யில்கிடந்த - நெற்றியிற் சசனான உச்சரி: மாண்டையில் சுமையாகக்கிடந்த, பாரமுகம் கிழிய-கிலவுலகம் கிழிபட, மை வழ குமமி - மேகாதவழுஞ் சிக ரத்தையுடைய, ஓர எட்டுவரை பந்தது-ஒரு அட்டருவபருவதங்கனையும் வே ரொராமப்பரிசுது, எழியும்-வீசாரினற, வாராம தலைவர்கள் எவரும் - வாரா சேனாவீரர்கள் எல்லோரும், சுக ஸ்ரீண - தமது இரணங்கைகளிலும், முழம் தாள மரமம் நீளசென்னி எங்கணும் - முழங்காலிலும் மாரபிலும் உயரத சிரசிலும் எவ்விடத்தூ, காயகலை செருங் - சுட வெருத்தும் அமபுகளால் செருகப்பட்டு, எய ம ஸ்கிடப்ப-முள்ளாம்பனிபோறகிடப்ப, உலகு எல்லாம்

வென்ற இராவணன் - எல்லாவுலகங்களையும் வெற்றிகொண்ட இராவணன், இரும் சிலை குழைந்தான-பெரியவிலக்கெனாததான்

கீழிய என்னும் நிசுழ்காலவியையெச்சம் எறிபுமென்னும் பெயரெச்சத் தின் முதனிலைகொண்டது. செருகி பறிவிசூகி தொகுதினற செய்பபாட்டு வினையெச்சம், செருகு பகுத், உகரக்கேடு சாகி இ எச்சவிகுத். எய முள ளம்பனறி. (அங்)

84. (இ-ள்.) அவை நோக்கி - வாரணவீரகா பாணங்கொல எதிட்டுக்கிட தலைப்பார்த்து, இலக்குவன் சினனி - நிலடசுமணா கோபிதக, வடவரை அணய - மகமெருவையொடச, வலகு ரபகவு-விவலைவசது, பொ ரதடம-பொன்னுரசமைந்த பரத தி நிபோ வலவன் - ஏனையகோப்பரகணுடைய, நீரா செனனி-உபா த்தாவடுசூட்ட, பொரு-கொதிசுகும், அமுலக ணையினால்-ஆக்கமணபாஸதிராசுல வீழ தி - அறு துவமுர்தி, பறாலா முதுகுசண்டால அல்லா - உகவரபபுறங்கண்டாலாநறி, கொங்கன சிவ பப அருத - சனது உகமகண ிர கோபசகிப்பபுச சற்றீங்காத, பீன புயத்தபாத லையுடைய புரரகையுடைய, அரக்கா - விராவுண்ணோயெ, கொழை வெற்றியையுடைய, வெம் சிலை ஒருபக - கொடிய பததுவி லலுக்கும், சமிய னுணசிபட, குருநிசாப - உரபடுகாமாச, கணையுல அறுத்தான சமதுபாசவகனிலுல துணியெயசா

கண்டலால் தொகுதசலங்காரம், அல்லால் என்னும் எதிராமறக்குறி பபு வினையெச்சத்தில மகர சேரிசாப - அருதகம் மறதெளிநிலைபெ யொச்சத்துல துசாரிபையும் அகரவகுத்யம் கொகுத்தல. (அசு)

85 (இ-ள்) பாடகரதொடாசச பாசுடகாசனதொடாசசீபால், பழவி னைசிபி, பபு-வனைந்துவிடாதுகுடி சடழவிலைக்கட்டி, உறறு அட-பற்றிக் செட, பசுமபு ல அணையா து-கொண்டமெகசிரபொலக கரியசிம்மவா யரத இம்மமூர்த்தியில், ஆகம் பசுமபொ - ஆகமொசி உகப்பொனாத த, செயபதாரணாதாள் செனியாரா ச சாமலமலாபேனா நிருவடி யை, சரணம் என்று அடை த-அடைக்கலமெனது புகுண்டது, போ அரி வின விண்ண - பேரநிலையுடைய விடீஷணை வெகுண்டு - கோபிதது, ஓரகனதயிலை அடித்து - ஒருதண்டாயுசகந்தலெழுகது, வெம் சினதது கொ டயகோபததையுடைய, அரக்கா கோன நடவு - இராவணனடத்தும், கோ டி உயா-சிகரத்தாலுயாநத பசுமபொச கொடி சி - பரியபொன்னுலாகிய மொட்டையுடைய, அம தடம தோ அழகிய பாரதத்தில பட்டிய, குரகத ம அனைத்தையும் கொன்றான் - குதினாமுழுமையும்செகுத்தான்

பாதகடகம் பாடகம் மருஉ. புது விடாதவனைதது வுறுப்பாலமைத்தா தலால் பழவினைக்கு உவமைபாசுகிறதது, உவமைக்குமபொருட்கும் றறு மை உண்மையால் உவமையின்றொழிலைப்பொருட்கொறி வனைத்து விடாது குழந்த பழவினையென்றாம். பசுமை என்னும் பண்பு இளகுதலமேவிராலா ல ஒம்பொன் என்றும், ஆடசம் நாலவசைப்பொன்றா ஒன்று ஆடசப்ப மபொன் பசுமபொன் என்னும் பொதுப்பெயரை விசேசத்துநின்ற இருபு:

(215)

மூன்று அசைநிலை, உராய்ப்பு, புகழ் பெற்றது, இளச்சுவை.

கிணவி என்னுப இரந்தகாலவினையெச்சம எரிப என்னும் நிசுழகாலவி
னையெச்சததின் முதனிலைகொண்டது இழைதது பயிற்றி, பகு சமைத்து எ
ன்னுமயனவினைசனாகிய வேறுபல அயமகியவினைபெச்சமகள், அளித்த என்
னும் இறந்தகாலபெயொச்சததின் முதனிலையததனித்தனிகொண்டு முடி
ந்தன. அளி பகுதி, தகரமெய் சாதி, தகரமெய் இடைநிலை, அ பெயொச்சவீ
குதி இது அயிலென்னும செயப்படு பொருள்கொண்டது. இனையோன் உர
ம்பிளந்து உயர்திணையொடு சார்த்த அஹினை உயர்திணையுடிபேற்றது வ
ழுவமைதி. (அள)

(அ)

88. (இ-ள்.) கவினம் மான் தடம் தோ - கடிவாளம்முண்ட குதிரைகள் கடித்துப் பரந்ததேனா, கொணர - சாரதி கொண்மிவர, வல் அரக்கன் - வலிய இராவணன், கடி மதில் இலங்கையில் புகலும் - காவலாகிய மதில் சூழ்ந்த இலங்கைகழிற்செல்ல, மலை உறழ் தடம் தோள் - மலையை மொத்தப் பரந்ததோ னையுடைய, மாருதி - அனுமன், முன் போல மருத்து மாமலை - முன்போலப் பெரிய சஞ்சீவிமலையை, கொணர்ந்து உய்ப்ப-அங்குக்கொணடுவந்துவைக்க, அலகு இல் சீர் ஈசேனன் - அளவில்லாத சீர்த்தியையுடைய சஞ்சீவிக்குத்த

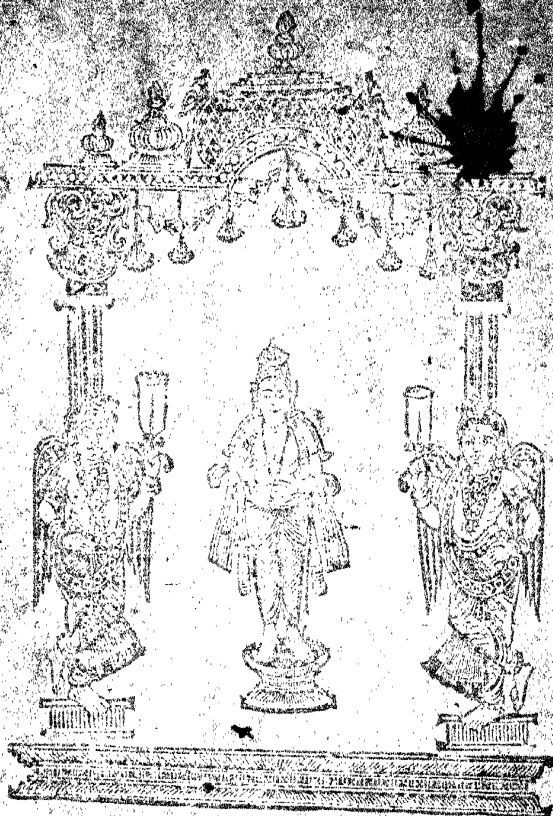
லேவனாகிய சீசெனின்னப்பவா, மறாதினை அன்ப்ப - டீவோகோடுகு ஆசுந
 சீவியைதரா, ஜபன் - இலட்சுமணா, மூன் போல உய்கு எழுகதான் - மு
 னபுபோலச சீவிசெழுமாதா, சீலே விபுா கு உயா தோள் - வல்லல விழு
 ககப்பட்ட உயா தோனையுடைய, இராமன் - இராமமூர்த்தி, மாருதியை
 தழுவி - அனுமனை இறுகததழுவி, ராகு இவை தெரிபடா - இவ்விடத்தில்
 இவற்றைக் கூறுகின்றார்.

சங்கெனனாது ராகுகு உயாதம் திட்டத்து தீசுமும் துன்சொல்லின்மே
 னின்றது. உடனது இது தகாவெனையே உயா, உயாருக. உறழ் னெனுமுத
 னிலையடியாக உறழாத, உறழாத, உறழாத என வினைவிசார்புகள்வரும்.
 89. (இ-ள்) உற்ற உழி - அபசதுவந்த இடத்து, ஆவி - சவினாக்கு - பிரா
 ணனைதந்தவர்க்கு, உயிமா நிகர டொடா - அப பரிணாபொத்த பொருள்,
 உண்டு எனில அாதோ - இறந உலலலலா, மற்ற துரு மகமயாது அரிபபா
 என்று - வேறொரு பிரதி உபகாரம உலகினா செயவாரொன்று, உவப்ப - (இ
 ராமமூர்த்தி) மகிழ்ந்துசா, மருகது மா மகிழை - பெரிய சஞ்சிவி மலையை,
 மீட்டும் - மீளவும், கல தட்டம் திணி தோ - அனுமன் - மலைபோலப்பராத தி
 ண்ணிடதோனையுடைய அனுமன, மூன் போல லலாத - மூன் புபோல ஆன்
 குவைதது, இவண கமது வரதுதயம் - இவ்விடத்தில் விளாது வரதுதயை
 ய, வெற்றி வேல அரச்சன் - கொநியையுடைய வேலையோடு இராவண
 ன, வேறு ஒரு மணி தோ இவாது - வேறே ஒரு மன்கட்டிய தேரினமே
 லேரி, வெம கருகது இடை முகநகர கொடிய போரகாததில்வந்தான்.

மறறொரு னைமமாத கனிடப்பென்று வபப என்னுந் தொடரில் பாண்
 செய்யுவு னைமமாத பிரிபுலலை என்றம டொருள போதரலால குரிப்பெச
 சம் (அக)

90. (இ-ள்) மலர் ஆயன் நடவம் - சாமரா மலரில் வலிசுரும பிரமனடத
 தும், எகினம மென புளாடா - அனையாகிய லாகடிய, வலி அழிந்து இரி
 ய மோதியது - வலி உடனோடப் போசொத்தய, வலி வெம கதிதோ
 ன்-விளங்கு குறியனா தது, பரிமோத தோ நகரது - ஏழு குதினாகள
 புண்ட தேனாவென்று, டுமி அப கரி வலம வரது - சகலவாராகியையப
 பிரதணுனஞ்செய்தது. கருகு அது - அளவல்லாத, புயனம் முழுவதும்
 திரிந்தது ஆய - அண்டமுழுவதும் கரித்திரிந்ததுமாகிய, வின இடைபரந
 து உலவும் - ஆகாயத்திற் பரவிசு சுருசரிசுகும், கவினம மான - கடிவாளம்
 புண்ட குதினாகடிய, தட்டம் தோ கடவி - பராதத்தனாந்ததி, வல அரக்
 கன் - வலிய இராவணன், கவி குலம இரிய - வாரநசேனாகட்டம் புறங்கா
 ட்டியோட, வந்து ஏறாது - வந்து விதாதான.

எகினமென்புள்ளின் இறுதியினின்ற உமமை உயாவு கிறப்பப்பொ -
 90. மோதியது வலமவரது திரிந்தது என்னும் வினைமுற்றுப்பெயர்களின
 இறுதியிலெண்ணுமைதொகுத்தல். கடவி இறந்தகாலவினையெச்சம் கடப
 குதி, வகாமெய்ச்சந்தி, இ எச்சவிருதி, தட்டம் உரிசொற றொடராதலால் வரு
 மொழி வல்லெழுத்தது இயல்பாதல் நமெய் "இடைபுரிவட சொலின்" என்
 னுஞ் குத்திரத்தால். (க0)

ஸ்ரீ சுந்தரபுத்தி சுவாமிகள்
 சிவசுந்தர சாயாரூப சிவமகிமா
 ச ங் கி ர க ம்.

ஸ்ரீ பாலமுகா விஸா - ராஸ், திருவாரூர்.

1914

உ

சிவமயம்

காபதி தணை

சிவசுந்தர சாயாரூப சிவமகிமா
சந்திகம்.

இது

தேவதாமஸ்

ஸ்ரீமத் சுப்பிரமணியபிராசாரிபரவர்கள்
நிருபர்ப்படி

ஸ்ரீரங்கேஷ்வரர்கள்

மாணாபரோகவராய

சுதாரகடி

ராம, சௌ. தொகலிங்கச்செட்டியாரால்

இயற்றப்பெற்றது

தேவதாமஸ்

அரு. ராம. அரு.

சுப்பிரமணியச்செட்டியாரால்

சித்தம்பரம்

ஸ்ரீ பாலாம்பிகா விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1914.

முகவுரை.

நீ அப்பிரமணிய சாந்தித்திப விசேஷ ஸ்தலமாகிய தேவ
கையாலிலே, ஆதிசைவ குலத்திலே, பரத்துவாசகோத்திரத்தி
லே, காவறஸ் திரபொன்னுந் திருக்கட்டக்காரிலொருவராகிய
ஸ்ரீ துரைசாமி சிவாராயரின் சேஷ்ட ருமாரும், திருவெ
றுப்பிரசரமென்னும் சிவசேஷத்திரத்திலுள்ள ஸ்ரீசந்தரமூர்த்
திருவாரிகள் திருமடாலபததலவருமாகிய ஸ்ரீமத் சுப்பிரமணிய
சிவாராயரவர்கள், தமது குலமாகிய ஆதிசைவகுலத்திலே அ
ந்நிரவராகிய பரமசிவசாயாந் ஆலாஹஸந்தரமே, உல
கெல்லம உப்புப்பொருத்தி, மூன்று வபசு நரபாலாநுபியாய் அவ
தரிக்கருகிர செய்த நுளிய செயல்களெல்லாம், லோகோபகார
அந்திபற்றுக சிவசெயல்களெயாகவும்; அறிவினார் சிலர், அவ
ரை நம்பியவரோடு நூலாக்க நுதித் தகரதனக் குறி அதுபாதகரா
தலைநோக்கி, ஒன்றுத் துர்ப்பற்றுக சிவசெயலையும் ஒரு பொருளா
குகொண்டு, ஸ்ரீசந்தர மூர்திரெகவின் சொருபமகிமை விளங்குச்
சுந்தரமாதல நுதல் வந்தவ வினாந்து தருக வென்று ஆஞ்
ஞாபித்தார்கள். அது செய்துத்திரப அந்நிபு சிறிது மில்லேனாயி
தும், அவர்கள் சுந்தரமூர்த்திகள் வந்த நுளிய உயர்குலத்தவ
ராய் அகந்நிரமடாலபத தலவசாயுமிருக்கின்ற ஒற்றுமையு
டன், அந்நிபு மந்த தெய்வங்கள் தம வாய்ந்த அன்பிற் சிறந்து,
சுந்தரமோஷபத் திரபான விசேஷத்தால் அச்சந்தரப்பிரதிபிதிக
ளென்னவியா நுருகலால், அவ்வா ளுந்நைப மறுத்தற்கஞ்சி அச்
சுந்தராரந்தையோகரென மெற்கொண்டு அத்திருவடிக்கோ வணங்
கிசிறிபென் அறிவின்கிணைம்குத்தக்கவாறு அச்சந்தரவள்ளல்
விளக்கிபமட்டில் மூன்று வந்தேன். என்சிறற்றிவுமுற்றுங்குற்
றபெயாந்ந். இவ்வென்பெயா முகஞ்செய்யானு, தமது பேரறி
வின் பெருமைக்குணத்தால், குற்றமுற்றும் நீக்கித்திருத்தஞ்செய்
து திருவடிச்சமர்ப்பணஞ் செய்விக்கும் வண்ணம், பெரியார்
திருவடிகளைச் சிரமெற்கொண்டு வணங்குகின்றேன்.

ராம. சொ. சொக்கலிங்கச்செட்டி

உ.

சிவமயம்.

ஓம் கணபதேநம:

சிவசுந்தரசாயாரூபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம்

வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக

வாழ்க தீயிதெல் லாமர னுமமே

சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

சோதி - - - - - வந்தணர் (2017 வரையில்)

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவ

னிலவு லாவிய நீர்மலி வேனிய

னலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்

மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொல்லாவிதாயக்துதி.

தவர்சொல் சிவசுந் தரசாயா ரூப

சிவமகிமா சங்கிரகஞ் செப்ப—வவரருள்செய் [ரையூர்ப்

சொல்லார்சீர்த் தொண்டத் தொதைப் - பொருள்சொல்லார்சீர்த்

பொல்லார் தச னென்மனமே போற்று.

சுந்தரமுர்த்திசுவாமிகள்துதி.

பொன்பொலி செஞ்சடைப் புண்ணியன் கண்ணடிப் போதவுரு

நன்பொலி வான்வரு கென்றழைத் தாண்டவ னுனிலமேன்

மன்பொலிந் துய்வுற வந்தருள் சுந்தர வள்ளலணி

மின்ஓபாஜி செஞ்சுர ணன்பொலி நெஞ்சுற வேண்டுவனே,

நூலாசிரியர்களது சி.

திருவ நுனி ன நஞ்செயல்பற் பலகாட்டி யுலகிற்
 சீவரையுப் விடுக நுள வர்க்கசிவ வி நுகர
 த நஞ்ஞன்மை நாயனமார் உ பசர்க்க காசி
 யனி பாரி கண்டு கொழி திராரி உ மனிபா
 பொ நுநிலகுறு மனிநாரை நாயினல் உதவியு
 பொன் பொழிக்கொன செங்கிறா போற்ற முறைய பதிபாங்
 பெரிபா கருகொழுகவாயப பளித நயனா ம லநுனம
 பெருமாளு வலிபோல நன பிபணிப நுள பெருவாம

சிவசுந்தர சாயா நுப சி லாசங்கிரகம் என்னின்ற இரு
 நூற்றொய்யின் பொது நுள, சதவய பாசு கிளசாதிபரிசுமனிஷ் ணுவாதி
 கேவர் மதரவிப சாங்க சிவாக நுப சி, அவரவானிசுந கேடசச
 சிவாசுநாபாறு தொரியாபநி மாயாபாபு க பிராபி நுக சி
 மங்கள் சீவலாகால, கப துஅரிசுநுககடுப பெ உபா கேகியார்
 விரு நாயாச கிளையே போ ரி, கரீயபாபி நுல கேரி ணா
 மய கண்ணு உறு, (சுராரா வநா) என்னு நழக்காபிபறறு,
 மாயா, ன சாநு துருவ நு ல நுகரீயின் அழகுழழு
 துர்க்கரன்நி நுள, நீருகன் - கிரீகேக கொ மான்மய பாதி
 சாரகொ பாநகபகநு ன், தாரகொ மனுபிராரா, தகரகவே
 வெளிவருக நுரிப சுகரமுபி மி னாகிப பரமசிவனு
 டைய அபரமசிபாப ரிவாககதின அருகம என்பதாம,

இரண்டு, பரமசிவன், காரது நுப சி லாசங்கிரகம் என்னின்ற இரு
 நூற்றொய்யின் பொது நுள, சதவய பாசு கிளசாதிபரிசுமனிஷ் ணுவாதி
 கேவர் மதரவிப சாங்க சிவாக நுப சி, அவரவானிசுந கேடசச
 சிவாசுநாபாறு தொரியாபநி மாயாபாபு க பிராபி நுக சி
 மங்கள் சீவலாகால, கப துஅரிசுநுககடுப பெ உபா கேகியார்
 விரு நாயாச கிளையே போ ரி, கரீயபாபி நுல கேரி ணா
 மய கண்ணு உறு, (சுராரா வநா) என்னு நழக்காபிபறறு,
 மாயா, ன சாநு துருவ நு ல நுகரீயின் அழகுழழு
 துர்க்கரன்நி நுள, நீருகன் - கிரீகேக கொ மான்மய பாதி
 சாரகொ பாநகபகநு ன், தாரகொ மனுபிராரா, தகரகவே
 வெளிவருக நுரிப சுகரமுபி மி னாகிப பரமசிவனு
 டைய அபரமசிபாப ரிவாககதின அருகம என்பதாம,

சென்னை சந்திராஸ் நேரே (நேரேயப்படுதல்)
சுரேஷ்டாஸ் நேரேயப்படுதல் சுரேஷ்டாஸ் நேரேயப்படுதல்
சென்னை சந்திராஸ் நேரேயப்படுதல்

மீச்சுதைபெண்கூற்றி இடர்ப்பட்டுமெய்ஞ்ஞவா. அதுபிரகிபலித்தன்
மாதத்திநாபே ஞ்ஞரி, அஹமத்தன் வெளிவருகலாகிய உண்மை
நிகழ்ச்சிகையின்மீது இவ்வோ வென்றல் எல்லாம்பலல இறை
வன், சேவையாபிதர்ப்புர்வர்களுப்பார் பொருத்தி அறுக்காகித்தன்
நிநுவுவகொன்றி தருகனை நிருபேரியார் சநீகரித்து
வருகல்பொலித், நிருவதன்மையாகி கண்டிப்பான சாயா
நுபுநுதா (சநகராவநக) வென்றி தருமன் விலைகாட்டித்தானே
வெளிவருகலாயின், அவர் கூறும் மித்திரபாவாதக் கோள் இ
குச் செல்லிக்கொண்டிருக்க தவருண்மைபுணர்கொள். வேருகிவாக
மாதிகெதான் செய்பொருத்திப சிவமேயாகிப சநதரமுரித்தி
தன், சேவையாகி தன்பாறுகிசகத்தன் பொருட்டே, மாறு
வடிவுகொண்டு (திருவருதாபுச்செய்தநரிபு) உண்மையைப்
கோத்தாபேதமெல்லாம் சிலர், மூத்திரகரிடத்து விளங்கிய
அற்புதசெயல்கள் பற்பலவற்றையுந் சரித்திரபுலமாதக் கோட்
டுணர்ந்து, பொருளின் புணர்மயிலகற்பட்டவர்களாய் இவர்
கண்ணாபேயாலாபத்திநிகளோடு கூடிச் சிற்பின்ப நுகர்ப்பியாதி
செய்தவரென்றா, சேவர்களிலொருவரென்றுங்கூறி, உய்விலாச்
சிவத்துவோகொளாய் எரிவாய் சநருகலையாபென்றார்கள். இவர்
கள், உய்வருண்மைவற்றையெனும் சேவகரு உண்மைபுணர்ந்து
முநீசுந்தரமுரித்தி அவரிகள் பரமசிவமே என்பது தெளிந்து
வழிபாடுசெய்துஉய்வருகோககியே இந்நூல்வெளிவருகென்க.

புதிதாய்ந்திருக்க, திருக்கயிலாசபதியின் திருவணுக்
கக் திருக்கொட்டையக் திருநீற்றுக்கார்பேரனுதல் திருமா
லை சாத்தகநாடுபு திருக்கொண்டி செய்துகொண்டி வேற்று
மைபின்னி வாழ்கின்றவர். இவர் கண்ணாடியிற் றேன்றியது
முகனிய ஓரரிக் கிரம், அகஸ்தியர் உபமந்தியரா ளிய பெரியர்
திருவாக்கின் விளக்கமே. வேற்றுமைபின்மைபை, “நந்தமாநுர
னென்றெழைத்தான் மலையுத்தமனை” என்ற மந்திரவாசக அந்
தராததமுமினிது விளக்கும்.

பன்னாழி காலங்களுகாற்பின் பாற்கடலிற் றோன்றியகிஷம்
தேவர் யாவரையுந் துரத்தித், தலைமைவகித்து ஓடாது நின்ற
விஷ்ணு மூர்த்தியின் வெள்ளைமேனிமையும் வெதுப்பிக்கருமை

ச சிவசுந்தரசாயாருபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

யாக்கி, அத்தேவர்களுக்கும் முன்னோடு மபடி விடா நுகரத்திச்சென்றபோது, உயிரிர்க்கிறுதி குறுகப்பட்டுவநு துவெண்பய விஷ்ணுவாதி தேவர்கட்கிரங்கிய சிவபிரான், இவ்விஷத்தைக் கிரகித்தவருக வென்று ஏவியருளச் சென்ற நாரிய ஸ்ரீகமதசமுபதிகள, புறத்தே வந்து தமது திருக்கரமொன்றை நீட்டிய நான், அவ்விஷம் நாவற்கனியளவார்த்திரண்டிரவா, அகனை அசமததினுதி யாற்பற்றிக்கொண்டு சிவசநதிதி சென்று கொடுத்தனவே, சிவபிரான் உண்டு கண்டத்தமைத்த நாரி, அவாக்கு ஆலாஹல சுந்தரரென்று விசேஷ நாமங்கொடுத்தநரினும், அத்தி நாமமே அவர் விஷங்கிரகித்துச் சென்றதை விளக்குமாயிற்று. (கெஸி விஷஸ்யவாசுணய உலேணாவிஸஸி.) கேசி விஷஸ்ய பாத்திரேண யத்ருத்திரேண பிபநன: என்ற ஆரிய வேதமாகிய உபநிஷத்வசனத்தாலும் நிச்ச நாமரலாம் இந்நன் பொருள், கேசியாகிய சிவபிரான் விஷ ஆலாஹல சுந்தரமாகிய ருத்திரரென்னும் பாத்திரத்தாற் பானிததார் என்பதாம்.

இவ்வசனத்தின் எதார்த்தம் இதுவாயிருக்க, இதனை முன்பின்னோக்கி யுண்மை யுணரும் திண்மையறிவி, கமாற்சரிய மனமுடையார் சிலர், இதற்குமாறாகக், கேசியா பிபநன ருத்திரனாகிய பாத்திரத்தால் விஷத்தைப் பானிதென்று கூறுவர். (அவனவ்வளவின் மகிழ்க) என்றபடி. அவர் அதசொல்லிய அவ்வளவின் மகிழ்விடும். அப்பொருள் பொருந்தாது அதோகதியாதல் நோக்கிப் பின்வருந்தாதொழிக, கேசி என்றசொற்பொருள் விஷ்ணு என்பதிவர்கள் கருத்த. இருக்கட்டும். கேசத்தை யுடையானெவனோ? அவன் கேசி எனப்பெறுவன். இதுசர்வசம்மதம், விஷ்ணு கேசத்தையுடையா நென்பதற்குரிய சிறந்த இயைபு யாதானது? மிருந்த கேசிஎன்பர்போலும். மற்றையர்க்குக் காட்டிலுமிகுதியாதோ? அம்மிகுதியாலுள்ள சிலாக்கியந்தான் யாதோ? விரிப்பானேன். விஷங்கண்டளவே நடுநடுங்கி மிகப்பயந்தும், முன்புகடல் கடைதற்கு எத்தனித்த அவ்வளவிற்குத்தாமே வகித்துக்கொண்ட தலைமை நோக்கி வெட்குற்று, மற்றைத்தேவர்களுடனோடாது நின்று மேனிவெதும்பிக் கருகி ஊயிர்க்கிறுதி வந்து விட்டதென்னுளர் திகைத்துலகெலா மேரடி.

5

• ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥

சு விவசயத்தாபாநுபசீ வமநிமச க்கீரகம்.

உலகெலாம் அழிக்கக்கூடிய அநிவேகப் பிநாம பிரவாகமாய்ப் பரந்துவந்த கங்கையாகிய பேராற்றை ஒரு துனிநகு ளடக்கக் கொண்டீர்! பேராற்ற லுடையகாகவும், இன்னும் எத்தனை யோ மகிமைகள் வாய்ந்ததாகவு மிநுததால், தேசீ என்னும் திருப பதத்திருநாமம் ஈசரநாமம் போல் செவனுக்கே உரிபடுகென்னு மியையு தெளிவாயது. இக்கை வியோபகேச, இரணியகேச 'முதலியசிவநாமங்களும, தேசவநாமக் குணை போல ஊனமுந் குழியாது தனராத்துணைகளாய் நின்றுவலி யுறுதலுமென்க.

சர்வ சக்திக் ஸ்வாதி அஷ்டமங்கன திவ்ய ருணபரம் பதி எவனோ! அவன், வகை சினைக்காலும் கொடங்களுலும் அக்காரியம் யாது மிடையு ரின்றி முடிவுபெறுமா, முடிவுறுதொழிந்தாலே அவன் பரமபிரபாகானென்று சிறவுரு முனரலாம், விஷ்ணுமுர்க்கி நீனைக்கம சோடங்கிய ஏம கடல்கடைந்து அமுதமெடுத்தற்கன் ரி வேரிலல், இவ அமரக தாமரமரம், நீனைத்துத் தொடங்கிப் அபிரயல் அவலாறு முடியாதொழிர் ரஜமன்றி மேலுநி டர் பெய்க நாம, சின்பு பிராந், ந சிரமேற்காண்டு விக்நினைகரபுறறு பெய்து தொடங்கிப் பானிகினமாக அமுதம பெற்றுத் தொண்ட ஏம் உளபடி உற்றுநோநம் உத்தமர்கன் செவனுக்குப் போன்ற தலைமை, அடிமையாகிய விஷ்ணு முர்க திக் குண்டென்று நீனைக்கலுந் பெய்யாடுன்க, இவவுமன்றிமேற்காட்டிய உபதிஷத் வசனந தின்படி, சந்தரமுந்ந் திகலே விஷ்ணுகிரகிக்கு வரகாரென்பதும் அக்கை விஷ்ணுஉயிரக்குவந்த ஆபத்துக்குஞ் சி யாது முறைபிட்டுப் கிரங்கியே அடிநாகளாகிய அன்னிஷ்ணு வாரி ப்க் குநிராதந்து காத்தற்பொ ருட்டே சிவபிரான் உண்ட நுரின்னரென்பதும் சிவதுல்லிய மகரிஷியாகிய அகநிபவசனத்தாலு ம்தெரியக்கா ணலாம். அது (சூகண) ஹாரா ஹவெமோரூபகோ வதிஸுநுரோதி கெஸநிமக்துதலுணடா ஸவவொரூகெதகஜ ஹாஹஜாவருமவவ. துராபெ ஆகர்ணிப ஹாலாஹல வேகாரராக் உமாபதி: சுந்தரமாதிரி தேச சிர்க்கத்திய தூர்ணம் ஸசகோரமேததஜக் ராகஜம் பூபலவக் கராக்கரே என்பதாம். இதன் பொருள், உமாபதிபானவர், விஷ்ணுவாதிரிதேவர்கள் விஷ்வேகஞ்சகிக்கமாட்டா தலுயவதைச்

பார்ப்பதற்குக் கேட்டுச் சுந்தரமூர்த்திகளை வலியுறுத்தினார். அவ்வாறான சரமேற்கொண்ட சுந்தரமூர்த்திகள் அத்தேவர்களிடையே வைக்க இரக்கமிதுதரால் அதிவேகமாக விரைந்து சென்று அதிகோரமான விஷத்தைத் திருக்கரத்தின் விரல் நுனியினால் நாவற்கணிபோலக் கிரகத்தார் என்பதே.

விஷ்ணுவாகி தேவயாவரும் சகிக்கலாற்றாது ஓடோடத்துவத்திவந்த அநிதூநர விஷப் பிரவாகத்தை நோக்கி, ஓரணுவும் லெஷிபாதின்றித்திருக்காமீட்டி யமாத்திரையே, தமதுஆற்றையால் அவ்விஷப் பிரவாகம் நாவற்கணியளவாய்த் திரண்டு கரத்தில் வரசெய்த நுரிப சுந்தரமூர்த்திகளை, அவ்விஷ்ணுவாகி தேவயாவர்க்கும் மேலான மகாதேவராகிய பரமசிவனே என்னுமுண்மை தெளிதந்து, இனி வேறு நூலாய்ச்செய்யும் வேண்டாமோ? இகதகைய பரமசிவ சுந்தரமூர்த்திகள் பூமியில் வந்தபின் நம்மைப்போலப் பெண்களைக்கூடச் சிற்றன்பம் அனுபவிக்காதின்று கூறும் அறிவிலாரும் உண்மை நோக்குதற்கு இரீதரன்றி போதியாறு. மூர்த்திகள் பூமியில் வந்து பாவைபார் சங்கலிபார் சமேதாயி நந்தாரென்று, கூறும் அவர் சரிக் கித்தகைய, பூவுற்றாணமடோல ஆரெண்ணாதிப சிவசுத்திகள், சிவந்தவந்தும் பொய் ஆண் பெண்ணுருவாய் வேறுபோதகாட்டி இருவராய் தின்று பொத்தநுநின்ற திவ்ய சரித்திரங்கா போற்கொள்வதன்றி, விபரிகமாக்கொள்வார்பீனாநா நுகநானாவாறென்க. மூர்த்திகள் பூமியில் வந்தநுனிய திவ்ய சரித்திரமூலமாகவுமே மேலும் உண்மை விளக்குவாம்.

மூர்த்திகள் கயிலேயிற் செய்கின்ற கைத்திருக்கொண்டுவந்தநுநின்ற சிவபிரான், மூர்த்திகளாறு திருவாய்க்கிருக்கொண்டு, லோகோபநாமாக ஆரியவேதசாரமாகிய சரிபவேதகீமென்கின்ற திராவிடவேத தேவாரசுருதி வெளிவருகற்கேசுவாமெனத் திருவுளங்கொண்டருளி, அக்தொண்டும் தமது திருவாக்கின் வந்த ஆரியவேத காடிண்ணிய சப்தசம்ஸ்கிருத பாஷையில்வேண்டாது, இனிமையே தன்மயமாகிய தமிழ்ப்பாஷையில் நிகழ விரும்பினமையால் அப்பாஷைக்கே முக்கியமான தமிழ்த்தேசத்தில் நிகழ்கலே பொருத்தமெனக்

அ சிவசுந்தரசாயாருபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

கோண்டு, காரணம்புணர்த்தி, மூர்த்திகளைத் தமிழாட்டிற் துரியமானுடசரீரியாக்கி அனுப்பக்கருதித் திருநற்கனவனதலைக் கமலினி அநிநதிதை என்னுமிருவரை விருமபரப்பி, அதுனை காரணமாக்காட்டிச் சுந்தரனை நீ மானுடசரீரியாய் பூமியிற் செல்வாயாக என்று ஆஞ்ஞாபித்தருளினார்.

இவ்வாறு காரணம் புணர்த்தாவிடில், உரிய தவநீரெய்து கயிலையடையக்கருளும் உலகர், நாம் கயிலையை அனுடந்தாலும் காலாந்தரத்தில் சிவாஞ்ஞாயால் பூமிக்குததி நமபவும் தேநும் போலுமென்றெண்ணிக் கயிலாச கமனதழிற் பரிமதராவாக னென்பதையும், காரணம் புணர்த்தினால், கயிலாசதலை உருத்த ஸ்தானத்தை உடைநருவராளுலும், சூர்யாட்சிபதால் தனாடிக கப்படுவார்கள் என்றறிந்து, உலகாகத் துறக்கிறதாய்ப்பாடு ஒதுங்கி விதிவழிபடந்து உய்வாடுவென்பதா வேதனையே, சுந்தரமூர்த்திகவிடதழிற் சிவாரான் தாயா பாராட்டிப் காரணம் புணர்த்தினானை. அல்லது அத்திருநற்கனவனதலையே பல்லுழிகாலமாக ஓவவொரு நாளாடுசென்று வநாமூர்த்திகளுக்கும் அபுபென்மணிகளுக்கும் அககாலங்கலில், ஒருபொழுதும் தோன்றாத இரகை, அவ்வொருதினத்தின் மாரீசமண்டாததரு வேறுகாரணமில்லையென்மறை ஊகககா, அவரிடானே இச்சிங்கசரபய்தாரென்பது தெற்றெனத்தானலாம். இதனை, “அன்னவன்பெய ராலாலநருதன், முனை மாங்கொரு நான்முதல்வன்றனக் கின்னவாடு ஒரு நான்மலர் கொய்திடத், துன்னினுநதனவனச் சூழலில். அத்தமில் சேரீர்த்திதையாய்குழற், கருதமாலேக்கமலினி யென்பவர், கொத்துகொண்டதிருமலர் கொய்வுழி, வரதுவானவ ரீசனருளின. மாதவஞ்சய்த தென்றிசைவாழ்ந்திடத், தீதிலாத்திருத்தொண்டத்தொகைதரப், போதுவாவுர்மேன்மனம் போக்கிடக், காதன் மாதருங் காட்சியிற் கண்ணினார்.” என்ற பெரியபுராணத்திருவிருதகங்களும், மூர்த்திகள் வானவரீசராகிய பரமசிவனருளினாலேயே, மலர்கொய்வுழிவந்து அவர்மேல் மனம்போக்கிட என்றும், அதுவும் தென்றிசைவாழவும் திருத்தொண்டத்தொகைதரவுமே என்றும் ஊதரைக் கண்டவுடனே தாமே பாய்ந்திடாடித் தம்மையுடை,

யாணை வலிந்திழக்குச சென்றுபெழுநிலில் வீழ்த்தி வீழ்சின்ற
வலையர் மலர் போலாகாமல், புர்த்திகள், பாபசிவன் தமது
வாய்க்கொண்ட விநாயகிற்றை கருத்துநோக்கி அவை நுகரி
னாலேயே தமது மனநை அபிமானம் போல் வற்புறுத்திப் போக்கு
தலால் அங்குடாயர் நிற்கே அபிமானம் அப்படிதர்பார் சென்ற
தென்றும் பொருட்களே விவகந்தகலாலும் தெரியலாம். இனிப்
“பொக்கே” என்கின்ற இவ்விதவினையைப் பரமசிவன்பாலேந்
திலும் அமைபுபெளக.

மேற்காட்டியபடி சிவாந்தனை மேற்கொண்ட முநீகந்தா
மூர்த்திசுவாமிநன், தென்கிண்புறநிலை, தாமிரத்தெருநிலை,
திருமுன்னப்பாடிநாட்டிலை, திருநாவலூரிலை, அந்தலத்திலுந்
சிறந்த சுற்றுலாமென்கின்ற சிவானுமாலைய ஆதிசைவநுலத்திலை,
கௌசிகநோத்திரத்திலை, ஆதார் செவர்க்கிளவன் தன் தம்பரி
கனிருவரின் மூர்த்தகுமாதாசகிய சடைபாறுநம் அவர் பத்தினி
யார் இசைவுபுனியா நம் சுற்றுத்திரப்பெற்றதை விநாயகிசெய்தா
வந்த அருந்தவத்தன்கிளவன், அம்மிநாவநம் ஓநாரன் மலர்களை
மேல் புத்திரப்பெறிலாமை குறித்துக்கவன்று பெயர்க்கொண்ட
ருக்குந்தாமயத்திலு, அம்மிநாவர் பத்தியில், பேரொளிவிபிதா
மூன்று வாயகப்பாலுநியாய், அதிசந்தா தேசோமப விக்கிரக
தாரியாய்த் திருவவதாசஞ்செய்தருகினார். இவர் இவ்வாறு
அவியாநிசராய் மூன்றுவாயகப்பாலுநியாய் வந்த நுகரிகொன்கி
ன்ற உண்மையைத் திருநாவலூர்ப் புராணத்தில்,

“சுத்தமூறு கௌசிகநோத் திரனாந் சாபெயநோன் கருதி யாய்க்கோன்”

உரியமகவுத் தரிமபிதா சடைபாசுகா மணிநூடா மலகிபவன் நேரு
மரியமசுந் மூவர்கற்ற சடைபாறு கொணும் பெயமோ னுந்திலை
பிரியமூட னில்லத்தி னியபசைவரு வாநிபுதமும் பெத்தி யானன்
தருமகவின் மமபிணன்மெய்தவன் தருகியுணர்சருதித் தவஞ்செய் கின்றோன்.

மணவியைக் ஞானியொடு மணங்கமழ்மென் மனனையில் வறிந்து கொஞ்சங்
கனிகிணுந் மகபபேறி ளாமையனைச் சூறித்தருதித் கழறுங் காலை
பனியிருளோ டகத்திருமெம பகலவன்நன் சீரணமதித் பட்ட பைங்குழ்
கனிதழைப்ப முகிலிபாழ்த்த தெனவொளிசோ இயிரிருவா நாபபண்

[மாதோ.

ஆந்தரவி மநியரவி வாரமுத்தி ரத்தினிவி யட்டோ லோரார
மூன்றுவய தொடுமதலை பற்பலபூ டண்பிலங்க முச்சுட் டேவன்
நேருளியனென் றுளமசிழ்ந்து சடையனார் சரத்தோடுத் துத் தோளித்சேர்த்தார்
வான்மறுமன் மலர்சொரித்து வனவார்தந் துயிழுமுக்கு வாளுே ரார்த்தார்.

என்ற சொப்புன்களாலினிதானாலாம். இதில், “முக்கூட்
டேவன்” நேருளின னென் றுளமசிழ்ந்து” என்ற உண்மைபாலும்
மூச்சுநகரமுர்த்திகள் கிளை என்பதை நிர்சயித்துணரலாம்.
இன்னுபிதனைப் பெரியபுராணத் திருவிருத்தங்களாலும் உற்று
நோக்குத்தெற்றெனக்காணலாம். அப்பெரியபுராணத்தில், மூர்தி
திகள் திருவவதாரங்குறுமிடத்து, நாடு, நகரம், குலம், பிதா
மாதாக்களுந் தன் தலைமையேகொன்ற, இன்ன நாட்டிலே இன்ன
நகரிலே இன்னகுலத்திலே இன்னுருக்கு இன்னுர் கெர்ப்பத்தி
விருந்து பிறந்தாரென்று இந்த முறைபாக்கறால், “ஆண்ட
வர்தமக்குநாடு” திருமுனைப்பாடி நாடு.. என்றும், “அரு
மறைச்சைவமோங்கவ நுரினுலவதரித்த, வாய்ப்பதி திருநாவலூ
ராம்.” என்றும், “சடையனாருக்கு இநாளுளிபார்பால், நிகண்
றுலகமுப்பத் திருவவதாரஞ்செய்தார்.” என்றும் மூர்த்திகளு
க்கேதலைமை உரிமைகாட்டிய முறைவினாலும் ஊகித்துணரலாம்.
இப்பெரிய புராணத் திருவிருத்தங்களையும் உற்றுநோக்குவார்
நோக்குக. அவற்றுள் முதலாவது திருவிருத்தம்.

கங்கையு மதியும் பாம்புங் கடுக்கையு முடிமேல் வைத்த
வங்கண் ரோலை காட்டி யாண்டவர் தமக்கு நாடு
மங்கையர் வதன சீத மதியிரு மருங்கு மேயிச்
செங்கயல் குளமுந் னாடு திருமுனைப்பாடி நாடு. என்பதாம்.

இதன்பொருள், கங்கை மதி பாம்பு கடுக்கைகளை முடியில்
வைத்த அருட்கண்ணராகிய பரமசிவனால், அடிமையோலேகாட்
டி ஆட்கொள்ளப்பெற்ற சுந்தரமூர்த்திகள், தன்னிடத்துவந்த
ருளுதற்குரிய அரியபெரிய தவத்தைப்பல்லுழிகாலஞ்செய்துள்ள
நாடு எதுவென்றால்? சலசுனவதிகளாபிப சுமங்கல ஸ்திரிபு
ருஷர்களும் சகலவளப்பங்களும் நிறைந்துள்ள திருமுனைப்பாடி
நாடாகும் என்பதாம்.

இதற்கு நன்றாகக் கற்றுள்ள விசேஷப்பொருள்களுள் திருவருள்வினாகிய ஆராய் உற்றுநோக்கிக்காண்போம். இதனால் மாற்றமுடியாத என்ன மாணுதிறன்பங்களைத் தரும் மலபந்தத்தானாகிய பெருவெப்பகனகமாற்றி, ஒரு காலத்தும் மாறாது மீளாது விபர்த்தாநிதிபாணந்தாறுவதுமுற்று வாழ்க்கைக்குரிய பெருந்தட்டக்கைச் சிவர்களுக்கும் தந்தருளுவதுமாகிய இவ்விருவனே என்று, மறைமுழுதும் மறையிடுவது பசுபபெகிய பரமவினே என்பது யாவர்க்கு நன்கு விளக்கத்தக்கது என்று நன்மொழியை மனனைவது, அதனுடைய, எத்தனைநிறங்க அத்தியந்த நுதமநூலினதாய் வந்தாந் மேபாறா னுடையராயினும், அவர்க்கையுமடக்கித் தன்வாபாதிக்கி ஆளுநிலைபை, உக்கிரநகரமாய்க்கா லுள்ளிவக நம சுவசக்திமானவனே என்பதையும் விளக்கியுள்.

நிறைபடக சிப உண்மைகளை உள்பட உணரவிடாது, சீவர்கள் அபராதமாகத் தடுத்துக் கொண்டுவிட்டு, சிவஞானபிரகாசம் உட்கொடுத்தின்ற நானந்தராகவும் அவனை என்பதுவிளங்க, “மதி” என்னும் சிற்றொழி பின்வைத்து, அதனாலே, அபராதமாக அல்லா, ஆபத மெய்லீட்டினுலாற்றாததைத்துதுகிப்பாரை, ஆபத்து நீக்கி மேன்மைபடுத்திகின்ற சீவகாருணியப்பெருமானால் அவனை என்பதையும் விளக்கினார்.

அடைப்காரைமாத் திரமன்றி, அடையாது கொடுஞ்செயல்
மேற்கொண்டு இடர் றொய்யுந்துஷ்டரையும், துட்டுத்தீர்த்துச்
சுட்டடாக்கு என்யு கொன்றும் அத்தியந்த பரமதயாபிதி அப்
பரமசிவனே என்பது விளங்குப, “பாம்பு” என்னுஞ்சொல்லு
அடுக்கவைத்து விளக்கினார்.

சிவபிரான் துஷ்டருக்கும் அருள்செய்யுங் கிருபாளுவாக
லாஸ், நாம் எக்துற்றஞ்செய்யினும் அதை நோக்காதருள்வரென்
றெண்ணிசெய்யுங்குற்றவானிகளிடத்து அதிகோபங்கொண்டு
பெருந்தண்டனை செய்பவனும் அவனை என்பதுடனே விளங்
குதற்கே, கொன்றை இதழி முதலிய வேறு பெயர்கள் பற்

கஉ சிவசுந்தராயாருபசிவமகிமாங்கிரகம்.

பலவிருந்தும் அப்பொயர்களை வேண்டாது, கடுக்கென்றும் பொருளுந்தர்த்துக்க, “கடுக்கை” என்னுஞ்சொல்லை அநிகரையாகுது, அப்பொருளால் அதனை முன்னிதாகிப்பின் கொன்னையபுமலை என்னும் பொருளால், மேற்காட்டியபடி பதகலிபெய்யலும் பிறர் சகாயமின்றித்தானே செய்யவல்ல சுவராதிரது வபரமகர்த்தாவாகிய பசுபதி அபபரமசிவனே என்பதை விளக்கினார்.

கடுக்கை என்னுஞ் சொற்பொருளாகிய கொன்னையபுமலை பரமகர்த்தா சிவனே என்பதை விளக்கும் தெங்ஙனமொரி கூறுதும்; பிரணவமந்திரமானது. ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷர அஷ்டாஷ்டராத்மிந்திரங்கள் சிவவிஷ்ணுவாகி தேவாகஞ்சியனவாகலபாலாகாமல், யாவர்க்கும் பொருவாக்கொள்ளியும், அப்பொருமை உபசாரமே; அப்பொருநீகித்கனகாக்கோடறு குரிபகெய்வம் உள்ளபடி பிரணவார்த்த சொருபிபாபிய எயது கொய்வமே என்று சுருதியாதிதகக பிரமானததடன், சைவாகாசிய நமமவர் கூறுதல்போல, மற்றை மதங்கநங்குமபோ விடிநைபை மறுத்து நிதரிசனத்தில் உண்மை தேற்றுவது இக்கொன்றையுடனே. இது, ஏகதேசமின்றி முழுதும் பிரணவப்போலவே வளைநதுள்ள சிலகம்பிகளும், யிருது இகழ்களும ஒன்று சேராத வடிவாயிருக்கின்ற நிதரிசனத்தால், ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷர சிவமந்திரதுக்குரியபரமசிவனே தூலசூக்குமாதிரி பிரணவங்களுக்குரியானென்பதனை, அக்கம்பிகளும் இதழ்களும் பிரிவில்லா ஒற்றமை காட்டி விளக்கிப், பரமசிவனொருவனே தவிர விஷ்ணுபிரமாதிகள், அப்பிரணவப்பொருளை வகித்தற்குரிய ஆற்றல சிறிதுமில்லாதவர்களே என்பதனையும், சிவனே அதற்குரிய ஆற்றலுடையானென்பதனையும், அப்பூமலை பிறரெவராலும் அவரவாக்குரிய மாலையாக வகிக்கப்பெறாமல், சிவனொருவனே தனக்குரிய திருவடையாளமாலையாகவகிக்கப்பெறுகின்ற உண்மைகாட்டி விளக்குதலேநாக்குங்கால்; வேறுதூலாராய்ச்சி வேண்டாது சிவனொருவனே பரமகர்த்தாவாகிய பசுபதி என்பது நன்கு தெளியப்பெறுமென்க. விஷ்ணுபிரமாதிகளின் திருவடையாளமலைகள் துளசி தாமரைகளே என்பதும், அவைகள் அத்தேவர்க

கோப் பிரபலவார்க்கத் தொகுநென்று விளக்குதற்கு எவ்வித சம்பந்தமுமில்லாதனவே என்பதும் யாவருத்தெரிந்த விஷயமே. கிழக.

மேலும் வன்னிதும்பை மத்தமுகலியவுஞ்சடைமேல்வைத் திருக்கவும், கங்கை மறுபாம்பு கடுக்கையாகிய இக்ரான்குமாத் திரமேசன் டி எறித்தொழியந், பசுவர்க்கத்தினராகிய வணைத் தேவர் முனிவர்களார் செய்யப்பட்ட பன்னூல்களிற் கூறும் ஏ கைய பன்மார்க்கங்களுந் தாமாநியங்களை என் னொதுக்கிப், பசு பதியாகிய பரமசிவனை செய்தருளிய முன்னூலாகிய வேதசி வாகமாதி சிவசாஸ்திரங்களிற் கூறுபெற்றசரிபை, கிரிபை, யோ கம், ஞானமென்னும், தாசமார்க்கம், சற்புத்திரமார்க்கம், சக மார்க்கம், சன்மார்க்கங்களாகிய சன்மார்க்கங்கள், நான்குமேஷுப் பரமசிவனால் மேலாகவைக்கப்பெற்ற சன்மார்க்கங்களென்கின்ற உண்மையுணர்த்தற்கென்க. இதனை, “தேங்கமாமூமலரிதழிநில்கள் கங்கைதித்திராவர்வளர் சடைமேற்சேவைத்து” என்ற உமபதி வாக்கும் விளக்குந்.

“ஒன்று நீயல்லையன்றி யொன்றில்லை” என்னும் பிரபலசுரு தியின்படி, அன்றியொன்றில்லாம லெங்கும் நிறைந்து நிற்கின்ற அந்தரியாமியாயினும், மேற்கூறிய பரமகர்த்திருத்துவ சர்வைஸ் வரிய மகாப்ரிசபுவாயி நுத்தும், “ஒன்று நீயல்லை” என்றபடி யா தொன்றையும் பற்றாது அநிதனாய் நிற்கின்ற பற்றற்ற பரம்பொரு ளை அப்பரமசிவன் என்பது விளங்கச், சரசு முந் தலை என்பன வாதிசொற்களை வேண்டாது, “சஷ்ட” என்னுஞ்சொல்லைப்பின் வைத்து விளக்கினார். முடி

வெப்பம் நீக்கித்தட்பந்தருதலும், அடக்கியாளுதலும், இ ருநாநீக்கி ஒளியைத்தருதலும், அடைந்தார்க்கு அபயங்கொடுத் தருளி மேலாகவைத்தலும், துஷ்டரையும் சிஷ்டராக்கி என்று கோடலும், அது நோக்கிப் புத்திபூர்வகமாக அக்கிரமஞ்செய்வ சேல் அவரைக்கறித்து ஒறுத்தலும், இவை முதலிய பசுபதித் துவ உத்தமகுணங்களையே, அப்பரமசிவன் மேன்மையாக்கொ ண்டவெனென்பதும், அவனருள் வழிநிற்பாரு மிக்குணங்களையே மேற்கோடற்கதுவே ஆஞ்ஞையுமாமென்பதும் விளங்க, ‘மேன்’ என்னுஞ்சொல்லைப் பின்வைத்து இக்குணங்களில் யாதொன்றும்

எத்தாலத்தும்புழுவனவல்ல, என்றும் தீயெழுத்துள்ளவை என்பது
துணிவங்க, வேய்தந, கொண்டஎப்பனவாதிசொற்களை நெண்டச
து“வைத்த” என்றுநடுசொல்லின்பவைத்து, இவைபெயர்வாழ்
திருவருட் பெருங்கத்தாற் செய்யப் பெறுகின்றன என்பதுவிள
ங்க, “ஆங்கணர்” என்றுநடு சொல்லின்பவைத்து விசேஷிப்பினர்.

சடைப்புனைந்த என் று லும் தீபா திபுதாரி துக்கவும், சடை
மேன்னைவந்த என் று புன் று செறற்கைக் தெரித் துக்கறி அப
கனசென்று அநித் துக்கறிபலு, பரமசிவன் பரிபாக சிவந்தனாந்
குப் பதிபசுபாசங்கனாகிப புப்பொ துறிலத்தனத் தெரி சித் துப்
பாசகீக்கித் திவமாக்கி மனுக்கிசிவபெசன்பதும், அவர்காட்டிப
ஹை இவற்றைபே விவந்தகுந் திவநூதன தீபாதமென்பதும் முன்
புறவை தெரித்தற்கென்க.

இக்கதைப் ஆரூர் கண்ணராசிய சிவசோன், குதுமலனாய் வந்தருளித், தமது தீர்க்கதாதனை மூலம் கவனமுடன் போகலு காட்டி பேச, பரிபாகசிவர்க்கு அடிகொள் குழைந் இவிராசியா ன்க, “தலைகாட்டி” என்னுந் திருவாசகம் சிவ்வாக்க குளிரிற் ஆத்மிருவோலைத் திருவாசகம். “அந்நாள் நான் லாதி வைவனா ஞான செய்கை, பெருமுனி வெண்ணெய் கல்லூர் பித்தனாக விராணமெம்பால், வகுழை மரபுலோர் மவழித்தொண்டிசெய்த தற்கோலை, அந்நாள் நான் லாதி வேந்தேனிதற்கொவெண்ணெ யுத்த” என்பதாம் இது சிவபகார்த்த நிலைமையிற் றம், பாச தீர்க்கச் சிவவாக்கி யாட்கொண்டருளுபில்லை இவிராணுந்த லாம், சிவநாணபொருளே யாமென்க. “தின்றிவென்றதனை த்தேர்தன்னாந் திகழ்போகத் தேர்த்தனைத் தெளிதலாதும் என்றபடி, மதவிஷி என்று உபபிஷ்டதற்கானல் எடுத்தேதாதப்பவ லுகின்றவனும், வெண்ணெய்போல், மென்மை, தன்மை, மிரு கனை, குழைவு முதலிய இன்பகலம் யாரும் பிறைந்தவனும், அந் தித்தியங்கனான ஏனைய பல்லூர் போலாகாமல், திததய ததது வாதித கல்லூர்வாசியும், அந்நாதிக்கப்பெரும்கித்தனுமாகிய முதியவேதிய சிவனொருவனைப் பிடுபெனத்தேர்த்தும் சபையார் மூன்றொளிதற்குந், இவ்வோலைத் திருவாசகமே துவாயிருந்தமை யாலும், இது சிவநாணபொருளே என்பதில் எய்தினையும் உட்

சுந்தரமூர்த்திகள், பிரமவிஷ்ணுவாதி சீவர்கள் யாவரையும் அடிமைகளாக்கொண்டாளுகின்ற ஆன்டவனாய் சிவனே என்பதறிந்து விளங்குகத்தே, (ஆட்கொளப்பெற்றார் நான்) என்றிருந்தாலும் செய்யுட்டு விரோதமில்லாதிருக்கவும், அங்ஙனமின்றி “ஆன்டவர் தமக்குநாடு” என்றநூலி, “தமக்கு” என்பதிலுள்ள தன்மைநயத்திப்பொருட்டாய், அந்நாடு அவ்வாண்டவர்க்குரியதென்றும் தகுதியை விளக்கலால், அதற்குணமாகிய மந்திரென்றும், எவ்வுலகும், எல்லா அண்டங்களும், பரமசிவனுக்குரித்தாதல்போல, அப்பரமசிவனையாகிய சுந்தரமூர்த்திகளுக்கும் உடைமைகளே என்பதும் விவாதிக்கின்ற. சுவ்வருடைய அறு உருபாகத்திரித்து உரிமைபை விளக்கனதெனினும் பொருத்தம்.

இனிப், பேசைநயராதி வேறுபெயர் கூறாது, “மங்கையர்” என்றமைபால், அச்சொல், பெண்களையுணர்த்துவதுடன் பக்குவத்தையும், வாதனம் முதமென்றுணர்த்துவதுடன் முதன்மையையும், மதி சந்திரனையுணர்த்துவதுடன் போதத்தையும், உணர்த்துமாதலால், மங்கையர் வாதன சீதமதி, என்பது பக்குவமுதன்மைவாய்ந்த குறித்தபோதம் எனப்பொருட்பற்றி, அறுபொதுவாய் திறலால், சீவர்களது பரிபாக முதிர்ச்சியிலுள்ள நல்லுணர்ச்சியையும் அப்பொழுது அவர்க்கு அருளும்படி கோக்குஞ்சிவ போதத்தையும் உணர்த்துமென்க.

..இதமநூலுமோடி” என்பது காதுகளினிருபக்கத்துமோடி என்றுணர்த்துவதுடன் “சீவர்களது நல்லறிவு சிவன்பாலும். சிவபோதம் சீவர்களாலும் ஓடிச்சேறலை யுணர்த்துமென்க. அவை இரண்டும் ஆங்காய்தச் சேறவிற் காலமுன்பின் கூற்றகியையாமையின் அச்சொற்றொடர் அதனை விளக்காது நிற்பல் காண்க. இடையீடின்றி விரைந்து ஓடுதலை யுணர்த்தற்குச் சென்று என்று ஓது ஒடி என்றார்.

“செங்கயல்” என்பது, இரண்டி கயல் மீன்களையுணர்த்துவதுடன், கயல்போலும், குஞ்சுகள்போலும் தன்மையையுடைய சிவனையும் சீவர்களையும் உவமை ஆகுபெயராய் நின்றுணர்த்துமென்க. “குழைகணும்” என்பது, சிவம், குழைந்த அன்பின் டத்தை நானும், சீவன், தன்பாலிரக்கமுற்றுக் குழைந்துவரு

ககா சிவசுந்தரசாயாருபசிவமநிமாசங்கிரகம்.

அருளிவிடத்தை நாமும் என்பதை விளக்கும். வானா, கயல் என்னது, “செங்கயல் என்றார், சிவம் பகஷ்பாதரின்றி எக்காலத்துஞ் செப்பமாக நின்றலையும் அப்பக்குவ சிவர்கள் பிரபஞ்சத்திற் சாயாது, ஸ்திரமாகிக் குழைந்துநுதும் மெய்யன்மீன்றிநத்தால் நேர்நின்றலையுமுணர்த்தற்கென்க. ஓடி. என்னும் வினையெச்சம், ஏதுப்பொருட்டாய் நாமும் என்னும் பெயர்ச்சி வினையைக் கொள்ள, அது, நாமு என்னும் பெயர் கொண்டு முடிந்தது.

இதனால், பிரமவிஷ்ணுவாதி சமஸ்தசிவர்களையும் அடிமையாக்கொண்டாளுகின்ற ஆண்டவராகிய ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்கு, எல்லா நாமுகளும் உலகங்களும் அண்டங்களும் உரிய உடைமைப்பொருள்களை என்பதும், அவற்றுள்ளும் லோகோபகாசமாக மூர்த்திகள் மாணுடவிவாய் வைத்தருளுதற்கிடமான விசித்தமுடையது திருமுனைப்பாடி. நாடே என்பதும், அந்நாட்டிலுள்ள சிவர்கள், பக்குவ முதன்மைவாய்ந்த ஞானிகளென்பதும், அந்த ஞானம் சிவன்பால் ஓடுதலால், அச்சிவர்கள் சிவனது குழைந்த அருளின்கண்ணே நாட்டமுள்ளாரென்பதும் சிவபோதம் அவர்கள்பால் ஓடுதலால், அச்சிவன் அவர்களது அன்பின்கண்ணே நாட்டம் வைத்தருளுவாரென்பதும் தெளியப்பெறும். இப்பெருமையெல்லாம், ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திகள் திருவவதாரஞ்செய்து வீற்றிருந்தருளிய விசேடத்தாலென்க. இவ்வுண்மையை இந்நாட்டின்பெயர்ப் பொருளும் விளக்குதல் காண்க.

திருமுனைப்பாடி என்பது இந்நாட்டின் பெயர்; இதன் பொருள், சர்வைஸ்வரியசம்பந்த சஸ்வரநாம பரமசிவனாகிய முதற்கடவுளைப்பாடுதலையுடையது என்பதாம். இப்பெயர், திருமுனைப்பாடி என்று மூன்று சொற்றொகுதி ஒருபெயராய் நிற்கின்ற நிலையே, பதிபசுபாசமுப்பொருட்டொகுதியாதி பற்பல பொருள் விளக்கமுஞ்செய்யுமென்க.

“ஆண்டவர்தமக்குநாடு திருமுனைப்பாடி” என்றிருந்தாலே போதியதாயிருக்கவும், “நாடு” என்னும் ஓர் அருமைத் திருமொழியை மேலும் சுற்றில் வைத்தருளிய பெருங்கருணையின் உரிமைநோக்குங்கால், சேக்கிழார்பெருமானது திருவாய்நின்றும் இத்திருப்புராணம் வெளியிட்டருளிய நடேசப்பெருமான், இத்

சிவசுந்தரசாயாரூபமமகிமாசங்கிரகம், கள்

திருப்பாசுரத்தையும், இதுபோலவே இப்புராணத் திருவிருத் தங்களைல்லாவற்றையும், உள்ளிட்டு நடுவாயாக என்று ஆஞ்ஞை தத்தருளிப்பதாக் கோடற்கிடந்தருகின்றது.

இச்சிவாஞ்ஞைசிரமேற்கொண்டு ஆழ்ந்து கிடக்கும் அரும் பொருள்களை உள்ளிட்டு நோக்கி வெளியிட்டருளும், திருவருள் விலாசப்பரசிவபோதத் துரிமையராகித் தெரிசிவசீலப் பெருமக் களை, இத்திருப்பாசுரத்துப்பொருள் முற்றுந் தெற்றெனத்தோ ன்றப்பெற்றவை மேன்மையிற்றெனவோரு நற்றுறையார்க்கு வி ரித்துரைத்தருளுவர். ஒன்றுக்கும் பற்றாத அறிவிலாச்சிறியேன் உரைப்ப தெங்ஙனம், 'சிறியேனறிவுந் தவந்தர் திருப்பா தந்தந்த, நெ றியே சிறியானறி நீர்மை கும்பிட்டேனன்பால்'. என்றருளி எமக்குக்காட்டியருளிய, சேக்கிழார் பெருமானாகிய நுபாவாகிச் சிவபாதகமலங்களைச் சிரமேற்கொண்டு, ஆசைமேலிட்டினால் அ றியா துரைத்தேன். பெரியார் பொறுத்தருளுக.

இத்திருவிருத்தத்தாலும், சேதனசேதனப் பிரபஞ்சமுமு தும், தனக்கு அடிமையும் உடைமையுமாக வைத்தாளுகின்ற ஆண்டவனாகிய பரமசிவனே, சுந்தரமூர்த்திகளென்பது விளக்க மாகவும், இவர், லோகோபகாரமாக மானுடவடிவின்ராய்ப் பூமி யில் வந்தருளிய பின் சிற்றின்பம் நுகர்ந்தாரென்று கூறும் மூட ஷசனம், மணம்பெறு தொழிதலுமன்றி, அதி தூர்நாற்ற முடைக் தாய் எங்கும் பரந்து, நன்மணமே மணக்கும் நல்லோர்களின் சின்மனநாகிகளிற் சென்றுதைத் திடர்செய்தலால், அப்பெரியார் முனிவையும், அதனாலும் மேலும் நரகவாச ஸ்திரத்தையுமே செய்யுமென்க.

இரண்டாவது திருவிருத்தம்.

பெருகிய நலத்தான் மிக்கப் பெருந்-திருநாடு தன்னி
லருமறைச் சைவ மோங்க வருளினு லவத ரித்த
மருவிய தவத்தான் மிக்க வளம்பதி வாய்மை குன்றாத்
திருமறையவர்க ணீடுந் திருநாவ லுரா மன்றே. என்பதாம்.
பதியில் அவதரித்தாரென்னது, அவதரித்த வளம்பதி என்ற இகனலும்; மூர்த்திகளுக்கே தலைமையுரிமை விளங்குதல் தூண்க. இதில் இந்நாட்டின் பெருமை விளக்குகின்ற ஆசிரியர்,

கஅ சிவசுத்தர்சாயாருபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

அதனுண்மை எடுத்தோதலில் தமக்குள்ள ஆசைப்பெருக்க மினிது தோன்ற, அதற்குரிய விசேஷணங்கள் ஒன்றிரண்டோடமையாது, மிகுத்தெடுத்தோதிய உண்மையும், அச்சொற்பொருள்களின் வண்மையும் இரநாட்டிலுள்ளார், பக்குவமுதன்மை வாய்ந்த குளிர்த்தொனஸ்தாகளை என்று மேற்கூறிய உட்பொருளை வலியுறுத்தி, அங்ஙன மிகுத்தெடுத்தோதிய விசேஷணங்களும், “பெருகிய, நலத்தால், மிக்க, பெரும், திரு,” என ஐந்தேயாகக்கூறிய முறையால், அநத ஞானமும் ஸ்ரீபஞ்சாகூதர வறித தான சிவஞானமே என்பதையு மினிது விளக்குமென்க.

“அருமறைச்சைவமோங்க வருளினுவதரித்த” என்ற அருமைத்திருவாசகங்கள், வினைக்கிடாக மாயாசம்பந்த’சரீரிகளாய்ச சீவர்கள் பிறத்தல்போலன்று, ஸ்ரீசந்தரமூர்த்திகள், பரமசிவன் ஏவலைமேற்கொண்டு, வைதிகசைவாதழைத்தற்கே, மாணுடவடிவு கொண்டு வந்தருளினாரென்று மேற்கூறியதை வலியுறுத்தி, அவ்வாசகங்களும் கூடாது குறையாது ஐந்தேயாய் நின்றலாலும் ஸ்ரீபஞ்சாகூதர நெறியாகிய சைவவிளக்கஞ் செய்தற்கே வந்தருளினாரென்பதை மேலும் விளக்குமென்க.

இப்பதிக்கு விசேஷணங்கூறுமிடத்து, “அருவிபதவத்தால் மிக்கவளம்” என நான்குதிருவாசகங்களே கூறியது, இப்பதிபிலுள்ளார்யாவரும், சரிபைகிரிபையோகம் ஞானமாகிய நான்கு திருத்தொண்டுகளையே மேற்கொண்டதாச புத்திரசக சன்மார்க்கங்களே என்பதும். அத்திருத்தொண்டுகளுக்குரிய சாதகங்களாக நான்கு நிலப்பொருள்களும் நிறையப்பெற்றுள்ளதே இப்பதிஎன்பது மினிது விளக்குமென்க.

இப்பதியின் பெயர் கூறுங்கால், “வாய்மை, குன்றாக, திரு; மறையவர்கள் நீடு, திரு” என ஆறுதிருவாசகங்களே விசேஷணங்கூறியதுகொண்டு, அத்திருமறையவர்கள் அறுதொழிலாள பென்பதும், காமாதி ஆறு குற்றரீக்கி நன்னெறியினின்று, ஆறு குறாமபதிபாகிய சாட்டுகுண்ணிய சிவபிரானருளைப்பெற்றவர்களோடாது மினிது காண்க. இனிப்பதப்பொருள்களோவென்றால் மிகுந்தும் அமைக.

மூன்றாவது திருவிருத்தம்.

முகோநுபாகஞர்க்கு வழிவழியடிமை செய்யும்
வேதியர் குலத்திற் றேன்றி மேம்படு சடைய னாருக்
கேகமில் கற்பின் வாழ்க்கை மனையிசை ஞானி யார்பாற்
றீதகன்றுலக முப்பத்திருவவ தாரஞ் செய்தார். என்பதாம்.

இதனாவது, ஏனைப் போல வினைக்கிடாகவன்று; உலகந் தீத
கன்று புகழகாசனே, மூர்த்திகள் வந்தருளிநா ரென்னு முண்மை
பிரகாசித கலகாந்த. இதில், இவர் தோன்றிய குலத்திற்கு,
எட்டிவிசேஷனுங்குறியது கொண்டும், அஷ்டமங்கன திவ்விய
குண பரமரிவ குலமரகிப சகாசிவ முகோதபநந ஆகிசைவகுலமே
அஞ்சலமென்பதும், அதினின்றும் நான்குபடி தாழ்ந்ததாகிய
ஏனையபிரம முகோதபநந பிராமணகுலமன் மென்பதுந தெளியக்
காண்க.

நான்காவது திருவிருத்தம்.

தம்பிரா னநரி னாலே தவத்தினுன் மிக்கார் போற்று
நம்பியாரூர ரென்றே நாமமுஞ் சாத்தி மிக்க
வைம்படை சதங்கை சாத்தி யணிமணிச் சுட்டி சாத்திச்
செம்பொன ணையின் மின்னத் தெருவிற்றே ருருட்டுகளில்.
என்பதாம்.

இதில், “தவத்தினுன் மிக்கார் போற்றும் நம்பி” என்ற
உண்மை சோக சங்கால, இந்நினையொப்பு மலபரிபாகசத்திநிபா
தத்துத்தமர்க்கே, ஐந் நம்பியாகிய சுந்தரமூர்த்திகளைச் சிவனே
என்றுண்மை தெரிந்து போற்றும் பெரும் பாக்கியங் கைகூடு
மென்பதும், மலசுகிர்க்களாகிப பிரம விஷ்ணுவாதிகட்கு அது
கிடைப்பதரிதென்பதும், அவருள்ளும், சரியை கிரியாகி உண்
மைத் திருத் ண்டினின்று தவமிசூது பரிபாகமுற்றவராகில்
அவர்க்கே அது கிடரிமென்பது மினிது விளங்கும்.

“நம்பி, தம்பிரான் அநரினாலே நாமமுஞ் சாத்தி” எனக்
கொண்டு கூட்டி, நம்பிபாகிய ஆலாஹசுந்தரமூர்த்திகள், இப்
பூமியில் வந்த மின்னும், தம்பிரானாகிய சிவனே அநரினால்,
தமது திருப்பெயரும், மூர்த்திகள் இங்கு வந்ததற்கிசைப அவர்
மூதாதையின் பெயருமாகிய ஆரூரரென்னும் நாமமே சாத்திப்

பெற்று, எனப்பொருள் கொள்க. இதனாலும், அநுனிஞால குப்ப வந்தாரென்பதும், சீவர்கள் போல வினைக்கீடாகவந்தவரல்லரென்பதும், இவர் சிவனே என்பது மினிது விளங்கும்.

நாமமும் என்றதில் உம்மையானது, இறந்தது தழீஇய எச்ச உம்மையாய்த், தம்பிரான், தமதநுனிஞாலே முன்பு கயிலையினின்றும் பூமிக்கு வரும்படி ஏவியதுமன்றி; வந்த பின்பு நாமமுஞ் சாத்தினாரென்பதையும், எதிரது தழீஇய எச்ச உம்மையாய், இப்போது நாமகரணஞ் செய்ததுமன்றி, இனிமேலும் இந் நம்பியாகிய ஆரூரரிடத்து நிகழுஞ் செயல்கள் முழுதும், அத்தம்பிரான், தமதநுனிஞாற் செய்விப்பனவே என்பதையும் அவ்வாறன்றி ஒரு சிறிதும் வேறில்லை என்பதையு மினிது விளக்குதல் காண்க.

சடையனார் இசைஞானியாராகிய பிதாமாதாக்க விருவரும், தங்கள் மத்தியில் மூன்று வயசு நரபாலாநுபியாய் ஒளிப்பிழம்பாய் வந்தருளிய அப்பொழுதே, சற்புத்திரப்பேற்றை விருமபி அநுந்தவஞ் செய்த தம்மிடத்து வைத்த அநுள் மிசுதியால், சிவனே குழந்தையாய் வந்தருளிஞரென் னுள்ளபடி கருதியவாறே பாவித்துப் பாராட்டி வருகின்றார்களாதலால் உலகமுறைப்படி நாமகரணம் அவர்செய்தாரல்லர், தம்பிரானே அது செய்தாரென்பதை, “தம்பிரானருளிஞாலே” என்னுந் திருவாசகம் ஒருவாது நின்று விளக்குதல் காண்க. இதனை ஏகாரமுமினிது தெளிவிக்கும். நம்பியாரூரரென்பதே நாமமாகக் கொண்டால், தேருருட்டும் என்றதற்கு வினைமுதலில்லை யாதலால், நம்பி என வேறு பிரித்து எழுவாயாகக் கோடலே திண்ணம்.

இத்திருவிருத்தங்களினுட் பொருள்க ளொவ்வொன்றும், ஆழ்ந்து நோக்குதற்குரிய அறிவு போதாமையானும், விரிந்து பெருகுமாதலானும், மேல்மூர்த்திகளது திவ்விய சரித்திரங்களிலாங்காங்குத் திருவருள் விளக்கஞ் செய்யுமவ்வளவிலாராய்வாம்.

ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திகள் இவ்வாறு மூன்றுவயசுப்பாலாநுபியாய் வந்துவளர்ந்து பாலப்பருவங்கடந்து, சீவர்கள், மங்கையர்பால் மோகங்கொண்டு சிற்றின்பநுகர்தற்குரிய தென்றெண்ணப்படுகின்ற எவ்வனப்பருவத்தையடைந்தார். அதுநோக்கிய சடையனார்,

அவர்க்கு மணஞ்செய்க்கநதி, மூர்த்திகளது திருவருள்நோக்
காற் பரிபாகமுதொத்து சிவகுதிபெறுநற்ருரிய' அருந்தவம்புரிந்து,
பூர்வமெபரிபூர்த்தியாகப் பெற்றுவந்த பெண்மணியைப் பேசு
கிரப்பித்து, அந்ருரிய சடர்நுதலைச்சொய்ய, மூர்த்திகள் திரு
மணக்கோலங்கொண்டநுரி, அந்ருவா நுடராய்த்துநவீதி சென்ற
ருறாற்பொழுது காணப்பெற்ற. அந்தநவநுதலையிப்பெண்கள்,
கூறுதலை “கண்கொண்ணிலாத வேண்டிக் கோலைபைக்காண வென்
பார், மண்களிகூவந்த மணங்கண்டு வாழ்த்தோமென்பார்.”
“ஆண்டகைய நுரினோர்கின் வெந்தத் தாலைத்தோமென்பார்,”
பூண்டபங்கிவனே காணும் புண்ணியமூர்த்தியென்பார்.” என்று
பேசியபுராணம் விளக்குகின்றது.

இதனால், காணப்பட நுரித்தினராய்க் காணப்பெறுகின்ற இச்
சுந்தரசிவர்களைக் காணவேண்டுமெல் எண்ணிலகப்படாத (வரை
யரால் மிக்கப்படாத) நானக்கண்ணிலுன்றி, எண்ணிலகப்பட
ட ஊனக்கண்ணினால் முட்பாடுகன்பதும், மணக்கின்ற தம்பதிக
ளாகிய தாங்களும் மாதாபிதாரர்களும் சுற்றத்தார் முதலாயி
னோருமாத்நிரம் களிகூர்ச்செய்கின்ற ஏனைப் மணம்போலாகா
து, மண்ணிலுள்ளார் விண்ணிலுள்ளார் மற்றுமுள்ளார் யாவ
ரும் பரமமூர்த்த தரிசனமென்கண்டு களிகூர்த்தக்கிவமணமே!
இச்சுந்தர சிவ திருமணமென்பதும், இச்சுந்தரசிவநோக்கமானது,
காமித்தற்ருரிய மணஞ்செய்யும் இந்நாலத்திலும், ஏனைபாது
காமநோக்கம்போலாகாது, அனவாதம் திருவருளைக்கமே என்
பதும், ஏனையர்களின் கர்மானுருணசீரங்கள்போலன்று, இச்சுந்
தரசிவமூர்த்தம் புண்ணியமயமே என்பதும் தெளிவாயது.

தம்மையே விரும்பிக் தம்முகமுதலியவற்றையே பார்த்துக்
கொண்டு, சலட்சணவதிகாராய்ப் பல்லாயிரம் பேண்கள் காமநோக்
கமேகாட்டிச் சூழ்ந்துகிற்கின்ற இர்தச்சமபத்திலுங்கூடத் தமது,
திருமுகமண்டலம் திருவருள் வெள்ளமே பொழிந்து யாவர்க்
கும் அருளைக்கங்காட்டி கிற்குமானல்; இச்சிவசுந்தரமூர்த்தி
கள், பூமியில் வந்து கிற்றின்பநுகர்ந்தாரென்னு முடவசனம் எக்
கசியிற் புகுத்து மென்பது சொல்லவும் வேண்டுமோ? அமைச,
அருளைக்க முதலியனவே தமக்கியல்பாயுள்ளவர், சிவசுந்தர

மூர்த்திகளென்று பெரியபுராணம் இவ்விடத்து விளக்கியதைத், திருநாவலூர்ப்புராணம் “அருடருநீதாக்கதன்றிய அரசாக்கீதாக்கின்மென்பார், மருவித்து நிகர்பாரும் வானவனிலனை மென்பார். “அயன்படையாறுதானே யமைந்த நல்லழகென்பார்” என்று விளக்கி வலியுறுத்தல் காண்க.

இச்சந்தரசிவ திருமணத்தின், சிவபிரான் முதிபவேந்திரராய் வந்தருளி வல்வழக்குரைத்தனவற்றை விளக்குகின்ற பெரியபுராணத் திருவிருத்தம் கூறிலுள்ள ‘உள்ளிநகம்பல விரிவஞ்சியமைந்தாம். இனி மூர்த்திகளைத் தடுக்காட்கொண்டழைத்துச் சென்று கோயிலுட்புகும் பரமறைந்தருளிய சிவபிரானே, மூர்த்திகள் அழைந்து நின்ற பொழுது, சிவபிரான் நிஷபாநுராய் வந்தருளி மூர்த்திகளைநோக்கி, “மும்பு நீ நமக்குந்தொண்டன்முன்னிய வேட்கைகூர்ப், பின்பு நம்மேவலாலே பிறந்தனைமண்ணின்மீது” என்ற பெரியபுராணத் திருவிருத்தத்தால், சந்தரனே மும்பும் கயிலாசத்தில் நமக்குந்தொண்டு செய்நவந்தாய், அப்பொழுது, உனது தொண்டு பரப்பிரயோசனத்துக்கு எதுவாகட்டுமெனக்கருதி உன்னுடைய வாய்த்தொண்டில் நமக்கு விருப்பமுண்டாயது. அவ்வாறு நாம்முன்னிய வேட்கை அதிகப்படுதலால், நம் வவலிஞலே பின்பு, இச்சந்தரனடியாய் மண்ணின்மீதுவந்தனை என்று கூறியதாதே திதலால், இதுகொண்டும், சந்தரமூர்த்திகள், வீணைக்கிடாகப்பிறக்கும் சீவர்களிலொருவரல்லர் சிவவர்க்கத்தவரே என்றும், இவரைப் பரமசிவன், பூமிக்கு அனுப்பியது, தமது திருவுள்ளத்தே பரப்பிரயோசனங்குறித்தெழுந்த விருப்பத்தாலேயே என்றும், மூர்த்திகள் கயிலாசத்தில், பெண்களை விரும்புதலாகிய குற்றஞ்செய்திலரென்றும், பரமசிவனே ஒருகாசணங்காட்டிப் பூமிக்கு அனுப்பவேண்டியபெண்களை விரும்புவித்தாரென்றும் முற்கூறியனவெல்லாம் உண்மையே என்று நன்கு தெளியலாம்.

சுண்டு எடுத்துக்காட்டிய பெரியபுராணத்திருவிருத்தத்தில், “முன்னியவேட்கை” என்றதற்கு -நாம் முன்னியவேட்கை என்று பரமசிவன் கூறியதாக பொருள் கொள்ளுதல் எங்ஙன மெனில்? “பின்பு நம்மீமவலாலே” என்றதும் அவ்வாறு பொருள்

கொள்ளுகலைப் சிலபெறுதொப்புமென்க. என்னை? முந்திக்
கோ பெண்களை முன்னியவேடகையாலில்? அது பெருகுதாமா
குர். அந்தொருநெய்சுவரையிதபாரு? அவாசரிநாயபடையெண்
டிமவசே. அப்படியானால் நின்புரூபத்திலே பிந்தா எ
ன்றே கூறலாம். அவாசரினில் “வயலில்” என்ற அபிரிபு
அருமைநகி திரிபாதி, பரமசிவம் முன்விபவேட்கை பெய்தி
விளகதகாரிடுவன்க. அன்றியும் தாபடமநபருநகரிபா
ர்த்தமாம எவுதெற்குலாவன், தான்விதரிநுலன்நிபவுதலகூ
டமையினா, பரமசிவன் முன்விபவேட்கையிடுவெய்யவி
னாசர்ப்பதுகெரிந அதுவான்ற, பரமசிவமுதமுதமலாப
இமைவன்கருநதாசைபாபுபிற அபயமே, அவனிற
வனாவு ஏவபபெறுகாதிப பரமசிவகையுதபாருநகாவு
முததிகுனிடகதப பெண்ணிடுபபுமுதாநிதுமினதென்பது
நன்கு தெரியலாம்.

இவ்வாறன்றி, “முன்னிய வேட்கைகூர்” என்றதற்குச் சுந்
தாமுந்திரா பெண்களை முன்னியாது வுண்டாபெ வேட்கை
அதிகப்படுதலால் ஏன்றுப்பொருட் கொட்டுகல்பூர்வாபரவிபா
தமாகலால் அது பொருநகரென்க. அன்றியும் முத்தகையா
மசிவபிரேரகக்கால் பெண்களை சிந்தாது விருமபிய அபிரிபா
முதே, அந்திண்பாபமாநாசி சிவஸ்மரணையுடன் பூர்க்கையாந
வந்தாரென்றே சரிந்தென்க கூறுகலால் “முன்னிய வேட்கை”
என்னாது, அதிகப்படுதலால் லென்று பொருள் தருகின்ற “கூர்”
என்ற திருமொழிபை மேலும் புணர்க்குந் பூர்வாபர விரோத
மாகும்; சேக்கிழார்பெருநான் நிரவாகுகினின்று வந்த கலேச
சிவவாக்கில் பூர்வாபர விரோதம்காண்டல், எவராலும் எவ்வாற்
றானும் எக்காலத்தும் எட்டுணையேனு மிபலாதாதலால், பரமசிவ
னுக்கே முத்ததிகளது கைத்தொண்டை முன்னிய வேட்கை
அதிகப்படுதலாலென்று பொருள்கொள்ளுகின்ற நல்லெண்ணமே
திண்ணமென்க.

இனிச் சிவபிரான், முத்ததிகள், பெண்களை விரும்பிய குந்
றத்தினால் அவரைப் பூமிக்கு அனுப்பினதாக வெளிக்காட்டி,
யதற்கிசையச் சரித்திரமுறை கூறுமிடத்து, முன்னியவேட்கை

௨௪ சிவசுந்தரசாயாரூபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

கூர்” என்றதற்குச், சுந்தரனை நீ பெண்களை முன்னியவேட்கை கூருதலால் என்று, பெரியார் பொருள் கூறினும், பரமசிவன் முன் பின் நோக்கி உள்ளிட் டு நர்வா நுநர்கெனக் கருதி, மூர்த்திகளது கைத்கொண்டை விருந்தி அதற்காகவே பூ மிகுது அனுப்புதலை வெளிக்காட்டாது மறைத்து வைத்ததுபோல், அவனருள் வழிபாட்ட அபிரியாநம், திருவருளை முன்னிட் டு முன் பின் நோக்கி உள்ளிட் டுண்மையுணர்வா நுநர்க வெளக் கருதியே, அதனை வெளிக்காட்டாது, அவ்வாறு கூறினதாகவே கொள்வா ருத்தமென்க.

இவ்வாறு பரமசிவன், நாம் உன த வாய்க்கொண்டை முன்னிய வேட்கை கூர்தலால், நம் ஏவலால் நீ பூ மிரிவ வந்தனை என்று கூறவேண்டிய அவசியம் யா நமில்லாதிருக்கவும், இகனை முன்னரே கூறிக் காட்டியது, உடனை அவ்வேட்கையைக் தெரிவித்து ஏதுவுங் காட்டிப்பாடுகிறதென்பதாம். இகனை வாய்க்கொண்டை விருத்தத்தாலுங் கண்க. “மற்றுநீ வன்மைபேசு வன்மெண்டனென்னுநாமம், பெற்றனை நமக்குமன்றிப் பெருகிய சிவபெருமிக்க, வற்சனைபாட்டேயாகு மாதலான் மண்மேனாமரை, சொற்றமிழ் பாடுகென்றார் தூமறை பாடும்வாயார்.” இதில், நீ மென்மையின்றி வன்மையே பேசினும், நமக்கு இடையறாத திருத்தொண்டனே யாமென்று தழுவிக்கொண்டதும், பரமசிவனை மூர்த்திகளது பரப்பிரயோசன வாய்க்கொண்டை விருத்தி வேட்கை கூர்ந்தாரென்பதை இனிது விளக்கும்.

மூர்த்திகள் நேரே பேசிய வன்மையும், மென்மையாய் நன்மையே பயக்குமென்று, பரமசிவனை மிகுந்த ஆகரவுடன் ஏன்று கொள்வாரானல்? மூர்த்திகளிடத்து, எப்பொழுதாவது எவ்விதத்தினாலாவது ஓரணுத்துணைக குற்றமாவது உளதாதலும், அது நோக்கி அவர்வரசுக்கப பெறுகலும் உண்டென்று அறிவில்லாராவது கூறுவரா? என்பதாதித்துணர்க.

இனி நமக்கும் “அர்ச்சனை அன்பில் பெருகிய சிறப்பின்மிக்க பாட்டேயாகும்” என்பதை, பரமசிவன் முன்னரே கூறியது, மூர்த்திகள் ஆதிசைவ மரபினராய் வந்தமைபால், அம்மரபிற் சூரிய முக்கியுமான சிவார்ச்சனையில் பூவேசித்துவிட்டால், தாம்

முன்னியவாய்க் கிருத்தொண்டிறகு இடையிடுநேருமெனக்கருகி
பேயன் றீவெறிலலை இதனை, வானாபாட்டேயாருமென்னாது, அ
ன்பில்பெ நகியசிறப்பின்மிக்க என்று விசேடணங்கள் அடுக்கிமிரு
த்துக்கூறிய ஆசைப்பெருக்க மும, அது உண்மையே என விளக்கும்.

அங்ஙனங்கூறிய விசேடணங்களும் நான்கேயாகக்கூறியது.
மூர்த்திகள் திருவாயினின்று வெளிவருகின்ற தேவாரத்திருப்பா
சுரமெல்லாம், சரியா திராற்பா தங்களை விளக்கச் சீவர்களை அவ்வழி
பபு குத்திடய்விக்கின்ற பரப்பிரயோசனத்தையேவினை விப்பதென்
னும உண்மைவிளக்குதற்கே என்க.

“மண்மேல்நம்மைசொல்தமிழ்பாடுக” என்றது, பரமசிவன்,
மூர்த்திகளிடத்து விரும்பியவாய்த்திருத்தொண்டு. பாஷைகளிற்
சிறந்து இனிமையே தன்மபமாகிய தமிழிலேயே என்றும், அதுவும்
அகற்குரிய தமிழ்தேசமாகிய தென்னாபூமியிலே திகழும்படிவிரு
ம்பினாரென்றும், மேலேகூறியதைவலியுறுத்தியது காண்க. பரமசி
வனுக்கு வேறுநாமங்கள் கூறுது, “தூமறைபாடும் வாயார்,” என்
று கூறியதும், எவராலும் மறுக்கமுடியாத முக்கியப்பிரமாணமா
கிய தூபசுருதியைநேரேதமது திருவாயில்வடமொழியினாற் பாடி
யருளினவராயிருந்தும், அம்மொழியின் காடின்னியம்நோக்கி அ
தில்பராமுகராய் இனிய தமிழையே விரும்பினாரென்று பக்கத்துணை
யாய்மேலும்வலியுறுத்துகின்ற மாண்பு காண்க.

பரமசிவன் பாடுகுவென்றருளியபின்னும், சுந்தரமூர்த்திகள்,
“கோதிலாவமுதேயுன்றன் குணப்பெருங்கடலைநாயேன், யாதினை
யறிந்தென் சொல்லிப் பாடுகெனென மொழிந்தார்.” என்றிருவிரு
த்தத்தின்படி, பரமசிவனைநோக்கித், தன்னைப்புகித்தேவர்களை
ஏனையர்போலிறவாது நீண்டகாலமிருக்கச்செய்தல் நோக்கி உபசா
ரமாக அமிர்தமென்று சொல்லப்பெறினும், என்றுமிறவாமையைச்
செய்யமாட்டாதகோதுள்ள அமிர்தம்போலாகாது, தன்னையே நி
னைக்கின்றவர்க்குத்தன்னையேபோல என்றுமிறவாப் பெருவாழ்வு
தந்தருளுகின்ற உண்மை அமிர்தசொருபியாகிய எம்பெருமானே,
தேவரீருடைய அபாரகுணத்தைய மகிமைகளோ? ஏனையகடல்கள்
போலாகாமல், ஒவ்வொன்றும் பெருங்கடல்களாயிருக்கின்றன;
அடியேனோ? நாயேன்; நீரைநாவால்நக்கியுண்பதேநாயினியல்பு;

உக 'சிவசுந்தரசாயாநுபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

அது ஒரு சிறு குழியினீரையே னுமுற்ற முண்பதரிது; அந்நாயனை யேனாகிய நான், தேவரீருடைய குணப்பெருங்கடலை யுண்டறிந்து ரைப்பதெங்ஙனம் என்று விண்ணப்பித்த நுனிநூர்.

சுந்தரமூர்த்திகள் பரமசிவனையாபி ந்தும் இவ்வாறு கூறிய து, தாம் சிவர்களை உபவித்தற்கே, சிவர்கள் போல மானுடசரீரியாய் வந்தமையால், சிவர்கள் பரதந்திரர், சிவனை சுதந்திரன்; அவன் செய்வித்தாலன்றித்தானே செய்யும்வளிரிவச்சிவரன்னும் உண் மையைப், “பாட்டுனித்தாலாரொருவர்பாடாதாரே” என்ற சுரு தியின்படி, பரமசிவன் பாடுநிங்கத்தாம்பாடினதாகக்காட்டிவிளக் கக்கருதியேயன்றிவிவிலலைபொன்க. இவ்வுண்மையே இவ்வாறு பின் வருமிடங்கடோறுங் கொள்க.

மூர்த்திகள், எதைபறிந்தெதைசொல்லிப்பாடுவேனென்று தேட்டுக் கொண்டபின், அவர்கருத்தின்படியே, “முன்பெனைப்பித் தனென்றேமொழிந்தனையாதலாலே, யென்பெயர்பித்தனென்றே பாடுவாயென்றார்,” இதனால் பரமசிவனுக்குத்தன்னைப்பித்தனென் னாகுறுதலில்மிகப்பிரிய முன்டென்பது வெளியாகின்றது, பல்லா ரிரஞ்சொற்களில்வேறொன்றுங் கூறுமையாலும், நீமுன்சொன்ன படி என்னைப்பித்தனென்று பாடுக என்றாலேபோதியதாயிருக்க, அவ்வாறுகூறாமல்பித்தனென்று, இருமுறைகூறியதாலும், அதனை என்பெயரென்றுங்காட்டி, அம்மட்டிலும் அமையாது, என்றேயெ ன்று ஏனைச்சொற்கோப்பிரித்தொதுக்குகின்றபிரிசிலையேகாரமுங் காட்டிக்கூறியதாலும், மூன்புமூர்த்திகள், நீபித்தனொன்றெபொ முதும், “பித்தனுமாகபின்னுமேயனுமாக” என்று இருமுறை தாமுங்கூறிக்கொண்டமையாலும், இன்னும்பல ஏதுக்களாலும், தன்னைப் பித்தனென்பதில் பரமசிவன் மிகப்பிரியரென்பது திண்ணமே.

மிகுபிரியம் நோக்கியே இவரின்முன்னையர்களாகிய ஸ்ரீமந் மாணிக்கவாசகராகியமூவர்களும் இவ்வருமைத்திருமொழியைத், தத்தஞ்சுருதிகளிலும் பற்பலஇடங்களில் வைத்திருக்கின்றார்கள். பித்தன்னென்னுஞ்சொற்பொருள், பயித்தியகாரனென்பதாம். அள வறிந்துசெய்யத்தெரியாத பயித்தியகாரர்போலப், பரமசிவன் “குடங்கைநீரும்பச்சிலையுமிவார்க்கிமையாக்குஞ்சரமும், படங் கொள்பாயும் பூவணையுந்தருவாய்மதுரைப்பரமேட்டி” என்றுபெ

நிபார்கூறியபடி, ஒரு உள்ளங்கையளவினதாகியநீரும் ஒருபச்சிலையுந்தனக்குப்போகித்தவர்களு, அதற்குத்தக்கஅளவினதாகியபலனைக்கொடுக்கவே அளவிற்குநொய்யுமுறைமையாயிருக்க, அவ்வாறன்றிஇந் சிரபதவிபிரமபகவினிஷ்ணுபதவிமுதலியபெரும்பதவிநோக்கொடுக்கென்றபயித்தியக்குணமுள்ளாரென்பதை, இப்பித்தினன்னுஞ்சொல்லேகவிபள்ளாக்கி, அவரதுஅளவுகடந்தகொடைப்பிரபஞ்சக்கைகற்பிரகாசப்படுத்தலால், ஏனையசிவசங்கராஜநாமங்களைக்காட்டிவும், என்பெயர் பித்தனைன்றேபாடுவாரென்பதுதாமேகூறிக்கொண்ட இந்நிவ் பசிவநாமத்திலுமிடப்பிரியரென்பதுதெரியப்பெறும். இந்நிவராமத்தைச்சுருதியும் எடுத்துவிளக்குமென்க. இக்குணப்பொருஞ்சிறப்புநோங்கியே, சுந்தரமூர்த்திகள், இரக்கொல்லாத, தமதுரித்தமுறையேபற்றிவெளியிட்டுநோக்குவார், அகந்தையையுமியவேதியரைத் தாம்மேகாபித்தாப்பித்தமேனென்றிழிக்துங்குறியதாகக்கொள்ளும்படியும், உள்ளிட்டுநோக்குவார், மேற்கூறியஉண்மைப்போருளை கொள்ளும்படியும் திருவுள்ளப்பெண்ணிட, தாம் சிவர்கள்போல மாணுடைய வினராய்நிற்கின்றபேலையாகிசைபடகறினதன்றிவேறில்லையென்க. இவ்வுண்மையைஇனிஇவர், நீதிசசபைகளில்வழக்குப்பேசிக்கைவந்தவரெனவும், பழையசிற்சைபயிலாடுகின்றவரெனவும், வெளியிட்டும், உள்ளிட்டும்பொருள்கொள்வார்கொள்ளும்படி, “பழையமன்றாடிபோலும்” என்றுபின்கூறுதலாலுத்தெரியலாம். சரித்திரமுழுதுமே இப்படியேமூர்த்திகளசெயலெல்லாம் உள்ளிட்டு நோக்கியே உண்மைபுணர்க.

சுந்தரமூர்த்திகள்அதுதிருவாய்த்தொண்டைப்பரமசிவன்விரும்பியது, அத்திருவாயினின்றும்வெளிவருகின்றதிராவிடவேதமாகியதேவாரச்சுருதியை உலகெலாம் நோக்கிஅவ்வழியின்றிய்தலாகியபரப்பிரயோனத்தின் பொருட்டேஎன்றுமேற்கூறியதை, “எல்லாவலகுய்ய, பல்லாலுலகினினம்புகழ்பாடென்று, புரமெய்தானருள்செய்தான்” என்றுபரமசிவன், மூர்த்திகள்முதலில்திருப்பதிகம்பாபன உடனே அவரைநோக்கிக்கூறியதைவிளக்குகின்ற பெரிய புராணத்திருவிருத்தத்தாலுமினிதுகாண்க. இவ்வாறுசிவாஞ்ஞஞ்சிரமேற்கொண்டருளியமூர்த்திகள், திருவெண்ணையூர்முதலாய் சிவஸ்தலங்கடோறுஞ்சென்று தேவாரம்பாடிச்சித்தம்பரதேயிச

உஅ சிவசுந்தரசாயாருபசிவமசிமாசங்கிரகம்.

னஞ்செய்துகொண்டு திற்குர்பொழுது, திருவாருர்விதிவிடங்கத் தியாகராசப்பெருமான், “தாளமெறிபுனன்மறிதிரைப்பென்னி, மடுத்தரீள்வண்ணப்பண்ணையாருநில் வருகநர்ப்பாலென,” ஆளுநா டிகத்தருளிணர். இதில்திருவாருநுக்கு, அபிச்சிபிசுத்துக்கூறிப் ப விசேஷணப்பொலிவினுட்பொருள்கள் பற்பலவாய் விரியும் நிற்க. அவ்விசேஷணங்களும், பிரவாகமாறுதகாவிநிந்தியை விளக்கிப் ப த்துச்சொற்களாலமைந்து திற்றலை நோக்கல், என்னயே கவமானுட ராஜாக்களுக்குரியனவாய், இடையிலாவது, ஆயுள்முடிவிலாவது, அழிந்தொழிகின்றதகாங்கம்போலாகாது, தம்மைப்போலவே எ ன்று சித்தியங்களாய்விளங்குகின்றதகாங்கங்கையுடைய ராஜாதி ராஜமகாராஜவிதிவிடங்கத்தியாகராஜப்பெருமான், ஜெகமெல்லா ந்திருவருட்செங்கோல்செல்லக் கொலுவிற்றி நந்தநாளுகின்ற பெ ருஞ்சிறப்புவாய்ந்த சிவராஜதானியாகும் இத்திருவாருரென்பதி னிதுவிளங்கும்.

சிவாஞ்சைசிரமேற்கொண்டு, புத்திரர் திருவாருநுக்குவரு ம்போது, பரமசிவன், முன், வருகலென்று ஆளுநாபித்தஅம்மட்ட டிலமையாது, ஆராதகாதலினால், அத்திருவாருரி லுள்ளார்யாவருக் கும், நம் ஆருரானவன்மது ஆராதகாதலினால்நாமேபோய்த்திரு வாருநுக்குவரவேண்டுமென்றழைக்கதுநோக்கி, அவனும் ஆராத காதலுடன் வருகின்றான், நீங்கள் யாவரும் நம்மைப்போலமிகமகிழ் ந்தெதிர்கொள்ளுங்களென்று ஆளுநாபித்தருளிணர். “தேராரு நெடுவிதிந் திருவாருர்வாழ்வாருந், காராதகாதலின்மமாருரனா மழைக்க, வாராநின்றானவனை மகிழ்ந்தெதிர்கொள்வீரென்று, நீராரு ஞ்சடைமுடிமேனிலவணிந்தாரருள் செய்தார். என்றதிருவிருத்த மினிதுவிளக்கும். இதில் ஆராதகாதல் என்பது இரண்டிடத்துங் கொள்க. நாமேவலியச் சென்றழைக்கக் கூடிய அத்துணைச்சிறப்பு டையவனை அவனென்பதை, “நம் ஆருரன்” என்ற திருமொழி நன்குவிளக்குதல்காண்க, இதனாலுமிவ்^{சிறா}சிவவர்க்கத்தவரே என் பது தெளிவாயது.

சிவாஞ்சையின்படியே திருவாருர்வாழ்வார்யாவரும், அந்நக ரில் அளவில்லாத அலங்காரஞ்செய்து, முத்திகளைச் சிவனை எனத் துணிந்தெதிர்கொண்டவணங்கித் துதித்தழைக்கவந்தருளிச்சந்தி திசென்று தேவாரம் பாடுமென்பாழுது; தியாகராசப்பெருமான்,

“தேதாழைமயாகவுனக்குத் தாமரைத்தந்தனம்” என்று அருளிச் செய்து, “அன்று மகலட்சுயர்களைல்லார் தம்பிரான் றேழுமரென்றேயுறைத்தார்” என்று பெரிபுராணம் விளக்குகின்றது. இதனாலும் மூர்த்திகள், சீவவர்க்குத் தினரல்லா சிவவர்க்குத்தவரே என்பது தெளிவாகிறது. என்ன? பிரமவிஷ்ணுவாதியாவரும் சீவர்களே. சீவரெல்லாம் தம்பிரானடிமைகளே. மூர்த்திகள் அச்சீவரினொருவரானால்; அவ்வாறே தம்பிரானடிமை என்று சொல்லப்பெறுவர். அங்ஙனமாக அது சிவவர்க்குத்தவராயி நுத்தல்கோக்கியே, தியாகராசப் பெருமான், “நம்மையுனக்குத் தேதாழைமயாகத்தந்தனம்.” என்றருளியவாறு தம்பிரான் றேழுமரென்று வழங்கப்பெறுதலாலென்க.

ஆனால், குபேரனைத் தேதாழை என்று கூறுகலெங்ஙனமெனில்? அவன், இசுற்றெனத்தவஞ்செய்துவேண்டிக்கொண்டதற்குரங்கி, வேண்டுவார் வேண்டுவேதேயிடுங் கிருபாவள்ளலாகிய பரமசிவன், அவர்க்கு நுபெருஞ்செல்வம் ழங்கொடுத்து, அது சாமானியமாயினும், இவ்வரியரம்மத்தமும் கோக்கி, உபசாரமாகத் தேதாழை என்க. மூர்த்திகளைத்தாமே ஆராதகாகலினால்வலிந்தமைத்து, உயர்க்கும்மகிழ்தேதிர்கொள்ளும்படி ஆஞ்ஞைசெய்து, அவர்ச் சிதியில்வந்தஉடனே எல்லையில்லாத ஆவலுடன் தாமாகவே வலிய, நம்மை உனக்குத் தேதாழைமயாகச் சுத்தக்கிரயஞ்செய்து தந்துவிட்டோமென்றதுபோல உண்மையாகக் கூறியதன்றென்க. இப்படியே பரமசிவன் மூர்த்திகளிடத்துச் செய்யும், ஒவ்வொருசெய்யலும், உற்றுநோக்கி நடத்துப், பரமசிவனுக்கு, இவரதுவாய்த் திருத்தொண்டிப்பதையிந்தவருப்பமுண்டென்பதும், அதுபற்றியே இவரைத்தாமேகாரணம் புணர்த்திப்பூமிக்கனுப்பினாரென்பதும் தெற்றெனவிளக்கமாகி, “முன்னியவேட்கைகூர்” என்றதற்குப், பரமசிவன், இவரதுவாய்த்தொண்டு பரப்பிரயோசனமாகக் கருதிய ஆசையதிகரித்தலால், என்று முற்கூறியபொருளை வலியுறுத்திவிளக்குமென்க.

முன்கயிலாசத்தில் உமாதேவியார் ஆஞ்ஞைசிரமேற்கொண்டகடலினிபார், இத்திருவாரூரில், உருத்திரகணிகையர் குலத்திலே தமமைப்புத்திரியாராகப்பெறுதற்குரிய அருந்தவம்புரிந்துவருகின்றாள். என்னும்பெயருடையபெண்மணிக்குப்புத்திரியாகவந்தவதானந்தருளினார். இக்குலத்தைப்புகியவர்குலமென்ப. இதன்பொ

௩௦ சிவசுந்தரியா நபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

நான், இக்குலப்பெண் கள பிறப்பிற்றப்பில்லாதபரமபுத்தியாகியபரமசிவனையேதமக்குராயசாகுக்கொண்டவர்களைப்பெண் களுக்குரிய நாயகர்களாகிய பிறப்பிற்றாபுட்பட்டபுத்திகள் போன்றபதியில்லாமென்பதேயாம். இதனை, இம் நூல் வாளாகுணிகையார் குலமென்னுதுருத்திரகணிகையார் குலமென்பதே கூறப்பெறுதலாலுத்தெளியலாம். இக்கமலினியாநும் அயோனிசராகவே வந்தவதரித்தருளிநொன்பதைச், சிவனைப் பபதிபாக்கொண்ட இக்குலமேகன் குவிளாகும். இவ்வாறு அவதரித்த நாரிய இவர்க்குச், சிவ மல்லிபர்களாகியபெரியோர்கள், சிவனுக்குரிய அநிமுகியபரிசுத்தசுபநினைப்பதிருவாநிறைநகத்திரகினத்திலே, பரவைபாள்ளன்று நாமகரணஞ்செய்தார்கள். இதனை, “பரவையாநென்னுநாமம், விநியுனிவிளக்கந்தாலைமேதகுசான்றோரான், மதியணிபுனிதனன்னுண்பங்கலவணியாழ்சாத்தி” என்ற திருவிருத்தத்தாற் காண்க. முன்மூர்த்திகள்கிவனாலேயேநாமகரணஞ்செய்யப்பெற்ற ஜிபாலவே, இவரும் சிவ மல்லிபர்களாகியேநாமகரணஞ்செய்யப்பெற்ற தாம இவர்களின் நன்மையால், இவர், பாநுடவடி வினையாப்படியில் வந்தபின்னும், இவருக்குத் தமேபெற்ற பிறற்றலாலும் இவர் சிவசுந்தரி வர்க்கத்தவரே ன்பட்டிதெளிப்பெறும். இவர், பூமியில் வந்தபின்னும் பூவாயுணர்ச்சியுடன் கயிலையில் போலவேபாதொரு விகாரமுமின்றி நிரந்தரன்றி, எவ்விதவிதாரமுபெற்றாரல்ல. இதனை “உள்ளெய்த்தன்மைமுள்ளை புள்ளமைபுத்தோன்றவுய்ப்பார்.” என்ற திருவிருத்தத்தானுத்தெளிபலாம்.

இவரையும், மூர்த்திகளையும், கயிலாசத்தில் ஒருவரை ஒருவர் நினைக்கச் செய்து, அதுவேவெளிப்படுகாரணமாகக்காட்டி, பூமிக்கனுப்பியபரமசிவனை, இப்பொழுதும் அவ்வாறு நினைப்பித்து, அவ்விருவருக்கும் உலகறியவிவாகஞ்செய்துவைக்கும்படி திருத்தொண்டாரனைவருக்கும் ஆஞ்ஞாபித்து அவ்வாறு செய்கின்ற நாரினார். இதனை, “என்றின்னனவேபலவுப்புதலுமிருநாரளகச்சுருளோதியையும், வன்றெண்டரையும் படிமேல்வா முன்பருள்வானருளும் வகையாரினைவார், சென்றும்பர்களும்பணியுஞ்செல்வத் திருவாரூர்வாழ்பெருமானடிகளன்றங்கவர்மன்றலேரீச்செயுமென்றடியாரறியும்படியாலருளி.” என்ற திருவிருத்தத்தாற் காண்க. இதில் “படிமேல்வா முன்பருள்வானருளும் வகையாரினைவார்,” என்ற திருவிருத்தத்தானுத்தெளிபலாம்.

பொருள்களைத் திருநாளை முன்றிப்பெற்றுக்கொண்டு உத்தமசீல
ந்தகுமுதலிதனைப்பாடிவனை, வெப்பிப்பதாநாங்காடிப்பூ
மிக்கறுப்பினைப்பாடி, அப்பாபிரசுபாசனகறின்பொருட்
பேடென்பதும், இவாசிவவர்க்கங்கவிரைப்பதும், விளக்கிடாகப
ரிபக்கிந்துசீவவர்க்கத்தினாலல்லவென்பதும், இவைமுகவியுட்கி
டைப்பெய்தலைல்லாதென்றெனியாத்தும், இவ்வாறேஇப்பிரிப
புதானமுமுதிருபு, ஆங்காங்குள்ளிடங்கிலாகியுள்ளையுணாக
தகாதெநாபகங்காபுபாபு. அவைகளைப்பரிசுரிவாபிதாமாக்கி
ரைப்பெய்திவெப்பிடங்கெடுத்திசுவார்த்து, அவ்வாறேநகா
ங்குதிசென்பதுகந்தனாகவாய், “அந்நாமவகைப்பாடுவாய்.”
என்றுஇத்கிறுவித்தகதிலாபிரிபுதிதவிபக்கரிபகந்த.

இவ்வீ நவ நூ ௧, சிவவர்க்க த்தவ நுச்சிவரகதிவாககர் தவ நுநா
தலால், இ ாசனா, கம்பதிகள் போல இலந் தவ நுநகநபபாப் ௨௨ ௨௦
கூடலா திபலவிஷபபக நுநகாபல்கிதநகநாட் பபலலா பபநாந
கனசொ ண்ட ிகாலத நுக்கிரைய, உலககோககத நுநுதடி க நக்கா
டாபபாடகநா நகிவாபே நுந்ரீ வநிலைஎன்க இவ்வி நவ நுநா
நுவநகர உவாநிநுந் திதநகநி போபிரலாபிதநகநாககக நுநி
நுநி நுநா ப்஥நி ஸுமா க்காங்நுநா உட்நைடகநா தர், அவ்வி நப
பினைகொவிசரிபாகிபபமாசிவவிடக் கிலேயே கூறிபிரார்த்திதத
மைபாலும், அக'ன நுவனே முடிபித்தநைபாலும் இவர்கள், விகா
தமுள்ளவாபாபா ௨) திரிநகாசிவன் அந்ந் நிரபகண்டனைசெய்த
லேயன்றி, நுவகந்தநத் ததகநுநததின் நமுடிபிக்கமாட்டா
தலாலு ௨, ௨) பாபவிடத் துளளவி நுப்பநுநால் முட்டித்தானெனில
அவநிடக நில்பகதபாதமுநகாக, கிரீபகதபாதினன்னுஞ்சு நநிக
னாமபொப்பாகிபபாத தவநீன மம் வருமாதலாலும், பரமசிவன்
எப்பொழுது பரிடத்துகிரீபகதபாதியேஎன்றுகூறுமபிரபலசு
ருகிபபிரமாநாபஎப்பொழுதுநுந்தாபுருகாதலாலும், இவ்விநுவநும்
நிவிநகரிகளையென்றுமேற் கூறிய அண்மையேஎன்பதினிதுவிள
ங்கும்.

மூர்ச்சிகள், மாணுவடிவின் ராப்பீட்டியில் வந்தபின்னும், இவரது பத்தினியாகிய பரவை குச்சுமையாட்களாய்ச் சிவகணங்களேவந்து குண்டையூட்டி, மெல்லிமூழ்குஞ் சமந்து கொண்டு வந்து, திருவாளிற் சோபயார்களானால், இவ்விருவரையும்

௩௨ சிவசுந்தரசாயாரூபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

யுஞ் சிவனுஞ்சிவசத்திபுமே என்னுதுவேறுகூறுதற் கெவ்வாற்றா
னுமிசையுமோ?

கோட்புலிநாயனார், உள்ளபடிமனப்பூர்வமாக, அதிசுந்தரதி
வ்யலக்ஷணதருணிகளாகிய தமதுபுத்திரிகளிநுவரையும், மணஞ்
செய்துகொண்டருளுகவென்றுதாமேவலியப்பிரார்த்திக்கவும், மூ
ர்த்திகள், அவ்வாறுவந்துகொள்ளாது அவர்களைத்தமக்கும்புத்தி
ரிகளாகவேகொண்டருளுவாரானால், நிவினாரிபாகிய இவர்பூர்வ
சிவசியமனங்கடவாமையொருட்டுப்பரவையாசைமனஞ்செய்து
கிருதஸ்தர்போலடித்தல்நோக்கி. இவரைஎவ்விதத்தினாலாவது
ப்போதாவது பெண்விருப்புற்றுச் சிற்றின்பநகர்தவவென்று கூ
றுதற்கியையுமோவென்பதுஉத்தமருணர்வாரென்க.

தன்ராதினிலோகங்களாகிய இரும்புத்தனையாதிகளையேபொ
ன்னுக்குவனதரிசனவேதி பரிசனவேதிகள். இதுசிவசியமனமே.
இங்ஙனமாகவும், அப்பரமசிவனே, மூர்த்திகள்பொருட்டுந், தரிச
னபரிசனம்யாதுமின்றி, லோகமல்லாதசட்டமண்ணையசெங்கல்
மாற்றுபாரந்தபொன்னுக்கீட்டுகொடுப்பாரானால், மூர்த்திகளிடதனுள்
ளஅதிப்பிரியமும்; அதற்குரியகாரணமின்னதென்பதும், உண்மை
கண்டுணருந்திண்மையறிஞரன்றியாவரறியவல்லுநர்.

மூர்த்திகள், சகாழிப்பதியானது ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தர்திருவவ
தாரஸ்தலமாதலால், இதனைமிதித்துக்கொண்டுட்செல்லேனென்று
புறத்தேபோதல்கண்டு, தோனியப்பாம்பிகளிறைந்துஅவரெகிர்செ
ன்றுபாடுவித்ததும் திருவதிகைவீரட்டானமானது அப்பமூர்த்திக
ள்திருக்கைத்திருத்தொண்டுஞ்செய்துவிற்றிருந்தருளிபதலமாது
லால், இதனுட்செல்லேனென்றுபுறத்தேதர்மடத்திற்கென்றுதிருப்
பள்ளிகொண்டருள, உடனேவீரட்டானேசுரர் அங்குச்சென்று இ
ருவர்க்கரியஅருமைத்திருவடிகன்பன் முறை சூட்டிப்பாடுவித்தது
ம்திருக்கச்சூரிலே எஸ்வரநாமப்பிரதித்தமகைஸ்வரியமகாப்பிரபு
வாகியபரமசிவன்பிணைநின்றுவந்துஅன்னமளித்ததும் திருக்கு
ருகாவூரிலே, சமஸ்தசராசரசிவகோடிகளனைத்தையுந்தமக்கடிமை
யாட்களாய்வைத்தாளுகின்ற பசுபதியாகியபரமசிவன், சோற்றுச்
சுமையாளாய்ப்பொதிகோறுசுமந்துவந்து மார்க்கத்திலே காத்தி
நூந்துகொடுத்தருளியதும் மூர்த்திகள் திருமுதுகுன்றம்நோக்கிச்

செல்லும்போது, பரமசிவன் வெத்யராய் வந்து இது கூடலையாற்றுக
 ரக் குசசெல்லு வவழி என்று கூறி அங் குசசெல்லுவிக்குப்பாடுவித்த
 தும், திருமுது கன்றக்கிற்பெற்றொன்னை, மணி மக்தாற்றிவிடு
 வித்ததும், ச்ருவாருநர்க்காலலபகதி ந்ருநாத்திலெடுபித்ததும்,
 அதனை அக்ருதத்திலுடனேகாட்டாதுமறைபிடுத்து அதற்கொரு
 பத்கார்பாடிய நலியின் காட்டியதும், அகன்றின்னும் அப்பொன்
 னைமாற்றுகுறையகாட்டி, அதற்கொருபதி கார்பாடியருநியபின்
 அதனை யேமாற்றுகேரோககக்காட்டியதும், இவை பொன்றனப்ப
 லவும்உற்றுநோக்குவார்க்கு, மூர்த்திகளா திவாய்க்கி நக்தொ
 ண்டில், பரமசிவனுக் குளல்லின்று மேலு மேலு முதுகவளருகின்ற
 அகிலிருபமும், அகனாலேயேபரபிரபாசனங் கருகி இவரை,
 வலிநதுகாநாணம்புணாததிப பூமிக்கனுபபிஞ்சென்று மேற்கூறிய
 துண்மைபேளன்ப துமெதற்கென விளங்குமென்க.

மூர்த்திகள், பரமவராசிபாருடனாகவந்து, கமலாலயத்திருக்
 குளத்தில் வடமேத்திசையிற்றங்கிப பொன்னைக்காணுகபோது,
 அகற்காகத்திருப்பதுகம்பாடிய நலியதை விளக்குகின்ற பெரியபு
 ராணத்திருவிருத்தம், “ஏத்தாதேயி நந்தரி யேனெனுகுந்பா
 ட்டெவவுலகுங், காததாமெம்மலத நககண் ணுளாங்கண் ணுதலை
 க், கூத்காதந்த நாராயிர் கோமாத நின் முன்னென்று, நீத்தாருந
 தொடர்வரியநெறிசென்றாபரவுதலும்” என்பதாம். இதில், மூர்த்தி
 களை “நீத்தாருந்தொடர்வரியநெறிசென்று” என்று கூறுகின்ற
 உண்மைகாண்க.

சாமானியருஞ்சிறிதநீங்கு அளவே, பொன்பெண்முதலியளங்
 ளம் அகித்தியங்களை எனத் துணிற் கூஅப்பற்றெழிதலைபேவேண
 மொராகவும், அதுவேசகலசாஸ்திரசம்மதமாகவும், அதுவேமுத்
 திக்கே துவாகவும், அத்தகைய சாமானியர் தரத்திலுமிதுமிகத்தா
 முவானநிலையென்னும்படி, மூர்த்திகள் பொன்னை வேண்டுகிறதலையு
 ம், அவ்வாறுவேண்டும்பொழுதும், காண் இவளிடத்தில் இருமுதுகு
 ன்றத்தில் மணிமுத்தாற்றிவிட்டபொன்னை, இத்திருவாருநர்க்குள
 த்கிலெடுத்துத்தருகின்றேனென்று கூறிய அப்பொழுதே பாரிகசித்
 தாள்; உறுதிகூறி அழைத்துவந்தேன், இவளுமிதுபார்த்துக்கொ
 ண்டிசிற்கின்றாள்; பொன்காணுதொழிதலுமன்றி இவள்முன்னே
 ளனக்கு அவமானமுமுளதாகின்றது, ஆதலால் அம்பலக்கூத்தனை,

இவ்விடத்தில் அப்பொன்னைக்காட் , த் தந்தருளாயென்பனவாதி பொருள் விரிதற்கிடமாக, “இக் கோமளத்தின்முன்” என்றுவேண்டிக்கொள்ளுதலையும், அதுவும்வேறுசெயற்களாற்குறது, பத்திதி வாஞ்சைமுதிர்ந்தவர் போலக்கோமளமென்றமிகவுயர்த்தித்தம்பத்திநியைச்சிலாகித்துக்கூறுதலையும், தமது செய்யுள்மூலமாகவே விளக்குகின்ற இந்நூலாசிரியரே, அச்சுந்தரமூர்த்திகளைப், பற்றுமுற்றுமொழிந்தமுத்தர்களா லும்கூறுவதுதொடர்ந்துசெயற்கரியத்தவாதிதலுத்தமோத்தமநிஷ்களங்கசுத்தஸ்தானத்தில்நிர்ச்சலனராய்நிலைத்துநிற்கின்றவரென்றுஎடுத்துக்கூறுவாரனால், மூர்த்திகளப்பொன்னேவேண்டினுரென்பதும், பெண்ணைக்கோமளமென்றுவாஞ்சித்துக்கறினுரென்பதும், இவைபோலஇன்னுமுன்பிணுள்ளவைகளும்; பரமசிவப்பிரீதிகரமாகலோகோபகாரத்தின்பொருட்டுவந்தருளியகோலத்துக்கிசையநடித்தனவேயன்றி உண்மையென்றுகூறுதற்கு எட்டுணையும் பொருந்துமோவென்பதுத்தமர்களுணர்வாராக.

தயங்காசர்

இகளைப், பின்னையோர்பலரும், “துறந்தமுனிவர்கொழும்பரவைதுணைவா” என்பதாதிதாக உண்மைகூறுதலாலுந்தெரியலாம். பரவையாச்சியார், பற்றுமுற்றுமற்றுத்துறந்த முனிவர்களாலேதொழத்தக்கவரானால்? இவரதுதுணைவராகியமூர்த்திகள் மகிமைகூறவும்வேண்டுமோ? பரவையார் சிவசத்திவர்க்கத்தவராதலினன்றோ? முனிவர்களாலுந்தொழப்பெறுகின்றார். இத்தகையசக்தியாகியபரவையார், சிவமாகியமூர்த்திகள் சிற்றின்பதுகாச்சிக்கு ஏதுவானுரென்னும்கூடுவசனம்எக்கதியிற்புகுத்துமென்பதினிக்கூறவும்வேண்டுமோ? மூர்த்திகள், பொன்னைக்காட்டித்தரும்படிவேண்டும்போதுவேறுநாமங்கூறுது. “கூத்தாதந்தருளாய்” என்றுகூறியகுறிப்பும், பரமசிவனே, நீயும்இவ்விதமாகஎன்னை ஆட்டுவித்துநடிக்கின்றாய், நானும்உன் ஆஞ்ஞைமேற்கொண்டு நடிக்கின்றேன் என்னுமுண்மையைவிளக்கும்.

முன்கயிலையில்உமாதேவியார் ஆஞ்ஞைசிரமேற்கொண்ட அநிந்திதையார், தொண்டைநாட்டிலே, திருவொற்றியூருக்குச்சமீபத்திலுள்ள ஞாயிறுஎன் னும்நகரத்திலே, வேளாளர்குலத்திலே, அருந்தவம்புரிந்த ஞாயிறுகிழவரிடத்தேபுத்திரியாராய் வந்தருளிச்சங்கிலியாரென்னும் நாமம்பூண்டுவளந்துவருவாராயினார்.

இவரிங் வாறுமா னுடவடி வினராய்வரும்போதும் உமாதேவி யார் திருவடி களை அணுத்துணையுமறவாத அன்புடன்வந்தஅம்மு னையினால், அக்காயிலேயிலிருந்தபோது தன்மிடத்துள்ள முதன்மை யான உணர்வுத் தன்மைவிட்டுநீங்கா ஆஉடதைவெவர்தனைதலால். இங் சுவரதடின் னும், தமக்கொருவர்போதிக்கவேண்டாது, தாமே யாவும் அறிந் துகொள்ளு முற்றுணர்ச்சியராயிருந்தாரென்க. இத னை, மலையான்மடந்தைமலர்ப்பாதமறவாவன்பால்வந்தெறி, தலை யா முணர்வுவர்தனையத்தாமேயறிந்தசங்கிலியார்.” என்னும்திரு விருத்தத்தாற்காண்க.

இவர்வினையாட்டிற் குரியசைசுவப்பநுவத்திலும், மாணுடத்த ன்மைசிறிதுமின்றிப்பூர்வரிகழ்ச்சித்தெய்வத்தன்மையாகவே இ ருந்தார். இதனை, “சீர்கொண்மரில்வருஞ்செயலேயன்றித்தெய்வ நிகழ்தன்மைபாரிலெவரும் துசயிக்கும் பண்பில்வள ரும்பைந்தொ டியார்” என்னுந் திருவிருத்தத்தாலும் “வடிவுங்குணமுநம்முடைய மகட்கு மண்ணுளோர்க்கிசையும், படிவமன்றிமேம்பட்டபரிசா ம்பான்மையறிகிலோம்” என்றிவர்தந்தையார்தம்பத்தியாரிடத் துக்கூறுதலையுணர்ந்துந் திருவிருத்தத்தாலுங்காண்க.

இவரது, தந்தையார், இவர்க்குமணஞ்செயக்கருகிப்பேசுவ னுநோக்கி, நீங்கள் கருதுவதுமக்குப்பொருந்துவதன்று, சிவபிரா ன்திருவருளையேபெற்றவராகியஒருவர்க்கேநான் உரிமையாவதெ ன்று, சுந்தரமூர்த்திகளையேகுறிப்பாலுணருமபடி கூறியருளினர். இதனாலுமிவர்முற்றறிவினரென்பதுவினாவிளங்கும். இதனை, “ஏயு மாற்றமன்றிதுவெம்பெருமானீசன்றிருவருளே, மேயவொருவர்க் குரியதியான்” என்னுந் திருவிருத்தத்தாற்காண்க. இதிலுள்ளதே தற்சேகரமும், சுந்தரமூர்த்திகள்எப்போதாவதுபரமசிவனால், குற் றங்கண்டு சிக்கிரக்ககப்பெற்றவரல்லர், எப்போதும் அதுக்கிரகமா கியதிருவருளையேபெற்றவரெனுகின்றவரே என்பதைதன்கு விள க்கும்.

இச்சங்கிலியாரிடத்தென்றுந்தெய்வத்தன்மையே யுள்ளதெ ன்பதை, இவரைமணஞ்செயக்கருதிமணம்பேசிவரச்சிலமுதியரை விடுத்தானொருவன், அத்தீமையை ஆங்குச்செய்தமையால்உடனே இறந்தமையாலும் அவனிறந்ததுபோலவே அவனாக்கிடுக்கப்பட்ட

டாருமிற்று அவனுன்சென்றமையா லுந்தெளியலாம். இரணை
‘தீதங்கிழைத்தேயிறநகரன் போறசெல்லவிடுத்தாருடன்சென்றார்
என்னுந்நிருவிருத்தக்காற்காண்க. இகனால், இவரது குலமும்வடி
வும்கோக்கமணஞ்செயக்க நயியஅபுகிபூர்வமானகுற்றத்திற்கே
உயிரிழந்தொழியும்பெருந்தண்டனை சிசுநகனுகிரிநதும்இன்னு
மிவர்சரித்திரமகிமைமுற்றுகிரிநதும், இவரைசசுநகரமூர்த்தி
களதுசிறப்பன்பதுகர்ச்சிக்குவதுவானவரென்றுபோகடிவசப்பட்
டுக்கூறும் புத்திபூர்வப்பெருங் குற்றத்திற துளதாருந் தண்டனைக
ளிவ்வளவினவென்றெடுத்தானாத்க லெம்மனோர்க்கிபைவதன் று,
அமைக.இன்னுமிவர துதெய்வதகன்னைவிளக குவனப்பற்பல. ஆங்
காங்குற்றுகோக்கபுண்மைதெளிக.

இசசங்கிலியாரைசசுநகரமூர்த்திகளுந்குட ணஞ்செய்விக்கு
ம்பொருட்டுப்பரமசிவனே இரண்டு முறைசென்றுடன்பாடுசெய்வி
த்துத்திருத்திதாண்டர்க்கறிவித்த நள, அவர்களும் அவ்வாறுசெ
ய்தார்கள். இக்கலியாணமுபபரவையாடகலியாணமும்பெற்றார்சுற்
றத்தார் சம்பந்தம்சிவிதுமின்றித், திருத்தொண்டர்களைபாத்திய
ஸ்தர்களாயிநுநதுசெப்பப்பெற்றமைபாலுமிவர்கள் சிவவாகதத்த
வர்களேஎன்பதினினுதெளியலாம்.

மூர்த்திகளும் பரவையார்சங்கிலியாரும், சிவமுஞ்சத்திகளு
மேயாதலால்வனையர்க்குப்போலஇவர்களிடத்துசசிறின்பநுகர்ச்ச
சிவவ்வித்ததினும் எப்பொழுதுமில்லை, அனவரதம் உத ர்பானக
மாகிப்பேரின்பமோள்ளுதென்பதை, “இந்திலையிற்பேரின்ப மினி
தமர்வார்” என்றுவிளக்கியஅநுமைத்திருநிருத்தகத்தாற்றெளிக.
இது, இவர்சங்கிலியாரை ணஞ்செய்ததின் அவரோடுகடிஇன்பு
ற்றுவாழ்கின்றாரென்றுஞ்சரித்திரங்குறுமிடத்துள்ளதே, இவ்வா
றுதிருவொற்றியுரினே. ஸ்ரீரசிவமும்சங்கிலியாராகியசிவசக்தியு
மபேரின்பமாகிய சித்தியானந்தானுபவப்பெருவாழ்வறநிருக்கும்
பொழுது மூர்த்திகள், திருவாரூரில்விதிவிடங்கத்தியாகராசதெரி
சனத்தில்மிருவிருப்புற்று ஆங்குச்செலலக்கருகி வெளிவந்தஉட
னேஇருகண்களும்ஒளிமறைந்துவழிதெரியாதாக, அதுசங்கிலியா
ரைப்பிரியெனென்று சிவசந்திதியிற்கூறியசக்தியத்துக்குவிமோத
மாக, அவரைப்பிரிந்துசெல்லினைத்தமையால்வந்ததென்றுடனே

கெரிந்தார் ஓசனை, 'வாடி

விவ்வினைவெட்டுப் பதனை நெய்யு வன் டு, திருவிருத்தத்தா
றகாண்க ஓசனா ியவ கடுகனாய்வுப் பத கெரிந்துகொண்டாரா
தலால், சங்கிலிபாசையி ிபாதி ரு தாலாறைதககண் கள்வெனியா
மென்ப னுந்தெரி சவராயி நுத னு, விநிதிடங்கத் தியாகராஜதரிசு
னனி நபபய குடியாலஅங் ருதெல் லுக்கலை பழநுதலையாகத் துணிந்
துசெல்வாராயி ரு. ஓசனை, நமது கண்பறைந்தது ஞாயமே; அகளை
நாமவகித தககொ ண் ிய புகாநீக்கக்கொள்ள வேண்டும்; நீக்கி
ககோடலு பண்ணமேமொன்று தெரிநதுகொண்டே சென்றொன்
பதுதெளிவாமென்க.

அங்ஙனமா கின்றுடை ிடைபேசுந் வேண்டிப் பாடியதென்னை
யோடு ியை சிவகங்கை நுவ நரிடாகோப ராமசிவனுக் குவிண்
ணப்பித் துபாண முறைவே னுடி யே திருவ ளால்மாற்றிந் கொள்ள
வேண்டிப் பாசக திராகநாதலால், அவாகத், தாம்பன் முறைபாடி.
வேண்டிப் பரிசெபல்கோகதி அவவா றெய்திடநீங்கியுப்குவென்
னுந்திருவுள்க துண ளன் ி வேறிலிடைபண்க. இவர், கண்மறை
நக ளுநாய மீடுபண்க்கொண்டது, பரமசிவன் தன்னால் அத்தியந்த
ரிதிவைக்கா ிபுறவர்களிடத்தும், சிறிது குற்றங்கண்டா லுமப
சுதாரக ின்றி அகநாடுபதண்டனைசெய்பவனே என்னுலகறிதது
சிறி தங்குற்றஞ்செப்பா றுய்பக்கநு ிபதி நுவருட்சையலையென்க
முதகதிசுள, திருவொற்றியுரினின் றும்வருமார்க்கதநிலுள்ளதலங்
காத்ததரிசித் துக்கொண்டுவருமேபா துதி நுவெண்பாககத்தில்கோ
லொன்றும், காஞ்சி புரத்திலிடச்சகண்ணும், குறமுலமென்பவழங்
குசின்றிநுதலுருத்தியில் நோய்க்க முட்பெற்றுத் திருவாளுவர்
துபற்றைக்கண்ணும்கெற்றுப், பரவையாண்டல்தரிந்து, தியாக
ராசப்பெருமானேபுதாதராகஅனுப்பி ண்டல்கீக்குவித்துத்திருமா
ளிகைசென்றின்புற்றமந்தன.

இதனாலும், புறத்திகளும்பரவையாரும் சிஷ்காமிகளாகியசிவ
சக்திகளே என்பதினிதுவிளங்கும். எங்ஙனமெனில்? இவ்விருவரு
ம், ஒருவரை ஒருவர்களைப்போலச்சிறின்ப ஏதுவாகக்காமித்
துப்புணர்ந்துமக்களைப்பெற்று மேலுமேலுஞ்சமுசாரபந்தப்படுமி
யுல்பினா னுல்! காமாகிருற்றமுற்றநீங்கி இருவினை ஒப்புமலபரிபா,

௩௮ சிவசுந்தரசாயாநுபசிவமதிமாச்சங்கிரகம்.

கமுற்றசத்திசிபாதநீகேழுத்திகொடுக்கப்பெறுவென்று காமாநி
குற்றமுற்றும்மீங்கின்னென்றிநிறவேண்டியது அத்தியாவசியமெ
ன்றும், மீறிநடப்பவர்க்குநகிப்புதுத்தித்தண்டிக்கப்பெறுவார்களை
ன்றும், வேதசிவாகமசுருதிமூலமாகயாவர்க்கும்நிதித்தநுரிபபரம
சிவன், அவ்விதிக்குவிசேஷமாகத், காமேதூதாநுமாகச்சென்று
பரவையாரை இணக்கமுர்த்திகள் அவரோடு கூடி இன்புற்றிருக்கச்
செய்வாரா? என்பதுகித்துணருங்கால் இவ்விநுநம் பிரிவின்றிச்
சேர்ந்திருத்தல்மேலேனாபோலச்சிறறின்பத்திற்குஞனுவாகு; பே
ரின்பவினாவேயாய், அதுவேகோபகாரச்சிற்புஞ்ஞவாமென்பது
சுருதிபே, பரமசிவன் தூதாளாகச்சென்றானறிவேறில்லை என்னு
முண்மைதெளிவாதாலென்க.

பரமசிவன், முன்உமாதேவியாரைப்பிரிந்து கவிழில்பொகி
யாயிநுந்தபொழுது, சமஸ்தசீவர்களும், யாதெதாருசெயலுமின்றி
நிஷ்காமிகளாய் உலகவிருத்திக்கேதுவான சிற்றின்பநுகர்ச்சியின்
றிநுந்தசெயல்பிரசித்தமே, மூர்த்திகளுட்பரவையாரும் சிவசக்
திவர்க்கத்தவராதலால், இப்பொழுது இவ்விருவாப்பிரிவுங்கால ஒரு
மாகில், முன்னைத்தம்பிரிவிற்போலச், சமஸ்தசீவர்களிடையலந்து
நிஷ்காமிகளாவார்கள்; அங்ஙனமாதல்அச்சீவர்கள் கன்மசேஷம்
புசித்தொழித்துநன்மையடைந்து விசேஷமாகுமாகலால், அவ்
வாறாகது, இவ்விருவரும்பிரிவின்றிச் சேர்ந்திருத்தலைச்செய்யின்
அதுசீவர்கள் கன்மசேஷம்புசித்தொழித்து நன்மையடைந்துய்த
ற்கேதுவாகுமென்றெண்ணியேபரமசிவன் தாமே தூதாளாகச்செ
ன்றதன்றிவேறில்லை என்க. இதனை, “ஞாலமுப்பயவெழுந்தருளும்
பிதூதர்பரவையார், கோலமணிமாளிகைவாயில்துறுகுவார்.” என்
னுந்திருவிருத்தத்தாலும் நன்குணரலாம். இது, நம்பியாகியசுந்தர
மூர்த்திகளுடைய தூதராகிய தியாகராஜப்பெருமான், பரவையார்
கிருமாளிகைக்கு எழுந்தருளியது, ஞாலத்திலுள்ள சீவர்கள் உய்த
ற்காகவே என்பது தெளியவிளக்கி மேற்கூறியவாழேவலியுறுத்த
ல்காண்க.

நாயகநாயகிகளிடத்துநிகழும் பிணக்கைமாற்றி இணக்கிச்ச
மாதானஞ்செய்யவேண்டுமேல், அத்தம்பதிகளின் தகுதிக்குரிய த
ரத்தினராயுள்ள ரொருவர்க்கென்றுசமாதானஞ்செய்தாற்றான்அக்

காரியம் முடிவுபெறும். இது உலகவழக்கப்பிரசுத்தமே. மூர்த்திகள் பரவைபார்த்துத் துதிக்குரியபெருந்தூதனும் பரமசிவனேயன்றிப் பிறரில்லைபாதலால், அப்பரமசிவனையே அவரும் வேண்டிக்கொண்டார். அங்ஙனம் தூதர்த் துதிக்குந் துதிக்குறையில்லைபாதலால், அப்பரமசிவனை நந்தாளாகச் சென்றோன் லுலகவழக்கில்வைத்துக்கொண்டிருக்காதென்க.

ஒருவரி நவச்செல்வ தூதர்களைப்பலி. அது, பெண்கள் பார்ப்புருடர்கா ரிற்றின்பது கத்தலைச் செய்தற்கு ரகசியமாகச் செல்லும் தூதர்களைச் செயலாம். தியாகராசர்ப்பெருமான், மேற்புறியாடி ஞாலமெல்லாம் உய்த்துக்கலை தூதரென்றே நுனியாசங்காட்டிச் சென்றாராதலால், தாமத ரித்தராய் சல்லாமல், அரிபிரமேந்திராதிசமஸ்ததேவர்களும், அளவில்லாத முனிவர் போகச்சித்தர முதலானோரும், அளவில்லாத தூதர்களை வந்தும், தனாதர்த்துநர், நிருவணங்கத்திருத்தொண்டர்ப்புறம், திருந்தி தேவ நந்த குழந்து சேவிந் துவர, வேதங்களெல்லாந்தொடர்ந்துவர, வாத்தியங்களெல்லாங்கோஷித்துவர, ரிஷபா ஞடராய்ச், கற்பகமந்தாரா திபுஷ்பமழைபொழிந்துவர, ஒரே நிருத்திரிற்சிவ லோக முழுதுங்காணும்படி எழுந்தருளிப்பரவைபார்த்து நமஸ்கரிக்கத் துச்சென்ற நுனியானால்; இதனைச், சிற்றின்பதுகரா செய்தற்கு வணையச் செல்லும் ரகசியத் தூதுபோல்வதென்று முடரேனுமிசைக்க முடியுமா? பரமசிவன் மேற்கூறியவாறு சென்றோரென்பதை 'பாரிடத்தலைவர் முன்னு ம்பல்கணநாதர்தேவர், மேர்வு முனிவர் சித்த ரியங்கர்கனிதைதலாலே, பேரருளாளரெய்தப்பெற்றமாளிகைதான் றென்பாற், சீர்வளர்க பிலைவெள்ளிக் திருமலைபோன்றதன்றே." என்பதுமுதலிய திருவிருத்தங்களாற் காண்க.

இத்தனைவைபலங்களுடன் இடபா ஞடராய்ச் பரமசிவன் சென்றருளியதை உற்றுநோக்கும் உத்தமர்கள், பரமசிவன் தூதரானவன் சென்றது, மேற்கூறியபடி ஞாலமெல்லாம் உய்விக்கும் அநுக்கிரகத்தின்பொருட் டீடயாகுமென்னு முண்மைதெளிவார்கள். ஏனையர், பெண்களையினக்க ரகசியமாகச் செல்லும் தூதுபோல்வதென்று, ஒருவாறுபோகும்வலத்தால் அறிவிழந்துகூறின, அவர்கள் எத்தனைச்சிறந்தாராயினும் சுகித்தற்கரியபெருந்தண்டனைப்பட்டுத்

சுய சிவசுந்தரசாயாருபசிவமநிமா Fங்கிரகம்.

அன்புறுவார்களென்று முன்பை விளக்குகதாகவே, அந்நேரபரிபாகமுதிர்ந்தபேரறிஞரபொளபர்கோன் கலக்காமநாயனரை அவ்வாறு சினைப்பித்தா, அந்நினைப்பின்வசந்தராய் நிற்கும்பொழுதும் அவரது திருவாக்கிற் றேன் றுந்திருமொழிகள் மூலமாக அவர் தம் மிடத்துவைத்த இடைபுறப் பேரன்பின்பெருக்கமே நிலைதவறுது விளங்குதல்கண்டும், அந்நினைப்பினால்வந்தவிவாபசாரத்திற் குரிய தண்டனையாகச், சங்கமமுடிவாத நூலை நோயிலகப்படுத்தி, அச்சிவாபசாரமும் சுந்தரசிவனுக்குர்செய்ததாதலால், இந்நூலைநோய் நமதுசுந்தரன்வந்துநீர்த்தாலன்றித்திராதென்றுகூறி, அந்நூலை நம்மாலுமுடியாதென் னாங்குநிப்புந்காட்டி, அவ்வாறுமுறித்திகளை அனுப்பியே அந்நோய்க்குமுர் அத்தியுத நோய்நொய்விப்பாரானால், இனிஅவ்வாறுநனைக்கும்வனையானுதர்க்கதையைக்கூறவும்வேண்டுமோ? கூறப்புகினும்எல்லையடையென்க.

உலகில்நாயகிகளும் நாயகர்களும் உல்குடலைச் செய்தல் முறைஎன்பதும், அவ்வாறுஊடுககூடுதலை இவ்வாறென்பதும் விளக்குதற்கே, பரமசிவனைபரவைபாரைஊடச்செய்துபின்கூடச்செய்தருளினார். அது அவரேசெய்வித்தாரென்பதனை, அவர் தூதுசென்றுவந்து உடன்பாடுதெரிவித்தபின்பு, முறித்திகள் அப்பரமசிவனை நோக்கி, 'பந்தமும்கீநீரருள்செய்யும்படி செய்தி, ரெந்தை பிரானே' என்றுகூறியதிருவிருத்தத்தாற்காண்க. இது, எந்தையிரானே சிவர்களுக்குப்பந்தமும், அதன்நீக்கமும்தேவரீரே அருள்செய்யுந்தன்மையை, உம்மில் வேறுகாதான்னிடத்தில், இப்பொழுதுபரவைமூலமாகப்பந்தமுதாக்காட்டி, அதன்நீக்கமுஞ்செய்துவிளக்கியருளினார், என்னும் பொருளைத் தந்துமேற் கூறியதைத்தெவரிய விளக்குமென்க.

இவ்விருவருங்கூடியிருந்தின்புறுவதுப் புனவரதமும்பரமசிவனதுதிருவருட்பெருக்கின்றிறத்தையேபேணித், தங்கள் சிர்மலாந்தக்கரணத்திலிடையறுதுமருவுகின்றபேரின்பிவள்ளத்தமுந்நிச்சுத்தாத்துவிதப்புணர்ச்சியேவாய்க்கப்பெறுறுவருவருளொருவர்கலந்துகிற்கின்றகிலைமையாலொருவரேயாய்ச்சிவானந்தானுபவிகளாய்வாழ்தலேயன்றிவேறில்லையென்க, இக்கூண, இருவருந்தம்பிரானுந்தாமிடையாடிச்செய்த, திருவருட்கருணைவெள்ளத்திறத்தி

கோப்போற் றிச்சர்க்கைம நுவுபேரின்பவெள்ளத்த முந்தியபுணர்ச்சி
வாய்ப்ப,வொருவனொருவர் மேவுநிலைமையி லுரிமொன்றுனா, எ
ன்ற நுநிநுதகநகராலி னாகாண்ட பரவையாருடன் முத்திகளை
சேர்ப்பிற் கூர்இக் காரி நகைப்பரமரிவன்,பிறரைக்கொண்டு முடி
பிற்சீராமல் காமென்றநுளிபுற, பற் றமுற் றம்நீங்கப்பெற்று
அந்நிலையிபாக முதிர்க்கு வன் தந்தர்காரல், பிராரத்தகர்மம்.
புகிப்பாபுமெயாம ம, சரிப்பற்றிவரும் அகாபியம் அவர்களைச்
சாசவிடாது, அரணைப்பாபசுவனை, தமருடெ பலாகவேகொண்ட
நுருவரென்று சுவாஸ்திரங்கு நு முண்மையை அறிவிநிபிய நம்
போலிகளுந்நெளிதற்பொ ருட்டுமாமென்க.

சேரமான்பெருமானுபனர், அரசர்மரையில் அவதரிக்கருளின
வர்.இவர். அரசாட்சிநு ருபஅகங்களை அவசியமாகவநத் துக்கொ
ள்ளவேண்டியவராயி நுகும்,அவை முழுதும் அநிபாலியத்திலே
பேபவெறுத்துத்தன் றிநிட்டுத், தம அசெபல்முழு துஞ்சுவனடித்தி
ருக்கொண்டேயாக ர்செப நவரதாமர்திரிகள் இன்றியமையாமை
தெரிவித்து வேண்டிக்கொண்டது குறித்துத், நிருவருட்சம்மதர்
தெரிந்து அரசாட்சிநுடன்பாடுசெய்து,அதனைவகித்தருளிற், சுப
தினத்திஸ்முடி குடப்பெற்று,நகர்வலம்வந்துரத்தினசிங்காதனத்தி
ற்கொலுவிறற் நுந்நருருவதற்காக,யானைபேசுமுந்தருளிச,சமஸ்
தராஜவிநுகுளுடையநதிரிகள்முதலாய அங்கத்தவர்பயாவருஞ்சு
முத்திருவிதியிலேபவரிவந்தருளுநின்ற இர்த்தச்சமயத்திலும்,அப்
விதியில்ஒருபக்கத்திலொதுங்கிப்பதுங்கிவருகின்றஒருவண்ணு
டம்பிலுள்ள உவர்மண்வெருப்பைக்கண்டளவே, யானையினின்றி
றங்கி அவன்முன்விரைந்துசென்றுவீழ்ந் தாமஸ்கரிந்தருள, உட
னே அவன்நடுநடுங்கி அடியேன் அடிவண்ணுனென்று சொல்லிக்
கொண்டுபன்முறைவனங்குதல் கண்டபின்னும், அவனை நோக்கி
அடியேன்உமதுஅடிச சேரன்,நீர் திருநீற்றுத்திருவேடத்தைநினை
ப்பித்தீர் வருந்தாது செல்லுமென்றுரைத்தருளிராணல்இவரது
கிடபத்திச்சிறப்புமசிவத்துவப்பொலிவும் எவர்தாமெடுத்திசைக்
கவல்லார்,நிற்க.

இத்தகையசேரமான்பெருமானுருக்குத், தினந்தோறுந்
தவறுதலியதியாக, இவரதுசிவபூஜார்த்தத்திலே தமதுகிருச்சிலம்

சஉ சிவசுந்தரசாயாருபசிவமநிமாசவ்நிரகம்.

பெர்லிகேட்பித்துவந்தசிவபிரான், ஒருநினைத்திற்கேட்பிக்காததா
மசித்துநாயனார்வாளாயுதத்தைநித்தஅவசரம்நோக்கிடவேனிசி
லம்பொலிகேட்பித்து, அன்பினே! நமதுசுந்தரன்சிற்சபையிலேநம்
மைப்பாடுகின்ற திருப்பாடல்கேட்டு நின்றோமாதலால் இன்றுசில
ம்பொலிகேட்பிக்கத்தாமசித்தேதாமென்றநுளினார், இதனாலும், பர
மசிவன், சுந்தரமூர்த்திகளிடத்து அளவைக்கடந்துள்ள அதிப்பிரி
யரென்பதும், தம்மைப்போலவேயாவரும் அவரிடத்து அதிப்பிரி
யர்களாய்மெய்யன்புடன் அவரைவழிபாடுசெய்துய்குவெனத் திரு
வுளங்கொண்டேமூர்த்திகளின் சொருபமகிமையை ஆங்காங்குத்
தெரிவித்தருளுகின்றாரென்பதும் தெளிவாதல்காண்க.

உபசாரமாத்நிரையாகவேனும் பரமசிவன் குபேரன் றேழ
ரென்றுகூறப்பெறுதல்போல, மூர்த்திகளும், செல்வத்தாற்குபேர
னின்மேம்பாடுடையரும், அதன்மேலும்சிவத்துவவிளக்கச்சிறப்பி
னருமாகியசேரமான்பெருமானாயனார், பரமசிவன்மூலமாக உண்
மைதெரிந்துதம்மைவந்தடைந்து வணங்கி அடிமைத்தன்மைமேற்
கொண்டொழுக்கிவரவும், தாம்அவரைநட்பினராக மேற்கொண்டுவ
ருதலால், சேரமானேழுமரென்றுகூறப்பெறுவாராயினர், இதுவும்
மூர்த்திகளைப்பரமசிவனென்பதற்கேதோரேதுவாகும்.

சுந்தரமூர்த்திகள், ஒருமுறைதமதுதோழராகிய சேரப்பிரா
னுடன், காவிரியின்தென்கரைவழியாக்மேற்றிசைநோக்கிச்சிவஸ்
தலயாத்நிரைசென்று திருக்கண்டியூரைவணங்கிக்கொண்டுவெளி
வந்தருளினார். அப்பொழுதுசேரப்பிரான்காவிரியின்வடகரையிலு
ள்ள திருவையாறுதோன்றக்கண்டு, அக்காவிரி இருகரையும்அழித்
துப்பிரளயவெள்ளம்போலப்பெருகி, ஓடமுதலியன செல்லவிடா
துஅதிவேகமாகச் செல்வதறிந்தும், மூர்த்திகளைநோக்கிச்சுவாமி!
அடியேன்மனம்இத்திருவையாற்றிற்சென்றுவணங்கவிரும்புகின்
றது; இந்நதியைக்கடந்துபோய்வணங்குவோம்என்றுவிண்ணப்பி
த்தார். இதனால், சேரப்பிரான், சுந்தரமூர்த்திகளைநம்மைப் போலவ
டிவங்கொண்டதுநோக்கிமனிதராகஒருபொழுதும் நினைத்தவரல்
லரென்பதும், பரமசிவனேமான்னுடவடிவுகொண்டு வந்தருளினாரெ
ன்று அவரதுசொருபநிலைஉள்ளபடி தெரிந்தே அவ்வாறுகூறினாரெ
ன்பதும் தெளிவாதல்காண்க.

சேரப்பிரான் வேண்டுகோளின்படி, மூர்த்திகள், அங் துரின்
 ஹுகாண்டேதிருப்பதிகம் உவ்வொருந்ருபபாசரங்கனி நி றுதியி
 ழும. “ஐயா ஹுடைபவடிக ஹோ” என் றுபாடி அனுமத்த நுள்வரார
 யினார். உடனே. பசுவானதுதன்கன்றின் அழைப்பொலிகேட்டள
 வேமிந்க ஆவ ஹுடன்க்னப்பொலிகாட்டியி கவினார்தேகாடி பருதல்
 போலப், பஞ்சநீரே ரரானவர், தம்மைத்மூர்த்திகள் அழைக்க நுளி
 யதிருபபாசரத்தொலிகேட்டளவே, அண்டமெலாநிறைந்தசராச
 ரசீவகோடிகள் மூழுநங்கேட்கும்படி, “ஓலம்ஓலம்” என்று அகூர
 ததொளிசெய்த நுளினார். உடனே, காவிரிநதிவள்ளம், மேற்றி
 சையிற்பரிங் குமலைப்பாலத்தெக்கிநிற்க, அதன் கீழ்க்கிசைவழியாக
 இருவரும், திருக்கொண்டர்கள் பரிசேவகர்கள் பல்லாயிரவருட
 ன்சென்றுபஞ்சநீரேகரிசனஞ்செய் ஹுகாண்டுமீண்டு அர்வழி
 யேவந்துதென்கரைஏறிய பின் அணையின்றிசசிவாஞ்ஞைபாற்றேங்
 கிநின்ற அவ்வள்ளம் அணையுடைத்தொதிதல்பால அதிவேக
 மாகழடியது. இதனாலும், பரமசிவனுமமூர்த்திகளும் அப்பொழுது
 வடிவத்தால்வேறுற்றிருந்தாலும்கொஞ்சுபததால் வேறுபாடுடைய
 ரல்லென்பதினிதுவிளங்குதல்காண்க.

மூர்த்திகள், திருவஞ்சைக்களமபணிந்து, சேரப்பிரான் வே
 ண்டுகொட்குணங்கிஅங்கிருந்து திருவாஞ்சைநினைந்துதிருமயினி
 ரைந்துவரும்போது, சேரப்பிரானுடன்கு ஹுபாப்பெற்ற அளவி
 லாப்பலவகைத் திரவியங்களைத், திருமுருகன்புண்டியில் வீற்றிருந்
 தருளுகின்றபரமசிவன், கமழ் சிவகணங்களைவேடர்களாய்சென்
 றுகொடுக்கசெய்து, மூர்த்திகள்வந்துதம்மைப்பாடியபின்புகொடு
 த்தருளினார். இதனால், மூர்த்திகள் திருவாஞ்சைநினைந்துவிரைந்து
 செல்கின்றாராதலால், திருமுருகன்புண்டியில்வந்துதம்மைப்பாடா
 துவிரிவெனக்கருதி இவரது திருப்பாட்டிற்கொண்ட பேராசை
 யினாலேயே, திரவியங்களைக்கவர்வித்தாரென்பதுதெனிக. அன்றியு
 ம், பரமசிவன், தாமும்மூர்த்திகளும்வேற்றுமையின்றிவிளங்கும்உ
 ரிமைப்பாத்தியத்தால், மூர்த்திகளுக்கு இதுவடையுந்தாமேபொரு
 ள்கொடுத்தவந்ததுபோல, இப்பொழுதுந் தாமே முன்னிலையிற்
 கொடுப்பதன்றித், தமதுபக்தர்களானாலும் அவர்பொருளுந்தம்மா
 ற்கொடுக்கப்பெற்றதம்பொருளையானாலும், பிறர்மூலமாகப்படர்க்
 கையிற்கொடுக்கப்பெறுதல், தமதுரிமைக்கும் அவர்தகுதிக்கும் வி

லக்காமென்றெண்ணியேபோலும். அப்பொருளைக்கவாசித்தாத்தா மேமுன்னிலையிற்கொடுத்தருளினான்க்கூடலுமாமென்க.

சுந்தாமூர்த்திகளானுதிவ்விபரரித்திரம்பாடிக்கொண்டு வருகின்றகருபாவாசீசசிவம், மூர்த்திகளின்சிவசொருபபகிமைகள் உள் ளிட்டுநோக்கும்படியுரியசொற்களால், இதுவரை எத்தனையோ இடங்களில் அங்கங்கேயும் விளக்கியிருக்கவும், மூர்த்திகள் மலைமாட்டிற்சென்றுகிருவஞ்சைசனத்தினின்றும், வெள்ளாணையாகியலாசத்தாக்கெழுந்தருளுகின்றசரித்திரபூர்த்திகடற்கடொடங்குமபொழுதும், “படியினிப்பெத்திமுதல்வழிநிற்பனைத்தீதாங்கி, வடிவுநம்மியாரூரர்செம்பொன்மேனிவனப்பாகக், கடியவெப்பவிருவினையின்கைகட்டெழுந்துகதிர் பரப்பி, முடிவிலாதசிவபோகமுதிர்ந்துமுறுகிவினைந்ததால்” என்றுபாடியருளிற்று. இதில், கட்டிபாகிபஜலா ஹலசுந்தரரது, பூமியிற்செல்லுதற்கிசைந்தெழுந்தபத்திபாகியவித்து, அன்பாகியநீரிற்பூரித்துஅபஞ்சியில்வேருன்றி ஒங்குசலால், அவ்வித்தின்முனைத்துஉருவாயெழுந்து, ஆரூரரென்னுந்நிநுட்பெயர் பெற்றுவிளங்குஞ் செம்பொன்மேனியாகியபரிவானது, இயல்பானேகடியவெய்யவினைபாகியகளைகள்சிறிதுமின்றிவளந்தெழுமுந்துகதிர்களைப்பரப்பித்தன்னிடத்தேதென்றும் அழிவில்லாததித்தியானந்தசிவபோகமுதிர்ந்துமுறுகிவினையப்பெற்றது என்னும் பொருள்விளக்கமாதல்காண்க. ஆகவே, மூர்த்திகளிடத்துப் பூமியில்வந்தபின்னும்முன்போலவே எப்பொழுதுகித்தியானந்தசிவபோகமேமுதிர்ந்துவிரிந்ததன்றி வேறுயாதுமில்லையென்பது தெளிவாயது.

பரமசிவவிருப்பத்தின்படியே, மூர்த்திகள், அப்பரமசிவனில் வேற்றுமையில்லாராதலால், தாமும்அவ்விருப்பங்கொண்டே, மாதர்பால், ஏனையர்மனம்போலவிருப்பிச்செல்கின்றபழக்கம்எப்பொழுதுபூரணுத்துணையுமில்லாததமதுபனசைவலிந்துபோக்கி, அதுவேகாரணமாகவகித்தப்பூமியிற்சென்று, வாய்த்திருத்தொண்டின்மூலமாகப்பரமசிவபாரம்பரியங்களைவிளக்கிச், சீவர்கள் அஃதுணர்ந்துசரியாதிவழிபாடுமேற்கொண்டய்யுட்பொருட்டுத்திருவுனங்கொண்டருளியசிவபக்திமேலிட்டினாலேயே, இப்பூமியில்வந்தவுகரித்தருளினாராதலால்இவ் பூமியில்வந்துஆரூரரென்னுந்நிநுட்பெ

யர்வகித்காப்பெற்று செம்பொன் போலியாகாமாறு நகர்நகர் பத்திரியே
ளித்தாகாது. அங்கு செங்குதுவினுக்கு அனாசரியென்க. இங்ஙன, 'ப
புரிசிநிர்' என ஆரமுடையாழிமுடிவினுவின்குநம். அப்பத்திரி
யாபொலிவென்குநகம்பெற்ற செவ் ஆரமுடியென்க. அங்கு நகர்நகர்
பெறுவக.

இதென்பொலிவெனியானது, செவ்வக்துவின்குநகர்நகர்நகர்நகர்
னைப்பொலிவென்குநகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்
ல்லாதகன் அங்குநகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்
தந்திரபாநகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்
ரவேலிநகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்
ஆ, நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்
பெறுவகமுநகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்

பயிர்என்றகந்தென்கபத்திரிப்பாமிளன்முநகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்
பொன்மயமானபொலியானது, எந்நுழைப்பொலியுமுநகர்நகர்நகர்நகர்
அம்மேனிஅருள்மயமாகலால்அங்குநகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்
பாப்பிஅகநகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்
ருந்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்

மூத்திரகன் கயிலாசத்தாங்கெழுந்த நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்
ட்டென்கபா; மெனியாகியபயிரானது, எந்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்
பொகமுநகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்
நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்
அங்குநகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்
தநகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்
கம். இதுநகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்
முதலியனவேறுபசியாகமாகவும், வைக்கால்முதலியனவேறுப
யோகமாகவும்வேறுபசியாகமாகவும், வைக்கால்முதலியனவேறுப
பொன்மேனியாகியபயிரானது, அநகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்
செய்யப்பெற்று, முழுநகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்
புழியினின் அம்மகமுபட்டவத்தனமாகியவென்னாணைமீதெழுந்த
ருநகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்நகர்
வைத்துப்பேணிக்கொள்ளப்பெறுதலையுணர்த்துவது இதுதன்கருந்
தென்க,

சகா சிவசுந்தரசாயாருபசிவமசிமாசங்கிரகம்.

மூர்த்திகள் துசிவசொருப உண்மை நிலையை, ஆசிரியர், சரித்திர ஆரம்பஞ்செய்தமுதற்றிருவிருத்த முதலாக அங்கங்கே பற்பல இருவிருத்தங்களில் ஆழந்து நோக்கி விளங்கவைத்திருக்கவும், சரித்திர ஆரம்பத்திசெய்யத்தொடங்கும்பொழுது மீதேற்காட்டிய இருவிருத்தத்தில் அவ்வுண்மை நிலையாவருக்குத் தெளிவாய் விளங்கவைத்தருளினார்; முன்பு பற்பல இடங்களினு முள்ள உண்மையை ஆழந்து நோக்காது, சரித்திரமுறைமாத் திரமேகோக்கிச் செல்வாரும், முடிவிலாவது, அவ்வுண்மை வெளிப்பட நோக்கி, மூர்த்திகள் துசிவசொருபமகிமை தெரிந்துள்ளபடி வழிபாடு செய்துய்க்கவெனத் திருவுளங்கொண்டே, முடிந்தது முடித்தலென்னுமுத்தியாகச், சரித்திரசம்பந்த அத்தியாவசியம்ன்றியும் இவ்வாறு சுற்றில் விளங்கவைத்தருளினுரென்க.

இது, ஆரியவேதவக்தாவாகிய பரமசிவன், அவ்வேதங்களிற் பற்பல இடங்களிற் சிவபரத்துவ விளக்கஞ்செய்திருக்கவும் ஏனையர்க்குரைத்த உபசாரபரத்துவ நோக்கி மயங்கா துண்மை தெளியும்பொருட்டு, சுற்றி லுள்ள அதர்வசிகாசமாப்தியில், சிவனொருவனே, யாவராலுந்தியானிக்கத்தக்கோன், அவனொருவனே யாவருக்குஞ் சிவஞ்செய்பவன் இதற்கு முன்புபசாரமாகப்பரத்துவங்கூறப்பெற்ற னனைய அரிபிரமேந்திராதிதேவசமுகமுழுதும் வர்ச்சிக்கப்படுவனவே அதர்வசிகைமுற்றிற் றுள்ளன கூறியுள்ளதே போலுமென்க. அச்சுருதிவசனம், சிவவண்கொ லெய்யுலகநிலைவடிவநூற்ரி கறுஜ்யலோகாபயபுலிவா

மூர்த்திகள் மேற்காட்டியபடி திருவாரூரின் னும்மலைநாட்டுக்கெழுந்தருளுமார்க்கத்திலுள்ள அவிநாசியிற்சென்று, அங்குமுன்னரே, அவிநாசிலிங்கம் சுந்தரலிங்கம்என்னும்பெயருடைய இரண்டு பிராமணச்சிறுவர்கள், தடாகத்திற்சென்று குளித்தபொழுது சுந்தரலிங்கநாட்சி ஆவன்முதலையாவிறந்தமை தெரிந்து, அதுளக்தனையோகாலங்களுக்கு முன்னிகழ்த்ததாகவும் அத்தடாகமும் நீரின்றிவறந்துள்ளதாகவும், அங்குவந்து திருப்பதிகம் முதற்பாசாரம்பாடும்பொழுது அத்தடாகத்தில் நீர்பெருகுதலும், இரண்டாவதில் முதலை அங்குவருதலும், முன்றாவதில், அம் முதலைவயிற்றில் அச்சுறுவனுடல்சென்றவருடங்களின் வளர்ச்சியும்பெற்றுவருதலும், நான்

காவதில், இயமன் அச்சிறுவனுரை அவ்வுடலிற்புருத்தலும், உடலே அம்முதலகையில்வந்துஅச்சிறுவனை வெளிப்படக்கங்குதலும், மிகமுப்பாடியருளிச், சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு சேரார். மான், நுகர்க்குச்சென்றருளினார். இதனையுமிவந்தரிச்சலனராய்ச்சந்திமாத்நிரையேசுருத்தடியாத்செய்கின்றபரமசிவனைன்பது தெரியப்பெறும்.

மூர்த்திகள் அத்திருநகரி லுள்ள திருவஞ்சைக்களமென்னுஞ் சிவாலயத்திற்கென்று திருப்பதிகம்பாடியருளி, இனி திருக்கயிலைக்கெழுந்தருளுந் திருவுளக்குறிப்புணர்த்திய அளவிலே, கயிலைசபதியானவர், அரிபிரமேந்திராதிதேவர்களை அனுப்பிவெள்ளாளை மீதுவரவழைத்துக்கொண்டருளினார். இவர்களைத்தாடியே அவர் செய்தலும் அவர்களைத்தாடியே இவர்கெய்தலுமாகிய இச்செயல் களை நோக்கியும், பரமசிவசுந்தரரிருவருந் சீறினும் வேற்றுமை யில்லா அபேதர்களை என்பது நன்கு தெரியலாம். அபேதமூர்த்தியாதலாலன்றோ? அவர் திருவஞ்சைக்களத்திற் குறிப்பா முணர்த்தியருளிய அக்கணமே. பரமசிவன் பிரமவிஷ்ணுவாதிசமஸ்ததிதேவர் களையும் சகலவரிசைகளுடன் அனுப்பி, அவர்கள், தம்மைப்போலினைக் குறு வனங்கித்தமது பட்டவர் த்தனமாகிய யானைமீதெழுந்தருளுவித்துடன் சூழ்ந்து நுதித்துச் செலித்துக்கொண்டழைத்துவரும்படி ஆஞ்ஞாபித்தருளினரென்பதும் உற்று நோக்கியுண்மை தெளிக.

மூர்த்திகள். திருக்கயிலைசத்துக்கெழுந்தருளும்போது பாடியருளிய திருப்பதிகமுதலாவது திருப்பாசரம், “தானெனைமுன்படைத்தானதறிந்து தன்பொன்னடிக்கே, நானென்பாடலந்தோ நாயினேனைப்பொருட்படுத்தி, வானெனைவந்தெதிர்கொள்ளமத்த யானையருள்புரிந்து, ஷ்ணுமீர்வேறுசெய்தானொடித்தான் மலையுத்தமனே” என்பதாம். இதில், “தானெனைமுன்படைத்தான்” என்பது பரமசிவனே, மூர்த்திகளை கண்ணாடியினின் றுந்தோற்றுவித்தருளினாரென்பதையும், கயிலையிலிருந்த ஆலாஹலசந்தரசொருபமே, பூமியில்வந்து ஆநரநாமங்கொண்ட சுந்தரரூபமென்பதையுமினிது விளக்கி, “அது அறிந்து தன்பொன்னடிக்கே நான் என்பாடல்” என்றிற்றொடர்ச்சிகொண்டு, அங்ஙனம் தோற்றுவித்தது, பரப்பிரயோசனலோகோபகாரத்தின்பொருட்டுப் பரமசிவன் இவர்

ப்பொழுதுபாடிய நுளியவாய்மைகளா லும்வெகுதெளிவாகிச்சுபித் துணரலாம்.

“சிரமலியாணை” என்றது, இந்த அயிராவணமென்னும் யாணை, அயிராவதமுதலிய யாணைகள் போலச் சாதாரணமன்றென்பதும். இரண்டாயிரங்கொம்புள்ளதென்பதும், இதுபரமசிவவிநாயகசுப்பிரமணியசிவமூர்த்திகள்மாத் திரமே ஏறிச்செலுத்தற்குரியபட்டவர்த்தனமென்பதும், பிரணவமே ரூபமானதென்பதும்முதலிய மகிமைகளைவிளக்குமென்க.

மூர்த்திகளாது, சொரூபமகிமைஉள்ளபடி தெரிந் துபரமசிவனை எனக்கொண்டசிந்தையக்குந முள்ளவர்களாதலால், அரிபிரமேந்திராதிகேதவரணைவரும், மூர்த்திகளைவலம்வந்துவணங்கிச் சூழ்ந்து அரஅர” என்பனவாதிவேத சிவாகமவாக்கிய சிவஸ்தோத்திரங்களைச் செய்துவந்தார்களுள்ளும்உண்மையைமேற்காட்டிய எட்டாவது திருப்பாசரந்தெரியவிளக்குகல்காண்க.

முதலாவது திருப்பாசரத்தில், “ஊனுயிர்வேறுசெய்தான்” என்றது, நான், ஊனடைந்தஉடம்பையுடைய உயிர்களாகியசிவவர்க்கத்தினன் அல்லேன். அதனிலேவருகியசிவவர்க்கத்தவனை என்பதை. இப்பொழுதுயாவருந்தெளிவாய்ப்பிரத்தியக்ஷத்திற்காணச்செய்தான் என்பதாம். பிரத்தியக்ஷத்திற்காணச்செய்ததென்னையோவெனில்? சிவவர்க்கத்தில்கயிலைபடையக்கூடியவர்களைச்சாதாரணமாக, விமானாதிகளிற்கணங்கள், வேறுசரீரிகளாக்கி அழைத்துச்செல்லுதலையன்றி வேறில்லை. மூர்த்திகள், பூமியில்மாணுடசரீரியாய்வந்ததுநோக்கி அறிவினார் அவரைச் சிவவர்க்கத்தினரென்று, நினைப்பினும், அந்நினைப்புநீங்கியுண்மைதெரிந்துய்தற்கே, பரமசிவன், தமதுதிருவெழுச்சிக்குரியசமஸ்தவரிசைகளுடன்சமஸ்ததேவரும், வேதசிவாகமவாக்கிய சிவஸ்துதிகளை செய்துகொண்டுவர, அசாதாரணமாகத் தாமேயல்லாதுபிறராலேறப்பெறுது. பிரணவரூப அயிராவணயாணமீது, அதேசரீரியாய் எழுந்தருளியவரச்செய்தாராதலால், அதுவே அப்பொழுதுயாவருங்காணச்செய்த பிரத்தியக்ஷவிளக்கமென்க அதேசரீரத்துடன்மூர்த்திகள் கயிலைக்குழுந்தருளினுரென்பதை, “கனையாவுடலோடுசேரமானாரான், வினையாமதமாறாவெள்ளாணமேல்கொள்ள” என்னுந்திருவிசைப்பாச்சுருகியாலுந்தென்க.

ரும சிவசுத்தரசாயாருபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

“ஊனுயிர்வேறுசெய்தான்” என்றதற்குஇவ்வாறன்றிடம்பீ
 னின் றும்உயிரைவேறுசெய்தானென்றுபிறர்கூறின? அவ்வாறுசெ
 ய்ததுமில்லைநினைத்ததுமில்லையாதலால், அதுமுரணுமென்றொதுக்கி
 உண்மைகடைப்பிடித்துய்க.மூர்த்திகள், பூமியில்மானுடசரீரியாய்
 வந்ததுமன்றிஅதற்கிசையச்சிவர்களைப்போலநடித்தமையும்.நோக்
 கித், தம்மைச், சாமானியர்கள், சிவவர்க்கத்தினரென்று நினைத்துச்
 சிவத்துரோகிகளாகாதுய்கவெனத்திருவுளங்கொண்டபெருங்கரு
 ணையினாலேயே, தாம்காரிலைக்கெழுந்தருளும் இரத்தச்சமயம், தமன்
 ண்மைவெளியிடவேண்டியதவசியமெனக்கருதி, “ஊனுயிர்வேறு
 செய்தான்.” என்றருளினென்க.

இவர், சிவவர்க்கத்தவரேஎன்பதற்கு, இதுகாறுங்கூறியபிர
 மாணங்களேயன்றி, இவர், திருக்கயிலாசவாயில்வரையானேமேலெ
 முந்தருளித்திருமுன்வந்ததைப்பார்த்துக்கொண்டு அணிமையிலி
 ருக்கின்றமந்திரமாமுனிவர்கள், தன்வீட்டினுள்வருவானொருவன்
 போல, வாயில்கடோறும் யாதொருதடையுமின்றி, வருஞ்சமயங்
 கேட்டுத்தெறிந்துகொள்ளாமலும், அழைக்கப்பெறாமலும், வந்தது
 நோக்கி, இங்குஇவ்வாறுவரும்பாத்தியதைபரமசிவனுக்கல்லதுபிற
 ர்க்கில்லையேஎனக்கருதிப்பரமசிவனைவணங்கிச்சவாமிகாள், “இவர்
 யாரென்றுகேட்டதற்குஅப்பரமசிவனே; இவன்நமதுரிமைப்பாத்
 தியதையாவுமுள்ளவனாகியநமது ஆரூரன்என்றுகூறினனும் பெரு
 ஞ்சான்றாகும். அங்ஙனங்கூறியதை மேற்காட்டிய ஒன்பதாவது
 திருப்பாசுரத்தில், “மந்திரமாமுனிவரிவனொருவெம்பெருமா,
 னந்தமாருரென்னுன்” என்பதால்நன்குணர்க.

மூர்த்திகள், கயிலைக்குவந்தபின்னும், பரமசிவன், மந்திரமாமு
 னிவர்களுக்கு, இவரை ஆரூரன்என்னும் நாமத்தால் விளக்கினது
 கொண்டும், இவரது முன்னைஆலாஹசந்தரநாமத்திருமேனியும்,
 பூமியில்வந்தபின்னை ஆரூரநாமத்திருமேனியும் வேற்றுமையில்
 லாதுதிருவருள்மயமேயானஅபேதமேஎன்பதுதெனிக.

மூர்த்திகள், திருவஞ்சைக்களத்தில், யானைமீதெழுந்தருளும்
 பொழுதுசேரப்பிரானும்உடன்வருகவெனத்திருவுளங்கொண்ட
 னுணர்ந்து, அவருங்குதிரைமீதெழுந்தருளி மேற்சென்று, யானை
 மீதுயிற்றிருந்தருளுகின்றமூர்த்திகளைவலஞ்செய்துவணங்கி, அங்

குச்சுழ்ந்துவருகின்ற தேவசேனைகளுக்கெல்லாம் தலைவராகச் சேருபதிபாய்வரும் போது, பூமியில் அவரையே நோக்கி வந்த அவரது சேனாவிரைல்லாரும் முறுகிவளர்ந்த அன்பின்மேலிட்டினால், தங்கச்சரிசங்களை வாளால் நீக்கி வீரசரீரிகளாய், மேற்கொண்டு சேரர்பிராணச் சூழ்ந்தார்களை என்னுள்ளங்கக்கூறிய ஆசிரியர், இதுகொண்டே சுந்தரமூர்த்திகளின் பரிவாரங்களாகிய திருத்தொண்டர்கள் பல்லாயிரவரும், மூர்த்திகளைப் போல முன்னேச்சரிசிகளாகவே மூர்த்திகளை முன்போலச் சூழ்ந்து சென்றார்களென்பது குறிப்பாலுணர்க. வெனத்திருவுள்ளங்கொண்டே விளக்காது சென்றனர். அன்றியும் தூரத்திருந்தவ நம்பின்வந்த நண்பருமாகிய சேரர்பிராணையே கீனை. த்தழைத்துக்கொண்டாரானால்? எப்போதும் அணிமையர்களாய் முன்வந்த திருவணுக்கத்தி நுத்தொண்டர்களுடனாகவே சென்றா ரென்பது சொல்லாமே அமையுமா தலால், அவசியமின்மை நோக்கி விளக்காது சென்றனர் என்றும் ஊகித்துணரலாம். இது, உபத்துணரவைத்தலென்னுமுத்திபோலும்.

பெரியபுராணத்தில், திருக்கயிலாசத்திருமலைச்சிறப்பு முதலாக வெள்ளாணைச் சநக்கம்வரையிலும், சுந்தரமூர்த்திகளது சிவசொரு பமகிமைகளையுடத்துக்காட்டுகின்ற உட்பொருள் விளக்கங்கள் பற்பல. அவையெல்லாம் ஆங்காங்குள்ளபடி எடுத்துக்காட்டினிக்கும் வண்மை, தண்மை வாய்ந்த உண்மையுடையவர்த திண்மைபறிவாளர்க்கன்றி அறிவிலாச்சிறிபேனாவதன்றி தவினிம்பட்டிலமைந்தேன்.

இதுகாறுங்கூறியவாற்றால், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், பரமசிவனென்பதையும், அவர்மாணுடவடி வினராய்வந்தது, பரமசிவன் ஒவ்வோர்காலங்களிற் பக்தானுக்கிரகார்த்தமாக ஒவ்வோர்வடிவு கொண்டிருக்கல் போல, லோகோபகாரார்த்தமாகவே என்பதையும், அங்ஙனம்வந்தது பரமசிவவருகைபோல அயோனிராகவே வந்தாரென்பதையும், அவர்பரவையார் சங்கிலியாரைக்கூடியிருந்தது, பரமசிவன் ஹைமவதியாகிய கங்காதேவிபார்வதி தேவிசமேதராயிருத்தல் போலவதன்றிச், சீவர்கள் போலச்சிறின்பது கர்ச்சிக்கன்றென்பதையும், அங்ஙனங்கூடியிருந்தபோது ஊடல் கூடலாதி பற்பலவிஷயங் ன்நிகழக்கூட்டியது, அபின்ன பரமசிவசக்திகள் உலகெலாம் உய்யும்பொருட்டு, ஆண்பெண்ணுருக்கொண்டதற்கிசைய உலகர்க்குக்கூட்டிய பற்பலசரித்திரங்கள் போல்வனவேயன்றிச்,

சிவர்களிடத்துள்ள கர்மா னுகுணச்செயல்கள் போல்வனவன்றென்பதையும், இவர்திருமேனி, பரமசிவரூபம் போலசசச்சிதானந்தமா மேளன்பதையும், அதனாற்றான் ஆசிரியர், சரித்திரபூர்த்திசெய்யத் தொடங்கும்போதும் முடிந்த அமுடிததெலன் னுமுத்தியால், இவர் மேனியாகியபயிரானது, இயல்பானேவெய்யவினைக்களைகட்டெழுந்துகதிர் பரப்பிரித்தியானந்தமாகியசிவபோகமேவினை வித்ததென் றாகுறினாரென்பதையும், அதனையே இவர், காரிலையிற்சென்றுசிவசந்நிதியிற் புகுந்துபன்முறைவணங்கி எழுந்துநின்றருளியதை “படியுநெஞ்சொடுபன்முறைபணிந்தெழும்பரம்பரையானந்த, வடிவுதின்றது” என்றுமேலும்விளக்கினாரென்பதையும். இன் னுமிவைபோல்வனபலவற்றையும், மற்றையோருமுற்றுநோக்கி, மூர்த்திகளை, நமமைப்போலமா னுடரிலொருவரென்றும், அவர்செயல்கள், நமதுகர்மா னுகுணச்செயல்போல்வனவென்றுங் கருதி. அதற்குயைர்தன பேசியிளா நரகுக்காளாவார்க்கிடித்துக்கூறி உண்மைவிளக்கி, மூர்த்திகளைப் பரமசிவனே என்றுள்ளபடி தெளிந்துவழிபாடுசெய்து செய்வித்துய்யும்பொருட்டுவேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

யார்யார் எவ்வெச்செயல்களைச் செய்யினும், அவற்றை அவ்வச் செயல்வகைமாத்திரமேநோக்கி நிச்சயித்துண்மையுணர்தல்கூடாது. அவரவர்கருத்துவகையுள்ளிட்டுநோக்கியே நிச்சயித்துண்மையுணரலாமன்றிவேறில்லை. இதனை, “அரனடிக்கன்பர்செய்யும்பாவமுமறமதாகும், பரனடிக்கன்பிலாதார்புண்ணியம்பாவமாகும், வரமுடைத்தக்கன்செய்தமாவேவ்விதிமையாகி, நரரினிற்பாலன்செய்தபாதகநன்மையாய்தே.” என்றபிரபலசுருதியானுங்காண்க.

இதில், “அரனடிக்கன்பர்செய்யும்பாவமும்” என்ற அவ்வவ்வேநோக்கி அவர்கள் பாவமுஞ்செய்வார்களுென்றுகோடற்க. அவர்கள்செய்வது, செயல்வகைமாத்திரமேவெளிப்பட நோக்குவோரால்பாவமாகக்கருதப்படினும், கருத்துவகையைஉள்ளிட்டுநோக்கிற் புண்ணியமேயாமென்றுகொள்க.

இதனால், பாவம், புண்ணியமாதற்கும், புண்ணியம், பாவமாதற்குங்காரணம் அன்பும் அஃதின்மைபுமே யாமென்றுகூறி; அதற்குநிதரிசனப்பிரமானமாகச்சண்டேசுமர்செயலும், தக்கன்செயலுங்காட்டி விளக்கியிருத்தலால், இப்பிரபலசுருதிப்பிரமாணம், எம்மித

சிவசுந்தரசாயாருபசிவமகிமாசங்கிரகம். ௩௩

த்தராலுமறுத்தற்கியலாதசம்மதமேயாகுமென்க. இனி நம்மதத் தினர்தம்மதம்வேறாகுமா? அமைக.

இப்பிரபலசுருதிப்பிரமாணங்கொண்டும் ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திக ளது,செயல்வகையும்கருத்துவகையும்கோக்கியுண்மைதெளிந்துய் வாருய்க. ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திகளது,சிவசொருபநிலைமநன்குணர் ந்துய்யும்பொருட்டு,இப்பெரியபுராணம், ஆங்காங்குப்பற்பல அற் புதவாக்கியங்களை,உள்ளிட்டு ஆழந்துநோக்கஉண்மைதெளியவை த்திருத்தல்போல, ஸ்ரீஞானசம்பந்தசுவாமிகள், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சரித்திரங்களிலும், ஆங்காங்கு அவர்களின், சொருப நிலைஉள்ளிட்டுநோக்கியுண்மைதெளியவைத்துள்ள அற்புத வாக்கி யங்கள்அளவில்லாதனவாம். மற்றையன்மாச்சரித்திரங்கள்முழு துமே,அவ்வாறுஉள்ளிட்டுநோக்கி உண்மைதெளிதற்குரியவாக்கி யங்கள்பற்பலவாம். அவையெல்லாம், அவ்வச்சரித்திரங்களினுண் மைவிரித்துரைத்தருளுமுத்தமசீலர்க்கன்றி, ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறியேனுரைப்பதெங்ஙனம்.

“விண்ணோர் தமக்குத்தெரிவருநின்மேன்மையெங்கேயானெ ங்கே, தண்ணுந்துதியுன்றிதுவுமொருகுற்றந்தானாய்ச்சமைந்த தா, லண்ணுவன்புக்கெளியாயானவாவாற்செய்தேனாதலினு, லெ ண்ணுதெல்லாம்பொறுத்தருள்வாயென்னுமிதுவென்றுணி பாமே.” என்று பெரியார்பணித்தபடி, எல்லையின்றிவிரிந்துளத் தனையோவகைகளாய்ப்பரந்துள்ளசுந்தரசிவஅபாரமகிமாப்பிரவா கமெங்கே, நாயினுங்கடையான பெரும்பேதையேன்அறிவெங் கே, என்றுகருதி,அதனைக்கூறத்தொடங்குதலொழிந்துவாளாவி ராமல்,ஏதோஇதுவரையும்பிதற்றியகுழறுபடைகளால்,அபசாரம் வருமோவென்றஞ்சினேனாதலால்,எம்பெருமானே, உலகநிர்சிலர் மூர்த்திகளதுசொருபமகிமையுள்ளபடியுணர்ந்துவழிபாடுசெய்து ய்வதொழிந்து, எம்மைப்போலச்சீவராகமதித்துவேண்டியவாறு பேசிரியையத்துக்காளாகின்றார்களேஎன்றுபரிந்து,ஆனச்சீமேலீட்

 சிவசுந்தரசாயாரூபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

புனாவ்வளவுங்கூறினேன், இதனைப் பொறுத்தருளுகவென்று
பூநீசாம்பசிவசரணாவிந்தங்களைப்பணிநதுபிரார்த்தித்துக்கொண்
டு, இந்நூலை அத்திருவடிகளிலேயே சமர்ப்பணஞ் செய்கின்றேன்.

என்றுமின்பம் பெருகுமியல்பினு
லொன்றுகாதலி னுள்ளமு ழோங்கிட
மன்றுளாடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்றதெங்கு நிலவி யுலகெலாம்.

வையநீடுகமாமழைமன்னுக
மெய்விரும்பியவன்பர்விளங்குக
சைவநன்னெறி தான்றழைத்தோர்க்கு
தெய்வவெண்டிருநீறுசிறக்கவே.

தீநீச்சிற்றம்பலம்.

சிவசுந்தரசாயாரூபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

முற்றுப்பெற்றது.

உபாசனாருபாணக்கம்.

திருவருளும் பொருள்வளரச சிவனருளு நூல்வளரத் தெளி யத்தேற்றுங், குருவருளங் குணம்வளரக் கோனருளங் கோல் வளரக் கோதில்சைவத, தருவருளும் பலன்வளரச சக்த்தருளு மாபதியே சைவவாய்மை, மருவருளுந் திருவுருவா வந்தருளு நாவலர்கோன் மலர்த்தாள்போற்றி. (க)

என்னைநிகர் பதகர்பிற ரில்லாதேன் பிழைகள்பொறுத் தேன் றுகொள்வார், பின்னொருவ ரில்லையெனும் பெருங்கருணையாவி னிய பேசியீர்த்துத், தன்னடியென் சென்னியுறத் தந்தருட்பா தோதகமுஞ் சாரால்கி, யின்னுமருந் துணையாகி யிருந்தருளு நாவலர்கோ னிணைத்தாள்போற்றி. (உ)

பிள்ளையார் சூமரெனும் பெயரேபோ லுபப்தங்கள் பெரு னாகின்றே, யுள்ளையார் நாவலப்பே ரொருதனையே சிறுவருக்கு முணர்த்தவிற்போன், கள்ளையார் கடுக்கைமுடிக் கண்ணுதலைக் கண்ணுதலைக் கவினக்காட்டி, வள்ளையார் குழைபாகன் மகிமா ப்ர சங்கமுத மழைபெய் மேகம். (ங)

கற்றுணர்ந்தன் புற்றவர்க்கே காழியரா தியர்செயுப காரத் தின்மேற், சிற்றுணர்வின் பாலருமெய் தேர்கெனவே தாகம் னூற் றெளிவைவெவ்வே. றுற்றபல நூலாக வுருற்றிலெகு லெகு வாக வுணர்ந்துவாய்மை, முற்றுணர்வு முறநூல முதம்பருவ முணர்ந்துட்டி முதஞ்செய்மாதா. (ச)

தேவர்குறள் புராணமியல் சித்திமுதற் சிவநூலின் சிதைவு நீக்கி, யாவருநன் குணர்தரமுற் றெச்சமுத லடையாள மெல் லாங்காட்டித், தாவருநல் லுணர்வுலகஞ் சைவநெறி நின்றிய் வான் றருமெய்த்தாதை, சேவருகோன் போற்றனக்கென் றொ ன்றுநயாவாதுயனித் தியதிருத்தன். (ரு)

சைவமர பினிலரிய த்வம்புரிந்து கீந்தவே டந்தையாகத், தெய்வமே லொன்றதுமா் சிவமேயென் றுலகமெல்லந் தெளிந்து நின்றே, யுய்வதா கவுமேனை யுலகைமதப் பவநெறிந் ளொன்று றுமே, னைவதா கவுமகவாய் நல்லுரிற் பல்லுலகு னாயப்பவந் தோன். (ஃ)

சிவசுந்தரபாராபசிவமகிமாசங்கிரகம்.

எமதிறைவ னெமதுற்றவ னெமதுதுணை யெமதுதுகர் வெம
துதாசு, மெமதுபுக லெமதுவாழ் வெமதாவி யெமதுபொரு னெ
மதுதேசு, மெமதுதவ மெமதுபல மெமதுநல மெமதுபுல மெம
துயோசு, மெமதுபுத்தி யெமதுசித்தி யெமதுபத்தி யெமதுமு
த்தி யெமதுபோகம். (எ)

எமதிருண்முற் றிரியவரு னெனுங்கிரணமெங்கும்விரித் தில
ங்கும்பானு, வெமதுவினை யொப்புவர வெழிற்சரியா தியிற்சரி
ப்பித் திதஞ்செயாசா, னெமதுமல பாகமுற வியைபோக மூ—
டியொழித் திடுந்திரோகை, யெமதனிகொண் டருள்பதிகு
மியன்ஞான பரமகுரு வினைத்தான் ிபாற்ற். (அ)

வேதசுரம் வழுவினஞர் வினையுமென வருள்சிவனை விளக
கும்பண்ணின், பேதமுமா பதிசிவநூல் பிறக்குதனோக சாதந
தோ பெட்டபெட்டங், கோதிலயி றேமபுநரை யொழிதந
நூற் பண்ணடைவே யுவந்துபாடு, நீதியாரற் றமிழ்வேத சிகழ்
வுறவெங் கணும்பரப்பு நிமலமுந்ததி. (க)

முன்னுலகை லாமெனும்பொன் மொழியொன்றே விரிந்தடி
யார் முதுநூலாய், தொன்னகராந் தில்லையிற்செய் தூசசெய
லொன் றனந்தமாத் துலங்குமென்றே, தன்னிகாசை வப்பிரகா
சவித்தியா சாலைபினுந் தாபித்தங்க, ணன்னிலையே யபிவிருத்தி
யாவிவரப் பெரும்பொருளு மமைத்தசீமான். (க௦)

என்னாலும் பிறராலு மெவராலு மளப்பரிய வியற்சீரானன்,
பன்னாமே பல்லுலகும் பகிரண்டங் களுமுதவது பரவிவாழ்தது,
நன்னும னாறுமுக வைலர்கோன் றிருப்பாத நரினப்போதாம்,
பொன்னாரு முடிசசென்னிப புரவலாசே வடிமுடியிற புனைந்து
வாழ்வாம். (க௧)

உபாசனாதநுவணக்கம் முற்றிற்று.

சோதந பத்திரம்.

பக் கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
ந.ந.	கஅ	னெனுந்திரு	னெனுந்திரு
ந.ச	ந.ச	வளந்து	வளந்து
ந.ரு	கச	தன்மை	தன்மை, 2.
,,	கக	செய்க்க	செய்க்க
ந.சு	க	சங்குகம்	சங்குகம்
ந.சு	உரு	செய்கடின்	செய்கடின்
ந.அ	உ	பாதர்கே	பாதர்க்கே
ந.க	உ	முர்த்தி	முர்த்தி
,,	சு	தூக்கினு	தூக்கினு
ச.ய	க.சு	இன்மா	இன்பமா
ச.க	க.ரு	தள்ளியி	தள்ளிவி
ச.ந	எ.	தம்மைத்	தம்மை
ச.ரு	க.ரு	எங்கும்	எங்கும்
ச.சு	உ.உ	பெய	பெய
ச.க	உ.ந.	வேறில்லை	வேறில்லை.
,,	உ.அ	யல்லாது	யல்லாது
,,	,,	பெறுத.	பெறுத
,,	ந.ய	ராதலால்.	ராதலால்
,,	ந.க	மென்க	மென்க.
ரு.ய	உ.சு	ஆரான்.	ஆரான்
,,	ந.க	பொழுது.	பொழுது
ரு.க	ச	லீட்டினால்.	லீட்டினால்
ரு.ந.	உ.ந.	பெரும	பெரும

சோதந பத்திரம்

(சோதந பத்திரம்)

பத் கம்	ஊரி	பிழை	திருத்தம்.
க	கௌ	தொண்கப் பொருள் சொ	தொண்கப் பொருள் சொ
ச	கக	கெயரி	கெயரி
ச	கஅ	நோக்கி ண்ணை	நோக்கியுண்மை
ரு	ச	புதிபாகிய	பதிபாகிய
,,	ந.ந	தாகவு	தாகவும்
க	ரு	வாய்ந்த	வாய்ந்த
,,	உ.க	அகதிய	அகஸ்திய
எ	உ.அ	வேத்திமென்	வேத்தென்
அ	உ.க	கண்ணினார்	கண்ணினார்
க	உ.க	னார்ந்தசிலன்	னார்ந்தசிலன்
கஉ	ந	தரத்தக	தரத்தக
கச	எ	தியகாயிரு	தியதாயிரு
க	எ	பெரெச்ச	பெய்ரெச்ச
,,	உ.ந	சம்பந்த	சம்பந்த
,,	உ.ரு	முனைப்பாடி	முனைப்பாடி
கஎ	கக	திருப்பாத	திருப்பாத
கக	கக	குலமாகிய	குலமாகிய
உ.உ	க	கரணரு	கரணரு
உ.க	உ	நோக்கின்	நோக்கின்
,,	கஎ	மாதாபித்தர்	மாதாபித்தர்
உ.உ	ச	னூயிரை	னூயிரை
,,	உ.க	தாகத்தெரி	தாகத்தெரி
உ.ச	உ.க	முர்த்தி	முர்த்தி
உ.க	உ.க	ராகிய	ராகிய
உ.எ	கக	பொருளே	பொருளே
உ.அ	உ.உ	தருளினார்	தருளினார் இகனை
உ.க	கக	சம்பந்த	சம்பந்த
உ.ந.உ	ந.உ	மானடிக	மானடிக, ?
ந.க	உ.ரு	நிர்ப்பக்தி	நிஷ்பக்தி
,,	உ.எ	நிர்ப்பக்தி	நிஷ்பக்தி

